

Onsdag den 16. december 2009 (D)

1

33. møde

Onsdag den 16. december 2009 kl. 9.00

Dagsorden

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 06.10.2009. 1. behandling 08.10.2009. Betænkning 22.10.2009. 2. behandling 19.11.2009. Tillægsbetænkning 10.12.2009. I tillægsbetænkningen er der stillet 624 ændringsforslag. Uden for tillægsbetænkningen er der den 11.12.2009 af Frank Aaen (EL) stillet 1 ændringsforslag (nr. 625)).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Mødet er åbnet.

Først er der en meddelelse:

Fra medlem af Folketinget Rasmus Prehn, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 19. december 2009 atter kan give møde i Tinget.

Per Hustedes hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

I dag er der følgende anmeldelser:

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 90 (Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register. (Frist for sletning af oplysninger om dna-profiler vedrørende sigtede, men ikke dømt personer)) og

Lovforslag nr. L 91 (Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring. (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Lovforslag nr. L 92 (Forslag til lov om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse).

Kulturministeren (Carina Christensen):

Lovforslag nr. L 93 (Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, ligningsloven og skattekontrolloven. (Fredning af landskabsarkitektoniske værker, systematisk fredningsgennemgang, statslig overtagelse, fradrag for udgifter m.v.)).

Titler på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 06.10.2009. 1. behandling 08.10.2009. Betænkning 22.10.2009. 2. behandling 19.11.2009. Tillægsbetænkning 10.12.2009. I tillægsbetænkningen er der stillet 624 ændringsforslag. Uden for tillægsbetænkningen er der den 11.12.2009 af Frank Aaen (EL) stillet 1 ændringsforslag (nr. 625)).

Kl. 09:01

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Finansministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage følgende ændringsforslag tilbage: ændringsforslagene nr. 143, 152, 153, 156, 168, 171, 180, 465-469, 471-473, 475 og 476.

Ønsker nogen at optage disse ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslagene bortfaldet.

Jeg skal gøre opmærksom på, at både ændringsforslag og forslaget som helhed kan kommenteres.

Så går vi i gang med ordførrækken. Hver ordfører har 10 minutter, og bagefter er der mulighed for korte bemærkninger i op til 1 time.

Den første ordfører er Venstres ordfører, og det er fru Tina Nedergaard.

Kl. 09:02

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Tak. Tiden er nu nået til, at vi skal drøfte det endelige finanslovsforslag for 2010. Mange timers arbejde og forhandlinger ligger bag os, og der bliver nu skabt klarhed over det offentlige budget for det næste år.

Finanslovsforslaget dækker over en lang række aftaler, som samlet dækker det offentliges udgifter og indtægter i det kommende år. Alle partier har bidraget i forskellig udstrækning, hvilket jo er positivt, men igen i år er det Dansk Folkeparti, regeringen og regeringspartierne, som tager det fulde ansvar for at få Danmark godt igen-

nem det næste år, hvor krisens barske konsekvenser fortsat vil kunne mærkes herhjemme og overalt i verden.

Verdenssituationen er nemlig den, at selv om vi kan se betydelige lyspunkter, vil såvel Danmark som resten af verden kæmpe også i de kommende år for at komme ud på den anden side af krisen. Andre lande har dog ikke så favorable vilkår at gøre det på som os, for vi har nemlig båret os fornuftigt ad. Mens vi havde opgangstider, hævlede vi af på gælden for masser af milliarder kroner. Vi kan derfor stadig væk træde på speederen, mens andre lande må bremse helt op i deres finanspolitik.

Med finanslovsforslaget fører regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti en historisk ekspansiv finanspolitik i det kommende år. Det kan da også ses af underskuddet. Underskuddet bliver nemlig i 2010 på næsten 95 mia. kr., hvilket svarer til næsten 5½ pct. af brutonationalproduktet. Selv om underskuddet vil være faldende derefter, er tallene udtryk for, at regeringen satser massivt på at imødegå nedgangen i beskæftigelsen og skabe tryghed for danskerne i en vanskelig tid. Faktisk booster vi med forslaget dansk økonomi mere, end SR-regeringen gjorde i 1993 og i 1994, hvor ledigheden var tre gange så høj som den, vi forventer til næste år.

Finanspolitikken og den førte pengepolitik, som jo hænger sammen, redder i alt 80.000 job. Det er 80.000 job, som vi har hårdt brug for. Krisen vil nemlig presse ledigheden op på ca. 160.000 til næste år, før den topper. Vi synes i Venstre, at det er et meget højt tal. Selv om ledigheden stadig vil være lavere, end da SR-regeringen overlod magten til VK-regeringen, så er det jo alt for mange. Men det har jo hele tiden været denne regerings kendetegn, at vi kæmper ufortrødent for at skabe job. Det er da i høj grad også lykkedes, og det er også derfor, at vi ikke kæmper med tocifrede arbejdsløshedsprocenter, som de gør mange andre steder, også i Europa.

Særligt har vi i Danmark hele tiden haft fokus på at nedbringe langtidsledigheden og ungdomsarbejdsløsheden. Derfor finder jeg det også vigtigt at nævne, at selv om vi er i den dybeste internationale økonomiske krise siden 1940'erne, så forventes langtidsledigheden også at holde sig på et lavere niveau, end vi var vant til i 1990'erne under den tidligere regering. Det viser, at vores meget offensive arbejdsmarkedspolitik og indsats for at give folk job, aktiverings- og uddannelsesmuligheder virker.

Samtidig er indsatsen for vores unge massiv. Der afsættes på finansloven mere end 1 mia. kr. til en hurtig og effektiv indsats for at få unge i gang med uddannelse og job. Praktikpladser vil blive skabt, og flere pladser på produktionsskolerne og flere uddannelsespladser giver alle unge mulighed for at tilvælge uddannelse frem for ledigang. Resultaterne udebliver da heller ikke. Et rekordhøjt antal unge fortsætter nu i ungdomsuddannelse efter afsluttet folkeskole, og flere unge går i gang med en videregående uddannelse. I erkendelse af at det lige nu er vanskeligt at få job efter afsluttet uddannelse, giver vi endvidere mulighed for at få en slags SU til yderligere at kvalificere sig i et halvt år i stedet for at gå ledig. EU henviste da også så sent som i går til vores ungeindsats og anbefalede øvrige medlemslande at følge vores gode eksempel.

For at beskytte så mange som muligt mod ledighed nu og i de nærmeste år har vi iværksat en historisk stor investering i vores samfund. Ikke siden 1960'erne har der været så kraftig vækst i de offentlige investeringer, og selv om vi under VK-regeringens tid har investeret betydelig mere i f.eks. folkeskolen end tidligere regeringer, øger vi niveauet yderligere nu.

Kl. 09:07

Der bliver med finanslovsforslagets vedtagelse afsat 20 mia. kr. til forbedring af de kommunale bygninger, og der er endog med Dansk Folkepartis stærke bidrag skabt mulighed for en ny låneramme til kommunerne på 3 mia. kr. Men der bliver også fordelt milliarder af kroner til veje, jernbaner, projekter på sygehusene, naturfagslokaler på gymnasierne og meget mere. Det er vigtige tiltag, da det skaber

bedre rammer for vores samfunds udvikling, men det er mindst lige så vigtigt for at skabe job og optimisme.

Der er da også grund til optimisme i langt de fleste danske hjem. Realindkomststigningen bliver nemlig på ca. 5 pct. til næste år. Stigningen stammer fra skattelettelserne, den lave rente og en betydelig regulering af overførselsindkomsterne. Det sker, samtidig med at formuefaldet synes bremset og boligpriserne stabiliserer sig. Det betyder, at vi til næste år kan forvente øget privatforbrug, og det medvirker til vækst i vores virksomheder. Vi tror nemlig ikke på, at den offentlige sektor alene kan trække væksten i gang. Skattelettelserne virker f.eks. som en kickstart af økonomien nu, men medvirker til konsolidering, når krisen tager af. Skattenedsættelserne virker også positivt på konkurrenceevnen og giver ligeledes en vigtig arbejdsstyrkeeffekt.

Derudover indeholder finanslovsforslaget en ordentlig saltvandsindsprøjtning til fremtidens job i form af flere penge end nogen sinde til forskning, innovation, iværksætteri, uddannelse, erhvervstiltag, kreditmuligheder, investeringer i grøn energi og teknologi og et godt nærmiljø. Det skaber et sundere samfund, men det gearer os også til at skærpe vores konkurrenceevne, hvilket er helt nødvendigt, hvis danske virksomheder skal klare sig i den skærpede internationale konkurrence.

Traditionen tro indeholder forslaget dog også yderligere velfærdsforbedringer. Faktisk bruger vi til næste år 66 mia. kr. mere på velfærd, end tilfældet var i 2001, da VK-regeringen tog over. Ældreplejen får et yderligere løft, selv om vi allerede i dag bruger mere end 10 pct. mere pr. ældre, som er visiteret til offentlig hjælp, end tilfældet var i 2001. Vi sætter loft over prisen på mad for alle ældre, også for ældre i eget hjem, og 13.000 flere folkepensionister vil kunne modtage ældrechecken, som er på over 10.000 kr. om året.

Vi tager også offentligt ansattes ønsker om afbureaukratisering alvorligt og er parat til at fjerne centrale regler, som samlet belaster kommunernes økonomi med op mod 900 mio. kr. – penge, som kommunerne så i stedet kan målrette offentlig service, som de prioriterer.

Vigtigt er det også at pege på, at der med finansloven afsættes flere midler til udvikling af teknologier, som kan gøre den offentlige service bedre og mere effektiv og skåne medarbejderne, så der frigøres kræfter til borgernes service.

Afgørende for os i Venstre er det ligeledes, at vi med forliget om satspuljen afsætter mere end 1 mia. kr. næste år til udsatte grupper, og at der er afsat flere hundrede millioner kroner til psykiatrien.

Vi tager da også befolkningens krav om øget tryghed alvorligt. Vi vil ikke acceptere, at elendige bander og rockergrupper terroriserer den danske befolkning. Derfor er der også til dette område afsat flere ressourcer, bl.a. til at uddanne flere betjente, men også til at øge f.eks. Al Capone-indsatsen.

Vi mener i Venstre, at finanslovsforslaget er både velafbalanceret og ansvarligt. Vi sætter gang i hjulene nu på en sådan måde, at den offentlige og private sektor i begge tilfælde trækker i retning af vækst, men vi gør det, uden at det sker på bekostning af privatøkonomien i familierne og uden at tilsidesætte hensynet til vores økonomi på kort og længere sigt. Vi tager nemlig også et udstrakt hensyn til de arbejdspladser, der skal skabes om 1, 2, 5 og 10 år.

Venstre støtter finanslovsforslaget.

Tak.

Kl. 09:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Inden vi går i gang med de korte bemærkninger, kan jeg sige, at der foreløbig er indskrevet 15, og nu er der 16, og det skulle betyde, at i hvert fald de første 15 kan nå at få ordet inden for de 60 minutter, hvis alle holder sig inden for taletiden, både spørgere og ordføreren.

Jeg nævner lige, hvem de første 15 er på listen. Det er: Hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Østergaard, hr. Frank Aaen, hr. Jeppe Kofod, hr. Jesper Petersen, fru Margrethe Vestager, fru Mette Frederiksen, fru Özlem Sara Cekic, fru Line Barfod, fru Christine Antorini, hr. Eigil Andersen, fru Lone Dybkjær, hr. Klaus Hækkerup og hr. Kim Mortensen. Og så kommer der nogle yderligere.

Vi går i gang med den første, og det er hr. Morten Bødskov.

Kl. 09:12

Morten Bødskov (S):

Tak. Man kan rolig sige, at regeringen fortsætter der, hvor den har sluppet, nemlig med at tegne et skønmaleri af sin egen økonomiske politik. Sandheden er jo, at vi har en regering, som er uden en sammenhængende økonomisk plan, og som ikke kan bruge sit parlamentariske grundlag til at rette op på de skader, som den selv har skabt for dansk økonomi.

Nu står vi i en situation, hvor vi – selv om der er alle de initiativer, som ordføreren nævner – har en rekordstigning i arbejdsløsheden, vi har en massiv stigning i ungdomsarbejdsløsheden, og langtidsarbejdsløsheden er for alvor ved at bide sig fast. Lidt længere væk fra det her hus samles verdens ledere lige nu i en kamp for et bedre klima. Kunne årsagen til, at Venstre ikke så at sige slår to fluer med et smæk, styrker investeringerne i klimaet og redder klimaet, være, at der i Venstre har indsneget sig en meget høj grad af klimaskepsis, og at man i Venstre grundlæggende tager afstand fra behovet for investeringer i klimaet og er enige med bl.a. Folketingets formand i hans meget udtalte klimaskepsis?

Kl. 09:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:13

Tina Nedergaard (V):

Jeg er stolt af et parti, hvor der er højt til loftet, og hvor der også er plads til forskellige opfattelser. Men Venstres politik på feltet er fuldstændig klar: Vi går efter at nå målene i Kyotoaftalen, vi har støttet regeringen i at tage den mest ambitiøse plan i EU på skuldrene med hensyn til at nå klimamålene, kun overgået af Luxembourg. Vi har nu 17 pct. vedvarende energi i Danmark, og det var 11 pct. under den tidligere regering. Vi stiler mod 20 pct. i 2011, i øvrigt aftalt også med Socialdemokraterne.

Så vi har så faktisk rigtig god samvittighed på det område. Og lige i øjeblikket forhandler verdens ledere jo med statsministeren og klima- og energiministeren i spidsen i Bella Centret for at opnå en endnu bedre aftale for verdens grønne økonomi. Og der kan man jo rose regeringen for, at ikke alene tager vi initiativer på dansk plan, vi afsætter også klimamilliarder til ulandene. Som det første land havde vi penge på bordet. Og til sidst er vi så vært for den største begivenhed for verdens klima nogen sinde afholdt.

Kl. 09:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Bødskov for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:14

Morten Bødskov (S):

Men det, jeg tror der er rigtig mange af dem, der sidder og lytter til den her debat, som ikke rigtig forstår, måske særlig mange af de arbejdsløse, som desværre, kan man sige, nu sidder og har tid til at følge den her debat, er, at arbejdsløsheden stiger, og at klimaet er i problemer. Hvorfor slår man ikke to fluer med et smæk og investerer i klimarigtige og energirigtige løsninger i stedet for det, som man gør, nemlig taler med to tunger i den her debat? For hvad indeholder den

finanslov, der ligger på bordet foran os? Den indeholder en massiv støtte til en reaktionær klimaskepsis, som man annoncerer rundt omkring i byerne direkte imod de mål, som regeringen selv sidder og arbejder for, siges det, ude i Bella Centret. Hvorfor slår man ikke to fluer med et smæk, og hvorfor taler man med to tunger i debatten, når det handler om behovet for at forbedre klimaet eksempelvis med massive fremrykninger af klima- og energirigtige investeringer?

Kl. 09:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:15

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan simpelt hen ikke give hr. Morten Bødskov ret i noget som helst af kritikken. Jeg skal lige gentage, at under den tidligere regering havde vi 11 pct. vedvarende energi i Danmark, og nu har vi 17 pct., og vi stiler mod 20 pct. i 2011. Regeringen har stillet sig i spidsen for den mest ambitiøse klimaaftale nogen sinde i verdenshistorien. Kritikken er fuldstændig forfejlet. Men det, der jo er interessant, er, at hr. Morten Bødskov gerne vil bruge flere penge, men aldrig er i stand til at anvise, hvor de skal komme fra, andet end at vi bare skal belåne os yderligere.

Hvad angår det aktuelle finanslovsforslag, har Socialdemokraterne jo selv med vores støtte også været med til at sikre, at vi laver en pulje til glæde for dansk erhvervsliv, som netop satser på grøn økonomi og omstilling fra konventionel til grøn produktion. Derudover har vi jo afsat 13 mia. kr. til »Grøn vækst«, hvilket også er den største satsning på nærmiljøet nogen sinde i det danske samfund.

Så hr. Morten Bødskov gør simpelt hen regning uden vært.

Kl. 09:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 09:16

Ole Sohn (SF):

Da vi startede debatten om finansloven, var regeringens vurdering, at vi næste år ville få et underskud på omkring 85 mia. kr. Det er så blevet 10 mia. kr. større, arbejdsløsheden vokser, og prognosen for, hvor meget den vil vokse til næste år, er oppe på 160.000 arbejdsløse.

Vi foreslog under behandlingen i september, at man skulle lave en massiv satsning på klimajob, fordi det er her, man på den ene side kan tage toppen af arbejdsløsheden, undgå at folk bliver kastet ud i ledighed og at entreprenørerne må sætte maskinerne i garagen, samtidig med at man på den anden side kan forbedre landets økonomi på sigt, fordi man får nogle energibesparelser. Hvis man sætter massivt i gang med energirenoveringer af private boliger og offentlige bygninger og laver klimatilpasninger, vil det være en gevinst for den enkelte borger, for samfundet og for beskæftigelsen. Men regeringen har sagt nej, nej og atter nej, og hvad har den i stedet brugt 10 mia. kr. til næste år? Ufinansierede skattelettelser! Er det særlig klog politik?

Kl. 09:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:17

Tina Nedergaard (V):

For lige at slå det fast, er det jo også en del af finanslovsforslaget, at vi bruger ressourcer på energirigtige investeringer i statslige bygninger. Det blev aftalt med Dansk Folkeparti. Derudover har jeg jo lige

været inde på, at vi skaber mange klimajob i Danmark, i kraft af at vi har nogle høje politiske ambitioner.

Jeg mener, at hr. Ole Sohn også har et stort ansvar over for den befolkning, der i øjeblikket kæmper for at bevare job. Det gælder altså også traditionelle sektorer som f.eks. fødevarersektoren, som er et af områderne med det højeste antal beskæftigede. Ca.

150.000-170.000 er ansat i fødevarersektoren, men det er jo den sektor, som f.eks. SF og Socialdemokraterne ønsker at ramme med massive afgifter i deres skatteudspil, så i stedet for at pege på alt det gode, SF vil gøre, burde man måske også overveje at tage i betragtning, at det skatteforslag, man er kommet med, vil medføre, at der samlet set tabes arbejdspladser og konkurrenceevne.

Men vi har ikke nogen dårlig samvittighed i forhold til klimaindsatsen. Jeg vil gentage det svar, jeg gav hr. Morten Bødskov, nemlig at andelen af vedvarende energi er stigende end Danmark, og at vi har ambitiøse mål i Bella Centret.

Kl. 09:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Ole Sohn for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:18

Ole Sohn (SF):

Jo kortere hukommelse man har, jo bedre samvittighed kan man have. Men det er ikke længere tid siden end forleden dag, at den nye klimaminister måtte erkende, at de klimamål, regeringen har sat sig, kan man slet ikke nå. Men lad det nu ligge.

Jeg er sådan set meget mere optaget af, hvordan vi skaber noget beskæftigelse til de mange, som bliver arbejdsløse. Den største usikkerhedsfaktor i samfundet er jo ikke, om man betaler en promille mere eller mindre i skat, det er, om man har et job eller ikke har et job. Vi kan se, at før eller siden – det bliver sikkert først efter næste valg, når der kommer en ny regering til, men hvis man udviser rettidig omhu, vil man kunne sætte job i gang med energireoveringer af private boliger, offentlige bygninger og virksomheder på en måde, som sikrer, at entreprenørens maskiner er i gang, at folk er i job, og at samfundet og den enkelte borger vil komme til at spare penge, fordi energiregningen vil falde. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor regeringen ikke kan forstå, at det er fremtiden.

Kl. 09:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:19

Tina Nedergaard (V):

Regeringen kan godt nå det mål, den har sat sig. I øjeblikket er den i en proces med Europa-Kommissionen om, at de initiativer, regeringen har lagt frem, vil være tilstrækkelige til at nå det mest ambitiøse niveau overhovedet i EU, kun overgået af Luxembourg, der jo stort set ikke har nogen produktion, hvis vi skal se på det.

Med hensyn til grønne investeringer må man jo konstatere, at når vi afsætter 20 mia. kr. i anlægsbevillinger til kommunerne næste år og yderligere giver dem en låneramme på 3 mia. kr., er det det højeste niveau, kommunerne nogen sinde har haft for at lave energibesparelser. Derudover skal man også tænke noget nyt, kvikt og kreativt indimellem, og her kan jeg anbefale, at man kigger på de ESCO-projekter, der gennemføres, hvor man jo lægger belastningen af investeringen over på virksomheden, som netop henter finansiering hjem ved, at kommunen betaler den besparelse, der er på energi, efterhånden som investeringen bliver betalt tilbage.

Der er altså masser af muligheder. Der har aldrig været flere penge i den offentlige sektor til at tage netop energibesparende initiativer, og vi bakker også op ved at satse på de statsejede bygninger, som er statens ansvar.

Kl. 09:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 09:20

Morten Østergaard (RV):

Hvis man sammenligner regeringens Økonomiske Redegørelse fra december med den fra august, kan man se, at selv om der ikke er kommet en målrettet vækstpakke, og ved bare at lade stå til, er genopretningsbehovet alligevel vokset med næsten 50 pct. fra 22 mia. kr. til 31,5 mia. kr. Det øger jo presset for, at regeringen kommer med en plan for, hvordan den vil skabe holdbarhed i økonomien.

Fru Tina Nedergaard og jeg var til Finansrådets årsmøde og hørte jo nationalbankdirektøren, som jeg ved fru Tina Nedergaard tidligere refererede til. Han sagde ved den lejlighed:

»Det er derfor væsentligt at udarbejde en holdbar plan for konsolidering af de offentlige finanser. Og en holdbar og troværdig plan kræver ikke blot enighed om målene – men også om midlerne.«

Er fru Tina Nedergaard enig i, at man ikke kan have en troværdig økonomisk politik, hvis man ikke kan fremlægge en plan, der både indeholder mål og midler?

Kl. 09:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:21

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at det er det, regeringen er undervejs med, og det vil jo ske i januar, hvor man skal aflevere et konvergensprogram til EU, fordi vi er i den situation, at vi overskrider de krav, der er i eurosamarbejdet, som vi jo har tilsluttet os på de her vilkår. Det betyder, at vi vil møde et konsolideringskrav, angiveligt fra Europa-Kommissionen, i størrelsesordenen ½ pct. af BNP i de kommende år, hvilket svarer til, at vi skal konsolidere de offentlige budgetter med 9 mia. kr. om året.

Det ved vi godt. Vi ved godt, at der kommer en regning at betale, men det er bare sådan, at i Venstre og også i regeringen er opfattelsen den, at nu og her bekæmper vi krise. Der bekæmper vi ikke job. Vi bekæmper ledigheden og søger at få befolkningen godt og sikkert igennem ved også at skabe en tryghed omkring folks privatøkonomi, hvilket i sig selv betyder, at det kan være medvirkende til at skabe job på hjemmemarkedet til vores danske virksomheder.

Men det er klart, at det er vanskelige tider. Det er det overalt i verden – det ved hr. Morten Østergaard også – og det er det også i Danmark i en lille åben økonomi med en kæmpe samhandel.

Kl. 09:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard for anden korte bemærkning.

Kl. 09:22

Morten Østergaard (RV):

Tak for svaret om, at Danmark er et lille fladt land, og at verden er i krise, og det ene og det andet.

Det, der er spørgsmålet, er, om man kan have en troværdig økonomisk politik, hvis man ikke er i stand til at fremlægge en plan, hvor man både anviser, hvad ens målsætning er, og hvad midlerne er. Det var jo det, nationalbankdirektøren sagde, og det var det, jeg spurgte om. Derfor er det afgørende spørgsmål jo: Er det, vi hører her, et løfte fra Venstre om, at når regeringen kommer med sit konvergensprogram ved udgangen af januar, så anviser man præcis,

hvordan man opnår målene om at bringe balance i dansk økonomi igen? For det ville være ægte nyt.

Jeg tror ikke meget på, at regeringen har viljen og modet til at fremlægge den type politik, men jeg synes, det ville være godt, hvis Venstre her i dag ville sige, at det er et løfte, at ved udgangen af januar ved vi præcis, hvilke mål regeringen har, og hvordan den ønsker at nå dem. Det ville virkelig være et stærkt signal, og jeg håber, fru Tina Nedergaard kan bekræfte, at det var det, hun mente.

Kl. 09:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:23

Tina Nedergaard (V):

Regeringen fremlægger konvergensprogrammet over for Europa-Kommissionen i begyndelsen af det nye år. Deraf vil det jo fremgå, hvordan vi vil konsolidere dansk økonomi igen, når vi er ude på den anden side krisen. Men man får simpelt hen ikke mig til på Venstres vegne at stå og sige, at vores hovedprioritet nu og her ikke er at bekæmpe arbejdsløsheden. Derfor vil timingen og valg af tiltag fuldstændig afhænge af de internationale konjunkturer og af, hvor dansk økonomi yderligere rammes.

Vi skoses jo for at nå op på et niveau på 160.000 arbejdsløse til næste år midt i den største krise, vi nogen sinde har oplevet. Vi ønsker ikke at komme længere op. Vi ønsker at sikre, at befolkningen kan leve i tryghed for, at der ikke kommer en meget betydelig øget langtidsløshed, og at unge kan få en praktikplads, at de kan komme i ungdomsuddannelse, at de kan få en videregående uddannelse, at der er penge til velfærd. Men det er klart, at der er brug for en overordnet strategi, og der forfølger vi 2015-planen. Det har overhovedet ikke ændret sig.

Kl. 09:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 09:24

Frank Aaen (EL):

Tak. Nu har vi gennem de første spørgsmål fra oppositionen fået klargjort, at regeringen ikke synes, at der er brug for en ekstra indsats af hensyn til klimaet; det går ambitiøst og flot. Og vi har fået at vide, at der heller ikke er grund til at gøre mere for arbejdsløsheden; den stiger meget flot.

Lad os så tage et tredje tema. Vi hørte igen pladen om, at det er oppositionen, der er økonomisk uansvarlig og bruger penge, som de går ud og låner. Hvis vi tager den økonomiske redegørelse, der lige er kommet, kan man dér se, at gældsætningen af Danmark nu vokser med 213 mia. kr. Samtidig har jeg fået et svar fra skatteministeren, der siger, at skattelettelserne frem til 2010 er på 223 mia. kr. Det er altså 213 mia. kr. mere i gæld og 223 mia. kr. i skattelettelser. Kunne der være en sammenhæng?

Kl. 09:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:25

Tina Nedergaard (V):

Nej, det kan der ikke. Men når vi lige er inde på emnet gæld, må vi konstatere, at når vi går ud af 2011, som jo forventes også at være ret slemt for dansk økonomi, så er den danske nettogæld stadig væk 10 procentpoint under det niveau, som vi overtog i 2001. Og det synes jeg faktisk er ret flot, taget i betragtning af at vi er i den største krise nogen sinde.

Men spørgsmålet går selvfølgelig på skattelettelserne, altså på, om der kunne være en sammenhæng. Nej, det kan der ikke. Faktisk er det næsten modsat, for situationen er jo den, at skattelettelserne er med til at kickstarte økonomien nu, hvor vi virkelig har hårdt brug for flere job til de mange ledige, der jo kommer som følge af krisen, men på sigt er med til at konsolidere den.

Vores skatteplan er jo fuldt finansieret i modsætning til f.eks. skatteplanen hos de partier, som hr. Frank Aaen ønsker at samarbejde med, nemlig SF og Socialdemokraterne. Den er underfinansieret med op mod 20 mia. kr. over de første 5 år, da man jo i et snuptag, 1 uge efter at man havde fremlagt den, fjernede finansieringen for netop 20 mia. kr.

Kl. 09:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:26

Frank Aaen (EL):

Kickstart er vist ikke så velvalgt et ord i en periode, hvor de fleste mærker et kick, nemlig ud af arbejdspladsen. Det er jo den kickstart, tusinder og atter tusinder mærker i øjeblikket, og det er derfor, det er så uansvarligt, at regeringen ikke gør mere – når man oven i købet kan gøre to ting på én gang, nemlig en forbedret og hurtig indsats for klimaet, samtidig med at man sætter folk i arbejde.

Det er det, man nægter, og det er det, oppositionen i dag har fremlagt forslag om. Det nægter man, samtidig med at man gældsætter landet. Det er jo det, der er det interessante, altså at det sker, samtidig med at man gældsætter landet med skattelettelser, som man ikke har penge til, og det betyder, at man skal ud og låne ude i verden for at finansiere skattelettelserne.

Altså, kan vi ikke få lidt erkendelse? Når nu det bygger på regeringens egne tal, at gældsætningen vokser, og at vi får stigende arbejdsløshed, hvorfor gør man så ikke noget ved f.eks. bare at gøre noget for klimaet og beskæftigelsen på samme tid?

Kl. 09:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:27

Tina Nedergaard (V):

Jo, men det gør vi jo også. Hvis der ikke var nogen renter og noget gæld at betale af på bagefter, fordi pengene bare er groet ud af træerne, ville vi også gøre endnu mere.

Situationen er den, at det, vi gør nu for klimaet, at det, vi gør nu for at skabe job, at det, vi gør nu for at skabe nogle ordentlige rammer for dansk erhvervsliv, at det, vi gør nu for at skabe nogle ordentlige rammer for familiernes privatøkonomi, alt sammen skal finansieres af yderligere låntagning, hvis vi skal gøre mere. Og det får altså den uhyggelige konsekvens, at den gæld skal betales tilbage. Det er jo kun i oppositionen, at man kan forestille sig, at man kan låne sig rig.

Altså, faktisk er det det modsatte. Man kan ikke på lang sigt bekæmpe sin situation med at optage flere lån. Det er ikke en langsigtet løsning, og derfor er det jo også klart, at jo større gæld vi tager nu, desto større problemer får vi med rentebetalinger senere. Det får mig til lige at konstatere, at da vi overtog efter SR-regeringen sidst, havde vi kæmpestore rentebetalinger at slæbe rundt på. Og heldigvis for, at regeringen har sørget for, at det ikke har gentaget sig, for så havde vi også haft de gamle renter i dag. Det har vi ikke, nu er det nye renter, vi står over for, fordi vi gør en kæmpe indsats i dag.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak. Jeg må bede spørgeren om at lade være med konstant at bruge 10-12 sekunder for meget, ellers mister vi de to sidste korte bemærkninger.

Så er det hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 09:28

drede tusinde kroner i skattelettelser. Det er da et klart valg, men det er et valg, vi kun kan være uenige i.

Så undrer jeg mig over, at Venstres ordfører i sin tale overhovedet ikke berørte den fattigdom, som vi er vidne til i vort land. Op mod 50.000 børn lever i fattigdom, og i de seneste uger er det også kommet frem, at flere mennesker er kastet ud i fattigdom under den borgerlige regering støttet af Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er helt grotesk, at vi har en finansordfører fra det store regeringsparti, som ikke nævner det problem i denne tid, hvor der heldigvis er stor fokus på fattigdommen, men hvor regeringen har valgt at gøre ingenting.

Kl. 09:31

Jeppe Kofod (S):

Tak. Altså, jeg må tilstå, at jeg synes, det er mærkelig og hul tale, vi hører fra Venstres ordfører. Her står man og siger, at man ved hjælp af skattelettelser vil kickstarte økonomien. Hvor er dokumentationen for det? Her står Venstres ordfører og siger, at 160.000 arbejdsløse til næste år er for mange. Hvorfor vælger man så at bruge penge på skattelettelser og give bankdirektøren hundrede tusinder af kroner i skattelettelse, mens den arbejdsløse ikke får den hjælp, der er behov for, og som f.eks. kunne gives ved at lave en grøn vækstpakke?

Sandheden er vel, at Venstre og regeringen også på det her område spilder en mulighed for at skabe arbejdspladser ved at give skattelettelser til dem, der allerede har, og ved at svigte dem, som i de her dage, uger og måneder bliver arbejdsløse, fordi regeringen fører en uansvarlig økonomisk politik. Så jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Hvordan hænger det sammen? Altså: Vil Venstres ordfører ikke anerkende, at en grøn vækstpakke kan skabe endnu flere arbejdspladser, end skattelettelser til bankdirektøren kan, og at det er der, regeringen er gået helt galt i byen?

Kl. 09:28

Kl. 09:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:29

Tina Nedergaard (V):

Det var jo nogle dejlig forsimplede spørgsmål, som man kan forholde sig til. Jeg kan i hvert fald konstatere, at regeringspartierne på den ene side og S, R og oppositionen på den anden side vil vidt forskellige ting med hensyn til skat. Det vil man så også indbyrdes i oppositionen. Men lad os nu bare for et kort øjeblik forholde os til Socialdemokraterne og SF's skatteudspil. Hvis der er noget, der virkelig vil være ødelæggende for dansk konkurrenceevne og derfor for muligheden for at skabe job, er det jo det forslag, der er kommet derfra, fordi al beskatning jo sådan set går på at dræbe initiativet i danske virksomheder: Selskabsskatten skal sættes op, man skal beskatte alle de virksomheder, som ellers har grænsehandelsproblematikken med Tyskland, man vil lægge ekstra afgifter på hele fødevarerektoren, som beskæftiger mellem 150.000 og 170.000 personer, og der er faktisk ikke den ting, man ikke vil beskatte.

Der er vores målsætning jo en helt anden: Vi vil gerne sænke skattetrykket, og det er da også blevet sænket med 2 pct., siden regeringen tiltrådte, og vi vil sænke skatten på arbejde. Det har hele tiden været en målsætning, og vi er da stolte af at kunne præsentere, at det faktisk er lykkedes under denne regering.

Kl. 09:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jeppe Kofod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:30

Jeppe Kofod (S):

Jamen Venstre siger jo helt klart, at man ikke vil gøre noget ved den stigende arbejdsløshed. På trods af de mange fine ord om, at der kommer alt for mange arbejdsløse næste år, vil man faktisk ikke lave en vækstpakke, der kunne sparke lidt gang i dansk økonomi og skabe arbejdspladser. Man vil i stedet give bankdirektørerne flere hun-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:31

Tina Nedergaard (V):

Nu er det jo sådan, at definitionen på fattigdom i Danmark er, at den er relativ. Det vil sige, at definitionen på at være i lavindkomstgruppen er, at man har under 50 pct. af medianindtægten i samfundet.

Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at det jo i princippet betyder, at mens det gik rigtig godt i det danske samfund og mange fik højere lønstigninger – det gjorde de jo ganske rigtig, og de producerede også derefter – øgedes uligheden, og dermed blev der flere relativt fattige. Nu, hvor det går den anden vej, må vi konstatere, når vi får tallene og dokumentationen derfor, at så kan vi sige, at nu går det sandelig rigtig godt. Nu bliver der relativt færre fattige i Danmark, for nu er alle jo bare blevet lidt fattigere.

Det er ikke vores målsætning at bekæmpe relativ fattigdom, eller at der er en udsat gruppe, ud fra om andre tjener mere eller mindre. For os er det helt afgørende at pege på, at realindkomsten for personer på f.eks. overførselsindkomst stiger næste år. Jeg har lige nævnt, at ældrechecken går til 13.000 pensionister, og vi skåner dem for nye afgifter og skatter. Det gør oppositionspartierne jo ikke i samme udstrækning.

Kl. 09:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 09:32

Jesper Petersen (SF):

Jeg må sige, at den tale, vi får i dag, midt i en alvorlig situation, hvor fyresedlerne nærmest flyger som sneen udenfor, med politiske drillerier, stikpiller og sammenligninger med gamle dage, som ikke holder nogen vegne, polemik og manipulation, synes jeg ikke klæder Venstre. Det klæder ikke Venstre at behandle en så alvorlig krise på den måde.

Man er vældig stolt af at have reddet nogle tusinde arbejdspladser, men samtidig kan vi jo ved at læse regeringens egen Økonomisk Redegørelse se, at medicinen simpelt hen ikke virker. Man må opjustere ledigheden, der bliver endnu større gæld, og man må nedjustere forbruget, som ellers var det, der skulle redde regeringen ud af krisen, fordi der blev givet skattelettelser. Folk bruger bare ikke penge, og derfor kommer der ikke de arbejdspladser i gang, som der skulle.

Man kunne gøre meget mere. Man kunne investere mere, det vil være til gavn for klimaet og give flere arbejdspladser, så hvorfor vælger regeringen ikke den mest effektive strategi til at imødegå langtidslidigheden?

Kl. 09:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:33

Tina Nedergaard (V):

Det er hverken polemik eller manipulation. Jeg må henvise til, hvad man historisk har gjort, når ledigheden er steget.

I 1993-94 havde man f.eks. over 300.000 arbejdsløse, og da valgte man en langt mindre indsats end den, vi gør nu. Faktisk er den større i dag, selv om arbejdsløsheden altså ikke når op på mere end cirka halvdelen af, hvad den var i 1990'erne. Der er ikke tale om polemik eller manipulation, det viser bare, hvor vanskeligt det er at skaffe ressourcerne til at gøre yderligere i nedgangstider.

Derudover må man også konstatere, at f.eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråds direktør jo tidligere på året påpegede, at uanset hvad man gør, vil ledigheden stige til omkring de 150.000. Gennemsnittet for næste år bliver 155.000, altså en margin på 5.000, og kunne man gøre noget ekstra der? Det er jo hele tiden et skøn, men for os er det afgørende, at vi ikke belåner så meget, at vi hindres i også at træde fremad og skabe nogle vækstmuligheder i 2011, 2012 og 2013.

Jeg mener faktisk, at det er Dansk Folkeparti, regeringspartierne og regeringen selv, der tager ansvaret for, at der også kommer en morgendag, så med hensyn til polemik og manipulation synes jeg nok, at hr. Jesper Petersen skulle prøve at pege den anden vej.

Kl. 09:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jesper Petersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:35

Jesper Petersen (SF):

Vi danser jo lidt rundt om den varme grød i denne diskussion, for det er ikke rigtig til at få fat i regeringen. Nu bliver det til noget med, at alle siger, at man ikke længere kan gøre noget ved arbejdsløsheden, også AE's økonomer. Men prøv at høre vismændene, AE's økonomer, nobelpristagere, ja, vel nærmest alle økonomiske iagttagere. De siger, at man kunne få mere beskæftigelse for sine investeringer, hvis man i stedet for at hælde penge ud til skattelettelser til samfundets mest velstillede brugte dem på investeringer i byggeriet og energioveroveringer, der samtidig ville gøre noget godt for klimaet. Men regeringen vælger den anden vej.

Hvorfor kan vi ikke få det enkle svar på, hvorfor regeringen vil vælge det mindst effektive instrument, hvorfor regeringen bag sine ideologiske briller mener, at der hellere skal gives skattelettelser end foretages offentlige investeringer? Hvorfor lader man ideologien skygge for, at den udfordring, vi har lige nu, er at sørge for, at folk er i arbejde og ikke får alle de fyresedler, som kommer i titusindvis i dette år og i de kommende år?

Kl. 09:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:36

Tina Nedergaard (V):

Jeg tror simpelt hen ikke, SF har erkendt, hvad det er, vi står over for. Det bliver også vanskelige tider i 2011, angiveligt også i 2012, og det, der er situationen, er, at hele verden er sendt ind i en international krise.

Det, vi så har valgt at gøre, er at give nogle skattelettelser, som hjælper til at øge vores konkurrenceevne. Vi skal ud og kæmpe på nogle spinklere markeder med hårdere konkurrence, fordi alle i øjeblikket er pressede med hensyn til at komme af med deres varer, men vi får altså ikke amerikanere, tyskere, englændere, svenskere, nordmænd eller nogen andre til at købe danske varer, fordi vi investerer mere i offentlige bygninger, end vi allerede lægger op til. Det

er den største stigning i offentlige investeringer, der er foretaget siden 1960'erne, og i kroner og øre er det det største beløb nogen sinde.

Kl. 09:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 09:37

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at der er en vis asymmetri, for ordførerens ønske om at se tilbage og endog særdeles langt tilbage for at finde noget, så hun kan få det, som regeringen gør, til at se succesfuldt ud, står ligesom ikke mål med ordførerens vilje til at se frem. For hvis man ser frem, må man sige: Ja, vi er i en krise nu, ja, der er noget at gøre for at forhindre langtidsløshed, f.eks. investere i grønne job, men hvad er det for nogle midler, som Venstre vil anvise til også på længere sigt at forhindre, at Danmark kommer til at stå i en velfærdskrise?

Ordføreren sagde, og det synes jeg er heroisk, grænsende til det dumdristige, at Venstre fastholder 2015-planen. Jeg tror, at de fleste andre finder, at den 2015-plan ligger i totalt kaos, og at det fuldstændig sejler. Derfor vil jeg bede ordføreren om at fortælle om, med hvilke midler man vil opnå de mål, der er fastlagt i 2015-planen.

Kl. 09:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:38

Tina Nedergaard (V):

Vi har lavet jobplanen, vi har lavet sygefraværnsnedbringelser, vi har lavet skattereformer, vi har lavet velfærdsreformer, vi har lavet globaliseringspuljer, vi har lavet kreditmuligheder for erhvervsvirksomhederne, vi har øget forsknings-, innovations- og iværksætterindsatsen mere end nogen sinde tidligere, og det er bl.a. den vej, vi skal gå. I øjeblikket er der flere end nogen sinde tidligere, der tilvælger at få en uddannelse. Det er også med til at sikre fremtiden for det danske samfund.

Men det, jeg tror fru Margrethe Vestager henviser til, er, hvorfor vi ikke lægger en stor plan frem for at beskære efterlønnen og skære i dagpengene og alt det andet gods, som Det Radikale Venstre ønsker at hive op af hatten. Der kan vi konstatere, at det gør vi ikke af den simple grund, at vores primære indsats og vores primære mål i øjeblikket kort sagt er at skabe vækst, arbejdspladser og tryghed i de danske familier. Det har befolkningen fortjent, og det tager vi hånd om.

Kl. 09:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Margrethe Vestager for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:39

Margrethe Vestager (RV):

Det er muligt, at det er kort sagt, men det er også et kort sigte. Det, som familierne med rette kan forvente af en regering, er, at den kan overskue mere end det kommende kvartal. Det er, at den kan overskue mere end den kommende valgperiode, for de ting, som man gør i god tid, kan man gøre i god ro og orden, i modsætning til de ting, man må gøre i det øjeblik, hvor der mangler lærere, sygeplejersker, politibetjente, alle de mennesker, der er med til at få den offentlige sektor til at fungere, for slet ikke tale om dem, der får vores virksomheder til at være produktive. Der må man jo så se tilbage på den her regering og sige, at den kun kunne se bagud. Den kunne kun måle sig op mod noget, der skete i forrige årti, men den magtede ikke at se frem, for den løftede aldrig blikket.

Jeg må endnu en gang bede fru Tina Nedergaard om at fortælle, hvad det er, man vil gøre? For de ting, som fru Tina Nedergaard nævner, når hun ser bagud, rækker ikke. Og det ved fru Tina Nedergaard udmærket.

Kl. 09:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 09:39

Tina Nedergaard (V):

Det er meget interessant, når fru Margrethe Vestager mener, at der er nogle helt åbenlyse ting, som man kan pege på for også på kort sigt at rette op på den danske økonomi, så vælger De Radikale at pege på fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister, som jo har fremlagt en skatteplan, som fru Margrethe Vestagers egen skatteordfører har kaldt decideret dum, fordi den svækker vores konkurrenceevne. Og en styrkelse af konkurrenceevnen er jo fuldstændig afgørende for, at vi kan bevæge os ud af krisen.

Det er ikke alt, der kan klares fra Christiansborg. Det er helt sikkert, at det, der nu er afgørende, er, at vi ikke får en langtidsledighed, som skader vores strukturelle ledighed på den måde, at vi ikke får dem i gang igen i et job, så de dermed er med til at bidrage til produktivitet og vækst, når krisen er overstået.

Derudover er vi faktisk fuldstændig enige med Socialdemokratiet i, at der er en stor gevinst at hente i at nedbringe sygefraværet, forhindre nedslidning, uddanne og forske noget mere, f.eks. satse massivt på nye laboratorier på universiteterne for at sikre, at vores kommende elite inden for viden har de bedst tænkelige redskaber og det bedst tænkelige udstyr at gøre det med.

Kl. 09:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Mette Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 09:41

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Der er jo sådan et gammelt ordsprog i politik, der siger, at et samfund skal kendes på dets evne til at tage sig af de svageste grupper. Jeg synes, der er en læresætning, som er mindst lige så vigtig, og det er, at et politisk flertal og at nutidens politiske beslutningstagere altid skal kendes på deres evne til at videregive en økonomi, som er holdbar, til næste generation, en økonomi, som er i stand til at honorere de krav og behov, som befolkningen måtte have.

Det er, som om regeringen og selvfølgelig ikke mindst Dansk Folkeparti aldrig rigtig har forstået dybden af den krise, vi er i lige nu. VKO har hele tiden undervurderet, hvor stor krisens omfang ville blive, og nu er der altså også rigtig meget, der tyder på, at VKO undervurderer omfanget af arbejdsløsheden. Jeg er enig med ordføreren i, at det er godt både at skabe job i den private og i den offentlige sektor, men nu er situationen jo den, at vi, hvis vi vil det, meget, meget hurtigt ved at sætte gang i offentlige investeringer kan få rigtig mange arbejdsløse bygningsarbejdere i gang, og derfor skal spørgsmålet til Venstre være: Vil man være med til at skabe de nødvendige job her og nu?

Kl. 09:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 09:42

Tina Nedergaard (V):

Ja, det vil vi gerne, og vi mener også, at vi med det her finanslovfor-slag lægger stemmer til det. Det, vi jo altså gør, er, at vi laver den

største stigning i de offentlige investeringer nogen sinde. Med en 30 pct. stigning i forhold til 2008 sender vi massivt penge ud i det danske samfund.

Det, man også skal forholde sig til, er, om det, hvis vi havde ubegrænsede midler, så ville være realistisk og praktisk muligt, at der skulle blive brugt meget mere end det. Kommunerne har hidtil selv budgetteret med, at de vil investere ca. 17 mia. kr. Regeringen har så med hjælp fra Dansk Folkeparti stillet en låneramme til rådighed på yderligere 3 mia. kr., og dermed er der en forhåbning om, at vi samlet set kommer op på en investering, som modsvarer det, vi mener kan gennemføres i praksis. Men problemet er bare, at uanset hvor mange plejehjem man bygger, uanset hvor mange skoler vi fornyer i det kommende år, så medvirker det altså ikke til at konsolidere dansk økonomi i 2011, 2012 og 2013, hvilket skattelettelserne jo faktisk gør.

Kl. 09:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Mette Frederiksen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 09:43

Mette Frederiksen (S):

Det skal man vist være mere end almindelig borgerlig optimist for at være enig i. Ordføreren siger, at det afgøres af, hvad der kan gennemføres i praksis. Det er jo os her, der bestemmer. Vi har jo det problem lige nu, at de investeringer, som regeringen ønsker at igangsætte, kun tager toppen af ledighedsstigningen. Vi har en voldsom stigning i antallet af arbejdsløse i Danmark, vi har en voldsom stigning i antallet af unge arbejdsløse, vi ved, at en af de sektorer, der er hårdest ramt, er byggebranchen, vi ved, at den mest effektive måde til at sikre en beskæftigelsesfremgang på i lige præcis de brancher, der er hårdest ramt, er ved at sætte gang i offentlige investeringer.

Jeg bliver nødt til afslutningsvis at sige, at det er et politisk valg, hvordan man ønsker at bruge sine ressourcer. Det er klart, at hvis man ønsker at blive ved med at give skattelettelser, så er der færre penge til at renovere vores skoler for, så er der færre penge til at opføre det nødvendige antal almene boliger for, så er der færre penge til at sikre en beskæftigelsesgevinst her og nu.

Kl. 09:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 09:44

Tina Nedergaard (V):

Jeg er sådan set ikke uenig i pointerne om, at man kunne investere meget, meget mere, hvis midlerne var ubegrænsede. Det er de blot ikke, og derfor er det virkelig interessante spørgsmål, jeg håber at få belyst i dag: Hvor stort et underskud mener Socialdemokraterne og den øvrige opposition egentlig at Danmark skal oparbejde i 2010? Det er sådan set ret relevant, for vi ønsker nemlig ikke at bruge vores fremtidige ressourcer på tårnhøje rentebetalinger, sådan som vi har oplevet det tidligere.

En af grundene til, at vi har kunnet styrke vores velfærd så betragteligt, nemlig med i alt 66 mia. kr., i forhold til da VK-regeringen tiltrådte, er jo, at vi har nedbragt de massive rentebetalinger, vi overtog fra den tidligere regering. Fru Margrethe Vestager havde tidligere svært ved at forstå, hvorfor jeg henviste til fortiden, men det er jeg jo nødt til for at finde de dårlige eksempler, som regeringens aktuelle politik jo kan måle sig rigtig flot op imod. Men man kan jo også kigge ud i omverdenen og se, hvad det er, Danmark gør i forhold til andre. Til trods for at man forventer en vækst i Danmark tilsvarende andre landes, vores produktionsfald har ikke været større end andre steder, så ligger vi i toptre i OECD, når det gælder offentlige

investeringer for at komme ud af den her krise og skabe arbejdspladser.

Kl. 09:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 09:45

Özlem Sara Cekic (SF):

Ordføreren holdt en lang tale, men der var ikke et ord om fattige, og jeg synes, det er enormt bekymrende, at der ikke var et ord om de tusinder af mennesker, som står i kø for at få julehjælp, eller om de tusinder af mennesker, som mister deres bolig, fordi de ikke har råd til at betale huslejen, eller om de familier, som ikke har råd til at købe lægeordineret medicin til deres børn i dagens rige Danmark.

Når man hører socialministeren, kan man høre, at socialministeren er utrolig glad for, at hjælpeorganisationerne gør hendes arbejde, og derfor føler hun sig ikke forpligtet til at gøre noget yderligere.

Derfor kunne jeg rigtig godt tænke mig at høre, om ordføreren også mener, at der ikke er fattige i Danmark, og at det, som Dansk Folkepartis socialordfører på et tidspunkt sagde, handler om, at de fattige ikke er i stand til at prioritere, at de bruger pengene på smøger og ugeblade frem for at betale deres regninger.

Kl. 09:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:46

Tina Nedergaard (V):

Det sidstnævnte med at være forarget over, hvad folk bruger deres penge på, er i hvert fald ikke en holdning, vi deler i Venstre. Det er heller ikke os, der er kommet med et forslag, som særlig rammer netop folk, som har en livstilsudfordring i forhold til at ryge for meget, drikke for meget eller spise for meget. Den politik forfølger vi ikke.

Men det, der er situationen, er, at det for os er afgørende, at den husstandsindkomst, der er, er fair, at den er o.k., ikke at den er flot – det påstår vi slet ikke i Venstre – men at den er o.k. Derfor har vi jo også medvirket til, at overførselsindkomsternes købekraft i dag er højere, end den var tidligere. Det vil sige, at man altså kan få mere for sin overførselsindkomst i dag, end da regeringen tiltrådte. Det er selvfølgelig ikke meget, selvfølgelig er det ikke det, men det er mere, end man fik tidligere. Vi har altså bevæget os ad den vej.

Derudover vil næste års satsregulering af overførselsindkomsterne betyde, at der vil være en yderligere realvækst i økonomien for personer på overførselsindkomst. Vi har i denne regerings tid bl.a. også sørget for, at selv om man har fået lån til første lejlighed, kan man få lån igen til anden lejlighed, hvis den er billigere. På den måde forsøger man at undgå, at familier bliver sat ud af lejlighederne.

Beklager den lange taletid.

Kl. 09:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Özlem Cekic for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:47

Özlem Sara Cekic (SF):

Det, der er så fantastisk ved politikere, er, at de har evnen til at tale udenom. Jeg spurgte faktisk, om ordføreren også mente, at der ikke var fattige i Danmark. Nu snakker ordføreren om, at så kan man få hjælp til at få en anden bolig og alle de her ting. Det hjælper jo ikke.

Venstre har jo mig bekendt siddet ved regeringsmagten et stykke tid, og antallet af folk, der bliver sat på gaden, er stigende. På den måde er vi jo nødt til at gå ind og tage et ansvar som politikere, i

forhold til hvordan og hvilke rammer vi skal skabe for de her mennesker.

Nu siger ordføreren, at det er en o.k. indkomst. Ved ordføreren, hvad en mor, som er alene med sine børn, på starthjælp får? Ved ordføreren, hvad man får i kroner og øre, når man er på starthjælp? Synes ordføreren, det er o.k., at man skal leve for halvdelen af, hvad man normalt får på kontanthjælp, når man er på starthjælp? Kan man få en hverdag til at hænge sammen? Synes ordføreren, det er o.k., at man ikke har råd til at købe penicillin til sine børn, når de får halsbetændelse? Er det sådan et Danmark, vi ønsker?

Kl. 09:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:48

Tina Nedergaard (V):

En enig forsøger på starthjælp har vel i størrelsesordenen cirka 6.000 kr. til sig selv. Derudover får man cirka 1.500 kr. pr. barn, hvis man har to børn. Derudover får man så ikke yderligere, hvis man har flere børn.

Det vil sige, at man har ca. 9.000 kr. før skat. Det er ikke et stort beløb. Men det viser sig dog også, at mange bevæger sig ud af gruppen, plus at man jo i den periode, hvor man er på starthjælp og har en meget lav indtægt, kan få hjælp bl.a. til børnepasning, hvilket jo også viser sig, hvis vi går ind og ser på kontanthjælpsområdet. Der har en familie på to personer, der er ramt af kontanthjælpsloftet, ca. 11.600 kr. tilbage til sig selv, når samtlige faste udgifter er betalt, skatten er betalt, og børnepasningen er betalt. Det er ikke store beløb, men jeg beder bare om, at man også kigger lidt rundt omkring i verden og ser på, hvad det er, man gør andre steder.

I den sammenhæng gør vi meget i Danmark. Jeg siger ikke, det er flot, overhovedet ikke, men jeg tror bare, at en bedre vej ud er at give et ordentligt tilbud om uddannelse, tage fat på de unge, inden de kommer ud i langtidsledighed, sørge for, at der er gode tilbud i psykiatrien, sørge for, at der er gode behandlingsmuligheder for alkoholproblemer og andet.

Kl. 09:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 09:49

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at ordføreren synes, at bare man får mere udbetalt i Danmark, end man gør i Afrika, skal man være glad og tilfreds. Nu koster tingene altså noget mere i Danmark, end de koster i Afrika.

Børn i Danmark leger med andre danske børn, der har et andet niveau at leve på end børn i Afrika. De sammenligner sig altså med de børn, de går i klasse med. Det er de børn, der oplever, at de f.eks. ikke længere kan gå til fodbold, fordi deres mor ikke har råd til at betale de 300 kr., det koster om måneden.

Ordføreren er en af dem, der får skattelettelse ligesom alle andre i Folketinget næste år. Ordføreren får omkring 1.200 kr. mere udbetalt om måneden næste år. Jeg kan forstå, at ordføreren mener, at det vil hjælpe på beskæftigelsen, og det skulle åbenbart kunne hjælpe nogle af de her fattige børn, fordi deres forældre skulle komme i arbejde. Hvordan mener ordføreren at de 1.200 kr. mere om måneden, som ordføreren får til privatforbrug, konkret vil hjælpe de fattige børn, så de får det bedre, og at flere kommer i arbejde?

Kl. 09:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:51

Tina Nedergaard (V):

Nu er det jo sådan, at fru Line Barfod næppe har flertal efter næste valg og derfor må bekende sig til et flertal, der jo nok ikke udgøres af Venstre og De Konservative. Der er situationen jo den, at der heller ikke kommer nogen svar på, at man skal øge overførselsindkomsterne betragteligt. Det er der jo ikke nogen af de partier, der begiver sig ud i. Og hvorfor gør man ikke det? Det er, fordi der stadig væk skal være et incitament til at gå på arbejde. Man skal ikke bevæge sig ret meget i bil hen til et job med SF's og S's skatteplan, før det overhovedet ikke kan svare sig at gå på arbejde.

Dermed ikke være sagt, at det er en lykkelig situation at være på overførselsindkomst og stå uden for arbejdsmarkedet nu og da slet ikke, hvis man ender i langtidsledighed. Det er jo også derfor, vi bl.a. med skatteplanen har øget antallet af fripladser til børnepasning, fordi vi også mener, at det er afgørende, at børn har en mulighed for at komme ud og mødes med andre og tilegne sig de sociale kompetencer, som andre jo naturligt gør i børnehave og skolefritidsordning.

Så er det muligt, at det kan være vanskeligt at få pengene til at slå til. Men jeg mener faktisk også, at vi alle sammen bærer et medansvar. Hvis man er i en sportsklub og man kan se, at det ikke er alle, der nødvendigvis lige kan få det til at løbe rundt, er det så helt afgørende, at enhver betaler kontingentet, eller kan man enes om i bestyrelsen, at man finder en mulighed for at tage hånd om dem?

Kl. 09:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:52

Line Barfod (EL):

Så snart vi får et nyt flertal, bliver fattigdomsydelserne afskaffet. Vi fjerner starthjælpen, kontanthjælpsloftet osv. og sikrer, at alle i hvert fald kommer op på kontanthjælpsniveau. I Enhedslisten ville vi gerne gå endnu videre og hæve kontanthjælpen, så man faktisk får et beløb, man virkelig kan leve af, og vi ville gerne hæve dagpengebeløbet, så man får en bedre dækning.

Ifølge beskæftigelsesministeren er det, man i dag får i dagpenge, i forhold til det, man fik, da man var i arbejde, på samme niveau som for 20 år siden. Jeg vil gerne høre, om Venstre mener, at der også er andre her i landet, som skal ned på at have samme levestandard som for 20 år siden. Er det det, Venstre målrettet går efter? Eller mener Venstre faktisk, at vi skulle se at få en bedre velfærd, og at vi skulle se at få nogle flere i arbejde?

Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål fra før: Venstre har i denne regerings tid brugt 223 mia. kr. på skattelettelser, og ordføreren får næste år konkret cirka 1.200 kr. mere om måneden i skattelettelser, hvordan mener ordføreren, at de skattelettelser helt konkret hjælper folk i arbejde set i forhold til, hvis man skabte arbejdspladser, sådan som oppositionen med vores plan foreslår?

Kl. 09:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:53

Tina Nedergaard (V):

Bare lige for at få pointerne på plads: Der er jo en stor udskiftning i gruppen af folk med lav indkomst. Der, hvor vi finder nogle af dem med de allerlaveste indkomster, er bl.a. i gruppen af studerende, som investerer i sig selv og deres fremtid ved at tage en uddannelse. En anden stor gruppe er selvstændige, som enten er ved at sætte deres virksomhed i gang, eller som har vanskeligt ved at få afsat deres va-

rer eller har for høje omkostninger til, at der er et overskud til ejeren selv. Der er nogle i lavindkomstgruppen, som jeg jo ikke opfatter som fattige, fordi de givetvis på anden vis har en stor livskvalitet, selvfølgelig ikke mindst de studerende.

Det er jo sådan, at den gennemsnitlige lønstigning fra 2005 til 2006 for lavindkomstgruppen var på 70 pct., hvilket jo også viser, at rigtig mange bevæger sig ud af og igennem gruppen. Der, hvor jeg synes, der er et særligt behov for at tage hånd om folk, inklusive deres børn, er der, hvor man kan sige, at der er andre årsager til, at de er på en overførselsindkomst, end ledighed. Derfor har vi jo bl.a. også i den her regeringsperiode sammen med Dansk Folkeparti forbedret førtidspensionen under den gamle ordning.

Kl. 09:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 09:54

Christine Antorini (S):

Jeg lagde mærke til, at Venstres ordfører i sin tale roste Dansk Folkeparti vel fire til fem gange for Dansk Folkepartis helt særlige støtte til regeringens politik. Jeg ved ikke, om det, ordføreren tænkte på, var den varme velkomst, som Dansk Folkeparti gav den nye klimaminister, som Venstre fik, en velkomst, der lød: Kan man ikke bare tage at få nedlagt det der Klimaministerium?

Så mit spørgsmål til ordføreren, der i det hele taget var meget overstrømmende i forhold til hele miljøindsatsen, er: Hvad er det lige præcis, Dansk Folkeparti og regeringen har gjort for at fremme klimainsatsen, ud over at Dansk Folkeparti altså har sagt, om man ikke kan blive fri for en klimaminister?

Kl. 09:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 09:55

Tina Nedergaard (V):

F.eks. er det jo med Dansk Folkepartis stemmer, at vi gennemfører »Grøn Vækst«-planen, som er en investering på 13 mia. kr. over de kommende år for at sikre miljøet, nedbringe pesticidudvaskningen, nedbringe kvælstofudvaskningen, simpelt hen skabe et grønnere og bedre miljø. Det er med Dansk Folkepartis stemmer.

Så er der hele klimainsatsen. Dansk Folkeparti er jo med til at skabe rammerne for, at vi overhovedet har en økonomisk politik, som kan rumme, at vi satser så massivt på klimapolitik og grøn politik. Og de har jo også lagt stemmer til de klimaaftaler, der er indgået, og som bl.a. betyder, at vi i Danmark får 20 pct. vedvarende energi i 2011, hvilket er et højt og ambitiøst mål, kun overgået af Luxembourg.

Så må man jo konstatere, at det står Dansk Folkeparti frit for at komme med forslag til, hvilke ministerier der skal etableres, nedlægges og eventuelt udvides og gøres større og flottere. Det er Dansk Folkepartis ret som selvstændigt parti, ligesom det også er regeringens selvstændige ret at beslutte, hvordan det så skal hænge sammen til sidst.

Kl. 09:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Christine Antorini for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 09:56

Christine Antorini (S):

Man kan jo ikke lade være med at undre sig lidt over, når det her varme støtteparti ønsker at nedlægge Klimaministeriet, hvad det er for en linje, regeringen egentlig ønsker at følge, også fordi et frem-

trædende medlem af Venstre, der også er formand for Folketinget, synes, det er fantastisk at komme hjem til et veloplyst hus, og at vi da ikke skal komme og bestemme, om man skal forøge sit eget lille private CO₂-budget. Men vi kan jo så bare i oppositionen undre os over, at det er den måde, man tænker på med hensyn til miljøet. Det er måske også det, der er forklaringen på, at Venstre har været nødt til at gå udenbys for at finde en klimaminister, altså fordi den der klimaentusiasme ikke rækker så langt, når det kommer til stykket. Det gør den jo i hvert fald ikke, hvis man kigger på de klimanøgletal, der er.

Derfor vil jeg godt bede ordføreren om at være lidt mere præcis, med hensyn til hvor det fantastiske løft er, som regeringen og Dansk Folkeparti har leveret. For faktum er jo for det første, at Danmarks CO₂-udslip altså er steget 3 år i træk efter 13 års fald. For det andet er det første gang i 30 år, at udbygningen af vindmøllekapaciteten simpelt hen er faldet. Og endelig er Danmarks energiforbrug steget for femte år i træk. Hvad er det rent faktisk, regeringen gør for at rette op på de her faktuelle klimanøgletal?

Kl. 09:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 09:57

Tina Nedergaard (V):

Jamen jeg kan i hvert fald sige, at der jo er vindmølleparker under planlægning, de er undervejs, og de vil bidrage til, at flere hundrede tusind parcelhuse kan opvarmes og tilføres energi. Så det er en massiv satsning, der foregår. Og lad os nu bare forholde os til makrotallene. Altså, jeg starter lige igen: I 2001, da vi overtog regeringsmagten, var der 11 pct. vedvarende energi i Danmark, og i dag er det 17 pct., og i 2011 forventes det at være 20 pct., altså en fremgang, en vækst i den vedvarende energi og en reduktion i anvendelsen af fossile brændstoffer. Dernæst er vi jo i en proces med Europa-Kommisjonen, der handler om, hvordan vi når vores meget, meget ambitiøse mål. Og så må jeg jo så tilføje, at lige i øjeblikket er det hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Connie Hedegaard, som står i spidsen for at gennemføre det mest ambitiøse topmøde nogen sinde for at redde verdens klima og energiforsyning.

Så vil jeg gerne sige, at vi i Venstre altså ikke har noget problem med, at der er divergerende opfattelser af tingene. Faktisk er jeg sådan nærmest stolt af at kunne sige, at selv om vi er fast besluttet på at støtte regeringen i dens meget, meget ambitiøse mål for klimaet, har vi også medvirket til, at Dansk Folkeparti kunne få deres krav om flere penge til Bjørn Lomborg igennem, fordi vi mener, at der altid, til enhver tid og i alle spørgsmål er brug for second opinions.

Kl. 09:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er to gange nævnt et par personer af de 15.000 deltagere ude i Bella Center. Den ene er en Connie Hedegaard, og den anden er en Lars Løkke Rasmussen. Nu kan der være mange af det samme navn, men jeg går ud fra, at det er klimaministeren, nej, den tidligere klimaminister ... (*Munterhed*) – ja, det viser, hvor svært det kan være – og statsministeren, der hentydes til. Men jeg gør lige opmærksom på, at ministre skal benævnes med deres titel, og man skal prøve på at huske, hvad den rigtige titel er. Det vil formanden overveje.

Så går vi videre med de korte bemærkninger, og den næste er hr. Eigil Andersen.

Kl. 09:59

Eigil Andersen (SF):

I dag er der 118.000 arbejdsløse i Danmark. Det svarer til, at alle indbyggere i en by af Esbjergs størrelse er arbejdsløse, unge såvel som gamle. Og det vil så stige med yderligere 40.000-50.000 næste

år. Hvad gør regeringen i den situation? Den forgylder rige mennesker i Danmark med nogle kæmpe skattelettelser, selv om man ved, at det er en meget dårlig metode til at skabe flere job.

Finansministeriet har tidligere fortalt til Folketingets Finansudvalg, at hvis man investerer penge i øget forbrug, sammenlignet med hvis man gør det i offentlige investeringer, kommer der tre til fire gange så mange job ud af det, altså hvis man gør det gennem offentlige investeringer. Og det passer jo fint med, at vismændene har sagt, at der bør fremrykkes yderligere offentlige investeringer for 10 mia. kr. næste år. Regeringen fremrykker sammen med Dansk Folkeparti for 1,25 mia. kr., altså ingenting.

Jeg vil derfor spørge, om ordføreren kan bekræfte, at regeringen og Dansk Folkepartis skattelettelser skaber større ulighed, men er utrolig dårlige til at skabe flere job.

Kl. 10:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:00

Tina Nedergaard (V):

Det er et egnet redskab til at skabe flere job på kort sigt, alene af den grund at det vil medvirke til at skabe et øget privatforbrug. Og det er altså afgørende for virksomheder, der producerer til hjemmemarkedet. Det er også afgørende for købmanden, at folk, der bor omkring ham, har nogle penge mellem hænderne, så de kan gå ned og handle; det er afgørende for hans overlevelse. Det er med til at skabe vækst, som på kort sigt er med til at skabe job. Punktum.

Men det er det så også på sigt, for det, der sker på sigt, er, at vi finansierer skattereformen, og dermed er vi med til at sikre, at vi ikke skal tage endnu større lån – også i fremtiden. Det er med til at konsolidere dansk økonomi. Punktum.

Endelig er det også med til at konsolidere dansk økonomi, fordi det øger vores konkurrenceevne. Det er jo sådan, at når skatten på arbejde kommer ned, kan lønmodtageren godt se: Hov, nu får jeg lidt mere i pengeposen, så behøver jeg ikke at kræve helt så meget mere i lønstigning. For det er den disponible reale indkomst, der er afgørende for medarbejderne med hensyn til at gå på arbejde.

Kl. 10:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eigil Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:01

Eigil Andersen (SF):

Kendsgerningen er, at med hensyn til det, der her bliver fremstillet som en effektiv metode til at skabe flere job, taler ordføreren her mod bedre vidende, for det fremgår af det, som er sagt fra Finansministeriets side ved tidligere lejligheder.

Fra Venstres side roser man regeringens arbejdsmarkedspolitik, og det er der bestemt ingen grund til. Arbejdsløse bliver sendt på en masse jobsøgningskurser, selv om de er glimrende til at skrive ansøgninger i forvejen. Og på de kurser lærer de at finde deres indre fugl, de lærer at kaste med æg ned ad trapper, og de lærer at lægge syvkabalen på computer. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren og hendes parti er indstillet på at rydde op i det, for det kan jeg i hvert fald ikke kalde for en god aktiveringspolitik.

Kl. 10:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:02

Tina Nedergaard (V):

Det kan jeg heller ikke. Jeg vil også betvivle, at det er støttestøtberettiget, for så vidt det er hovedbestanddelen af det pågældende aktiveringskursus. Men lad det nu ligge, vi vil overlade det til systemerne at forholde sig til, hvad der er inden for rammerne, og hvad der ikke er.

Men det, der bevisligt er situationen, er jo, at arbejdsmarkedspolitikken virker. Altså, selv om vi er i den største krise nogen sinde, kommer vi slet ikke op på det højeste arbejdsløshedstal nogen sinde. Det er højt, og det er utrolig trist for hver enkelt, der bliver ledig, men det, vi kan se, er, at langtidsløsheden stiger ganske forsigtigt og når med de maksimale tal, vi har i Økonomisk Redegørelse, op på 25.000, hvilket jo altså er betydeligt lavere end den langtidsløshed, vi overtog faktisk lige efter en højkonjunktur i 2001.

Så jeg må altså bare konstatere, at politikken virker, at instrumenterne virker, at det hjælper at tage hånd om unge med det samme, hvilket EU så sent som i går henviste til at de andre lande burde tage ved lære af.

Kl. 10:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Nu er det lykkedes mig ved hjælp af folketingssekretæren at finde ud af, hvad den tidligere klimaminister officielt skal kaldes her i Folketinget. Det vil jeg prøve at huske. Det er en klimatopmødeminister, men det giver ikke mere i vederlag, skulle jeg hilse og sige.

Så går vi til den næste korte bemærkning, og den er fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:03

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Næste års finansunderskud, altså på statsbudgettet, er minus 95 mia. kr. Det tror jeg vi kan være enige om, og fru Tina Nedergaard nikker.

Derfor synes jeg, at det nærmest er mageløst at høre fru Tina Nedergaard opremse den ene store udgift efter den anden uden på noget tidspunkt at antyde, hvordan man skal vende den udvikling. Det er jo sådan lidt juleeventyrsagtigt.

Til gengæld glædede det mig jo selvfølgelig, at fru Tina Nedergaard sagde, at regeringen ville holde 2015-planen. Det er faktisk en nyhed, bliver jeg nødt til at sige. Vi vil selvfølgelig spørge finansministeren yderligere om det, når den tid kommer. Til gengæld har fru Tina Nedergaard ikke på noget tidspunkt afsløret, hvordan man skal overholde den plan, som ingen uden for dette hus længere tror på overhovedet har en chance for at blive overholdt. Derfor vil jeg spørge fru Tina Nedergaard, om det er, fordi hun ikke vil sige noget om det, eller fordi hun ikke ved noget om det.

Kl. 10:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:04

Tina Nedergaard (V):

Det er jo sådan, at overalt i verden i øjeblikket bruges der ekspansiv finanspolitik for at få os igennem krisen. Det er faktisk lykkeligt, for hvis man ser på tidligere meget store verdenskriser, har der været en tilbøjelighed til, at man har renationaliseret og brugt protektionisme for ligesom at beskytte sit eget marked mod ulige konkurrence i en situation, hvor verdensøkonomien er i tilbageslag.

Det, verdensøkonomien og de store økonomier har gjort, er, at man har valgt at investere og investere sig ud af krisen. Den strategi har regeringen også forfulgt. Det er jo deraf, det store underskud kommer. Vi gør det simpelt hen af den eneste grund, at vi mener, at

det er dybt problematisk at komme op på arbejdsløshedstal som dem, vi kendte fra 1990'erne, i og med at det øger risikoen for, at den strukturelle ledighed, som begrænser vores konkurrenceevne og vores mulighed for i virkeligheden at skabe job, også i fremtiden, øges. Det er simpelt hen også, fordi vi mener, at det er afgørende, at den enkelte kan komme på arbejde og skabe en økonomisk tryk ramme for sig selv og sin familie.

Kl. 10:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:05

Lone Dybkjær (RV):

Jeg noterer, at fru Tina Nedergaard hele tiden henviser til den tidligere regering. Så kan man altså også gå tilbage og spørge, hvad den tidligere regering overtog af arbejdsløshedsproblemer efter VK-regeringen, men jeg synes, det er formålsløst at blive ved med at gå 10 og 20 år tilbage i historien. Det må jeg sige.

Hvad med at forholde sig til fremtiden? Og der spørger jeg fortsat fru Tina Nedergaard: Er det, fordi hun ikke vil sige noget om, hvad det er, der skal til, eller er det, fordi hun ikke ved, hvad det er, der skal til?

Kl. 10:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:06

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan i hvert fald kort konstatere, og det ved jeg i hvert fald, at der ikke er brug for det, Det Radikale Venstre i øjeblikket foreslår om at skære i efterlønnen og skære i dagpengeperioden, når folk er i risiko for at miste deres job. Vi ved, at dem, der er mest udsat for ikke at blive genansat, hvis de mister jobbet, bl.a. er seniorerne på arbejdsmarkedet, som måske har en gelinde måde at komme videre på ved at gå over på efterløn. Det har vi faktisk ikke specielt ondt af i Venstre i øjeblikket, for det, der er den primære målsætning, er simpelt hen at få folk i job.

Det, der var min pointe ved det tidligere svar, var, at overalt i verden er man nu ved at prøve at planlægge, hvordan man laver exitstrategierne og således også i Danmark. Vi er nødt til at forholde os til, at EU angiveligt vil stille os over for nogle krav om at spare 9 mia. kr. eller på anden vis forbedre de offentlige finanser med 9 mia. kr. i de kommende år. Det vil alle Folketingets partier da blive inviteret med til at bidrage til. Men jeg synes bare, det er problematisk, at Det Radikale Venstre bekymrer sig så kraftigt om konsolideringen af dansk økonomi, når det eneste, man hører derfra og fra dem, de ønsker at gå i regering med, er: Brug flere penge, brug flere penge, brug flere penge.

Kl. 10:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:07

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har først en korrektion til det, Venstres ordfører har sagt – for nu at blive et øjeblik i det historiske. I de 10 år, Poul Schlüter var statsminister, blev der ikke fremsat et eneste finanslovsforslag med overskud, ikke ét. Da den socialdemokratiske ledede regering kom til, fik vi vendt underskuddet til et overskud og afleverede en finanslov med et stort overskud til den borgerlige regering, da den tiltrådte. Og hvor er vi i dag? Vi har et underskud på 77 mia. kr. Lad mig bare minde om, at det er den historiske udvikling.

Venstres ordfører siger, at Venstre ikke ønsker at iværksætte flere beskæftigelsesfremmende initiativer, for så stiger gælden, så stiger renteudgiften, og så er mit enkle spørgsmål til Venstre: Hvor stor en gæld er det acceptabelt at Danmark opbygger under den nuværende krise?

Kl. 10:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 10:08

Tina Nedergaard (V):

Det spørgsmål agter jeg også at stille til Socialdemokraternes ordfører om ganske få minutter: Hvor stort skal underskuddet være?

For vores vedkommende må vi sige, at vi finder, at regeringen har fundet balancen mellem på den ene side at gøre det optimale for at få folk i gang i job i dag, uden at det sker på bekostning af job allerede i 2011 og i 2012 og på længere sigt.

Jeg synes, at hr. Klaus Hækkerup meget fint gennemgik, hvad der skete historisk. Det viser sådan set Venstres pointe, nemlig at hvis man forgælder sig ud over alle grænser, som det skete i 1970'erne, så tager det 20 år at vende skuden. Først efter den her regering kommer – og det er jo ikke alene på grund af regeringens faktisk fantastiske gode politik, der er også andre udefrakommende faktorer – er situationen den, at vi har høvlet så meget af på gælden, at vi i dag har handlemuligheder. Det er altså en faktisk kendsgerning, som jeg også mener at Socialdemokraterne bør erkende og anerkende.

Kl. 10:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Klaus Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:09

Klaus Hækkerup (S):

Det kan man godt sige, men hvis vi ser på regeringens og Venstres påstand om, at de følger 2015-planen, skulle statens budget, det, vi behandler i dag, vise et overskud på 24 mia. kr. Det viser et underskud på 77 mia. kr., og så må man jo spørge ligesom fru Lone Dybkjær: Er det bare ordgas, når man siger, at man følger 2015-planen?

Hvad er Venstres målsætning for det økonomiske område? Hvor stor en gæld kan vi opbygge? Hvad er Venstres styreparameter, når nu 2015-planen er afvejet i det massive omfang, som den er? Hvor meget mener Venstre at vi kan tillade os at forøge statens underskud med for at skabe yderligere beskæftigelse, for at skabe yderligere klimarigtige investeringer?

Kl. 10:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:10

Tina Nedergaard (V):

Se, jeg kan konstatere, at man i Økonomisk Redegørelse, som rækker frem til og med 2011, forudsætter, at når vi går ud af 2011, har vi en nettogæld, som er ti procentpoint lavere end den, vi overtog. Jeg vil godt bruge det som udgangspunkt, for hvis man så siger, at det trods alt ikke var nogen katastrofe, vi overtog, at det faktisk var gået nogenlunde fornuftigt, havde man altså et niveau, hvor man lå omkring ti procentpoint over det niveau, vi har nu. Så der er jo stadig væk nogle handlemuligheder.

Men vi skal ikke brænde dem af, for så vidt det ikke er nødvendigt. Vi tror på, at økonomien stabiliserer sig i 2010 og 2011, men det er også givet, at vi snusfornuftige Venstrefolk ikke bryder os om underskud. Vi etablerer det dog gerne, når målet så klart helliger midlet, nemlig at få skabt vækst og få skabt tryk i danske famili-

er og også at få skabt fundamentet for, at vi ikke får en strukturel, meget høj ledighed, som forhindrer os i at komme godt ud på den anden side. Så man kan ikke sætte et præcist tal for de kommende år, men vi har et præcist tal for 2010. Det er nemlig 95 mia. kr.

Kl. 10:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er timen med korte bemærkninger til ordføreren næsten udløbet. Der er 2 minutter endnu, så det bliver hr. Kim Mortensen, der får den sidste korte bemærkning, og de sidste tre, som er indskrevet, kommer ikke til, men de kan eventuelt tage bemærkningerne til hr. Morten Bødskov. (*Munterhed*). Men først hr. Kim Mortensen.

Kl. 10:11

Kim Mortensen (S):

Man må sige, at det er med stor entusiasme, Venstres ordfører kaster sig ud i historien, både når det handler om den økonomiske politik, og når det handler om klimaindsatsen og i den grad smykker sig med lånte fjer, må man sige. Jeg har bemærket, at Venstres ordfører bl.a. har læst energistatistikken, der siger, hvor meget vedvarende energi der findes i vores energiforsyning. Vi er nået op på 17 pct. Det er et spørgsmål, om Venstres ordfører også har læst energistatistikken for de tidligere år og har konstateret, at udbygningen af vedvarende energi faktisk foregik i årene 2002, 2003 og 2004, nemlig på grund af de beslutninger, den tidligere SR-regering havde foretaget, og som den her regering ikke kunne nå at stoppe, da man kom til i 2001 og jo faktisk trykkede på pauseknappen.

Sagen er jo, at vi har en regering, der ikke har villet noget, som har været født i trillebørens tegn, der skulle skubbes, hives og slæbes, når det handlede om, at der skulle ske noget med hensyn til klimaindsatsen. Nu kunne man så tage et andet udgangspunkt og sige: Lad os nu se fremad – som Venstres ordfører ville sige. Og når man kigger fremad, kunne man jo kigge på den anden side af Atlanten og sige, at man i USA netop har afsat ikke mindre end 80 mia. US-dollars til en klimaindsats, til at skabe grønne job og til at skabe beskæftigelse. Hvor i regeringens finanslov skal vi finde den indsats, som Venstres ordfører står og taler om?

Kl. 10:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:13

Tina Nedergaard (V):

Jeg forstår, at vi nærmer os den sidste korte bemærkning. Jeg vil godt lige benytte lejligheden til at sige, at vi jo har investeret mere i vedvarende energi og fået mere vedvarende energi ind i det danske samfund end nogen sinde tidligere ved fælles hjælp, o.k. ved fælles hjælp. Selv om vi har skabt historisk mange arbejdspladser under den her regering, og selv om vi har brugt langt flere penge på sundhed end nogen sinde tidligere, langt flere penge på uddannelse end nogen sinde tidligere, så er der fortsat udfordringer i det danske samfund, og nogle af de udfordringer, som hele verdenssamfundet står over for, er de klimaforandringer, som FN's klimapanel har påvist, og som udgør en stor risiko, ikke bare for vores verden, men i allerhøjeste grad for verdens fattigste. På dette tidspunkt har vi vores statsminister derude sammen med størstedelen af verdens betydelige ledere for at forhandle sig frem til nogle holdbare målsætninger for klimaudviklingen i verden. Når de mål bliver fremsat, er der ingen tvivl om, at Danmark igen nærmest vil være duks og gå foran, ligesom vi også har gjort det i EU, hvor vi har været med til at frembringe ambitiøse mål for hele eurosamfundet.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kim Mortensen for den sidste korte bemærkning.

Kl. 10:14

faktisk, at der blandt dem, der følger debatten i dag, er mange tusinde nye arbejdsløse, som spørger sig selv, hvornår finansministeren har set nok og for alvor gør noget ved at bekæmpe arbejdsløsheden.

Kim Mortensen (S):

Vi kan så konstatere, at den udvikling, der er sket med hensyn til vedvarende energi, skyldes beslutninger fra tidligere regeringer og er sket ved fælles hjælp. De 80 mia. dollar, som man nu bruger i USA til at booste amerikansk energiteknologi inden for vedvarende energi og inden for energieffektivisering, ville svare til, at man i Danmark ifølge den nye klimaministers egne oplysninger brugte 7,2 mia. kr. Pointen er, at man i regeringens finanslovforslag ikke kan finde penge, der skal være med til at booste dansk erhvervsliv, grønne job, danske arbejdspladser. Det vil sige, at vi overlader hele den oprustning til et amerikansk marked, til et internationalt og til et globalt marked, uden at den danske regering vil købe det argument, at der skal politiske initiativer til, og der skal penge til, for at vi kan ruste op på det her område. Så spørgsmålet er meget præcist: Hvor i finansloven finder vi de budgetlinjer, der skal være med til at matche den udvikling, der sker globalt med hensyn til grønne job?

Kl. 10:14

På samme måde kæmper verden nu få minutters kørsel herfra for en ambitiøs klimaaftale. Men på bordene foran os ligger der endnu en finanslovaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som støtter reaktionære klimaskeptikere med millioner af kroner til deres kamp mod en ambitiøs klimaaftale.

Regeringen taler med to tunger. Man siger et, men man gør noget andet, og prisen betaler de mange nye arbejdsløse, som hver måned må hjem til familien og fortælle, at de har mistet deres job. Også klimaet og erhvervslivet betaler prisen, fordi regeringen og Dansk Folkeparti ikke kan se det enorme vækstpotentiale i tusindvis af nye arbejdspladser, som et Danmark i front med klimaomstillingen rent faktisk rummer.

Dette års finanslovaftale vil blive husket for én ting: At regeringen og Dansk Folkeparti hurtigst muligt vil glemme den. Mens Danmark befinder sig i en historisk økonomisk krise med tusindvis af nye arbejdsløse hver måned, og regeringschefer fra hele kloden er på vej mod København for at redde klimaet, har vi en finanslovproces, hvor regeringen ydmygt bøjer sig i spørgsmålet om 10-15 kilometers forskel på placeringen af et sygehus, som ingen i øvrigt endnu ved præcis hvornår åbner.

Kl. 10:15

Dansk erhvervsliv må sidde måbende tilbage. Hver dag taber de vækst og arbejdspladser, og hver dag oplever de en handlingslammet regering, som kun kan blokpolitikens sprog og nu igen fanges af Dansk Folkepartis manglende evne til at se Danmarks muligheder for vækst og ny velstand.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:15

Hver uge mister hundredvis deres arbejde, antallet af konkurser er eksploderet de seneste måneder, eksporten er hårdt ramt, væksten er på et historisk lavt niveau, og innovationen i erhvervslivet sætter nye bundrekorder. Dansk økonomi er i en alvorlig krise, og midt i det hele sidder en finansminister uden en sammenhængende økonomisk plan for Danmarks fremtid og uden et parlamentarisk grundlag for at løse problemerne for dansk økonomi. Derfor er budskabet meget klart: Hvis man ikke er i stand til at løse problemerne, så forlad kontorerne!

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan altså desværre ikke huske de præcise konti, hvor de forskellige ting er listet op, men nu nævner jeg dem bare sådan i flæng, og så kan vi hjælpes ad med at finde dem bagefter i finansloven.

Der er bl.a. afsat penge til en pulje til dansk erhvervsliv, hvor man kan søge specielt til grønne job. 13 mia. kr. til »Grøn Vækst« er der mobiliseret penge til med hjælp af Dansk Folkeparti. Vi har aftalt 20 mia. kr. til offentlige investeringer ude i kommunerne og 1,8 mia. kr. til regionerne, bl.a. også til bedre hospitalsbehandling, men dog også til investeringer, hvor kommunerne selv kan gå ind og prioritere, at de laver energirigtige bygninger, fordi det vil spare dem for en energiudgift efterfølgende. Det vil være god logik.

Derudover er der utallige muligheder for at hente private virksomheder ind, som meget, meget gerne selv vil finansiere projektet, bare de får besparelsen og på den måde får deres betaling for det. Derudover er situationen jo den, at vi i dette øjeblik har sendt vores statsminister til topmødet ude i Bella Centeret, og derude vil man fremkomme med de nok mest ambitiøse mål nogen sinde for dansk klima- og miljøpolitik, og vi agter så i Venstre at bakke op om regeringens tilslutning til dem.

Jeg ser faktisk lidt positivt på den del af fremtiden. Til gengæld er det vanskelige tider, men jeg mener, at regeringens finanslovforslag med opbakning fra Dansk Folkeparti tager hånd om at skabe beskæftigelse og også om at sikre os imod en helt umulig gældsætning i fremtiden.

Kl. 10:16

Vi skal have Danmark sikkert ud af krisen, men desværre må vi konstatere, at 8 års VOK-styre har svækket den samling af Danmark, der er nødvendig, for at vi får alle med. Mens bankdirektørerne løfter rødvinsglassene til en skål for Dansk Folkeparti og regeringen for nok en kæmpeskattelettelse – ja, så må endnu flere familier bede om hjælp fra vore frivillige organisationer til at klare sig gennem julen.

Tusindvis af psykisk syge unge venter på at få den rigtige hjælp; aldrig nogen sinde er så mange lejere i vore almene boliger blevet sat på gaden som nu; antallet af unge, der får den altafgørende kompetencegivende ungdomsuddannelse, daler; store dele af det almene byggeri er i forfald; vore pensionister er utrygge, de holder sig væk fra aktiviteter, og banderne har nu inddelt Danmark i territorier. 8 års VOK-styre har på afgørende områder splittet Danmark.

Vi forstår, at regeringen nu pusler med arbejdsmarkedsreformer, som skal være klar efter krisen. Må vi ikke få at vide af regeringspartierne, hvad det er, man arbejder med? Skal efterlønnen forringes? Skal dagpengene forringes? Skal folkepensionsalderen sættes op? Skal vore førtidspensionister have mere pisk?

Med velfærdsaftalen i 2006 tog et bredt flertal i Folketinget et stort ansvar for at fremtidssikre dansk økonomi. Men blot et år efter underminerede regeringen og Dansk Folkeparti holdbarheden i dansk økonomi ved at uddele store, ufinansierede skattelettelser, og derfor er hullet i statskassen deres ansvar. De kan ikke give krisen skylden for hullet i statskassen.

Kl. 10:17

Til de i regeringspartierne, som hele tiden kræver forringelser af bl.a. efterlønnen, har vi et meget klart spørgsmål: Hvorfor er det den nedslidte bygningsarbejder eller smeden, som ser frem til sin efter-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren og tak til alle spørgerne. Så går vi i gang med den næste ordfører om et øjeblik, og det er den socialdemokratiske ordfører, hr. Morten Bødskov.

(Ordfører)

Morten Bødskov (S):

Finansminister Claus Hjort Frederiksen har sagt et par gange, at han følger den voldsomme krise, Danmark befinder sig i, tæt. Jeg tror

løn, der skal betale prisen for de kæmpe skattelettelser, man har givet til bl.a. landets bankdirektører?

Kl. 10:21

Der er en anden vej ud af krisen – en vej, hvor vi får alle med, en vej, der bringer Danmark i front i kampen om fremtidens arbejdspladser, vækst og velstand. Derfor har Danmark behov for en ny vækststrategi – en vækststrategi, der udnytter de muligheder, Danmark har for fremtidig vækst og arbejdspladser, bl.a. ved flere investeringer i uddannelse og klima. Der er behov for en vækstpakke, der får os ud af krisen, der sætter ambitiøse klimamål i centrum og konsekvent følger dem og ikke lader sig forhindre af klimaskeptikere i eget bagland, som øger klimarigtige investeringer i skoler, sygehuse og vedvarende energi, så arbejdspladser kan fastholdes her og nu, som forbedrer mulighederne for rent faktisk at drive virksomhed i Danmark, som styrker det offentlige og private samarbejde, som sikrer en gennemgribende reform af bl.a. erhvervsstøtteordningerne, og som ikke mindst stopper besparelserne på uddannelserne, så vi sikrer, at flere unge får den altafgørende ungdomsuddannelse.

I Socialdemokratiet deler vi de økonomiske vismænds kritik af finanslovaftalen for ikke at sikre væksten i dansk økonomi tilstrækkeligt. Der er behov for en ny vækststrategi, der på samme tid er vejen ud af den handlingslammelse og blokpolitik, som vi ser for øjeblikket, og er til gavn for både dansk erhvervsliv, væksten i samfundet og de arbejdspladser, der skal til, for at vi kan få de tusindvis af nye arbejdspladser i arbejde.

Enkelte delaftaler bød finanslovforhandlingerne dog på. Ikke mindst med stor hjælp fra finansministeren blev globaliseringsforhandlingerne gjort landskendte, og for Socialdemokraterne var det helt afgørende, at vi fik styrket indsatsen mod frafaldet på ungdomsuddannelserne. Det lykkedes, vi fik sikret flere hundrede nye millioner kroner til vores uddannelser, og på samme måde lykkedes det os faktisk at sikre flere midler til uddannelse af bl.a. sygeplejersker og lærere. Vi er ligeledes meget tilfredse med fordelingen af de mange forskningsmilliarder, som også var en del af globaliseringsforhandlingerne. Vi mener, vi har været med til at sikre penge til universiteterne, bl.a. ved et løft i taxameteret og styrkelse af forskning i sundhed, klima og miljø.

For satspuljens vedkommende kan man vel sige, at med en svag retspolitik og bandebrag i gaderne er vi i Socialdemokratiet selvsagt tilfredse med, at forebyggelse af kriminalitet nu kommer på dagsordenen med satspuljen. Nu håber vi bare, at regeringen på eget initiativ vil gøre mere for at bidrage til, at unge ikke havner i kriminalitet, for det, regeringen har præsteret her, har ikke været kønt at se på. Også på transport- og forsvarsområderne har brede flertal vist en udstrakt vilje til at nå frem til afgørende aftaler af stor betydning for vore udsendte soldater og for de mål, vi har om, at der skal ske større investeringsløft for trafikken.

I foråret sagde den nuværende statsminister Lars Løkke Rasmussen, at dansk økonomi ville vende efter sommerferien – den er vi som bekendt for længst forbi – og i fredags måtte finansminister Claus Hjort Frederiksen igen indrømme, at han har fejlvurderet krisens omfang og dybde. Konklusionen er, at regeringen konsekvent har fejlvurderet krisens omfang. Først undervurderede man krisens omfang og de voldsomme konsekvenser for væksten og arbejdsløsheden, da vi diskuterede i 2008, og med finansloven for 2010 begår VOK-flertallet sin anden historiske fejl. Nu mener man, at krisen er drevet over, og at der ikke er behov for markante tiltag for at sikre mere vækst og flere arbejdspladser.

Det er to så helt fatale fejl i vurderingen af dansk økonomi, at det vil få store konsekvenser for helt almindelige familier. Konsekvensen er, at endnu flere tusinde vil blive kastet ud i arbejdsløshed og må fortælle familien, når den samles om middagsbordet derhjemme, at der ikke mere er arbejde til far eller mor. Konsekvensen er, at den

vækstkrise, vi befinder os i, og som dansk erhvervsliv lider under, trækkes i langdrag.

Finanslovaftalen bringer ikke Danmark sikkert igennem krisen; den forlænger desværre krisen. Flere bliver fanget i langtidsledighed, nødvendige investeringer svigtes, og erhvervslivet vil fortsat tabe arbejdspladser.

I Socialdemokratiet har vi fra starten gjort det klart, at vi ikke stiltiende vil se på, at dansk økonomi går i knæ, og at vi taber vækst og beskæftigelse. Men nu er vi i knæ, og regeringens manglende vilje til at skubbe dansk økonomi i gang forhindrer os i at få os alle sammen med ind i ny fremgang.

Kl. 10:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig 13, der har meldt sig til korte bemærkninger, og det vil sige, at der ikke skulle være problemer med at få de 13 igennem. Jeg nævner lige listen: Tina Nedergaard, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Frank Aaen, Anders Samuelson, Erling Bonnesen, Vivi Kier, Flemming Damgaard Larsen, Anne-Mette Winther Christiansen, Bent Bøgsted, Torsten Schack Pedersen, Karsten Lauritzen, Birgitte Josefsen, og så er Louise Schack Elholm også på, og det kan også nås. Og den første, der får ordet, bliver så fru Tina Nedergaard.

Kl. 10:27

Tina Nedergaard (V):

Tak til hr. Morten Bødskov. Det, der jo er situationen, er, at hver gang man hører noget om økonomisk politik fra Socialdemokraterne, er det noget, som vi i hvert fald til enhver tid kan påhæfte udtrykket underfinansieret. Altså, hvis vi ser på skatteudspillet fra august måned, kan vi se, at det er underfinansieret, ikke mindst da man først haft har klørerne i det, fordi man bliver bekymret for vejafgifterne, og så bliver det underfinansieret. Så er der finanslovsforslaget fra Socialdemokraterne, der også er underfinansieret. Så er der de mange vækstpakker, som slet ikke er finansieret eller i hvert fald igen er underfinansierede. Og man kan jo kun på én måde finansiere ting, man ikke på anden vis har anvist penge til, og det er ved at låne, og der synes jeg, det er meget interessant at høre: Hvor stort et underskud mener Socialdemokraterne egentlig vi skal have på landets økonomi i 2010? Altså, de 95 mia. kr. er jo helt tydeligt ikke nok for Socialdemokraterne, og så ville jeg bare gerne høre: Præcis hvor højt skal det være?

Kl. 10:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:28

Morten Bødskov (S):

Jeg forstår, at nu har man i regeringspartierne fundet ud af, at et underskud på 95 mia. kr. er det rigtige tal. Jeg tror, at man, dengang vi diskuterede det sidst, da man havde vurderingen af underskuddet i augustrederegørelsen fra Finansministeriet, lå inde med et lidt andet tal. Og der kan jeg da i hvert fald huske, at den konservative ordfører gjorde meget ud af, at da var det det rigtige tal – og han nikkede; ergo er det bekræftet. Det, der er hele pointen, er, at skillelinjerne i dansk politik går mellem dem, der mener, at der skal gøres mere for at bekæmpe arbejdsløsheden, og dem, der mener, at man er tilfreds med situationen lige nu, og at der ikke er behov for mere.

Vi i Socialdemokratiet mener sammen med SF, Enhedslisten og De Radikale, at der skal gøres mere. Det er vi ikke ene om. Bl.a. har de økonomiske vismænd jo været ude at kritisere regeringens finanslovaftale for ikke i tilstrækkelig grad at skubbe gang i dansk økonomi igen. Derfor mener vi, at der skal investeres mere, og vi mener, at der er god økonomi i at fremrykke offentlige investeringer, bl.a. til

klimaformål, bl.a. til investeringer i forbedringer af offentlige bygninger. Jeg tror ikke, der er mange forældre, som her til morgen har afleveret deres børn i daginstitutionen, som ikke også mener, at der er et behov for at sætte gang i dansk økonomi ved at forbedre eksempelvis daginstitutionerne. Det vil skabe arbejdspladser, og det er godt for dansk økonomi.

Kl. 10:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Tina Nedergaard for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:29

Tina Nedergaard (V):

Jeg synes, det er interessant, at jeg som ordfører bliver afkrævet svar på, præcis hvilken samlet gæld Danmark i fremtiden vil kunne bære. Og så stiller jeg sådan et ganske enkelt spørgsmål, nemlig hvor stort et underskud Socialdemokraterne vil acceptere i 2010.

Altså, situationen er jo den, at vi kan forvente, at EU allerede med den gæld, der skabes i 2010, fordi der tages så mange initiativer for at imødegå ledigheden og skabe arbejdspladser i Danmark, vil kræve et konsolideringskrav på ca. 9 mia. kr. i de offentlige budgetter i de kommende år. Og så er det bare, det bliver meget, meget interessant at høre: Præcis hvor stort et underskud mener hr. Morten Bødskov og Socialdemokraterne at staten skal påtage sig i 2010? Og deraf følgende: Hvor store budgetforbedringer eller -besparelser eller flere indtægter skal Socialdemokraterne så hente ind i de kommende år? Der er de to tal, nemlig hvor stort underskuddet er i 2010, og deraf, hvor stor en effekt det så skal have på finansloven fremadrettet – altså, hvor meget skal man spare fremadrettet?

Kl. 10:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:30

Morten Bødskov (S):

Altså, Socialdemokraterne har jo sammen med SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre i dag fremlagt et forslag til en klimainvesteringsplan, som vil skabe i omegnen af 10.000 job. Vi har ændringsforslag til vækstplaner i finanslovsforslaget. Dansk Folkeparti går til finanslovsforhandlingerne med krav om 8-10 mia. kr. yderligere til fremrykning af offentlige investeringer, og regeringen justerer hele tiden på størrelsen af underskuddet. Selv ikke de spørgsmål, der bliver stillet fra ordførerne, tror jeg regeringen har svar på i dag, for når vi kommer til den næste økonomiske redegørelse, kan tallene risikere at være ændret, og det er det, der er hele pointen, nemlig at vi står i en uhyre alvorlig situation for dansk økonomi. Den økonomiske redegørelse, som regeringen har fremlagt, lyser af usikkerheder og hvis'er og spørgsmål til fremtiden for dansk økonomi.

Det, vi bare kan se er konsekvensen af, at man fastholder den økonomiske politik, som bliver ført nu, er, at arbejdsløsheden vil stige, at vækstkrisen vil blive trukket i langdrag, og at nødvendige investeringer ikke bliver foretaget. Derfor er det, vi bl.a. har fremlagt en investeringsplan i dag, som har til formål at slå to fluer med et smæk, nemlig at gøre noget for klimaet og forhåbentlig også få sat en masse gang i dansk økonomi, så man kan få sat folk i arbejde, frem for de skal stå i arbejdsløshedskøen.

Kl. 10:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 10:31

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil egentlig godt blive lidt i sporet, for jeg synes, at hvis'erne bliver flere og flere, når man hører hr. Morten Bødskov tale om, hvad Socialdemokratiet egentlig vil. Altså, bekymrer det overhovedet ikke Socialdemokratiet, at vi har et stort underskud på statsbudgettet? Bekymrer det ikke hr. Morten Bødskov, at der på et eller andet tidspunkt, når vi har forsøgt at bringe os godt igennem den her krise, er en regning, der skal betales? Og jo flere initiativer man foreslår nu, jo større bliver den regning. Sådan er det selvfølgelig. Hvis hr. Morten Bødskov i dag vil forøge underskuddet med 13 mia. kr. – hvis vi nu stemmer ja til ændringsforslagene – er der en udfordring på i hvert fald nogle milliarder kroner mere i underskud.

Er hr. Morten Bødskov ikke enig i, at en af grundene til, at vi har en meget lav rente i Danmark for tiden, er, at der grundlæggende er tillid til den økonomiske politik, der bliver ført? Og er hr. Morten Bødskov ikke enig i, at hvis vi sagde ja til Socialdemokratiets overbudspolitik, hvor man bare hele tiden vil bruge nogle flere milliarder kroner, end alle vi andre foreslår – hver gang vi foreslår, at vi skal bruge nogle penge, siger Socialdemokratiet bare noget, der ligner i hvert fald dobbelt op – så ville den grundlæggende tillid til dansk økonomi, som der jo trods den her situation alligevel er, i kraft af at vi kan se de lavere renter, forsvinde?

Kl. 10:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:33

Morten Bødskov (S):

Jeg må sige, at det er uhyre hurtigt, at hr. Kristian Thulesen Dahl er i stand til at glemme, hvad der rent faktisk står i Dansk Folkepartis eget finanslovsforslag. Der henviser man jo direkte til, at vismændene har talt for, at der skal fremrykkes flere offentlige investeringer i størrelsesordenen 8-10 mia. kr. Det står i Dansk Folkepartis finanslovsforslag. Selv om ganske mange er enige i, at der er behov for at skubbe gang i dansk økonomi igen, kommer man ud med en finanslovaftale med 5 mia. kr. over de næste 4 år, som ikke for alvor griber ind over for det, der er hovedproblemet, nemlig den kraftigt stigende arbejdsløshed.

Vi er bekymrede for dansk økonomi, det er vi. Men der er gode penge i at fremrykke offentlige investeringer i målrettede tiltag, som både styrker eksempelvis klimaindsatsen, og som vil kunne skabe job. Hvis man fulgte den økonomiske strategi fra Dansk Folkepartis side, tror jeg faktisk, vi kunne nå langt. Men problemet er, at man glemmer sine egne udspil meget, meget hurtigt og nu øjensynlig er et større ekko af finansministeren, end alle andre herinde i den her sal kan præstere.

Kl. 10:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det er jo lidt karakteristisk: Jeg spurgte om Socialdemokratiets politik, og så får jeg et svar, der handler om Dansk Folkepartis politik. Jeg troede, det var mig, der spurgte, og hr. Morten Bødskov som ordfører, der nu skulle svare. Og jeg bliver da kun mere bekymret over den totalt manglende omtanke fra Socialdemokratiets side for det underskud, vi har.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi sørger for at føre en ansvarlig økonomisk politik, også i en krisetid, der gør, at der grundlæggende er tillid til den økonomiske politik, der føres – hvilket betyder, at vi kan

have lave renter i Danmark, hvilket igen kan være med til at skubbe tingene i gang. Der er en sammenhæng her, som jeg tror hr. Morten Bødskov egentlig godt kender og forstår, fordi han er et, mener jeg, forholdsvis intelligent menneske, der bekymrer sig om eller i hvert fald diskuterer mange økonomiske ting. Men han vil bare ikke ligesom sige det, fordi han er bange for, at det forstyrrer det billede, at Socialdemokratiet nu har stillet et ændringsforslag, hvor man som altid bare vil hælde nogle flere milliarder kroner oven i alt det, vi andre gør. Når vi andre fremrykker offentlige investeringer, når vi andre gør noget, siger Socialdemokratiet bare, at man lige skal gøre noget mere. For det skal altid se ud, som om Socialdemokratiet vil gøre noget mere. Og så vil man sige, at man altså nu vil affinde sig med 150.000 ledige i stedet for 160.000 ledige. For det må jo være det, man siger – at 150.000 ledige er det magiske tal. 160.000 er for mange, Socialdemokratiet vil bringe det ned til 150.000, og så er det godt.

Kl. 10:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne er stærkt bekymrede for tilstanden i dansk økonomi. Vi er bekymrede for, at vi har en regering, som helt åbenlyst ikke har styr på det, og som ikke kan bruge sit eget parlamentariske grundlag til at rette op på det hul, der er i kassen. Det må jo være behageligt og på nogle måder også lidt ubehageligt at have et parlamentarisk grundlag, som kun er med til festen, men som ikke vil være med til at betale regningen. Det er jo det, der er virkeligheden.

Det, Socialdemokraterne her har foreslået, og som vi har kæmpet vedholdende for, er at sætte fokus på mangelen på arbejdspladser, på at få gang i væksten, gang i dansk økonomi, således at vi kan få folk i job. Den diskussion havde vi mellem den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, og Socialdemokraternes formand, fru Helene Thorning-Schmidt, for et år siden på den her talerstol. Der stod man fra VOK's side og talte om behovet for hænder, mens Socialdemokraterne og den øvrige opposition stod og talte om behovet for arbejdspladser. Jeg synes i al beskedenhed, at den fejlsvurdering af dansk økonomi, som både Dansk Folkeparti og regeringen har præsteret, og som er blevet bekræftet med den seneste økonomiske redogørelse, viser, at Socialdemokraterne havde ret. Behovet er flere arbejdspladser.

Kl. 10:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Mike Legarth (KF):

Socialdemokraterne har ikke haft ret i noget som helst. Socialdemokraterne kommenterer konstant, at de er bekymrede for først det ene og senere det andet, og når vi konkret spørger, hvad det så er, Socialdemokraterne selv vil gøre, får vi ikke noget svar.

Nu spørger jeg igen – der er blevet spurgt tidligere: Hvilket beløb synes Socialdemokraterne vi skal investere, for at vi har en ansvarlig politik?

Kl. 10:37

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:37

Morten Bødskov (S):

Jamen Socialdemokraterne har fremlagt en vækstplan, og den blev lige på forbilledlig vis refereret af den foregående spørger. Hvad handler den vækstplan om? Den handler om, at vi har et stift blik på det, der er hovedproblemet i dansk økonomi, nemlig stigningen i arbejdsløsheden, stigningen i langtidsledigheden, og det er problemerne med, at alt for mange unge risikerer at komme ind på arbejdsmarkedet første gang som arbejdsløse. Derfor sætter vi gang i dansk økonomi ved fremrykning af offentlige investeringer bl.a. på klimaområdet, hvilket vi har været ude at foreslå i dag, i samarbejde med SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten. Det er meget enkelt.

Vi slinger ikke, men det gjorde spørgeren eksempelvis. Han stod her ved førstebehandlingen af finansloven og påpegede, at det under skud, der stod i augustredogørelsen fra Finansministeriet, var det rigtige. Men nu er der så kommet et, der er lidt større, og nu er det så det rigtige, forstår jeg.

Vi har fokus stift rettet på hovedproblemet. Det er stigningen i arbejdsløsheden, og det er det, der skal gøres noget ved med de vækstplaner, vi har fremlagt. Man kan se ændringsforslaget: For 13 mia. kr. investeringer anbefaler vi bliver fremrykket til næste år.

Kl. 10:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Mike Legarth (KF):

For det første har den konservative ordfører, undertegnede, forholdt sig til den situation, vi var i, altså at det var det rigtige tal på det tidspunkt. Vi har hele tiden sagt, at der er en usikkerhedsfaktor. Vi kan ikke totalt overskue situationen. Vi agerer løbende. Vi forholder os til de problemstillinger, der er. Vi doserer rigtigt og i den rette mængde for at løse den problemstilling, vi har.

Men hr. Morten Bødskov talte jo udenom endnu en gang, for hr. Morten Bødskov vil ikke konkretisere Socialdemokraternes politik, fordi man er så frygtelig nervøs for at sige noget, som man kan blive holdt op på senere. Men alligevel anvender man den samme retorik selv og angriber konstant det, der bliver gjort fra regeringens side.

Så lad mig prøve at spørge på en anden måde. Er Socialdemokraterne enige i, at renten er afgørende for, at vi får gang i væksten og holder boligpriserne nede, sådan at der kommer gang i hjulene igen? Eller er rentesituationen lige gyldig for Socialdemokraterne, selv om det er den, der skal sætte gang i væksten?

Kl. 10:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:39

Morten Bødskov (S):

Jamen selvfølgelig er Socialdemokraterne da ikke ligeglade med, hvordan renteniveauet udvikler sig i Danmark. Jeg tror bare, man skal passe på med at lade alt for mange illusioner løbe af med en, altså at det skulle være sådan, at regeringen kan styre renteudviklingen. Det er i hvert fald en ny virkelighed, som har indfundet sig hos regeringspartierne.

Jeg har godt set, at man i dagens udgave af Børsen bl.a. jo er under hård kritik for, at man inddrager renteudviklingen i sin fantastiske økonomiske politik. Der fuser man lidt med tallene, så det ser bedre ud, end realiteterne er. Men at tro på, at man her fra talerstolen kan styre renteudviklingen, tror jeg måske er lidt meget.

Jeg tror bare, man må sige, at vi lige nøjagtig gør det, som spørgeren siger: Vi forholder os til den udvikling, vi er i. Den udvikling,

vi er i lige nu, er, at regeringen igen har måttet opjustere niveauet for arbejdsløshed, igen har måttet korrigere sin økonomiske politik. Og hvorfor? Fordi dansk økonomi er i en alvorlig krise, og der er der bare afgrundsdyb forskel mellem Socialdemokratiet og spørgerens parti. Vi har fokus stift rettet på udviklingen i arbejdsløsheden, og det er den, vi agter at gøre noget ved.

Kl. 10:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal bede ordføreren om at overholde taletiden. Når den røde lampe begynder at blinke, er det ved at være tid til at afslutte. Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Frank Aaen (EL):

Nu er det jo blevet sådan en nationaløkonomisk debat om, hvad der er råd til, og hvad der ikke er råd til. Derfor vil jeg spørge hr. Morten Bødskov, om det ikke er sådan, at det nationaløkonomisk er fuldstændig ligegyldigt, hvis det er ting, man alligevel skal lave på et tidspunkt. Hvis man så fremrykker dem på et tidspunkt, hvor der er ledig kapacitet, er det faktisk nationaløkonomisk fornuftigt i stedet for at vente, men endda endnu mere end det. Derfor går mit spørgsmål på: Er Socialdemokratiets ordfører opmærksom på, at når man sammenligner renter, er renten på statsgæld væsentlig mindre, end renten er, hvis man lader ting forfalde.

Man kan lade en bygning forfalde, vinduerne forvitte, så der til sidst ikke bare skal males, men skal skiftes ud, og den rente – det er regnet ud af mange – er endnu større, end den er på at optage et lån for at renovere vinduerne i tide.

Så derfor er det både ud fra klimasituationen, beskæftigelsessituationen og nationaløkonomisk rentemæssigt en fordel at fremrykke investeringer.

Kl. 10:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:41

Morten Bødskov (S):

Det har hr. Frank Aaen fuldstændig ret i. Populært sagt kan man jo sige, at forfald er dyrt, og det er det særligt, når vi taler om den offentlige bygningsmasse, som man traditionelt omtaler plejehjem, skoler, sygehuse og også infrastruktur som. Der viser det sig jo gang på gang, at jo længere tid man skubber en renoveringspukkel – altså veje, der skal renoveres, sygehuse, hvor tagene skal lappes, skoler, hvor toiletterne forhåbentlig på et eller andet tidspunkt bliver skiftet ud – foran sig, jo større bliver puklen, fordi nedslidningen går stærkere og stærkere med tiden.

Derfor er der god økonomi i at fremrykke det, og så er den gode sidegevinst jo, at det giver flere i arbejde. Det er det, der så at sige er det geniale i det, som vi bl.a. har foreslået sammen i dag, nemlig at fremrykke offentlige investeringer målrettet klimajob. Det giver et bedre klima, og det giver flere i arbejde.

Kl. 10:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:42

Frank Aaen (EL):

Skulle vi så ikke tage sådan en nationaløkonomisk debat med finansministeren, enten her i Folketingssalen ved en forespørgsel eller i et samråd i et af Folketingets udvalg? Så kan vi få sat på plads, at der, når der er noget, der skal laves, ikke er noget problem i at fremrykke det, at der er en fordel i forbindelse med klima, beskæftigelse osv.,

og at der derudover også er en rentefordel ved at gøre tingene i tide i stedet for at vente. Altså, på alle hylder er der gevinst. Det er, i modsætning til den sorts snak, der kommer fra regeringspartierne, muligt at gøre noget, og det kunne vi jo – jeg vil tro, det er muligt – godt tage en debat med finansministeren om her i Folketinget.

Kl. 10:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:43

Morten Bødskov (S):

Jeg synes, det ville være helt rimeligt at tage en debat om det, for det er klart, at hvis man ser lidt ud i fremtiden, kan man konstatere, at de udfordringer, den danske økonomi står over for, altså er en vækstkrise, der risikerer at bide sig fast, en arbejdsløshed, som bliver fanget på et uacceptabelt højt niveau, unge, som ikke kommer i gang med en praktikplads, og langtidsledige, som bliver fanget i langtidsledighed. Samtidig skubber vi en meget stor mængde renoveringer og fornyelser foran os, bl.a. i den offentlige sektor, men jo også i private boliger, når det drejer sig om energirenoveringer, som der sagtens kunne tages fat på.

Jeg er helt enig med hr. Frank Aaen i, at det ville være yderst gavnligt, hvis vi kunne få den diskussion med regeringen, således at vi kan få slået de to fluer med et smæk, hvilket jo er pointen i det her: Man sætter gang i renoveringerne, og man får dermed den gode sidegevinst, at man får taget toppen af stigningen i arbejdsløsheden.

Kl. 10:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Anders Samuelson (LA):

I øjeblikket pågår der jo intensive forhandlinger ude i Bella Center i forhold til at redde klodens klima. Der er det mit indtryk, at Socialdemokratiet går meget op i at følge samtlige eksperter eller tilsyneladende et meget, meget stort flertal af eksperter råd om, hvad man skal foretage sig i den sammenhæng, altså hvordan man skal forsøge at begrænse temperaturstigningen.

Hvordan kan det være, at Socialdemokratiet er så forhippet på at følge eksperterne på det område, når man overhovedet ikke vil lytte til eksperterne på det økonomiske område, som gang på gang slår fast, at det, der skal til for at redde dansk økonomi, er strukturreformer, arbejdsmarkedsreformer, reform af efterlønnen og reform af skattesystemet? Hvorfor vil man kun lytte til eksperterne, når deres svar åbenbart blæser den vej, som Socialdemokratiet tror der er stemmer i, men når de peger i en anden retning, som der måske ikke er så mange stemmer i, vil man ikke længere lytte til eksperterne?

Kl. 10:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:45

Morten Bødskov (S):

Der er en grund til, at vi er optaget af klimaet, og den er, at det bekymrer os. Jeg ved godt, at der også her i salen er partier, som er kraftigt støttet af meget hårde klimaskeptikere. Nogle partier har ligefrem folk i prominente positioner herinde, som også er præget af – kan man roligt sige, tror jeg, uden at genere folk for meget – en meget udpræget grad af skepsis over for de aktiviteter og de målsætninger, som er til debat i Bella Center, når det gælder om at forandre vores klima til det bedre.

Men i Socialdemokratiet mener vi, at det er helt afgørende af hensyn til vores kommende generationer at få forandret klimaet, således – apropos det, den forrige spørger spurgte om – at vi ikke får en kæmpe efterregning inden for ganske få år. Derfor investerer vi mere i klima.

Når det handler om reformerne, har Socialdemokratiet gentagne gange sagt, at vi gerne vil være med til reformer. Men altså, det er jo regeringen, der sidder på et parlamentarisk grundlag, som hr. Anders Samuelsen bakker op, og som hver eneste gang ikke er i stand til at få styret en fornuftig proces igennem, der kan være med til at styre dansk økonomi i en bedre retning. Det bør man da ikke spørge Socialdemokraterne om. Der er min pointe bare, at hvis ikke man kan løse problemerne, må man forlade kontorerne, og så tager vi gerne over.

Kl. 10:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 10:46

Anders Samuelsen (LA):

Det svar havde altså ikke ret meget med virkeligheden at gøre. Er sandheden ikke, at Socialdemokratiet har afvist at reformere efterlønnen, at Socialdemokratiet har afvist at gå ind og gøre noget ved dagpengeperioden, og at Socialdemokratiet gang på gang har afvist for alvor at gøre noget ved skattesystemet?

Det passer jo ikke, når ordføreren påstår, at Socialdemokratiet godt vil gøre noget præcis på de områder, som eksperterne peger på at der skal gøres noget på. Socialdemokratiet går jo bevidst og hver eneste gang i den modsatte retning.

Jeg er enig med ordføreren i, at Venstre tilsyneladende også gør det. Vi har lige hørt Venstres ordfører afvise at pille ved efterlønnen. Men hvorfor er det, at Socialdemokratiet konsekvent og hele tiden afviser at følge eksperternes råd på det område, hvor man virkelig kan gøre noget i forhold til at sikre dansk økonomis overlevelse på den lange bane?

Kl. 10:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Morten Bødskov (S):

Jamen det må jo altså være sådan i den her diskussion, at når man er i regering, har man initiativet til eksempelvis at fremlægge reformforslag for at skabe balance i dansk økonomi. Sådan må det jo være.

Der er det bare, at jeg simpelt hen ikke forstår åbenbaringen i, at det skulle være Socialdemokraternes problem, at der ikke bliver fremlagt forslag. Altså, så finder vi gerne ud af at tage over og få løst det her kaos, som den her regering har skabt med sin egen økonomiske politik. Det er ikke Socialdemokraternes skyld, at der er et kæmpe hul i kassen. Det er bl.a. Liberal Alliances skyld, ved at man nærmest fanatisk har bedt om at få ufinansierede skattelettelser. Det er det, der har skabt hullet i kassen.

Vi vil ikke være med til, at det er smeden og bygningsarbejderen, som skal betale for, at bankdirektørerne kan få de enorme skattelettelser, som de har fået. Vi finder gerne veje til, at flere kan blive længere på arbejdsmarkedet. Det har vi gentaget masser af gange over for regeringen, men det er regeringen, der har ansvaret for hullet i kassen. Det er regeringen, der må fremlægge et forløb for eventuelle reformforhandlinger.

Kl. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Erling Bonnesen (V):

Tak. Regeringen har jo sammen med Dansk Folkeparti sikret rekordstore samfundsinvesteringer. Må jeg bare henvise til rekordstore kommunebudgetter, meget store trafikaftaler og også fremrykning af investeringer, altså et rekordhøjt aktivitetsniveau for samfundsinvesteringerne.

Så har vi jo gang på gang igennem månederne også hørt Socialdemokraterne sige, at man vil overbyde med 36 mia. kr. Er det stadig væk buddet, når vi nu har hørt de her sådan lidt spage, sporadiske svar på de spørgsmål, der har været stillet? Men her og nu helt kontant gjort op: Hvis man havde magt, som man har agt, ville det så stadig væk være et overbud på 36 mia. kr., man ville smække på bordet nu?

Kl. 10:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Morten Bødskov (S):

Ja, altså hvis spørgeren læser lidt i det socialdemokratiske finanslovsoplæg, kan han se, at vores vækstpakke er delt op, og at den er justeret efter de aftaler, der er lavet med kommunerne. Det står i vores vækstpakke.

Vi starter som sagt, som der blev spurgt til af hr. Kristian Thulsen Dahl, med 13 mia. kr. i år. Og man må jo sige det, som det er, nemlig at det er vores vurdering, at der er behov for fremrykning af offentlige investeringer, således at vi kan få fokus på arbejdsløsheden, at vi kan få taget toppen af stigningen i arbejdsløsheden. Det er vores vurdering.

Vi er jo ikke ene om at anbefale fremrykning af offentlige investeringer som instrument. Det er vi jo ikke. Altså, Dansk Folkeparti gik til finanslovsforhandlinger med et langt større forslag end det, de kom ud med. Det er vi trods alt lidt hen ad vejen enige om. De økonomiske vismænd anbefaler kraftige fremrykninger af offentlige investeringer. De eneste, der sidder tilbage og ikke kan forstå det, er regeringspartierne, og dem, der lider under det, er dem, som fortsat vil stille sig op i arbejdsløshedskøen de næste mange uger.

Kl. 10:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:50

Erling Bonnesen (V):

Tak for det svar. Vi kan så konstatere, at hvis Socialdemokraterne fik magt, som man har agt, skulle der her og nu smækkes 36 mia. kr. oveni, og det skulle gå til offentlige investeringer oven i det høje niveau, vi allerede har nu. Så er mit næste spørgsmål: Hvordan vil man skaffe arbejdskraften til det? For vi ved jo, at det kun er nogle få milliarder kroner, der faktisk skal til her og nu for at opsuge den ledige arbejdskraft, der f.eks. er i byggesektoren. Fakta er jo, at det vil gå ud over eksporten, og så vil man lige nøjagtigt slå et endnu større hul i sine egne planer, for så vil man suge arbejdskraften ud af eksporterhvervene. Hvordan vil man få de ender til at nå sammen? Det vil jo smelte sammen.

Kl. 10:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Kl. 10:54

Morten Bødskov (S):

Den socialdemokratiske vækstplan er nøje afvejet, i forhold til hvad der sker. Vi er af den overbevisning, at hovedudfordringen for dansk økonomi lige nu ikke er, at man gør for meget. Faren er, at man gør for lidt. Hvorfor? For så bider krisen sig fast, vækstkrisen trækker i langdrag, alt for mange mennesker bliver kastet ud i langtidsløshed, og vi får ikke skubbet gang i dansk økonomi, således at vi kan få sikkerhed for, at de unge, der er på vej gennem uddannelsessystemet nu, ikke skal opleve det, min generation af unge oplevede gennem 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, hvor den direkte vej efter uddannelsen var over på kontanthjælp og besøg på kommunkontoret. Det er det, vi skal undgå, og det er derfor, vi har så stiftet et fokus på bekæmpelsen af arbejdsløsheden. Jeg er da meget tilfreds med, at også dansk erhvervsliv kan se fornuften i det, for er der nogle, der lider under manglende initiativer til vækst, så er det bl.a. dansk erhvervsliv.

Kl. 10:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Vivi Kier (KF):

Tak. Hr. Morten Bødskov brugte meget af sin taletid på at sige, at han så en handlingslammet regering. Jeg må så sige, at jeg måske hørte en handlingslammet ordfører tale. Der var rigtig meget kritik, ikke så mange konkrete bud. Men lad det ligge.

Jeg hørte, at hr. Morten Bødskov snakkede om de psykisk syge. Og der må jeg jo konstatere, at der aldrig nogen sinde før er blevet investeret så massivt i psykisk syge som i den her regeringsperiode. Jeg vil blot have ordføreren til at erkende, at der for ganske nylig er indgået et ret bredt forlig om en sammenhængende psykiatriløsningsplan, hvor både socialpsykiatrien og behandlingspsykiatrien går hånd i hånd.

Kl. 10:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:53

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, at den her regering har haft en politik, hvor man har finansieret hele psykiatriløsningsindsatsen over satspuljen. Det er sådan set rigtigt nok, og det er Socialdemokraterne rigtigt nok med i, som spørgeren også antyder. Men ser vi på det, der eksempelvis er en af skandalerne i børne- og ungdomspsykiatrien, så er det jo, at der er over 2.500 børn, som venter på at få en afklaring af de problemer, de har lige i øjeblikket.

Det kunne regeringen vælge at løse uden for satspuljeforligskredsen, hvis man ville; det tror jeg også at spørgeren er enig i. Problemet er, at det vil man ikke, fordi man ikke har pengene til at prioritere det eller ikke vil prioritere det, og derfor pakker man det hele ned i satspuljen. Vi er selvfølgelig meget tilfredse med, at der bliver lavet en udmærket aftale dér, men det betyder jo ikke, at der ikke kunne ske mere, eksempelvis for de børn og unge, som står på venteliste til at få afklaret de problemer, de har i deres sind.

Kl. 10:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Vivi Kier.

Vivi Kier (KF):

Ja, der hører vi så igen et svar, som er en ny overbudspolitik, hvor man ikke anviser, hvor pengene skal komme fra. Men det glæder mig, at Socialdemokraterne erkender, at man synes, at der er lavet mange gode satspuljeinitiativer.

Så har jeg som et lille enkelt spørgsmål: Finder Socialdemokraterne, at vi skal fastholde satspuljen, eller ønsker man at afskaffe satspuljen? Og hvis man ønsker at afskaffe satspuljen, hvad vil man så sætte i stedet for?

Kl. 10:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:55

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne mener ikke, at vi skal afskaffe satspuljen. Vi synes, at den er et ganske udmærket bidrag til at give nogle af vores udsatte grupper en håndsrekning.

Problemet er bare, at man, hvis man kigger på den her regerings førte socialpolitik, vil se, at det hele foregår over satspuljen. Det hele foregår over satspuljen. De nye initiativer, der bliver taget, bliver i langt, langt overvejende grad finansieret af satspuljen. Og det, der jo er forskellen mellem den nuværende regering og det flertal, som snart kommer til, er, at sidstnævnte vil føre en betydelig mere retfærdig økonomisk politik, som bl.a. vil tage det meget grundlæggende opgør med de fattigdomsskabende ydelser, man har indført ved kontanthjælpsloftet, starthjælpen og 450-timers-reglen. Det forsvinder, når der kommer et nyt flertal til, og det vil i sig selv være et væsentligt bidrag til, at de grupper, der har det sværest i vores samfund, kan få en bedre fremtid.

Kl. 10:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:56

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hr. Morten Bødskov nævnte i sin ordførertale, at den socialdemokratiske plan vil give 10.000 flere i arbejde. Det vil sige, at jeg kan konstatere, at hvis man går fra 160.000 arbejdsløse til 150.000 arbejdsløse, er Socialdemokratiet tilfreds, og så synes man, det er godt. Vi er bare nogle andre, der synes, at man skal arbejde videre på at komme længere ned. Men jeg kan forstå, at Socialdemokratiet så er helt tilfreds.

Jeg er nødt til at spørge – der er flere, der har været inde på det, og endnu har ordføreren ikke svaret: Hvor stort et underskud skal der være i statskassen i 2010, før Socialdemokratiet er tilfreds? Jeg kan konstatere, at der er underfinansieret med 3 mia. kr. i det forslag, der er fremlagt af Socialdemokratiet, der er 20 mia. kr. til en skattepakke og 36 mia. kr. til en vækstpakke, det er 59 mia. kr. Lagt til de 95 mia. kr. giver det 154 mia. kr. Er det det tal, Socialdemokratiet er tilfreds med, eller hvad?

Kl. 10:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:57

Morten Bødskov (S):

Jeg er helt sikker på, at det talepapir, som spørgeren måske har fået udleveret af Venstres pressetjeneste eller af finansministeren, ikke helt holder vand. Det, Socialdemokraterne ønsker, er, at vi fremrykker de her offentlige investeringer, hvilket jeg håber meget tydeligt

er fremgået af debatten indtil nu. Det gør vi med den første fase af vores vækstpakke, hvor en delmængde er, at vi vil investere i klimainitiativer for at få sat folk i beskæftigelse og for at få gjort noget ved klimaet, således at vi som sagt slår to fluer med et smæk. Det er sådan set i en nøddeskal det, vi beder om lige nu.

Hvis man er uforstående over for det, er det jo en helt ærlig sag. Altså, så siger man jo, at man ikke vil gøre mere ved det, der er hovedproblemet, nemlig stigningen i arbejdsløsheden. Man er tilfreds med udviklingen i 2010, som man jo nu ad et par omgange har måttet opjustere, i hvert fald i forhold til hvordan arbejdsløsheden vil udvikle sig. Det er bare det, vi reagerer imod, for vi har ondt af de familier, som hver dag skal komme hjem og tage en diskussion om, at far eller mor har mistet sit arbejde.

Kl. 10:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 10:58

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg kan igen konstatere, at den socialdemokratiske ordfører ikke ønsker at svare på det, og derfor må jeg gå ud fra, at det er korrekt, at det er mindst 154 mia. kr., der skal til, før Socialdemokraterne er tilfredse, og det er jo et svimlende tal. Det er noget, som kommende generationer, vores børn og børnebørn, skal finansiere på et eller andet tidspunkt, men sådan er det åbenbart.

Hvad er grunden til, at Socialdemokraterne ikke vil gå ind i en konstruktiv drøftelse af, hvordan man kan omprioritere, hvordan man kan gøre tingene på en anden måde? Det vil Socialdemokraterne ikke, hvad er grunden til det?

Kl. 10:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:59

Morten Bødskov (S):

Jamen Socialdemokraterne vil da gerne være med til at omprioritere. Læser man det socialdemokratiske finanslovsforslag, ser man, at virkeligheden jo er den, at der er kraftige omprioriteringer. Hvis vi ser på genialiteten af nogle af de mange, mange rapporter og eksterne konsulenter, som den her regering anvender – jeg tror, at det var over 3,5 mia. kr., man brugte sidste år på eksterne konsulentvirksomhed – synes vi måske godt, at der kunne effektiviseres lidt. Jeg er helt sikker på, at spørgeren ikke er andet end enig med mig, når han ser på resultatet af noget af det, der bliver lavet.

Hvis man bare tog de bedste af vores fuldmægtige i centraladministrationen og satte dem sammen, kunne de mindst lave det lige så godt. Det var ét besparelsesforslag – jeg tror, vi henter 700 mio. kr. på det på vores finanslovsforslag. Det kunne man jo tage fat på, hvis man ville, men det afstår man fra, og det gør man ene og alene, fordi viljen til også at omprioritere til fordel for det, som Socialdemokraterne bruger pengene på, nemlig velfærdsinvesteringer, ikke er til stede i regeringen.

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har lyttet – mener jeg – meget koncentreret på, hvad ordføreren har sagt, og jeg har endnu ikke fået det svar, der ligesom kan give en forklaring på, hvorfor overbud er det ord, der står tydeligst for mig. Nu har jeg siddet og lyttet rigtig længe, og det bliver bare overbud,

overbud, men intet svar på det underskud, som vi står med i statskassen. Hvor stort må det være? Hvilket ansvar vil Socialdemokraterne være med til at tage?

Kl. 11:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:00

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne har klart tilkendegivet, at vi også gerne tager hovedansvaret for at få genoprettet dansk økonomi. Det, der er hovedproblemet for Danmark lige nu, er, at vi har en finansminister, som ikke har en sammenhængende økonomisk plan, som har et parlamentarisk grundlag, og som gerne vil være med til festen, men som ikke er i stand til at samle sit parlamentariske grundlag, når det handler om, hvordan man skal sikre balance i dansk økonomi. Vi tager gerne over. Vi tager gerne hovedansvaret for det kaos, som er udarbejdet af det nuværende flertal. Det gør vi gerne. Men vi har også et afgrundsdybt forskelligt syn på værdien af offentlige investeringer. Det er helt tydeligt, og det er måske forklaringen på, at hvis man ser på, hvor langt ned de offentlige investeringer er kommet med den her regering, ligger svaret måske i, at vi har et afgrundsdybt forskelligt syn på værdien af offentlige investeringer. Vi mener, at offentlige investeringer og særlig fremrykning af offentlige investeringer er et bidrag til at bringe Danmark ud af krisen. Der er vi bare uenige, og det er helt fair. Den diskussion tager vi fortsat gerne.

Kl. 11:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 11:01

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Konklusion: Socialdemokraterne er totalt ligeglade og går overhovedet ikke ind i, hvad udfordringen egentlig er, nemlig hvor stort det underskud må være, som vi arbejder med; hvordan vi får det løst den vej ud; og overbud, overbud, overbud. Den ene milliard til praktikpladser var så altså heller ikke nok, for jeg hørte jo da ikke, at der er gjort nok for ungdomsuddannelserne. Det vil sige, at Socialdemokraterne er totalt ligeglade og bare går ind og laver et overbud. Helt ærligt, det kan Socialdemokraterne gøre bedre.

Kl. 11:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:02

Morten Bødskov (S):

Vi synes i al beskedenhed, at vi gør det ret godt, og derfor er der jo – som jeg sagde før – bare en konstatering tilbage af, at der er et forskelligt syn på, hvad det er, der er hovedproblemerne i dansk økonomi. Man har altså åbenbart fra Venstres og Konservatives pressetjeneste fået alle spørgerne bildt ind, at hovedproblemet i dansk økonomi er renteudviklingen, og hvis man ikke gør mere, er der styr på renten. Jeg er ikke helt sikker på, at det holder for en nærmere efterprøvning. Det, der er hovedproblemet i dansk økonomi, er den stigende arbejdsløshed. Det er erhvervslivets manglende produktivitet, de nye opfindelser, de nye produkter, som kan bringe erhvervslivet ud over stepperne. Det er derfor, at vi vil have fremrykning af offentlige investeringer, så man kan sætte gang i beskæftigelsen.

Det er derfor, at Socialdemokraterne bl.a. kæmpede for øgede uddannelsesinvesteringer og en reform af erhvervsstøtteordninger, således at vi kan få gang i dansk erhvervsliv igen og få styrket produktiviteten. Det er det, vi skal leve af fremover. Ved at man ikke gør

noget, er der én stensikker konklusion for det her lille land, og det er, at så taber vi produktivitet, vi taber arbejdspladser, og vi taber vækst fremover, og det skader dansk erhvervsliv.

Kl. 11:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:03

Kl. 11:03

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg kan godt høre, at vi ikke får svar, hvis jeg spørger om, hvor stort underskuddet må være, så det skal jeg nok lade være med. Men noget af det, der ligger i det, som Socialdemokratiets ordfører siger, er jo, at der skal skabes arbejdspladser – det tror jeg alle er enige i – og jeg kan forstå, at de skal skabes på hjemmemarkedet. Men det er nu engang sådan, at det underskud eller overskud, vi får på betalingsbalancen, bliver skabt ved samhandel med omverdenen. Det vil sige, at hvis vi ikke får gang i vores eksporterhverv, kommer der ikke nogen penge i kassen. Så hjælper det jo ikke noget, at vi bygger det hele op på, at vi skal have alle i beskæftigelse på hjemmemarkedet, for det vil ikke give nogen penge til landet, det vil bare være sådan en lukket kreds, det så kører i.

Jeg vil spørge hr. Morten Bødskov: Hvad mener Socialdemokratiet der skal til, for at vi kan få omverdenen til at købe varer, så vi kan få mange af de ledige, som har mistet deres arbejde, på grund af at vores samhandelslande ikke køber danske varer, i beskæftigelse igen? For vi kan ikke sætte alle ledige på hjemmemarkedet i gang med at renovere og vedligeholde og den slags ting.

Kl. 11:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:04

Morten Bødskov (S):

Spørgeren har jo langt hen ad vejen meget ret med hensyn til de problemer, som der peges på for dansk økonomi. Og sådan som det lyser ud af det socialdemokratiske finanslovsforslag, er Socialdemokraterne også bekymrede for her og nu-situationen, altså at arbejdsløsheden bider sig fast, men vi er sandelig også meget bekymrede for, hvordan det ser ud sådan på mellemlang sigt. Og hvad er vores svar til det? Ja, det er at styrke erhvervslivets muligheder for investeringer i forskning og investeringer i uddannelse, således at vi kan være klar og forberedt til kampen om arbejdspladserne, som ligger uden for landets grænser.

Derfor fremlagde vi jo i forbindelse med finanslovsforhandlingerne sammen med Det Radikale Venstre, som er med i forligskredsen om globaliseringsaftalen, et ambitiøst oplæg til, hvordan vi kunne bruge eksempelvis erhvervsstøttemidlerne til lige nøjagtig det formål. Men det blev jo pure afvist af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, som brugte hele forhandlingsprocessen på at sige, at vi skulle forhandle om det, som – selvfølgelig – var på bordet, men afviste at se på mulighederne i at tænke globaliseringsaftalen sammen med en reform af erhvervsstøtteordningerne, bl.a. til gavn for dansk erhvervsliv. Det var vores forslag, så vi er sådan set langt hen ad vejen enige, og jeg ville ønske, at de synspunkter kunne vinde indpas i Dansk Folkeparti.

Kl. 11:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror, jeg hørte rigtigt, men alligevel – at vi skulle være med i kampen om arbejdspladser, der ligger uden for landets grænser. Det skaber jo ikke arbejdspladser herhjemme. Det giver jo ikke den industriarbejder, der har mistet sit arbejde, et arbejde, hvis det handler om kampen om arbejdspladser, der ligger uden for landets grænser. Det, vi skal have gjort, er, at vi skal have set på, hvordan vi styrker erhvervslivet, så vi kan få oprettet eksportarbejdspladser, det vil sige arbejde, der skaber produkter, som vi kan sælge til omverdenen.

Hvornår regner hr. Morten Bødskov med, at omverdenen er klar til at købe danske varer igen, der kan skabe arbejdspladser? For sådan som jeg forstår det, skal vi skabe danske arbejdspladser, og det sker ved renovering, ved fremrykning af offentlige investeringer; det er 10.000 arbejdspladser i grønne investeringer, der også ligger herhjemme. Men det giver jo ikke arbejde til de mange ledige, der har mistet deres job, og som arbejder med fremstilling af varer til eksport.

Kl. 11:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:07

Morten Bødskov (S):

Vi ser sådan på det, at der er behov for en her og nu-indsats i form af bl.a. fremrykning af offentlige investeringer, investeringer i klimaomstilling af det danske samfund, og der vil helt sikkert være masser af ledige bygningshåndværkere, som vil kunne tage de her job. Men der vil også være folk, eksempelvis Metals medlemmer, som vil nyde gavn af, at man laver en betydelig mere effektiv klimaomstilling af det danske samfund. Så de vil blive opfanget der.

Men det at tro, at hvis man investerer i virksomhedernes muligheder for forskning, for uddannelse og for innovation for at styrke produktiviteten, og det at tro, at hvis eksempelvis Danfoss vinder kampen om arbejdspladser i Kina og alle mulige andre steder, har det overhovedet ingen afsmittende virkning på det danske arbejdsmarked, på virksomhedernes vækstbetingelser i Danmark, deres muligheder for at udvikle nye produkter, ja, så tror jeg, man skulle prøve at besøge nogle af de her virksomheder. Det, de siger at de har behov for, er en hjælpende hånd herhjemme for at styrke mulighederne for at vinde kampen om velstand og vækst og beskæftigelse ude og for at kunne ansætte flere herhjemme.

Kl. 11:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:08

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak. Jeg er glad for, at hr. Morten Bødskov bekræftede hr. Flemming Damgaard Larsens udlægning af Socialdemokratiets syn på arbejdsløsheden. Det står lysende klart.

Man kunne ligesom fornemme i dag, at der er troværdighed til diskussion. Jeg skal starte med at konstatere, hvad Enhedslistens gruppeformand den 3. september sagde om S og SF's skatteplan:

Enhedslisten medvirker ikke til en ufinansieret nedsættelse af registreringsafgiften, som vil koste statskassen op imod 25 mia. kr. over 5 år. Det betyder, at der ikke er noget flertal for S' og SF's skatteforslag på det område, og derfor håber jeg da, at de har en alternativ plan.

Sådan lyder det altså fra hr. Per Clausen. Se, det var så ekstra underskud, og det har jo sådan kørt meget frem og tilbage i dag. Kan vi

ikke bare få en melding fra hr. Morten Bødskov: Ønsker Socialdemokratiet, at statens underskud skal være større eller mindre?

Kl. 11:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:09

Morten Bødskov (S):

Altså, hvis man vil prøve at læse det socialdemokratiske finanslovsoplæg frem for spørgsmål, der er præfabrikeret i Venstres pressetjeneste, vil man se, at underskuddet bliver større. Det tror jeg er fremgået meget klart. Men der kommer også penge i kassen igen, og det er det, der er forskellen mellem regeringens førte politik, som er passiv, og som betyder, at flere bliver langtidsledige, og at flere unge risikerer at starte livet på arbejdsmarkedet i ungdomsarbejdsløshed.

Hvorfor? Fordi den massive fremrykning af offentlige investeringer, vi anbefaler, og som bl.a. også de økonomiske vismænd har talt for, vil sætte folk i arbejde. Og investerer man sågar i klimarigtige tiltag, forbedrer man også så at sige – det er lidt teknisk – driftsøkonomien i de kommunale institutioner, som på sigt vil give besparelser. Så der er god økonomi i en vækstplan. Der er god økonomi i en fremrykning af offentlige investeringer.

Kl. 11:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 11:10

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan godt se, at det ikke huer hr. Morten Bødskov, at selv Enhedslisten betegner Socialdemokratiets økonomiske politik som uansvarlig. Men det kan så være, at der skal være en studiekreds på rød fløj for at få løst den opgave.

Til et tidligere spørgsmål sagde hr. Morten Bødskov, at Socialdemokratiet ikke skulle fremlægge noget, at initiativet lå hos regeringen. Helt ærligt, er det virkelig meldingen til danskerne, at til de udfordringer, som samfundet står over for, siger Socialdemokratiet: Dem har vi ikke nogen svar på, vi overlader initiativet til regeringen? Helt ærligt, mener hr. Morten Bødskov virkelig, at Socialdemokratiet ikke har nogen svar, men gerne forholder sig til regeringens politik? Det synes jeg er nye toner. Men vi glæder os da over, at enhver form for initiativ fra Socialdemokratiets side fuldstændig er forsvundet.

Kl. 11:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:11

Morten Bødskov (S):

Jeg er usikker på, om spørgeren rent faktisk har lyttet efter, selv om jeg nu nok synes, at en del af debatten – måske som en konsekvens af de præfabrikerede spørgsmål – har handlet lidt om det samme.

Pointen er den, at vi mener, at der skal ske noget her og nu, fordi risikoen er, at arbejdsløsheden for alvor bider sig fast. Det, vi så derudover mener, er langsigtede investeringer, bl.a. til gavn for danske erhvervsliv, som hr. Bent Bøgsted spurgte til, som kan styrke deres muligheder for at vinde kampen om også de arbejdspladser og den vækst, der ligger uden for landets grænser – til gavn for mulighederne for, at ingeniører, smede og andre kan komme i arbejde herhjemme.

Når det så handler om behovet for reformer og hullet i kassen og problemerne, som regeringen har skabt med manglende holdbarhed i dansk økonomi, så er det, at vi siger, at vi møder op til enhver for-

handling, som vi bliver inviteret til. Vi har foreslået masser af initiativer, der kunne gøre, at folk bliver længere på arbejdsmarkedet. Dem, der har serveretten til at invitere til de her forhandlinger, er regeringen. Hvis man ikke mener, at man er i stand til at invitere, ej heller at løse de problemer, man selv har skabt, tager vi andre gerne over.

Kl. 11:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så bliver det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 11:12

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Morten Bødskov siger, at der er hul i statskassen, men tilsyneladende bekymrer det ikke hr. Morten Bødskov, og han har jo vist ved sit svar her i dag, at hullet i statskassen og underskuddet på statsfinanserne bliver større. Hr. Morten Bødskov har sagt, at med de vækstinitiativer, som Socialdemokraterne fremlægger, vil det blive større, men han nævner ikke nogen øvre grænse, han siger ikke, hvor kardinalpunktet er henne.

Nu handler det jo ikke om et eller andet præfabrikeret spørgsmål og en eller anden stor beregning foretaget i Finansministeriet eller i en presstjeneste. En skoleelev, som tager sin lommeregner frem – eller kugleramme, hvis han er af den gamle skole – kan regne Socialdemokratiets vækstinitiativer sammen, og så vil han altså få det til, at der er et underskud på statens finanser i 2010 på 156 mia. kr., det er ca. 30.000 kr. pr. dansker. Er det for stort, eller er det for lille? vil jeg spørge Morten Bødskov.

Kl. 11:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:13

Morten Bødskov (S):

Jeg tror simpelt hen, man er nødt til at skifte batterierne ud i de lommeregnere, man bruger i Venstres presstjeneste, fordi de helt åbenlyst ikke er i stand til at regne rigtigt. Det, der er pointen, og som jeg nu snart 20 gange har forsøgt at forklare – og jeg ved, at det er svært at forstå andres synspunkter, når man sidder med den type præfabrikerede notater – er, at der er ganske udmærket økonomi i at fremrykke offentlige investeringer, for der vil være den effekt, at der kommer fokus på det, som man i regeringen helt åbenlyst lukker øjnene for, nemlig at arbejdsløsheden er ved at bide sig fast, at langtidsledigheden stiger, og at vækstkrise i dansk økonomi trækker ud.

Det kan man godt negligere, men konsekvensen af den økonomiske politik, som regeringen fører nu, er meget, meget entydigt, at krisen desværre bider sig fast, og at vækstkrise trækker i langdrag.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:14

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sige, at der ikke noget, der er præfabrikeret henedefra. Det er mine kruseduller. Jeg kan da oplyse hr. Morten Bødskov om, at når man gang på gang får et spørgsmål, er det sandsynligvis, fordi man ikke har svaret på spørgsmålet. Hr. Morten Bødskov vil jo ikke svare på, om et underskud på statens finanser i 2010 på over 150 mia. kr. er for stort. Jeg må så vælge at konkludere, at man i Socialdemokratiet godt kan leve med et underskud på statens finanser i 2010, som er på over 150 mia. kr. Personligt må jeg indrømme, at det er beskæmmende.

Jeg kan ikke forstå den manglende sammenhæng i Socialdemokratiets politik, hvor man på den ene side siger, at man er stærkt bekymret for dansk økonomi – det har hr. Morten Bødskov sagt gentagne gange i dag – men på den anden side ikke vil forholde sig til, at de vækstinitiativer, som man fremlægger, bare øger gælden og det offentlige underskud. Jeg vil endnu en gang bede hr. Morten Bødskov om at prøve at forklare det og gerne på en pædagogisk måde, hvis det kan hjælpe. Tak.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Morten Bødskov (S):

Nu har Finansministeriet jo igen været så venlig at gennemregne det socialdemokratiske finanslovsforslag. Det kan man jo forestille sig at de gør på forudbestilling fra bl.a. Venstres Pressetjeneste. Det er helt fint. Men ikke engang der kan de, hvis de ellers kender til de uenigheder, der er og altid har været, mellem regeringen og oppositionen om, hvad det helt præcist er de enkelte udgifts- og indtægtsinitiativer rent faktisk fører med sig, finde belæg for de spørgsmål, som Venstre har fået med i hånden fra Venstres Pressetjeneste.

Det er helt fint, at man er uenig med os; det er helt fint, at man ikke vil føre en økonomisk politik, hvor man gør noget ved det, der er hovedproblemet i dansk økonomi. Det, der bare er hovedproblemet ved det, er, at konsekvensen som sagt er de mange hundrede arbejdsløse, der hver eneste måned stiller sig op i arbejdsløshedskøen, og at den vækst, som vi gerne skulle have i gang, fortsætter med at bløde.

Kl. 11:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det fru Birgitte Josefsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:16

Birgitte Josefsen (V):

Jeg har sådan et helt selvfabrikeret spørgsmål. Det er jo sådan, at jeg kan forstå, at hr. Morten Bødskov er meget optaget af mangelen på arbejdspladser og gerne vil have gang i væksten. Vi er sådan set meget enige i, at det er et mål for os alle sammen. Men det er jo ikke ligegyldigt, hvilke arbejdspladser det er, vi får gang i for at forøge væksten. Vi skal jo gerne have gang i eksporten.

Derfor vil jeg høre hr. Morten Bødskov, om man mener, at det vil øge eksporten, at Socialdemokratiet så samtidig ønsker at hæve selskabsskatten.

Kl. 11:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne er som sagt, og som det er fremgået, uhyre bekymrede for dansk økonomi, og vi mener, at det, der skal ske, er en her og nu-plan, som kan skubbe gang i dansk økonomi igen.

Når der så bliver spurgt til selskabsbeskatningen, er svaret det, at det, Socialdemokraterne og SF foreslår i vores forslag, er et forslag, som vil bringe os på niveau med andre lande i Europa.

Det, vi i det her relativt lille land skal klare os på og faktisk altid har levet af, er, hvad vi har været i stand til at putte ind i hovederne på folk. Der må man bare spørge, hvis man ser på den øvrige udvikling i dansk økonomi: Hvad er det så, der er sket – selv med en sænkning af selskabsbeskatningen? Det er, at produktiviteten i dansk erhvervsliv er gået ned. Derfor er der ikke den sammenhæng. Det, vi

lever af i det her land, er lige nøjagtig det, som vi gerne vil bruge de her penge til, altså investeringer i bl.a. uddannelse.

Det er det, der er det korrekte og langsigtede svar bl.a. på de problemer, som dansk erhvervsliv har lige i øjeblikket.

Kl. 11:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 11:18

Birgitte Josefsen (V):

Nu er det sådan, at Danmark ligger på toptre i OECD, og den plan, der ligger fra regeringens side, giver jo helt klart et øget vækstpotentiale. Så jeg kan i hvert fald forstå, at vi ikke er enige i, hvordan vi når til målet.

Jeg forstår slet ikke hr. Morten Bødskovs regnemetode, altså at man ved at lægge en ekstraskat på eksporterhvervene vil kunne konkurrere med de lande, som vi skal eksportere til. Så jeg synes jo, at hr. Morten Bødskov skal gå hjem og læse lidt på, hvordan de internationale tal ser ud.

Kl. 11:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:19

Morten Bødskov (S):

Det er klart, at vi er kraftigt udfordret, og det, der er udfordringen fremover, er, at hvor vi tidligere stod godt, fordi vi havde en stærk indsats og satsning på uddannelse og forskning og innovation i dansk erhvervsliv og havde en bevidst strategi for, hvordan vi kunne bringe dansk erhvervsliv videre ad den vej, så må man jo nu konstatere, at resultatet af den førte politik er, at vi daler kraftigt.

Derfor er det med meget stor bekymring, vi ser på den udvikling, der har været, også for dansk erhvervsliv. Derfor foreslog vi, at de ganske mange milliarder, der bliver brugt på innovation og erhvervsstøtteordninger til innovation, skal bruges bedre. Derfor har vi ikke det fjerneste imod at lave en reform af selskabsbeskatningen, hvilket står i vores oplæg, bl.a. med det formål at bede den finansielle sektor, bankerne, om at bidrage mere til det danske fællesskab, således at vi kan få styrket uddannelserne af vores unge og kan vinde kampen om de fremtidige arbejdspladser, som skal vindes.

Kl. 11:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

Louise Schack Elholm (V):

Det er endnu ikke lykkedes hr. Morten Bødskov at svare på, hvor stort Socialdemokraterne mener at det offentlige underskud skal være. Jeg kan godt forstå det, for enten skal Socialdemokraterne indrømme, at de er økonomisk uansvarlige, eller også aner Socialdemokraterne simpelt hen ikke, hvad konsekvensen af deres egen politik vil være.

Men jeg synes stadig væk, at borgerne fortjener et svar på, hvad det er for et økonomisk virvar, som Socialdemokraterne ønsker at sende danskerne ud i. Hvor stort skal det offentlige underskud være? Næste år forventer Finansministeriet, at det offentlige underskud bliver på 94 mia. kr. – det er næsten en fordobling i forhold til i år.

Hvad ønsker Socialdemokraterne det skal være? Skal det være 120 mia. kr., 150 mia. kr. eller 170 mia. kr.?

Kl. 11:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:21

Kl. 11:24

Morten Bødskov (S):

Jeg troede ellers lige, at man var begyndt selv at formulere spørgsmålene, men nu er vi så tilbage i pressetjenestens rille – det er helt fair.

Hvis man nu tager den plan, som vi har fremlagt i dag, og som er et forsøg på at udmønte vores forslag om at fremrykke offentlige investeringer, kan man se, at vi her foreslår at fremrykke 10 mia. kr. til klimainitiativerne. Det vil, hvis vi ser på, hvor mange skatter og afgifter der vil komme ind som følge af, at folk kommer i arbejde, give et lidt større underskud end det, vi ser nu, nemlig 4-5 mia. kr. mere. Pointen er den, at det er godt for den langsigtede holdbarhed i dansk økonomi, for det, man skal huske på, er, at der er forskel på de umiddelbare underskud, vi har nu, og de underskud, vi vil få på lang sigt i dansk økonomi.

Det kloge er at undgå, at folk havner i langtidsarbejdsløshed, for vi ved, at det koster mange penge, hvis de bliver hængende længe i ledighed, og at de bliver svære at få ind på arbejdsmarkedet igen. Det skal vi undgå, og derfor vil et lille underskud nu faktisk gavne den langsigtede holdbarhed i dansk økonomi.

Kl. 11:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 11:22

Louise Schack Elholm (V):

Det lyder, som om Socialdemokraterne er fuldstændig ligeglade med den offentlige gæld. Forventer man, at den bare forsvinder automatisk med tiden, eller at den bliver til mahogni med tiden? Gæld er noget, som vi udsætter de fremtidige generationer for at skulle betale tilbage. Kan vi ikke få et tal på, hvor stor man forventer gælden rent faktisk bliver? Kan ordføreren forklare mig: Hvor meget forventer vi at gældsætte de kommende generationer med?

Kl. 11:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:23

Morten Bødskov (S):

Årsagen til, at man bliver ved med at spørge, er, at man har blokeret for forståelsen af, at der er god økonomi i at fremrykke offentlige investeringer. Det er det, der er hele hovedpointen. Jeg forstår godt, at nogle har svært ved at forstå det, for hvis man ser på, hvordan udviklingen i dansk økonomi og særlig de offentlige investeringer har været i årene, der er gået under den her regering, må man spørge: Hvad er der så sket? Der er sket det, at de offentlige investeringer er fanget på et meget, meget lavt niveau i regeringsperioden.

Der er vi bare af en anden opfattelse. Der er god økonomi i – særlig lige nu, hvor arbejdsløsheden stiger – at fremrykke offentlige investeringer, således at vi i en periode får et lidt større underskud. Noget af det kommer ind igen i form af skatter og afgifter, ved at folk så at sige kommer i arbejdstøjet frem for at stå i arbejdsløhedskøen. Derfor er der ganske god økonomi i det, som Socialdemokraterne foreslår.

Det, man skulle begynde at interessere sig for i regeringspartierne, er hullet i statskassen på lang sigt. Det er det, man skal interessere sig for, og det har finansministeren ikke styr på. Men det kan man jo tage en diskussion om, næste gang man i Venstres presstjeneste skal diskutere, hvilke spørgsmål man skal stille i finanslovdebatten.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Colette L. Brix, kort bemærkning.

Kl. 11:24

Colette L. Brix (DF):

Der er et forslag fra Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten om at bruge 10 mia. kr. ekstra til energireoveringer til næste år. Det lyder jo sådan set besnærende, men kan det nu ikke få den modsatte effekt? Hvad betyder en mere uansvarlig finanspolitik med større underskud? Det betyder, at vi svækker tilliden til dansk økonomi. Hvad betyder det? Det betyder, at vi får en højere rente, og det betyder, at vi får flere arbejdsløse.

Vil det ikke sige, at Socialdemokraternes påstand om, at vi får 10.000 flere mennesker i job, i disse tider forsvinder som en ballon op i den blå luft?

Kl. 11:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:24

Morten Bødskov (S):

Nej, det er vi faktisk ikke enige i, og det er vi ikke, fordi vi simpelt hen tror på, at konsekvensen af, at der ikke bliver gjort tilstrækkelig nu, er, at krisen bider sig fast, det er, at langtidsledigheden vil stige, at vi vil se, at unge får vanskeligt ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, at de ikke kan bruge deres uddannelse til det, de oprindeligt havde troet de skulle bruge den til.

Derfor foreslår vi bare, at man slår to fluer med et smæk og bruger en del af de fremrykkede offentlige investeringer til bl.a. at investere i klimarigtige løsninger i offentlige bygninger. Vi ved, at der er stor arbejdsløshed blandt bygningshåndværkerne. Det vil kunne sætte dem i arbejde igen, og der er som sagt penge i en vækstpakke, sådan som dansk økonomi udvikler sig lige nu.

Kl. 11:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Colette L. Brix.

Kl. 11:25

Colette L. Brix (DF):

Nu har vi desværre kun to korte bemærkninger, så jeg vil spørge om noget andet.

Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre har jo været med til at udmønte de her berømte globaliseringsmidler for 2010-2012, hvor vi sammen opretter en fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse, og hvor der tilføres 760 mio. kr. Derfor er det jo fuldstændig uforståeligt, at Socialdemokratiet kommer med en kritik af regeringens politik. Jeg fatter det ikke. De samme partier har også stået bag aftalerne med kommunerne og med regionerne for 2010, hvor der også er tilført ekstra milliarder af kroner til bl.a. renovering af slidte kloakker, bygninger og veje. Faktisk har der aldrig nogen sinde været fremrykket så mange investeringer i infrastrukturen som i 2010. Hvad er det, man brækker sig over?

Kl. 11:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:27

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at det måske nogle gange er temperamentet, der sådan blokerer for, at man kan se fejlene ved noget af det, man laver.

Det, der er hovedpointen, når vi eksempelvis beder om, at man styrker dansk erhvervslivs muligheder for at konkurrere om fremtidens arbejdspladser og den velstand, som ligger uden for grænserne, er, at vi vil gøre det bedre for dansk erhvervsliv. Vi vil give dansk erhvervsliv bedre muligheder for at være parat til den kamp, som er helt afgørende, og som jeg tror er drabelig fra dag til anden for danske virksomheder.

Fru Colette L. Brix ved jo også godt, at Socialdemokraterne foreslog, at vi ud over aftalen om globaliseringspuljen skulle gøre, som der står i globaliseringspuljeaftalen, nemlig understøtte udviklingen af bl.a. dansk erhvervsliv. Derfor foreslog vi, at man gik ind og målrettede de rigtig, rigtig mange midler, der ligger i erhvervslivets ordninger, som bl.a. både Rigsrevisionen og Teknologisk Institut er helt enige med os i trænger til at blive gennemgået med en tættekam for at styrke erhvervslivets muligheder for bl.a. vækst og velstand uden for landets grænser.

Kl. 11:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Jacob Jensen (V):

Nu har vi meget dygtige medarbejdere i vores pressetjeneste, så med hr. Morten Bødskovs tilladelse vil jeg tillade mig at bruge et af deres spørgsmål, for det er jo sådan set ligegyldigt, hvor spørgsmålet kommer fra, det er jo mere svaret, som er interessant at få frem her i dagens debat.

Nu kan jeg forstå, at Socialdemokraterne er meget bekymrede over den stigende ledighed, og det er vi jo selvfølgelig alle sammen. Men når man sammenligner med den situation, vi havde tilbage i 1998, hvor der var en ledighed på omkring 180.000 danskere, da gennemførte Socialdemokraterne, den daværende SR-regering, den berømte pinsepakke for at dæmpe økonomien. Nu står hr. Morten Bødskov så her knap 10 år efter og siger, at vi yderligere skal lette økonomien yderligere i en situation, hvor vi næste år forventer en ledighed på omkring 160.000. Hvori består den forskel?

Kl. 11:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Morten Bødskov (S):

Hvis man bladrer lidt længere frem i pressetjenestes spørgemanual, vil man se, at der er betydelig forskel på den situation, vi havde i slutningen af 1990'erne, og så den, vi har nu. Hvordan det?

Opbremsningen i den danske økonomi er nærmest uden sidestykke. Hvis man ser på, hvordan ledigheden inden for en ganske, ganske kort periode er eksploderet eksempelvis inden for byggefagene, er det et meget, meget godt billede på den udfordring, dansk økonomi står i lige nu. Vi risikerer, at et så kraftigt tilbageslag, som vi her har oplevet, bliver hængende. Vi risikerer, hvis ikke man gør mere end det, der sker lige nu, at effekterne af tilbageslaget bider sig fast, krisen trækker ud, folk bliver kastet ud i langtidsledighed, og at unge ikke kommer ind på arbejdsmarkedet.

Det er derfor, vi er bekymrede for, hvad det er, der sker med regeringens politik, og hvilke konsekvenser det har for dansk økonomi. Det er ikke kun os, det er rent faktisk også de økonomiske vismænd.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:30

Jacob Jensen (V):

Men jeg må da altså gå ud fra, at 180.000 ledige i 1998 alt andet lige er værre end 120.000 eller 160.000, som man forventer til næste år. Altså, det er vel ikke et spørgsmål om hastigheden, det er vel et spørgsmål om de enkelte mennesker, der kommer ud i ledighed. Derfor må jeg bare spørge endnu en gang: Hvordan kan det være, at man i 1998 valgte at bremse op på økonomien fra SR's side, da man havde 180.000 ledige? Da mente man, at der skulle en dæmper på økonomien, hvor man i dag med udsigt til et mindre antal ledige vil sige, at nu skal vi lette på økonomien. Den forskel synes jeg at hr. Morten Bødskov skal have mulighed for at udbyde.

Kl. 11:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Morten Bødskov (S):

Jamen der er den forskel, som jeg sagde før, at det er et enormt kraftigt tilbageslag, som dansk økonomi har oplevet, helt uden sidestykke. Det er et kraftigt tilbageslag indenlandsk, almindelige lønmodtagere er blevet fyret i hobevis, og det forværres jo desværre også af et mindst lige så kraftigt tilbageslag, hvis man ser på, hvordan den internationale økonomi har udviklet sig.

Der er vores synspunkt bare det, at hvis vi skal undgå, at krisen bider sig fast, hvis vi skal undgå, at erhvervslivet ikke bliver fanget i en produktivitetssvælg, hvor afstanden mellem de nye produkter, mellem de spændende nye initiativer bliver længere og længere med den konsekvens, at vi mister værdi og taber penge, så er der behov for at få gjort noget her og nu, en vækstpakke, som kan skabe gang i dansk økonomi. Vi vil have styrket investeringerne i klima og miljø og så også på lang og mellemlang sigt sikre, at vi får beredt dansk erhvervsliv på at vinde kampen om den velstand, som forhåbentlig kommer på den anden side af krisen.

Det er der, regeringen svigter, men det er der, Socialdemokraterne i dag har været med til at fremlægge et klart alternativ til den førte politik.

Kl. 11:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så siger jeg tak til ordføreren, og så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når man har hørt de to første ordførerindlæg, kan man næsten fristes til at begynde, som man plejer.

Først havde vi Venstres ordfører, der jo på forbilledlig vis fik fremhævet mange af de positive elementer, der er at fremhæve; man fik indtrykket af, at der alligevel var rigtig meget, som på trods af krise osv. gik godt. Så kom Socialdemokratiets ordfører og fortalte, at det hele var noget skidt, at det hele var noget møg; mæge til sortsyn skal man jo lede længe efter. Så kommer Dansk Folkepartis ordfører og kan præsentere det mere virkelige billede, som folk oplever i deres hverdag.

Det virkelige billede, den virkelige verden er jo karakteriseret ved, at vi lever i et velfærdssamfund, hvor der sker rigtig, rigtig mange positive ting. Der er rigtig mange offentligt ansatte, der knokler hver eneste dag for at levere velfærdsydelser til danskerne, det være sig på sygehusene eller i ældreplejen, i politiet osv., og så er der en mængde områder, hvor der er en masse udfordringer, som vi skal håndtere, specielt på grund af den økonomiske krise.

Finanslovaftalen er endnu et skridt i retning af at håndtere dem. Der er rigtig meget positivt i finanslovaftalen, og når man har hørt de første par timers debat, synes jeg egentlig også, det er slående, at der sådan set ikke er nogen, der har undsagt noget af det, der er lavet i finanslovaftalen. Der har ikke været en eneste kritisk bemærkning om noget af det, vi rent faktisk har lavet, og det må man jo tage som udtryk for, at alle er enige om, at det, regeringen og Dansk Folkeparti nu har lavet med finanslovaftalen, bare er rigtig flot. Det er supergodt, stort set alle punkterne kan man støtte. Man vil bare gøre noget mere på nogle områder, og det er jo ærlig snak, for det er jo her, politikere skal dele sig efter anskuelser. Men det er da glædeligt at konstatere som en af dem, der har været med til at lave finanslovaftalen, at der er så stor tilfredshed med og opbakning bag det, vi har lavet, og jeg synes da godt, man lige kan dvæle lidt ved et par af de ting, der åbenbart er så stor glæde over.

Når det handler om politiets indsats, havde vi jo i finanslovforhandlingerne en god drøftelse af, hvordan vi kunne sikre, at politiet for alvor var rustet til den store opgave, det er at skulle betjene specielt København i forbindelse med klimatopmødet. Jeg tror, der er rigtig mange danskere ude i den virkelige verden, der har været nervøse for, hvad der skulle ske, når der kommer så mange aktivister til København, og vi ved, at nogle eller mange af dem også kommer for at lave ballade. Vi har sikret bevillinger, der gør, at politiet nu kan knokle løs med at sørge for, at der er fred og ro i Københavns gader i forbindelse med klimatopmødet, og det undgås, at det betyder, at be-tjentene skal afspadsere i 2010 med det resultat, at der ikke er politi til ganske almindelige gøremål i dagligdagen.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at politiet indtil nu har gjort en forbilledlig indsats. Jeg synes, der er grund til her fra talerstolen, når vi nu har denne tredjebehandling på et tidspunkt, hvor løjerne finder sted ude i gaderne, at slå fast, at politiet fortjener opbakning, ros og respekt for det arbejde, det leverer. Jeg tror, der er rigtig, rigtig mange danskere, helt almindelige danskere ude i den virkelige verden, der faktisk er glade for, at vi har et politi, der bruger de redskaber, det nu har fået stillet til rådighed, til at undgå uro og optøjer, om det så er materiel, der er lånt, om det er lømmelpakken, som vi jo vedtog sammen med regeringen – den er jo ikke finanslovstof, men der var nogle, der er modstandere af den. Men den har jo vist sig at være et redskab, som har kunnet bruges til at tage folk, som man har en mistanke om kun er her for at lave ballade, ud, så de fredelige demonstranter i højere grad kan gøre det, de ønsker. Det har været en stor succes indtil nu, alt taget i betragtning.

Et andet punkt, som jeg synes er værd at dvæle ved, er den økonomiske krise. På trods af at vi kan se positive signaler i økonomien og stille og roligt kan begynde at få væksten i gang igen fra 2010 – vel allerede fra nu, men tallene er jo positive for 2010 – står vi i en situation, hvor ledigheden fortsat er stigende, og derfor er det jo meget tilfredsstillende at konstatere, at de initiativer, regeringen og Dansk Folkeparti har taget indtil nu, samlet set bidrager til, at 80.000 flere kommer i beskæftigelse næste år. Hvis vi ikke havde gjort det og vi ikke havde haft de lave renter, som jo er en følge af, at der føres en troværdig økonomisk politik i dette land, var det ikke sket. Det var nok ikke lige det, der stod klart, da man hørte den socialdemokratiske ordfører, men det er dog immer væk ganske udmærket.

Der ligger i finanslovaftalen fremrykning af offentlige investeringer på en lang række områder, som jeg meget gerne kommer tilbage til. Jeg håber, der kommer spørgsmål til det, så vi kan gå igennem, hvad der rent faktisk ligger af fremrykkede offentlige investeringer i den finanslovaftale, der er gennemført.

Kl. 11:37

På socialområdet er der, på trods af at vi er i en økonomisk krise, på trods af at underskuddet jo desværre er så stort, som det er, inden for den økonomiske politik blevet plads til at gøre nogle forbedringer for udvalgte grupper af befolkningen på en række områder. I

Dansk Folkeparti synes vi, det på socialområdet er meget positivt, at vi igen har kunnet skabe forbedringer af ældrechecken, ved at vi denne gang hæver formuegrænsen for, hvor meget pensionister må have stående på bankbogen uden at blive beskåret i ældrechecken. Det vurderes, at 13.000-14.000 flere folkepensionister nu får del i ældrechecken, som følge af at vi hæver formuegrænsen med 10.000 kr. fra 64.000 til 74.000 kr.

Vi har skabt forbedringer af sygedagpengesystemet. Vi ved, at en følge af krisen desværre er, at flere hænger fast i sygedagpengesystemet, så vi har skabt en yderligere forlængelse i forhold til de tidligere forbedringer, vi har skabt, så der bliver bedre tid til, at kommunerne kan få afklaret folks situation, så færre kommer i klemme i sygedagpengesystemet.

Vi har skabt rum for, at der nu bliver leveret 300 mio. kr. ekstra til kommunerne til en bedre ældrepleje oven i de kommunale budgetter, kommunerne har lagt. Vi syntes, det var rigtigt, at staten gav en ekstra sum penge til kommunerne til at løfte ældreplejen, og derfor er der mulighed for, at kommunerne nu kan løfte ældreplejen næste år med yderligere 300 mio. kr.

Jeg kunne nævne mange andre ting, men der er således på socialområdet taget en lang række positive initiativer. Det har ikke været det mest fremtrædende element her i formiddagens debat, så jeg synes, det er værd, at man lige dvæler ved nogle af de positive ting, som jeg kan forstå der åbenbart er stor opbakning til.

På sundhedsområdet går vi i gang med Kræftplan III, fordi der stadig er ganske mange kræftsyge, der ikke oplever optimale vilkår. Vi synes, det vil være rigtig godt at skabe forbedringer for de kræftsyge, specielt i form af rehabilitering, altså det, at man efter et behandlingsforløb får ordentlig pleje og ordentlig genoptræning osv. Det er faktisk rigtig, rigtig vigtigt for rigtig mange mennesker ude i den virkelige verden.

Vi synes, der skal ske en mere målrettet indsats for de ældre medicinske patienter, og derfor er det en del af finanslovaftalen, at der nu skal gøres en mere målrettet, sammenhængende indsats for de ældre medicinske patienter. Jeg har fået at vide, at mange af de mennesker, der i praksis arbejder med ældre medicinske patienter, ser meget frem til, at der bliver lavet et sådant stykke arbejde, så vi kan gøre en mere helhedsorienteret indsats for de ældre medicinske patienter, der ellers kan komme i klemme.

Så havde vi i forbindelse med finanslovforhandlingerne en diskussion om den kommende sygehusstruktur. Jeg vil understrege, at det for Dansk Folkeparti er vigtigt, at når vi laver en ny sygehusstruktur, skal den blive til gavn for alle mennesker i dette land, uanset hvor de bor. Det, at man samler specialer nogle steder, skal ikke betyde, at der er yderområder og udkantsområder, som for alvor kommer i klemme, og derfor har vi sat ekstra bevillinger af til at understøtte netop denne indsats ude i yderområderne og udkantsområderne. Det er noget, vi vil komme tilbage til i løbet af 2010 i samarbejde med regeringen.

På retsområdet har vi taget en række skridt. Indsatsen mod kriminelle bander og rockere skal forstærkes, og indsatsen mod socialt bedrageri skal forstærkes, specielt når vi kan se at udlændinge er indblandet. Vi har jo aftalt at nedsætte den kriminelle lavalder for i højere grad også retsmæssigt at kunne forfølge de unge lømler, der laver ballade. Der er taget en lang række skridt på retsområdet, og Al Capone er igen blevet en kendt person, for det er jo betegnelsen for den indsats, der bliver gjort, når flere forskellige offentlige myndigheder går ud sammen med politiet for at knægte dem, der begår kriminalitet. Den indsats får også et løft med finanslovaftalen.

Politistyrken bliver øget, og det er måske noget, der er blevet overset. Jeg ved ikke, om alle herinde er fuldt bekendt med det og har læst aftalen, så man ved det, men det er faktisk ikke uvæsentligt, at vi også får øget politistyrken med finanslovaftalen.

Tiden flyver, så jeg vil afslutningsvis sige, at et af de punkter, der var vigtige for os, da vi fremlagde vores forslag til finanslovforhandlingerne, jo var, at der blev sat skub i repatriering, altså hjemsendelse af udlændinge, der ikke kan integreres i det danske samfund. Vi har fået skabt ændrede vilkår, der skal gøre, at kommunerne nu får en større tilskyndelse til for alvor at arbejde med det her, og vi håber selvfølgelig, det bliver en succes.

Vi vil også være parat til at tage yderligere skridt for at sikre, at det bliver en succes, for der vil være ganske mange mennesker, der er kommet til Danmark, måske på grund af uheldige vilkår i hjemlandet, som nu har mulighed for at vende tilbage, fordi vilkårene har ændret sig, og som vil kunne se noget fornuft i, at de fortsætter livet i deres oprindelige hjemland frem for i Danmark, måske som pensionister. Det løser en række udfordringer i det danske samfund, hvis de gør det, og det løser også nogle økonomiske problemer, fordi der er ganske megen økonomi forbundet med de utilpassede udlændinge, der er i det danske samfund. Derfor er vi glade for, at det lykkedes os at få en aftale med regeringen, der også sætter skub på det område, og det er også noget af det, vi vil forfølge skarpt i den kommende tid.

Så er tiden gået. Der er meget andet i en finanslovaftale, der rummer rigtig mange positive ting, som jeg også gerne havde taget fat på, men det håber jeg at jeg får lejlighed til i forbindelse med de spørgsmål, der kommer her efterfølgende.

Kl. 11:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en hel del, der har skrevet sig på til korte bemærkninger, og jeg kan sige, at nogle af dem – de fleste af dem – vil komme på efter frokostpausen, som er fra kl. 12.00 til 13.00. Jeg læser lige op, hvem jeg har skrevet op, og så kan man reagere, hvis man føler, man ikke er blevet set: Morten Bødskov, Ole Sohn, Morten Østergaard, Frank Aen, Mogens Jensen, Jesper Petersen, Margrethe Vestager, Kirsten Brosbøl, Özlem Cekic, Line Barfod, Thomas Jensen, Eigil Andersen, Anne Marie Geisler Andersen og Sophie Hæstorp Andersen.

Den første er hr. Morten Bødskov.

Kl. 11:43

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Vi lyttede med interesse til Dansk Folkepartis finansordførers fremlæggelse af finanslovsforslaget. Fra Dansk Folkepartis side blev der lagt meget vægt på, at der var krise i dansk økonomi, og at der nu var behov for, at man lavede en vækstpakke, så man – som jeg endda tror det blev formuleret – kunne bremse lidt op for stigningen i arbejdsløsheden. Da foreslog man det, vismændene har foreslået for næste år, dvs. sådan en 8-10 mia. kr. ud over det, regeringen lavede i forbindelse med kommuneaftalerne.

Siden man foreslog de her ting, er arbejdsløsheden steget yderligere. Nu forstår jeg, også på de spørgsmål, ordføreren har stillet tidligere, at man er tilfreds med lavere offentlige investeringer – i en tid, hvor arbejdsløsheden rent faktisk er steget. Det kan godt være mig, der ikke forstår det, men det hænger ikke helt sammen, at man er kommet til den konklusion, at man bakker op om regeringens politik, når arbejdsløsheden er steget. Man krævede stærkere og stigende offentlige investeringer, men nu kommer man ud med et resultat, som er markant lavere end det, man startede med at bede om.

Kl. 11:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, med finanslovaftalen sikres det, at vi har den største stigning i de offentlige investeringer, vi vel har set siden 1960'erne, et markant løft i de offentlige investeringer næste år. Vi har med finanslovaftalen besluttet, at vi over de kommende år fremrykker offentlige investeringer for 5 mia. kr. Vi har skaffet økonomi til, at kommunerne kan løfte reelle investeringer for 3 mia. kr. Vi har givet virksomhederne en kreditlempelse på 20,5 mia. kr., som de skulle have afregnet her i december, men som vi har flyttet til december næste år, for simpelt hen at skabe baggrund for, at virksomhederne får en bedre likviditet, så de netop ikke skal afskedige så mange medarbejdere. Jeg kunne blive ved – vejvedligeholdelse har vi fremrykket.

Vi har taget en lang række initiativer med finanslovaftalen, og derudover er vi enige, regeringen og Dansk Folkeparti imellem, om, at vi også i løbet af 2010 tackler de udfordringer, der er, på tilsvarende vis, som vi har gjort i år, nemlig at vi er parate til at tage nye initiativer, når vi vurderer, at behovet er der.

Kl. 11:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 11:45

Morten Bødskov (S):

Ordføreren lyder jo som et bedre ekko af finansministeren, end Venstres ordfører temmelig sikkert efterfølgende vil gøre.

Det, jeg helt konkret spurgte om, var, hvordan det kan være, at man går ind i finanslovforhandlingerne med et meget højt krav om offentlige investeringer og går ud af finanslovforhandlingerne med et meget lille resultat, samtidig med at arbejdsløsheden er steget. Altså, det forstår jeg ikke, og derfor er spørgsmålet jo, om det her ikke bare er et udtryk for, at Dansk Folkeparti taler med to tunger. Når man sidder foran den store verdenspresse, vil man gerne præsentere sig selv som et parti, der gør noget, men når man kommer ud med resultatet, er man efterhånden et bedre ekko af finansministeren, end han – vil jeg tro – selv ville være i stand til at præstere.

Kl. 11:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det svinger lidt. Først var det fru Tina Nedergaard, der skulle være et ekko, og nu er det finansministeren – og det var inden for 1 minut.

Sagen er vel bare, at det er afgørende for Dansk Folkeparti, at vi har troværdighed omkring den økonomiske politik, for vi tror faktisk på, at hvis ikke der er troværdighed om dansk økonomi, vil der heller ikke være lave renter, og så vil det blive rigtig problematisk for det danske samfund. Så vi tror, der er noget overordnet her, der er vigtigt.

Inkluderet i det har vi så lavet en finanslovaftale, hvor vi fremrykker offentlige investeringer, så vi er nået et stykke ad den vej, som jeg præsenterede, og som hr. Morten Bødskov refererer til. Derudover er vi så enige med regeringen om en tekst i finanslovaftalen, som hr. Bødskov selvfølgelig kender, hvor vi skriver, at vi også i løbet af 2010 vil tackle udfordringerne på den måde, vi har gjort det på i løbet af 2009, nemlig at vi er klar til at tage nye initiativer. Vi har jo taget initiativer i løbet af 2009, som ikke var forudsat, da vi lavede finansloven for 2009, og det er jo et udtryk for, at vi selvfølgelig sidder og er klar med handling, når vi kan se, at økonomien rummer det, og vi kan tage initiativer, der samtidig sikrer troværdighed om dansk økonomi.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 11:47 nøglen til det og kan sige til regeringen: Den der rødovinsreform var ikke nødvendig; den er lavet i en tid, hvor vi troede, at træerne kunne blive ved med at vokse ind i himlen, men nu viser det sig, at det hele sker for lånte penge, og at korthuset falder sammen. Dansk Folkeparti havde ansvaret og mulighederne.

Kl. 11:50

Ole Sohn (SF):

Når man nu skal udvise rettidig omhu – og det forstår jeg at Dansk Folkeparti ønsker for at sikre stabilitet i dansk økonomi – bør man vel også tage i betragtning, at man sidste år lavede en skattereform, som Dansk Folkeparti lagde stemmer til, og som giver de bedst stillede i samfundet godt 10 mia. kr. i skattelettelser næste år, som skal lånefinansieres. Så er spørgsmålet: Ville man ikke have udvist mere rettidig omhu, hvis man havde skabt noget besluttet beskæftigelse, f.eks. klimavenlig beskæftigelse med energireoveringer af private og offentlige boliger, offentlige bygninger og private virksomheder, som kunne tage toppen af arbejdsløsheden og sikre håndværkerne beskæftigelse og samtidig mindske Danmarks energitudgifter på sigt? Er det ikke en lidt bedre måde at gøre det på? Man kunne jo have udvist rettidig omhu, hvis man havde ønsket det.

Kl. 11:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi gør begge dele, altså, vi sikrer en politik, der giver den ganske almindelige danske familie ude i den virkelige verden nogle flere penge mellem hænderne i 2010, fordi vi tror på, at det er vigtigt, at den enkelte dansker har en fornuftig familieøkonomi, så man har stabilitet der. Med den anden hånd sørger vi så for at øge de offentlige investeringer. I forhold til det energimæssige, som hr. Ole Sohn nævner her, vil jeg sige, at det jo er en del af finanslovaftalen, at vi sætter 400 mio. kr. af til en ordning med udskiftning af gamle oliefyre, for så får man nogle investeringer på et område, der også har den energieffekt, som hr. Ole Sohn efterlyser.

Jeg må bare sige: Respekt for, at man selvfølgelig altid vil gøre mere, end regeringen og Dansk Folkeparti finder frem til, men man kunne godt lige, når man rejser sådan en sag, bruge bare 5 sekunder på at anerkende det, der rent faktisk bliver gjort i nøjagtig den retning, man selv efterlyser.

Kl. 11:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 11:49

Ole Sohn (SF):

Jo, men nu er det jo sådan, at siden man startede finanslovforhandlingerne, siden regeringen kom med sit udspil, hvor finansministeren erkendte, at han ikke så krisens omfang, er den erkendelse gentaget senere i den nye Økonomiske Redegørelse, hvoraf det fremgår, at udviklingen i ledigheden er forværret, og at dansk økonomis situation er blevet væsentligt forværret, også i forhold til prognoserne, da man startede finanslovforhandlingerne. Så er det, man skal målrette sine investeringer, for det hele foregår jo for lånte midler, og der, hvor den bedste beskæftigelsesmæssige effekt er, der, hvor man kan sikre danskerne den størst mulige sikkerhed for ikke at blive arbejdsløse, er ved at sætte noget besluttet beskæftigelse i gang. Det kan man gøre ved offentlige investeringer, og det kan man gøre ved energireoveringer, som så har den sideeffekt, at det er midlertidige investeringer, og at det giver energibesparelser.

Så spørgsmålet er bare, hvorfor man ikke udviste rettidig omhu, når man havde muligheden for det. Dansk Folkeparti sidder med

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi fremrykker offentlige investeringer. Altså, når man hører hr. Ole Sohn, virker det, som om vi ikke fremrykker offentlige investeringer i 2010. Det gør vi, lige præcis af de årsager, som hr. Ole Sohn også nævner.

Den anden del af spørgsmålet går så på, om det vil være fornuftigt at aflyse den skatteomlægning, der finder sted fra 2010 til 2019. Hr. Ole Sohn lever i en vildfarelse – nej, det gør han nok ikke, han ved det godt, men han forsøger kun at give et billede af, hvad der sker i 2010 og 2011. Og det er jo, fordi han ikke vil fortælle, at den anden del af den historie er, at fra 2012 til 2019 strammer man skruen over for en række af de fradragsmuligheder, som højt-lønnede har, og derfor vil vi på en lang række områder kunne se, at det er de højt-lønnede, der kommer til at betale for de skattelettelser, de får i 2010 og 2011. Men det passer ikke ind i det politiske verdensbillede, hr. Ole Sohn ønsker at give, og derfor glemmer han at fortælle den del af det. Men jeg tror, at for dem, der sidder derude og følger med i en debat som den her, vil det være interessant at vide, at den skatteomlægning, der finder sted for 2010-2019, er overfinansieret. Den giver flere penge i statskassen i den sidste ende, og den sikrer, at det hovedsagelig er de forholdsvis velstillede folk, der får store skattelettelser, der også kommer til at betale for skattelettelserne.

Kl. 11:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Margrethe Vestager (RV):

Nu var ordførerens tale jo sådan en opremsning af finansloven nu og her, og det synes jeg er al ære værd, men hvis ordføreren vil løfte blikket et øjeblik og se på nogle af de krav, der jo er til dansk økonomi, vil han se, at en af de ting, som er meget slående, er, at Venstres ordfører meget klart sagde: 2015-planen er vores plan, den skal holdes.

Jeg vil dels spørge om, om ordføreren er enig i det, dels også om, om ordføreren er enig i at tage fat på at finde de besparelser, der skal til for at komme tilbage på sporet for 2015-planen – altså ud over de udfordringer, som planen i sig selv indeholder. Er ordføreren klar til de besparelser, og er ordføreren enig i, at 2015-planen er den plan, der skal følges?

Kl. 11:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Udgangspunktet er 2015-planen, men jeg har en forventning om og mener, at når vi kommer længere igennem krisen, bør regeringen fremlægge et bud på, hvordan den langsigtede økonomi ser ud. For noget af det, som jeg er meget optaget af, og som Dansk Folkeparti er meget optaget af, er, at der er troværdighed om dansk økonomi også på længere sigt. Jeg tror, at det er en af de gode lærdomme, der

er af dansk økonomi igennem mange år, nemlig, at det tjener os bedst, at der er troværdighed om den langsigtede økonomiske politik. Derfor går vi altså ind i et arbejde, der også handler om, hvordan vi får underskuddet bragt ned igen, så vi kommer i en situation, hvor vi igen har et nettotilgodehavende og ikke en nettogæld fra det offentlige side.

Kl. 11:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:53

Margrethe Vestager (RV):

Ordene er jo sådan set gode nok, vi mangler bare indholdet, og derfor vil jeg spørge, om ordføreren er enig med Nationalbankens direktør, som jo siger:

Det er væsentligt at udarbejde en holdbar plan for konsolidering af de offentlige finanser. Og en holdbar og troværdig plan kræver ikke blot enighed om målet – men også om midlerne.

Så jeg er helt enig med ordføreren i, at det er helt afgørende, at vi har en troværdig plan. Der er sådan lidt slør på, om det er 2015, eller hvad det nu er for noget, men en plan i hvert fald. Kan ordføreren så løfte sløret for, hvilke midler Dansk Folkeparti vil støtte, midler, der er i sådan en plan til at genoprette dansk økonomi, som jo i øjeblikket har meget, meget store problemer, ikke kun nu, men også hvis vi kigger 2, 4, 6 år frem.

Kl. 11:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som det første vil jeg sige, at jeg er enig med nationalbankdirektøren. Når jeg siger det om 2015, er det, fordi det jo simpelt hen er et spørgsmål om at have en tilpas lang fremskrivning af den danske økonomi, så det giver troværdighed, altså, at man også kan nå at indfri de ting, man gerne vil. Det er jo klart. Vi har lavet et fælles forlig om tilbagetrækningsår, der udløber i 2025 i hvert fald med de umiddelbare ændringer, der finder sted.

I forhold til det med midlerne vil jeg så sige – fordi der skiller vandene jo lidt i forhold til Det Radikale Venstres ønske om at fjerne en bestemt ordning fra landkortet, nemlig efterlønsordningen – at jeg næsten har den bøn til Det Radikale Venstre, at hvis man vil have en seriøs debat om de midler, der så kan bringes i anvendelse, burde der være enighed om at stå ved det forlig, vi lavede i 2006, og sige, at det altså rummer en aftale om tilbagetrækningsalderen, og så sige, hvilke redskaber vi så derudover kan gøre brug af til at nå den situation, at vi selvfølgelig får konsolideret de offentlige finanser.

Kl. 11:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Frank Aaen (EL):

Tak. Dansk Folkeparti gør altid meget ud af, at der skal være noget til pensionisterne. Men samtidig med at man giver en relativt lille forhøjelse af ældrechecken, har man så igen været med i det såkaldte satspuljeforlig. Og her har vi lige fået et svar fra finansministeren, der viser, at folkepensionisterne i dag samlet set har betalt 4,7 mia. kr. til satspuljen, som jo er dannet, ved at man tager en lillebitte del af reguleringen af pensionerne hvert eneste år, og førtidspensionister har betalt 2 mia. kr., modtagere af sygedagpenge og barseldagpenge har betalt 1,4 mia. kr., og efterlønsmodtagere har betalt 1,3 mia. kr.

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti siger, at man gerne vil være med til at fordele pengene, når nu de bliver taget, men hvornår siger Dansk Folkeparti stop og holder op med det tyveri fra pensionister og efterlønsmodtagere?

Kl. 11:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes simpelt hen, det er fortryllende, at hr. Frank Aaen rejser det spørgsmål, hver gang vi har den her type debatter, og han kender svaret; han er så endda i slutningen her i gang med selv at fabrikere svaret, så jeg kunne egentlig bare holde min mund. Altså, sandheden er jo, at vi sagtens kan træde ud af det forlig, for vi er grundlæggende modstandere af satspuljen, og det ved hr. Frank Aaen om nogen. Det kunne vi da sagtens gøre. Hvad ville vi få ud af det? Det eneste, vi ville få ud af det, var, at de andre partier sad og fordelte satspuljen. Altså, det giver jo ikke den store mening. Jeg kan jo tydeligt huske, hvordan det var med Socialdemokratiet, da vi sagde, at vi, hvis de penge skulle fordeles via satspuljen, ville være med til det; så var der alle mulige krumspring for at få formuleret tingene og ændret reglerne, så man var sikker på, at vi ikke kunne komme ind for at blokere udmøntningen af satspuljen. Så effekten af, at vi sagde nej, ville være, at andre bare ville sidde og fordele de satspuljemidler, og det ved hr. Frank Aaen godt.

Kl. 11:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 11:57

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt, at jeg kendte svaret, og det var derfor, jeg var lidt mere præcis og sagde: Hvornår tager man initiativ til at sige det forlig op? Det er jo sådan med alle forlig, at de ikke er evige; de kan siges op. Hvornår sender Dansk Folkeparti et brev til de øvrige satspuljepartier og siger: Nu må den lov revideres, så pensionerne følger lønudviklingen og vi holder op med hvert eneste år at stjæle en lillebitte del af reguleringen fra pensionister, arbejdsløse, efterlønsmodtagere osv.? Hvornår sender man det brev?

Kl. 11:57

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det kan jeg sende her fra talerstolen. Altså, det bør jo ikke komme bag på nogen: Dansk Folkeparti har altid sagt, at vi ikke synes om satspuljeordningen, men da vi kunne se, at et flertal ville fortsætte satspuljen, sagde vi, at så ville vi da hellere være med i forliget. Så er det klart, at vi står ved det forlig, når vi er trådt ind i det. Det er da klart, for vi vil jo hellere være med til at fordele pengene end bare stå udenfor og se, at andre gør det.

Altså, jeg husker tydeligt de samtaler, jeg havde med ledende socialdemokrater om den her ordning, da vi så skulle træde ind. Men vi har jo aldrig nogen sinde været tilhængere af den måde, man gør det på, og det ved hr. Frank Aaen udmærket godt. Så jeg vil opfordre hr. Frank Aaen til at stille de spørgsmål omkring satspuljeordningen til de partier, der hele vejen igennem har stået fast på, at ordningen skulle indrettes, som den er.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:58 anstændig julehjælp, så de kan klare sig igennem julen, ved f.eks. at lade nogle satspuljemidler gå til det.

Mogens Jensen (S):

Nu slår Dansk Folkeparti sig jo ofte op på at være de svagestes parti og forsvare de svageste, og de ord har vi jo også hørt her i dag fra ordføreren. Vil Dansk Folkepartis ordfører ikke forklare, hvordan det hænger sammen med, at mens den her regering har været ved magten med Dansk Folkepartis støtte, er der ude i virkeligheden, som ordføreren jo meget gerne vil forholde sig til i dag, blevet 55.000 flere fattige danskere? 50.000 børn lever i dag i fattigdom i Danmark, samtidig med at regeringen og Dansk Folkeparti leverer kæmpe skattelettelser til de rigeste næste år. Hvordan hænger det sammen med, at arbejdsløsheden galopperer derudaf i øjeblikket, uden at Dansk Folkeparti og regeringen foretager de nødvendige investeringer, som kan dæmme op for arbejdsløsheden? Er sandheden ikke, at det slet ikke er noget, Dansk Folkeparti bekymrer sig om, når man heller ikke engang vil kritisere statsministeren for at have brugt 1 mia. kr. på at forgyldte privathospitalerne?

Kl. 11:58

Hvad vil Dansk Folkeparti konkret gøre for, at der bliver færre fattige i det her land? Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at sikre, at der ikke bliver endnu flere danskere, som skal gå ledige næste år? Vil man være med til at afskaffe den starthjælp og det kontant-hjælpsloft, der holder utrolig mange familier låst i fattigdom? Kan vi ikke få nogle klare svar her i dag?

Kl. 12:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 12:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man ser på finanslovaftalerne for f.eks. i år og næste år, vil man kunne se, at Dansk Folkeparti har meget stærk interesse i, at syge mennesker hurtigt bliver behandlet, at de hurtigt kommer igennem behandlingssystemet, så de bliver raske. Vi har meget stort fokus på, at hvis man er kræftramt, bliver man behandlet og får en ordentlig behandling efterfølgende, altså den her rehabilitering, som det hedder. Vi har meget stort fokus på, at pensionister, der ikke har særlig meget til dagen og vejen, får nogle ekstra penge at gøre godt med, ved at vi forbedrer eksempelvis ældrechecken, som er øremærket direkte til de pensionister, der har det økonomisk sværest. Vi er meget interesseret i, at ældreplejen højnes, ved at vi nu sender 300 mio. kr. ekstra ud oven i de budgetter, der er lagt, til en bedre ældrepleje. Det er bare for at nævne nogle eksempler.

Kl. 11:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, jo, det er jo det, jeg forsøger at give på mange spørgsmål i ét spørgsmål. Hvis vi tager det med udsættelser af lejere, kan man se, at vi jo faktisk tidligere i år har lavet en aftale, der lige præcis skal forstærke indsatsen mod, at folk bliver udsat af deres lejlighed. Det er primært i forhold til udsættelser af lejere i den almenyttige boligsektor, at vi har skabt ændrede regler, netop for at sikre en større indsats mod udsættelse af lejere. Jeg tror, at hr. Mogens Jensen ved det, når han stiller spørgsmålet, eller også er det i hvert fald hermed oplyst.

I forhold til de familier, der vitterlig har kæmpestore økonomiske problemer, synes jeg at kommunen skal være klar til at give dem en hjælpende hånd. Kommunen er jo den, der er tættest på borgerne i den almindelige dagligdag, og hvis kommunen kan se, at der er nogle socialt udsatte, der virkelig har problemer f.eks. her op til jul, så har jeg da ikke set nogen som helst regler, der skulle forhindre kommunen i at gå ind at sige, at de gerne vil sikre socialt udsatte en hjælpende hånd. Så der er jo muligheder, hvis man vil.

Men jeg tror i virkeligheden, at det handler om noget helt andet, når man kommer med det her forslag sådan lige en uge eller to før jul. Altså, det drejer sig om noget helt andet, det er ikke noget, man har spekuleret på for to måneder siden. Det er noget, der er skabt til lejligheden, fordi man synes, at det er en god politisk sag. Og jeg synes, det er lidt ærgerligt i forhold til de mennesker, der vitterlig har problemer, at man ikke sådan med et varsel fokuserer på, hvordan vi gør det bedre for dem, i stedet for at stå og gøre det lige præcis på det tidspunkt, hvor man synes at det kan være en god politisk sag at tage op, for så vil medierne nok skrive noget om det, for nu er det jo tæt på jul.

Kl. 12:00

Kl. 12:03

Vi fremrykker offentlige investeringer for at gøre noget ved den voksende arbejdsløshed – det ved hr. Mogens Jensen godt, for han sad her også, da jeg svarede på de spørgsmål, der handlede om det. Så der er gjort rigtig mange ting, men nu har jeg forsøgt at forholde mig hurtigt til de ting, hr. Mogens Jensen remsede op i sit spørgsmål, for der var rigtig mange forskellige emner. Jeg synes måske, at man skulle koncentrere sig om et af dem og så gå i dybden med det.

Kl. 12:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Foreløbig tak til ordføreren.

Jeg skal her udsætte mødet en time til kl. 13.00.

Den første, der kommer på med kommentarer, bliver hr. Jesper Petersen.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 12:01

:
Mødet er udsat. (Kl. 12:03).

Mogens Jensen (S):

Det er det, jeg forsøger at gøre, men Dansk Folkepartis ordfører taler jo behændigt udenom, for jeg forsøger at koncentrere mig om antallet af fattige i Danmark, som altså er steget med 26 pct., mens Dansk Folkeparti har været ved magten her sammen med regeringen. Antallet af børnefamilier, som sættes ud af deres lejlighed, er fordoblet under den her regering ved hjælp af Dansk Folkepartis stemmer. Og så vil Dansk Folkeparti ikke engang være med til, som Socialdemokraterne har foreslået, at de fattigste familier her i landet kan få lidt

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Inden vi genoptager forhandlingerne, har jeg følgende anmeldelse:

Jonas Dahl (SF), Sophie Hæstorp Andersen (S), Lone Dybkjær (RV) og Per Clausen (EL):

Forespørgsel nr. F 22 (Vil ministeren redegøre for regeringens initiativer for at undgå øget ulighed i sundhedsvæsenet, herunder hvilken betydning regeringens skattefritagelse af arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer har i den henseende?).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) 1. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2010.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 06.10.2009. 1. behandling 08.10.2009. Betænkning 22.10.2009. 2. behandling 19.11.2009. Tillægsbetænkning 10.12.2009. I tillægsbetænkningen er der stillet 624 ændringsforslag. Uden for tillægsbetænkningen er der den 11.12.2009 af Frank Aaen (EL) stillet 1 ændringsforslag (nr. 625)).

Kl. 13:00

Forhandling

Formanden :

Så skal vi fortsætte forhandlingen, og her var der spørgsmål til ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Kristian Thulesen Dahl. Selvfølgelig kan man godt spørge fra salen, og det skal man for så vidt også, men hr. Thulesen Dahl er tilbage på talerstolen.

Den første spørger er hr. Jesper Petersen, værsgo.

Kl. 13:00

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. Hr. Kristian Thulesen Dahl fik ligesom sagt i sin tale, at der ikke var nogen, der havde kritiseret selve indholdet i aftalen. Det vil jeg nu godt anholde, for i aftalen ligger jo regeringens skattereform, som Dansk Folkeparti har hjulpet med til at gennemføre. Det er samtidig den, der er regeringens krisemedicin. Gang i det private forbrug er det, man håber på skal løse vores problemer. Hr. Kristian Thulesen Dahl fik også sagt, at der er et markant løft i investeringerne i finansloven.

Men faktum er jo, at man som krisemedicin ikke har lavet et markant løft i investeringerne. Det er jo langt fra så højt, som oppositionen, vismænd og andre har anbefalet. Men man har lavet en skattereform, hvor Dansk Folkeparti er med til at give 100.000 kr. i skattelettelse til bankdirektører, mens almindelige mennesker får nogle håndrører eller slet ingenting. Samtidig virker det ikke som krisemedicin. Det er da en fallit.

Mener hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti ikke, at det vigtigste, når man laver sådan en krisepakke, må være at holde gang i beskæftigelsen og undgå, at tusindvis af mennesker får en fyreseddel?

Kl. 13:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var godt, så fik vi en rigtig opposition repræsenteret, der også kunne sige noget om indholdet i finanslovaftalen. Altså, sagen er jo,

at vi med finanslovaftalen fremrykker offentlige investeringer, så vi vel næste år har en vækst i de offentlige investeringer, der ikke er set siden 1960'erne. Det er et ganske markant løft. Sammen med de lave renter betyder det, at 80.000 ekstra er beskæftiget, i forhold til hvis ikke de initiativer var der.

Med den anden hånd er vi i gang med at gennemføre en skatteomlægning fra 2010 til 2019. Den skatteomlægning betyder ikke, som hr. Jesper Petersen fejlagtigt siger, at det er de rige, der bare sidder og skovler ned i lommerne, for det er i meget høj grad dem, der får de store skattelettelser, der også kommer til at betale for de skattelettelser, når vi begynder at stramme skruen fra 2012 til 2019. Og derfor er der sammenhæng i tingene.

Så vi gør altså begge dele. Det er sådan lidt pointen. Vi understøtter både det private forbrug, altså familiernes økonomi, husholdningernes økonomi, og så fremrykker vi offentlige investeringer, fordi der er fornuft i begge dele.

Kl. 13:03

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 13:03

Jesper Petersen (SF):

Men det er da en helt ny tolkning, en helt ny læsning af skattereformen, hr. Kristian Thulesen Dahl kommer med nu. Og den er fuldstændig i modstrid med alle de provenuberegninger, der er lavet for skattereformen, hvor man ser på, hvem der får gavn af den, hvem der vinder på skattereformen. Også efter finansieringen af den er det da de højtlønnede i det her samfund, som scorer kassen. Bankdirektører får over 100.000 kr. om året i skattelettelse, mens pensionister og lavtlønnede får nærmest ingenting.

Jeg er forundret over, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil stille sig op og fremlægge skattereformen sådan, når den er så dokumenteret pilskæv, som den er. Samtidig bliver der igen pralet af, at der er så store investeringer. Faktum er, at der er nye investeringer – det, regeringen kalder en vækstpakke – for 1,25 mia. kr., mens vismændene f.eks. har foreslået 10 mia. kr. ekstra.

Hvis man kunne have brugt nogle af de 10-15 mia. kr., som er ufinansierede skattelettelser næste år, til offentlige investeringer, til garanteret flere arbejdspladser, er det så ikke et svigt over for de tusindvis af flere mennesker, der bliver arbejdsløse, end der kunne være blevet, at hr. Thulesen Dahl bakker op om den fuldstændig fejlslåede krisemedicin, som er blevet anvendt her i landet?

Kl. 13:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Jesper Petersen tager fejl i sin fremlægning af skatteomlægningen. Bare for at tage et konkret eksempel beskærer man fra 2012 til 2019 folks mulighed for at fradrage renteudgifter, men det er indrettet på en sådan måde, at det er med et snit, så det er de højere lønne, som altså også typisk har de høje boligudgifter og renteudgifter, der så får skærpsen.

Det ved hr. Jesper Petersen udmærket godt, men det passer ikke ind i det politiske billede, man gerne vil give. Derfor fokuserer man så meget alene på ændringen i forhold til skattepolitikken for næste år, men man ser ikke på, hvad der samtidig er vedtaget, i forhold til hvor man strammer skruen.

Med hensyn til loftet over fradraget på ratepensioner på 100.000 kr. hvem er det, der føler, at det er generende, at man lægger et loft ind for, hvor meget man kan putte ind på en ratepension og trække fra i topskatten? Ja, det er dem, der betaler over 100.000 kr. ind.

Hvem betaler over 100.000 kr. ind om året? Ja, det gør folk med rigtig store indkomster. Det gør ganske almindelige danskere jo ikke.

Sådan er der jo eksempler. Men det forbigår SF's ordfører behændigt, og det gør, at man selvfølgelig ikke giver et korrekt billede af skatteomlægningen.

Kl. 13:05

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:05

Morten Østergaard (RV):

Inden vi afbrød mødet før frokostpausen, nåede hr. Kristian Thulesen Dahl at erklære sig enig med nationalbankdirektøren i, at hvis man vil have en troværdig økonomisk plan, må der være enighed om både målsætninger og midler, og så nåede hr. Kristian Thulesen Dahl også at opfordre regeringen til at komme med en ny økonomisk plan. Det er jo alt sammen udmærket. Nu kommer så mit spørgsmål til hr. Kristian Thulesen Dahl: Hvad er det, man fra Dansk Folkeparti selv forestiller sig, der skal til for at genoprette dansk økonomi? Alene fra august til december er genopretningskravet steget fra 22 mia. kr. til 31 mia. kr., hvilket vil kræve besparelser på 6 mia. kr. hvert år, hvis man altså ikke vil lave reformer. Hr. Kristian Thulesen Dahl må svare mig på, om det er Dansk Folkepartis politik at skære ned eller at lave reformer.

Kl. 13:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, der kan gøres rigtig meget for at skabe holdbarhed på sigt, og jeg tror, et bidrag vil være, at man stopper diskussionen om tilbagetrækningsalderen og erkender, at der ligger et forlig om det, og så kigger på, hvordan vi sikrer, at folk ikke bliver syge og ikke har meget sygefravær, men at de er på arbejdsmarkedet; hvordan vi sikrer, at unge mennesker hurtigt kommer igennem et uddannelsesforløb, for der er jo logik i tingene. Der er et antal år, man studerer i, og et antal år, man ønsker at være på pension i, og så er der et antal år imellem, hvor man i virkeligheden er på arbejdsmarkedet, har et arbejde og betaler skat til de to andre perioder i ens liv, hvor man gerne vil have, at samfundet yder noget. Derfor er der jo inden for de områder ting at gøre.

Vi synes også, at det er vigtigt, at der til dem, der har mulighed for at bevæge sig væk fra arbejdsmarkedet ved f.eks. at gå på efterløn, er nogle ordentlige tilbud, hvis de selv ønsker at blive på arbejdsmarkedet. For der vil også i årene fremover være mulighed for, at folk kan gå på efterløn, hvilket de skal have mulighed for ifølge de aftaler, vi har indgået, og de kan godt motiveres til at blive på arbejdsmarkedet, hvis vi ønsker at gøre en ekstra indsats. Så på den måde er der forskellige områder, vi kan skrue på, for at sikre holdbarhed i dansk økonomi på lang sigt.

Kl. 13:07

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:07

Morten Østergaard (RV):

Skal jeg forstå det sådan, at det genopretningskrav på 31 mia. kr., der nu er, bare for at vi kommer tilbage til de udfordringer, vi havde i 2015-planen, ikke skal løses gennem besparelser? Jeg hørte ikke et eneste forslag om besparelser fra hr. Kristian Thulesen Dahl. Det er vigtigt at få afklaret, for der kan jo ikke drives en økonomi op i hele

landet, der er enig med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at de ting, der er beskrevet her, kan løse holdbarhedsudfordringen. Derfor er det bare rigtig vigtigt at få afklaret: Vil Dansk Folkeparti forbeholde sig retten til dramatiske nedskæringer i velfærden for at få tingene til at hænge sammen?

Statsministeren havde jo en række pejlemærker for 2020 – måske var det lidt for at udskyde 2015 til 2020, det kan man ikke vide – men i hvert fald sagde den kommende overvismand, Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, til Berlingske Tidende den 23. november »at Lars Løkke Rasmussen må sætte betydelige reformer på eksempelvis pensionsalder og efterløn i gang, hvis målene skal nås« .

Hvis det står til troende, kan Dansk Folkeparti så i dag sige, at de ikke bakker op om statsministerens 2020-mål?

Kl. 13:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:08

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, jeg synes altså, at hr. Morten Østergaard blander alting sammen nu. For det første er jeg ikke overbevist om, at tallet i den økonomiske udfordring, hr. Morten Østergaard fortæller os om, er det rigtige. Jeg tror, det vil være klogt, at man tager en vurdering af, hvor lang tid krisen varer, hvor lang tid vi skal operere med underskud på de offentlige finanser, og hvornår vi kan få vendt bøtten, for det er meget afgørende for, hvad det egentlig er for en udfordring, vi har på lang sigt.

For det andet er det sådan, at jeg synes, at det er lige friskt nok at tage statsministerens pejlemærker og automatisk – fordi der er en, der har kommenteret dem – oversætte dem til at sige, at vi så skal reformere efterlønnen. Jeg ærgrer mig sådan over, at Det Radikale Venstre ikke står ved forliget, for det har normalt været kendt som et parti, der står ved de forlig, de indgår. Vi sad i 2006 og indgik et forlig om, hvornår folk kan gå på folkepension, og hvornår folk kan gå på efterløn. Og vi siger, at det forandres lidt over tid i perioden frem til 2025, for så kan folk i god tid tilrettelægge deres pensionstilværelse. Så kan det enkelte menneske tilrettelægge sin pensionstilværelse.

Der har stort set ikke været en dag siden, uden at Det Radikale Venstre har forsøgt at skabe tvivl om grundlaget for det forlig, vi lavede i fællesskab i 2006. Og det skaber altså noget usikkerhed rundt omkring, som jeg gerne ville være foruden.

Kl. 13:09

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:09

Kirsten Brosbøl (S):

Vi kunne jo forstå på hr. Thulesen Dahls svar til hr. Mogens Jensen, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at hjælpe de mange mennesker, som i år har søgt julehjælp. Der er jo sket en fordobling af antallet af mennesker, som har søgt julehjælp i år i forhold til sidste år, og der kom en sådan meget negativ reaktion fra hr. Thulesen Dahl på det forslag fra Socialdemokraterne.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Thulesen Dahl, om det er, fordi Dansk Folkeparti sådan set er enig med socialministeren i hendes vurdering af, at det er glædeligt, at der er så mange, der søger de her forskellige organisationer, som tilbyder julehjælp. Socialministeren har jo sagt, at det er glædeligt, hvis den stigende efterspørgsel er udtryk for, at de svagest stillede er blevet bedre til at bruge de her ordninger. Eller kunne stigningen i antallet af ansøgninger her være et udtryk for, at der sådan set har været en stigning i antallet af danske

familier, der lever i længerevarende fattigdom? Hvad er Dansk Folkepartis opfattelse af den virkelighed?

Kl. 13:10

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg mener, at karakteristikkene af min reaktion på hr. Mogens Jensens forslag før pausen er forkert. Altså, det, jeg reagerede på, var, at man så tæt på jul kommer med det her forslag. Hvis det var noget, man virkelig havde tænkt over, var det kommet for et par måneder siden her i Folketinget, så var det ikke noget, man kom med her lige kort før jul. Det minder om noget andet. Det minder i virkeligheden om, at det er en politisk bekvemt sag at tage op, og det bryder jeg mig ikke om, når det handler om folk, der faktisk har det hårdt i det danske samfund.

Så sagde jeg som det andet, at kommunerne har mulighed for at yde enkelthjælp, hvis de vurderer, at det er nødvendigt, for at familier kan fungere. Det er kommunerne, der er tæt på de her mennesker, og når vi taler om beløb i den størrelsesorden, vi gør, er der ingen som helst tvivl om, at kommunerne har mulighed for at løfte den opgave, hvis de vil. Derfor synes jeg egentlig, at kommunerne er meget bedre til det end Folketinget. Jeg frygter lidt, at når det alligevel er emnet i en folketingsdebat, er det egentlig ikke, fordi det handler om de mennesker, der har det hårdt, så er det, fordi det handler om, at man gerne vil profilere sig herindefra.

Kl. 13:11

Formanden :
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:11

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg må jo forstå ordførerens reaktion sådan, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til det, som Socialdemokraterne har foreslået, nemlig at vi bruger satspuljen til at sikre, at de mange, som har søgt julehjælp, får det. Det er jo klart nok, at vi op til jul får tal på, hvor mange der har søgt, og at man så kommer med en politisk reaktion på det, synes jeg da er helt naturligt. Og det er ærgerligt, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at tage det ansvar og bruge satspuljen til at kunne hjælpe de her mange familier.

Men jeg vil egentlig godt vende tilbage til det her med, hvad virkeligheden egentlig er, for er hr. Kristian Thulesen Dahl ikke bekymret for den voldsomme stigning, der har været i antallet af familier, der lever i længerevarende fattigdom? I den periode, hvor Dansk Folkeparti har udgjort det parlamentariske grundlag for regeringen, er antallet af fattige familier i længerevarende fattigdom altså fordoblet. Er det ikke en udvikling, som bekymrer Dansk Folkeparti? Hvad er det for initiativer, som Dansk Folkeparti har taget for at modarbejde den udvikling i antallet af fattige familier? Man har f.eks. ikke hørt noget fra Dansk Folkeparti, i forhold til om man skal ændre på opfattelsen af kontanthjælpsloftet og andet, som jo er med til at fastholde folk i længerevarende fattigdom.

Kl. 13:12

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det første er jo decideret forkert, for jeg afviste jo ikke, at der kan være familier, der har behov for hjælp ud over det, som de frivillige organisationer tilbyder. Jeg sagde, at de, der er bedst til at vur-

dere, hvad det er for nogle familier, der i givet fald har brug for den hjælp, er de kommuner, der er tæt på de borgere. Og når vi taler om beløb i den størrelsesorden, vi taler om, er der ingen tvivl om, at kommunerne har mulighed for at løfte den opgave, hvis de vil. Derfor sagde jeg bare, at det er en meget, meget enklere måde at løse det her problem på, hvis det er problemet, det handler om, og ikke noget andet.

Så bliver der spurgt til, hvad vi ellers gør, og der svarede jeg også hr. Mogens Jensen: Jeg tror, det var i sommer, vi lavede en aftale om ændrede regler f.eks. for de lejere, der på grund af økonomisk udføre bliver sat ud af deres lejlighed, altså primært i det almennyttige boligbyggeri. Der har vi sikret, at kommunerne skal være meget mere engagerede og opsøgende i forhold til de familier, så man ikke pludselig står med en familie, der er sat på gaden, og det kommer som en total overraskelse for de kommunale sociale myndigheder i forhold til at hjælpe den familie til en ordentlig fremtid.

Så på den måde tager vi jo hånd om problemerne, og her er et konkret eksempel på, at vi har gjort det. Det er ikke noget, vi vil gøre, det er noget, vi har gjort.

Kl. 13:14

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 13:14

Özlem Sara Cekic (SF):

Først siger ordføreren, som jeg forstår det – og det kan godt være, at jeg har forstået det forkert – at grunden til, at DF ikke har støttet det med julehjælpen, er, at det er lidt populistisk, og at det kommer lige op til jul. Betyder det så, at vi, når der er forhandlinger igen om satspuljen næste år til efteråret eller her til februar måned, så kan tage forslaget op, og så vil Dansk Folkeparti støtte, at der er danskere, der får mulighed for at holde en jul med deres børn, hvor der også kan være diverse madvarer på bordet. For hvis det er sådan, synes jeg, det er ret positivt, men jeg tvivler stærkt på, at Dansk Folkeparti har interesse i at hjælpe de fattige danskere, som står i den situation her op til jul, at det er et rigtig, rigtig stort problem for dem, at de ikke har mulighed for at give deres børn en ordentlig jul.

Kl. 13:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:15

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er helt forkert. Vi er meget optaget af, at alle mennesker i det her samfund har ordentlige vilkår. Det bedste er selvfølgelig helt grundlæggende at bringe folk, der økonomisk ikke har det særlig godt, ud af den situation. Det, de allerhelst selv vil, er jo at bringes i en situation, hvor de går på arbejde og tjener penge og på den måde kan yde hjælp til selvhjælp. For de personers og familiers vedkommende, der ikke kan det, er det vigtigt, at vi har et offentligt system, der kan træde til. Jeg har så nævnt, at når det handler om en akut situation, hvor vi altså har julen lige om hjørnet, synes jeg altså, at det mest naturlige er, at det er den kommune, man bor i, og som er tæt på en, som kan gå ind og kigge på ens situation. Vi kan ikke herinde fra Folketingets side overhovedet nå at reagere på det. Det er da kommunernes opgave.

Så bringes det spørgsmål op, om vi vil kigge på det fremadrettet i forhandlingerne om satspuljen. Selvfølgelig vil vi da det. Det er jo sådan, at vi forhandler om, hvad de midler, der er, skal bruges til, og det er sådan i satspuljen, at alle skal være enige. Så det er da fuldstændig uproblematisk at bringe det op i forbindelse med det og så tage en forhandling om det. Det vil jeg da gerne kigge positivt på.

Formanden :

Fru Özlem Sara Cecik.

Kl. 13:16

partier, som faktisk interesserer sig for, hvordan mennesker har det, og faktisk går op i det.

Kl. 13:16

Özlem Sara Cecik (SF):

Jeg håber også, at det ikke bare bliver at kigge på, men også at stemme for, for det er jo et flertal i satspuljekredsen, der skal afgøre det.

Men det er noget vrøvl at sige, at det jo er op til kommunerne. For her på Christiansborg vedtager vi nogle love, nogle rammer, der gør, at kommunerne inden for de love er nødt til at hjælpe, så godt de kan i forhold til den enkelte borger. Det er jo på Christiansborg med Dansk Folkeparti i spidsen, at man har skabt de her fattigdomsydelser. Det er loftet over kontanthjælp, det er starthjælpen, det er 450-timers-reglen, som er med til, at man fastholder en gruppe mennesker i elendighed, i marginalisering, i stigmatisering. Det er Dansk Folkeparti, vi kan takke for, at der er flere tusinde mennesker i dag, der bliver sat på gaden. Der er jo en fordobling.

Så siger ordføreren godt nok, at man jo kan rådgive. Men der er jo en overrepræsentation af kontanthjælpsmodtagere. 30 pct. af dem, der bliver sat ud, er kontanthjælpsmodtagere. Kan ordføreren ikke – hånden på hjertet – indrømme her over for os, men også over for den danske befolkning, at Dansk Folkeparti jo ikke interesserer sig for de udsatte grupper?

Kl. 13:17

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er rystende at høre på, fordi man ikke vil høre, hvad jeg siger. Man vil kun høre på sin egen indre fordom. Så er det jo nyteløst her i Folketingssalen at have det, man tror er en udveksling af synspunkter. Jeg tror, at mange af dem, der følger sådan en debat her, tror, det handler om, at man stiller et spørgsmål, som man gerne vil have noget at vide om, og så hører man svaret. Her bliver spørgsmålet stillet, men man hører ikke svaret, for man vil ikke høre svaret, for det passer ikke ind i ens fordom.

Jeg siger, at i forhold til nogle akutte problemer, der måtte være hos nogle familier i det danske samfund her ganske få dage før jul i forhold til at holde jul, er det da naturligt, at kommunerne, der er tæt på de socialt udsatte, bekymrer sig om deres egne borgere i de enkelte kommuner.

At sige, at kommunerne ikke har nogen rammer, der gør, at kommunerne kan hjælpe, passer ikke, for det har kommunerne. Vi taler her om beløb i en vis størrelsesorden, så hvis man fra kommunens side mener, at det vil være et forebyggende tiltag over for en familie at hjælpe en familie igennem juletiden, så har kommunen mulighed for det. Når man bringer det op her på den måde, man gør, er jeg bange for, at det overhovedet ikke handler om de udsatte. Det handler om noget helt andet. Det handler om, at man prøver at finde en politisk sag, man kan profilere sig på, og det synes jeg altså er rigtig, rigtig trist i forhold til de mennesker, det drejer sig om.

Kl. 13:18

Formanden :

Der er korte bemærkninger, og det er fra fru Line Barfod.

Kl. 13:18

Line Barfod (EL):

Jeg kan høre, at hr. Kristian Thulesen Dahl ved alt om, at man skal finde nogle sager, man kan profilere sig på, og at man åbenbart ikke rigtig fra Dansk Folkepartis side kan forestille sig, at der kunne være

Når vi igen og igen hører fra hjælpeorganisationerne, at der er et rekordstort antal familier, som søger julehjælp – nogle af dem taler om en fordobling af ansøgninger, og det er altså ansøgninger, som de har været ude at tjekke, så det virkelig er mennesker, der har behov for hjælp, og som ikke kan få hjælp fra kommunerne – så gør det altså indtryk på nogle af os. Vi kan f.eks. læse om en social- og sundhedshjælper, der har været ude for en arbejdsskade, og som til sig selv og sine to børn har 2.500 kr. om måneden til mad, når de faste udgifter er betalt.

Der gør det indtryk, og der siger vi, at der har vi behov for at hjælpe akut. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til akut at hjælpe de her familier?

Kl. 13:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:19

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er jo det, jeg har svaret, nemlig at det offentlige system skal kunne hjælpe akut. Det er bare, fordi man ikke vil høre, for svaret passer ikke ind i ens politiske kram. Sådan er det jo herinde. Man skal prøve at lave nogle skillelinjer.

Men hvis det handler om akut nød, er det min opfattelse, at kommunerne er forpligtet til at gribe ind med de forebyggende tiltag, der måtte være nødvendige. Jeg mener, at kommunerne har hjemmel til det, og jeg mener, at kommunerne, når det handler om de beløbsstørrelser, vi taler om her, også har økonomisk mulighed for det.

At Enhedslisten så stiller et ændringsforslag, hvor man i øvrigt ser helt bort fra – altså, når jeg læser sagen – de økonomiske vurderinger af, hvad der så er behov for, og lige lægger et par millioner oveni for at være på den sikre side, viser det måske også lidt om, hvad det her handler om. Det handler måske om noget andet end de her udsatte. Jeg mener virkelig, at kommunerne har en mulighed for det, og de bør gå ind, hvis de kan se, at en forebyggende indsats her og nu vil være til hjælp for den pågældende familie. Det er svaret. Og det er kommunerne langt bedre i stand til at gøre, hvis de løfter deres ansvar, end Folketinget er.

Kl. 13:20

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 13:20

Line Barfod (EL):

Jeg synes, hr. Kristian Thulesen Dahl skulle tage ud og tale med både kommunerne og nogle af de frivillige organisationer for at se, at der rent faktisk ikke kan komme hjælp fra kommunerne, og at der ikke kommer hjælp fra kommunerne.

Dansk Folkeparti har været med til at sende de her mennesker ud i fattigdom ved i den grad at skære på de sociale ydelser, så rigtig mange simpelt hen ikke har penge nok hver eneste måned. Samtidig har Dansk Folkeparti stemt for en skattereform, der gør, at folketingsmedlemmer som hr. Kristian Thulesen Dahl selv næste år får en skattelettelse på over 1.200 kr. om måneden hver eneste måned.

Synes Dansk Folkeparti, at det er den rigtige måde at fordele pengene på, at de rigeste i det her land får nogle kæmpestore skattelettelser, samtidig med at der er familier, der er så fattige, og som ikke får julehjælp, mens man oven i købet også nægter at give en håndsrækning fra Folketinget til de organisationer, der uddeler julehjælp?

Kl. 13:21

Kl. 13:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige to ting. Nu kunne jeg fornemme ud fra fru Line Barfods snak her, at hun et eller andet sted også anerkendte, at kommunerne har mulighed for at hjælpe, hvis de vil. Og jeg synes, det er en oplagt opgave, for kommunerne er tæt på de enkelte borgere, de ved, præcis hvad det er for nogle familier, der kan komme i knibe, og de kan hjælpe dem akut, hvis de ønsker det. Jeg synes, at kommunerne skal sætte sig ned og vurdere, også her op til jul, om nogle familier er i en sådan situation, der gør, at man bliver nødt til at gå ind og hjælpe akut.

Fru Line Barfod viderefører så den samme fejlantagelse, som hr. Jesper Petersen fremførte tidligere. Når der bliver snakket om skatteomlægning, vil man kun kigge på de år, hvor der er skattelettelser, og ikke på, hvornår pengene bliver trukket hjem til at betale for de skattelettelser. For når man lægger det oveni og ser på den samlede skatteomlægning, får man et helt andet billede af, hvem det er, der får gavn af den her skatteomlægning, end det, fru Line Barfod taler om.

Der synes jeg altså, at det ville klæde os herinde at give borgerne det fulde billede i stedet for kun at pille et lille hjørne ud, fordi det passer i den politiske historie, man ønsker at fortælle.

Kl. 13:22

Formanden :

Jeg har noteret hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:22

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu skal det handle om nogle af de svageste pensionister, vi har her i Danmark. Det er nemlig sådan, at hvis man er pensionist og plejekrævende, er det rigtig godt, hvis man kan flytte i en plejebolig. Det er jo sådan, at herinde fra Folketinget er der blevet udstukket en plejeboligaranti, som trådte i kraft pr. 1. januar 2009. Der vil jeg så bare kort og godt høre, om hr. Kristian Thulesen Dahl her i dag kan garantere, at plejeboligarantien er overholdt i Danmark.

Kl. 13:23

Formanden :

Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 13:23

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, altså, det siger jo sig selv, at noget, kommunerne har ansvaret for, er det svært for mig som finansordfører for et ikkeregteringsparti at have ansvaret for om kommunerne lever op til.

Men det, jeg kan sige, er, at det er vigtigt for os, at der leves op til den. Det er noget, vi også tog op i finanslovforhandlingerne. Jeg tror, at hvis man har læst finanslovaftalen, vil man kunne se, at den bekymring også er reflekteret i finanslovaftalen. Det er jo, fordi vi har været optaget af, om garantien fungerer, som den skal. Det vil vi jagte også i fremtiden at den gør til gavn for de ældre borgere, der har brug for den.

Kl. 13:23

Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

Thomas Jensen (S):

Selvfølgelig har jeg da læst finansloven, og det er jo også sådan, at det er det, der får mig til at stille spørgsmålet. Enten er Dansk Folkeparti med til at snyde de ældre, eller også er Dansk Folkeparti blevet snydt i finanslovforhandlingerne, for det er sådan, at i loven om plejeboligarantien står der, at Folketinget skal informeres om, hvorvidt den er overholdt pr. 1. januar 2009. Den lov har ministeren ikke overholdt. Lovovervågningen er ikke sket, Folketinget har ikke fået at vide, hvordan det går med at overholde plejeboligarantien.

Det er jo også derfor, at hr. Kristian Thulesen Dahl nu står på tællerstolen i dag og ikke ved, om den lov, som han selv har været med til at stemme for, er overholdt. Men det er jo indenrigs- og socialministerens ansvar at informere hr. Kristian Thulesen Dahl og Folketinget om det.

Mit spørgsmål er i dag: Nu når der er blevet skrevet den her tekst i finansloven om, at man vil vente helt til oktober 2010, altså næsten 2 år efter at plejeboligarantien trådte i kraft, med at få undersøgt, om den overhovedet gælder for de ældre medborgere, vil Dansk Folkeparti så i dag være med til, at vi beder ministeren om at få undersøgt, om plejeboligarantien er gældende i dag, for så bliver loven for det første overholdt, og så bliver Dansk Folkeparti heller ikke snydt i finanslovforhandlingerne?

Kl. 13:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, de finanslovforlig og andre forlig, vi laver, står vi selvfølgelig ved. Og så jagter vi, at garantien skal være reel, og jeg glæder mig over, at der er bred opbakning, lyder det til, til at sige til kommunerne, at vi vil have, at den fungerer.

Jeg er enig i, at der er for mange steder, hvor Folketinget tager initiativer, som er positive for den enkelte borger, men hvor kommunerne ikke lever op til deres ansvar. Der skal vi være gode til at jagte kommunerne for at kræve det indfriet. Det er ikke altid, at Socialdemokraterne er så ivrige, som vi er i forhold til at stille kommunerne stolen for døren, for at vi er sikre på, at tingene sker, som de skal. Men det glæder mig, at vi på det her område er enige om, at der skal kommunerne løfte det ansvar, de har.

Kl. 13:25

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:25

Eigil Andersen (SF):

Der er en gruppe af langtidssyge i det danske samfund, som er rigtig meget på den. Det er mennesker, hvis behandling ikke er færdig i sundhedsvæsenet, og hvor det slet ikke er afklaret, om de kan fortsætte på arbejdsmarkedet, eller de skal have fleksjob med tilskud, eller de skal på førtidspension. Man fratager dem simpelt hen sygedagpengene, lukker for deres indtægter, og mange af dem havner i det såkaldte sorte hul, hvor de ikke kan få kontanthjælp. Det vil sige, at de får 0,00 kr. pr. måned at leve for.

Dansk Folkeparti ville rette op på det her ved at kræve 200 mio. kr. i finanslovforhandlingerne til at løse problemet, men fik 30 mio. kr. Det forslår jo altså – undskyld udtrykket – som en skrædder i helvede. Det kan hjælpe nogle få hundrede mennesker, men tilbage bliver omkring 4.000, som stadig væk bliver frataget deres sygedagpenge.

Jeg mener, at Dansk Folkeparti springer op som en løve og falder ned som en karklud. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører: Hvordan mener man selv at det går med hensyn til at hjælpe langtidsyge på det her område?

Kl. 13:27

Formanden :

Jeg synes, at vi allesammen skal behandle skrædderne pænt, også i vores ordvalg. Ordføreren.

Kl. 13:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg kan altså kun sige, at vi jo satte det her på dagsordenen, fordi vi faktisk kan se, at der er mennesker, der kommer i klemme i sygedagpengesystemet, fordi sygedagpengene stopper på et tidspunkt, hvor kommunerne ikke har fået folk udredt, altså fundet ud af, hvad det er for en eventuel anden ydelse, man skal over på, om man f.eks. skal have en førtidspension.

Derfor sagde vi til regeringen, at vi ønskede forbedringer af sygedagpengesystemet, også i lyset af den her økonomiske krise, der selvfølgelig har en risiko for at presse flere mennesker ud. Det, vi så kunne blive enige om, var det her løft, hvor vi udvider forlængelsesmuligheden med yderligere 13 uger. Det er et bidrag til, at kommunerne så altså har 13 uger mere over for en kreds af borgere til at få dem udredt og fundet ud af, hvad der skal ske. Det er jo det, det her handler om. Det er jo i virkeligheden, at kommunerne også her påtager sig sit ansvar og sikrer, at man får afklaret de her menneskers situation, inden sygedagpengene udløber.

Nu har vi altså sikret en forbedring, nemlig at man kan få en yderligere forlængelse af sine sygedagpenge, og det er et skridt i den rigtige retning. Det kan jeg også høre anerkendes, og vi ser hele tiden på, om det er nødvendigt at tage yderligere skridt, ligesom sidste gang – jeg tror, det var i 2007 – vi også tog skridt til yderligere forlængelse. Nu har vi også gjort det her i 2009. For os er det her ikke en afsluttet sag, det er noget, vi vil følge meget tæt, også fremover.

Kl. 13:28

Formanden :

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:28

Eigil Andersen (SF):

Dansk Folkeparti lader sig jo spise af med småtterier. Man svigter jo de mange syge. Man hjælper nogle få hundrede, og det er fint, men tilbage er omkring 4.000, som hvert år bliver frataget sygedagpengene. Heldigvis er vi så i den situation, at den samlede opposition, Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Enhedslisten, igen i år fremsætter et forslag, der går ud på at redde alle 4.000 fra at stå helt uden indtægt.

Dansk Folkeparti har hidtil stemt imod det forslag. Det gjorde man sidste år og året før igen. Jeg vil gerne spørge, om Dansk Folkeparti nu vil gøre noget seriøst for at hjælpe de syge i Danmark ved at stemme for det her forslag, når det kommer til behandling her i Folketinget i løbet af ganske kort tid.

Kl. 13:29

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, vi stemmer for finanslovaftalen. Vi har lavet et forlig, hvor der er forbedringer også på sygedagpengeområdet, altså hvor vi forlænger den periode, hvori man kan få sygedagpenge, så kommunerne får bedre tid til at afklare folks situation. Og hvis det er sådan, at folk

skal over på førtidspension, fordi de ikke kan blive raske, jamen så skal kommunerne i højere grad sikre, at det sker tidligere i forløbet, så man undgår, at folk falder ud af sygedagpengeområdet på et tidspunkt, hvor de ikke har en anden ydelse at gå over på.

Sidst vi lavede forbedringer, var, som jeg siger, i 2007. Nu gør vi det igen her i 2009, og vi vil jo så fremadrettet have stor fokus på, om tingene virker, som de skal, og om kommunerne tager det ansvar, som de har for at hjælpe de her mennesker.

Kl. 13:29

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 13:30

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Ordføreren nævnte mange ting fra den såkaldt virkelige verden, men det er slående, at ordføreren kun nævner børnene i forbindelse med en sænkning af den kriminelle lavalder. Det kan man jo tænke lidt over. I den virkelige verden oplever børn på landets folkeskoler uhumske toiletter og dårligt indeklima. Er det ikke korrekt, at de årlige investeringer i folkeskolen er faldet, siden VKO kom til i 2001, og det på trods af at vi jævnligt hører historier fra den virkelige verden om børn, hvis trivsel er påvirket af uhygiejniske toiletforhold og et dårligt indeklima?

Kl. 13:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, når jeg ikke nævnte alle gode ting fra finanslovaftalen, er det simpelt hen, fordi jeg kun er blevet tildelt 10 minutter. Jeg kunne have brugt timer på at fortælle om finanslovaftalens positive ting. Jeg synes f.eks., at en af de gode ting er, at kommunerne har lagt budgetter, også i forhold til investeringer i f.eks. skoler. Nu kommer der 3 mia. kr. ud til kommunerne, som de kan gøre brug af i ekstra likviditet, og det betyder, ved jeg helt konkret ude fra den virkelige verden, at man nu sidder og diskuterer, hvordan man kan renovere folkeskoler.

Jeg har i min egen kommune siddet med en lang liste over helt konkrete tiltag, der nu sker i 2010 – renovering af hjemkundskabslokaler og fysiklokaler, nedslidte skoler, der bliver renoveret – alene med henvisning til, at regeringen og Dansk Folkeparti nu i fællesskab giver kommunerne flere penge, bedre likviditet, til at løse den her opgave. Så det glæder da mig, at vi også her kan finde et sted, hvor jeg tror der må være glæde. Vi får nemlig nu højnet standarden på folkeskoleområdet bl.a. ved hjælp af den finanslovaftale, som vi har indgået med regeringen.

Kl. 13:31

Formanden :

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 13:31

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Jeg vil så sige: Bedre sent end aldrig. Men faktum er, at investeringerne er faldet, siden regeringen kom til. Jeg kan oplyse ordføreren om, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i dag er kommet med en analyse, der viser, at investeringerne i folkeskolen er faldet med ikke mindre end 1,4 mia. kr. fra 2001 til 2008. I samme periode er antallet af elever steget med 26.000. Hvordan synes ordføreren det harmonerer med, at regeringen – og jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti også støtter det – flere gange har været ude at love, at det var på tide

at få gjort op med de her uhygiejniske toiletforhold og det dårlige indeklima, vi har på landets folkeskoler?

Kl. 13:32

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:32

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er forkert, at investeringerne i folkeskolen samlet set er faldet, som man her foregøgler. En anden ting, jeg vil sige, er, at det glæder mig, at det anerkendes – og så blev betegnelsen bedre sent end aldrig brugt – at lige præcis med den finanslovaftale, vi har til behandling i dag, øger vi kommunernes mulighed for at renovere nedslidte skoler. Jeg er glad for, at det anerkendes – godt nok med udtrykket bedre sent end aldrig, men det må jo alligevel vække begejstring nogle steder – at man altså i kommuner nu sidder med helt konkrete renoveringsprojekter for bestemte faglokaler ude på skolerne. For renovering af nedslidte skoler, der måske har skimmelsvamp, og for ting og sager, hvor det virkelig kan højne standarden også for god undervisning, at man får forbedret tingene, har kommunerne nu mulighed for at komme i gang med direkte henvisning til den finanslovaftale, som regeringen og Dansk Folkeparti er blevet enige om.

Kl. 13:33

Formanden :

Der er yderligere en kort bemærkning, og det er fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

I Socialdemokratiet glæder vi os selvfølgelig over, at man nu endelig har fået taget initiativ til og fundet anledning til at nedsætte en gruppe til at se på forholdene for de ældre medicinske patienter. Vi har jo gang på gang påpeget, at der var behov for det. Vi har også fremsat beslutningsforslag om det her i salen, der gang på gang er blevet stemt ned eller afvist, også af Dansk Folkeparti.

Nu er det jo sådan, at Rigsrevisionen har været ude at påpege, at der faktisk var nogle midler, der kunne have været brugt til f.eks. at prioritere de ældre medicinske patienter, som hr. Kristian Thulesen Dahl taler om, og det er de midler, som man har overkompenseret de private hospitaler med i forbindelse med det frie valg. I den forbindelse udtalte hr. Kristian Thulesen Dahl:

»Det er på tide, at regeringen tager til efterretning, hvad rigsrevisor er kommet med og accepterer vurderingen af, at man kunne have fået det billigere.«

Er det stadig væk den holdning, hr. Kristian Thulesen Dahl har?

Kl. 13:34

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

For det første vil jeg sige, at det glæder mig, at der breder sig sådan en glæde over gode initiativer som følge af finanslovaftalen, og her var det så de ældre medicinske patienter, som der var en der havde fået øje på i hvert fald får omsorg i finanslovaftalen – det kan jeg ligesom forstå at der var en kvittering for, og det synes jeg er positivt.

For det andet vil jeg sige til det med sygehusene, at jeg jo synes, at rigsrevisor har ret til at tage et hjørne ud af sundhedsområdet og sige, at det vil man analysere, forudsat at man så ikke blander alt muligt andet ind i det: Hvad vil det isoleret set betyde? Så kommer rigsrevisor med en vurdering af det, og det synes jeg bare at vi skal tage til efterretning. Jeg synes i virkeligheden ikke, at man skal give

sig i kast med en lang diskussion om, hvorvidt Rigsrevisionen tager fejl eller ikke tager fejl. Jeg synes, at man bare må anerkende, at det er rigsrevisors bud.

Det, vi så gør, når vi vurderer det i en politisk sammenhæng, er jo, at vi vurderer det samlede billede i sundhedsvæsenet, altså om man har håndteret det rigtigt med de initiativer, der er taget, og det mener vi man har. For vi mener, at effektiviseringen på de offentlige sygehuse har været virkelig stor, som følge af at der har været en reel mulighed for at gå et andet sted hen, hvis ikke man blev behandlet i tide i det offentlige sygehusvæsen, og at det har givet langt større pengegevinster til gavn for patienterne. Og derfor har det, vi har gjort, samlet set været en god idé, selv om rigsrevisor påpeger det, rigsrevisor gør.

Kl. 13:35

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen hvori består så egentlig forskellen mellem Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative, som fuldstændig afviser konklusionerne i rapporten, hvis det, ordføreren siger her i dag, er, at ja, man bør tage Rigsrevisionens beretning til efterretning, men man kan være uenig i det, der står i teksten, i indholdet af det? Det er jo lige præcis det, Venstre og Konservative nu har været ude med, og det er det, statsministeren siger, nemlig at man tager det til efterretning, men man er ikke enig. Er det ikke også det samme, som hr. Kristian Thulesen Dahl står her og siger i dag, altså at man i virkeligheden ikke tager det til efterretning; man synes ikke, at rigsrevisor har ret i, at der har været et problem med overbetaling af private hospitaler, en overbetaling, der har gjort, at vi ser overlæger, der har været meget, meget groft overbetalt på en måde, der har gjort, at de har kunnet lukre sig godt på den her model, og at der skyder private hospitaler op, og at vi i stedet har negligeret en gruppe som de ældre medicinske patienter i rigtig, rigtig mange år? Er det ikke det, Dansk Folkeparti nu står og holder hånden over?

Kl. 13:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:36

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, altså, det, jeg siger, er, at rigsrevisor vurderer et hjørne af sundhedsområdet og når frem til en konklusion, og det synes jeg vi skal tage til efterretning. Jeg siger så, at det, at der har været den mulighed, at patienter kunne blive behandlet et andet sted end på de offentlige sygehuse, har betydet, at de offentlige sygehuse har oppet sig, at vi har fået en effektivisering på de offentlige sygehuse, der virkelig har været stor. Det opvejer efter min opfattelse under alle omstændigheder det, som rigsrevisor måtte mene der er sket af for meget betaling til privathospitaler. Og derfor siger jeg, at det samlet set har været en god forretning for patienterne, fordi det har sikret patienterne mere behandling, en bedre sygehusbehandling, en hurtigere sygehusbehandling, og derfor siger jeg, at det samlet set har været fornuftigt.

Men det har jo ikke noget at gøre med, at vi ikke skal have respekt for rigsrevisors vurdering og have respekt for hans ret til at tage et hjørne ud og sige, at han vil kigge på det isoleret. Og kigger man alene på det isoleret, har han den vurdering, han har, og den vil jeg da ikke anfægte. Men jeg skal som politiker bagefter, når jeg skal vurdere, hvad vi skal bruge det til, selvfølgelig sætte det ind i forhold til det samlede sundhedsvæsen og se på, om det, der er sket,

samlet set har været til gavn for patienterne. Og det mener jeg entydigt det har været.

Kl. 13:40

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:38

Kl. 13:38

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, det virker, som om Dansk Folkepartis ordfører ikke rigtig bryder sig om den her diskussion om stigende privatisering af sundhedsvæsenet, og det kan jeg sådan set godt forstå, for dem, der bliver ramt af konsekvenserne af et sundhedsvæsen, der deles op i et A- og et B-hold, er jo de dårligst stillede danskere, og det er pensionister og folk, der står uden sundhedsforsikring, og ofte dermed også folk, der står uden for arbejdsmarkedet.

På samme måde virker det også, som om ordføreren ikke rigtig bryder sig om diskussionen om fattigdom i Danmark. Det forstår jeg sådan set også godt, for det er jo nu, konsekvenserne af VKO's politik for alvor begynder at vise sig. Jeg kan forstå på ordføreren, at det er alle mulige andres ansvar, at der er fattige i Danmark, og at det er alle mulige andres ansvar at løse det problem, som vi har påpeget fra Socialdemokratiets side, nemlig, at der er et stigende antal danskere, der faktisk ikke kommer til at holde jul i år, fordi de ikke har råd til det.

Derfor skal jeg bare spørge ordføreren: Hvilket ansvar vil Dansk Folkeparti påtage sig i den her sag? Vil Dansk Folkeparti – det er jo absolut sidste chance nu – være med til sammen med os at sikre, at de danskere, der ikke har råd til at holde jul, og som har ansøgt private organisationer om at få hjælp og har fået afslag, alligevel får lov til at holde en ordentlig jul?

Kl. 13:39

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først vil jeg sige i forhold til sygehusene, som fru Mette Frederiksen var inde på, at det tidligere var sådan, at de rige i Danmark havde mulighed for at betale sig til en plads på privathospital og dermed komme fuldstændig uden om alle andre. I dag er det sådan, at det er patienternes tarv, uanset pengepung, der er afgørende. Det betyder, at vi har nogle garantier, der sikrer behandling, og kan man ikke blive behandlet på et offentligt sygehus inden for garantierne, får man penge med fra den offentlige kasse til at blive behandlet på privathospital. Det kan alt andet lige ikke være andet end bedre for den jævne borger end det system, som fru Mette Frederiksen vil tilbage til, hvor det kun er de rige, som har råd til at betale direkte til privathospitaler, der har adgang til at gøre brug af privathospitaler.

Med hensyn til de udsatte familier var mit svar også tidligere – og det er fuldstændig rigtigt, som fru Mette Frederiksen har opfattet det – at hvis man skal gøre noget inden for ganske få dage, mener vi, det er kommunernes opgave, og hvis socialforvaltningerne i kommunerne mener, at man bør lave en forebyggende indsats over for udsatte grupper for at hjælpe dem igennem en julehøjtid, mener jeg, at kommunerne både har mulighed for at gøre det og økonomi til det, fordi det er pengestørrelser, som kommunerne under alle omstændigheder vil kunne honorere, hvis de politisk ønsker det.

Kl. 13:40

Formanden :

Fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Skal vi nu ikke holde fast i, at når Dansk Folkeparti sammen med Venstre og De Konservative har smidt så mange penge over til de private sygehuse for at sikre, at overlægerne på de private hospitaler kan få så store lønforhøjelser, er det penge, der er gået direkte fra Herlev Sygehus, Gentofte Sygehus, Kolding Sygehus og alle de andre sygehuse? Hvis Dansk Folkeparti ikke havde bidraget til, at lægerne i den private sundhedssektor kunne få så store lønstigninger, kunne vi faktisk have opereret flere helt almindelige danskere på vores offentlige sygehuse.

Må jeg så ikke i forhold til fattigdomsproblematikken sige, at når vi foreslår at sikre, at alle danskere kommer ordentligt gennem julen ved at sikre en julepakkegaranti, handler det ikke om at forebygge, for dertil er problemerne allerede nu blevet alt for store. Det er brandslukning. Der er så få dage til jul, og der er så mange familier, der har fået afslag på at få julehjælp, at vi faktisk er i den situation, at der er helt almindelige danske familier, der ikke kan få lov til at holde en ordentlig jul. Som socialdemokrat forstår jeg ikke, hvordan andre politikere kan stå her på talerstolen og sige, at man faktisk ikke vil hjælpe dem til at holde en ordentlig jul. Jeg forstår det ikke.

Kl. 13:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til det om sygehusene: Jeg synes, det er en snakken udenom. Det er jo et forsøg på at undgå en diskussion om, at det, Socialdemokraterne vil, er at sikre, at rige mennesker har mulighed for at betale sig til behandlinger på privathospitaler, mens den jævne dansker ikke har. Jeg synes simpelt hen, det er et mærkværdigt forsøg i stedet for at sige det, som det er, nemlig at man hellere vil tilbage til det system, vi havde, før vi fik behandlingsgarantier i det offentlige sygehusvæsen, for behandlingsgarantierne giver jo kun mening, hvis det aktiverer noget andet, hvis man ikke bliver behandlet inden for fristen.

Så til det om de udsatte grupper, der er kommet i klemme: Vi anerkender fuldt ud, at der kan være mennesker, der er i klemme, men vi siger, at netop fordi det er en opgave, der skal løses inden for få dage, så er det da de kommuner, der kender borgerne og familierne, de socialforvaltninger, der har kontakt til de mennesker, som skal forestå den hjælp. Hvor har vi ellers kommunerne henne? Det er da noget helt nyt, at Socialdemokratiet nu mener, at staten skal overtage kommunernes opgave på det område og sørge for den opsøgende indsats over for socialt udsatte, en opgave, som kommunerne selvfølgelig har pligt til at udøve for at bringe de familier godt igennem også den julehøjtid, vi står over for.

Kl. 13:43

Formanden :

Tak. Der er ikke noteret flere, der ønsker ordet for korte bemærkninger, så tak til hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører. Vi går videre i rækken, og det er så hr. Ole Sohn som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Indledningsvis kan jeg næsten ikke undlade at komme med en forbrugeroplysning om Rigsrevisionens opgaver. Det er ikke, som nogle forestiller sig, alene at forholde sig til, om nogle begår ulovligheder, det er sådan set også at holde øje med, om den til enhver tid sid-

dende regering udviser rettidig omhu med skatteborgernes penge, og når Rigsrevisionen fremkommer med et resultat, som siger, at man har brugt ca. 1 mia. kr. for meget af skatteborgernes penge, er det deres, og nu må man ikke bande herfra, men så er det deres ubetingede pligt at gøre Folketinget og regeringen opmærksom på, at her har man handlet med manglende rettidig omhu med skatteborgernes penge, og så ville en ansvarlig regering straks sige: Det var en fejl, vi retter ind, så skatteborgerne får mest mulig valuta for deres penge. Men det er en helt anden sag, og sådan er der jo så meget, som afhænger af, om man kan tælle til 90.

Til gengæld vil jeg gerne starte med at komme med en ros til finansministeren. Det er jo ikke, fordi han har sagt så meget i dag, men finansministeren har faktisk i modsætning til kollegaerne fra Dansk Folkeparti og Venstre undervejs her siden sommerferien og under forhandlingerne om finansloven erkendt, at krisens omfang er kommet bag på finansministeren, og at problemerne er større, end finansministeren kunne forudse. Det er jo ikke just det billede, man får, når man lytter til Venstre og Dansk Folkeparti, for så er alt jo godt: Intet er gået galt, man har ramt lige i plet hver gang. Men ministeren har erkendt, at tingene er lidt anderledes, og det kan jeg sådan set godt forstå at ministeren siger, for det er da en lidt speciel situation at være i, når der siden sommeren 2008, altså for ganske kort tid siden, er sket meget. For ganske kort tid siden havde man et overskud på 60 mia. kr., og nu er man kommet frem til et underskud på 95 mia. kr. Det er sådan set over 150 mia. kr., som bare er fossed ud af kassen på ganske kort tid, og så synes jeg da, det er rimeligt, at finansministeren erkender, at det havde han ikke lige forudset.

Til gengæld kan man godt stille sig selv spørgsmålet: Når det nu er sådan, at alle prognoserne for økonomien går den forkerte vej, og ledigheden stiger med foruroligende hast, kunne man vel godt forestille sig, at regeringen lige standsede op og sagde: Jamen er der så noget, vi kan gøre anderledes, og er der noget, vi burde have gjort anderledes? Men den tanke er ikke faldet regeringen ind.

De fleste uafhængige økonomer og de økonomiske vismænd, har påpeget, at en af de måder, som vil være ansvarlig en tid, hvor ledigheden stiger så meget, vil være at komme med en indsats, som tager toppen af ledigheden. De har sagt, at ud over de initiativer, som regeringen har sat i gang, og som jeg kan forstå giver ca. 2.000 ekstra job i det nye år, burde vi derudover investere 10 mia. kr. i 2010.

Der blev spurgt til min socialdemokratiske kollega en hel time, hvor stort underskuddet skal være på statens finanser: Skal man bare sætte tingene i gang? Nej, det skal man ikke. Man skal udvise rettidig omhu, man skal prioritere i en krisesituation, og her har regeringen prioriteret skattelettelser, som først er ufinansierede, og siger så, at det private forbrug skal sættes i vejret. Nu har vi godt nok erfaringerne, vi har tallene, som viser, at det private forbrug ikke er steget, men simpelt hen er raslet ned. Ergo er det ikke lige den rigtige måde at gøre det på.

Til gengæld ved vi, at det bedste, man kan gøre en krisetid, er at se på, om der er nogle opgaver i samfundet, som er uløste, og som skal løses før eller siden. Det kunne f.eks. være en ordentlig energirenovering af vore offentlige bygninger, folkeskoler og ældreboliger, og det kunne også være ordentlig energirenovering af private boliger og private virksomheder. Det kunne man sætte i gang i en krisetid, hvor arbejdskraften er til rådighed, hvor entreprenørerne har kørt maskinerne i garage, hvor vi ved, at energipriserne vil stige i tiden, der kommer, og hvor Danmark i løbet af ganske kort tid ikke længe er energiproducent, men energiimportør.

Kl. 13:48

Det ville være at udvise rettidig omhu, for det er nogle opgaver, som skal løses før eller siden. Løser vi dem ikke nu, skal vores børn gøre det og vores børn betale for det, så det ville være rettidig omhu at sige: Jamen de opgaver rykker vi da frem, for vi har jo alle ressourcerne til at gøre det nu. Det var det, SF foreslog i forbindelse

med finanslovforhandlingerne, for det har faktisk en særdeles positiv effekt, hvis man handler effektivt ved at investere dér, hvor der er behov for det, og dér, hvor vi har mulighederne for det i en krisetid. Det giver beskæftigelse, det tager toppen af ledigheden, og investeringerne medfører også, at vi kan få foretaget de nødvendige renoveringer, ikke mindst energirenoveringer, rundtomkring i den offentlige bygningsmasse og i de private boliger, og desuden har energirenoveringer en særdeles positiv effekt på klimaet. Det burde måske også lige – om ikke for andet, så i anledning af det igangværende topmøde – have fundet vej til debat i Folketinget.

Derfor synes jeg faktisk, det er en lille smule tåbeligt, at regeringen ikke virkelig sætter ind her, hvor mulighederne findes. Vi har foreslået, at man kickstartede energirenoveringerne næste år, sådan at vi virkelig tog fat på skoler, ældreboliger, butikker og private boliger, og vi også sikrede, at kommunerne kunne få et tilskud til at igangsætte energirenoveringsarbejder på de kommunale bygninger, fordi vi kan se, at det kun har positive effekter.

Når det gælder private boliger, burde vi også sætte meget mere gang i energirenoveringerne. Jeg kunne forstå på min kollega fra Venstre, at der er alle muligheder, for man kan bare gå i banken og låne pengene til det, så kører det derudad – jamen sådan hænger virkeligheden jo ikke sammen. Jeg tror da, at de fleste, om ikke andre de partier, der en del af bankforligskredsen, er opmærksomme på, at det faktisk er sådan, at lige nøjagtig private og mange små og mellemstore virksomheder har problemer med at få kreditter.

Her kunne staten så træde til og sige: Jamen vi vil gerne være med til at understøtte energirenoveringer i private boliger. Det er selvfinansierende. Det er et spørgsmål om at stille pengene til rådighed, det er ikke en statslig udgift, det er simpelt hen et spørgsmål om, at man med lidt af et columbusæg kan sætte arbejde i gang, sætte energirenovering i gang og gennemføre energibesparelser på en og samme tid.

Men ud over de investeringer, vi kan foretage her og nu for at tage toppen af ledigheden og udvise ansvarlig krisestyring, er det også vigtigt, at vi investerer i fremtiden. I længden kan vi jo – jeg tror, det var hr. Bent Bøgested, der ganske rigtigt sagde det – ikke leve af indenlandsk beskæftigelse. Vi skal også have gang i noget eksport, og her er det jo sådan, at man skal bruge de muligheder, som vi har i en krisetid, til at udvikle grundlaget for fremtidens eksport. Vi ved jo udmærket godt, at skibsværfter og slagterier, som er lukket ned, ikke vender tilbage igen, og derfor skal der foretages investeringer på energiområdet, fordi det er med til at skabe fundamentet for fremtidens energiteknologi og dermed sikre fremtidens arbejdspladser.

Med hensyn til velfærdsteknologien bør vi gøre det på samme måde. Vi har alle muligheder, og vi har om ikke andet haft et fortrin, som vi kan revitalisere, så vi også kan få den gevinst på eksportmarkedet, som vi jo har set bl.a. på vindmølleområdet at vi kan få, hvis vi virkelig får et ordentligt samspil mellem det offentlige og det private. Det er noget af det, som vi har peget på.

Jeg vil summere op ved at sige, at det, der har vist sig at være virkeligheden, er, at et forsøg på at puste liv i et usikkert forbrug i en krisetid ikke står mål med virkeligheden. Men det, vi med garanti ved kunne tage toppen af ledigheden og skabe fundamentet for fremtidens arbejdspladser og også for fremtidens eksportmuligheder, nemlig energirigtige investeringer, har regeringen undladt, og det er her, vi kan se forskellen mellem den nuværende regering og Dansk Folkeparti og oppositionen, som netop i dag har fremlagt et fælles udspil om, hvordan vi her og nu kunne sætte gang i 10.000 nye klimaarbejdspladser.

Kl. 13:53

Formanden :

Jeg har noteret, at følgende ønsker korte bemærkninger: Tina Ndergaard, Kristian Thulesen Dahl, Mike Legarth, Flemming Damgaard Larsen, Peter Skaarup, Birgitte Josefsen, Jacob Jensen og Gitte Lille-

lund Bech. Og den første, der så får ordet for en kort bemærkning, er fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:56

Kl. 13:53

Tina Nedergaard (V):

Tak til hr. Ole Sohn for ordførertalen. Hr. Morten Bødskov fra Socialdemokraterne indrømmede jo blankt fra talerstolen, at han ikke havde den fjerneste idé om, hvilket underskud Socialdemokraterne mener der skal opbygges i 2010 for at imødegå stigningen i ledigheden, men det kan jo være, at SF's ordfører vil løfte sløret for, hvad man mener i SF. Man foreslår en masse gode ting, og der er jo sådan set ikke noget dårligt eller noget skidt i det, der bliver foreslået fra SF's side, problemet er bare, at det jo alt sammen koster penge.

Regeringen lægger op til et underskud på 95 mia. kr. i 2010, og mit spørgsmål går ganske kort på: Hvilket underskud mener hr. Ole Sohn er passende for det danske samfund i det kommende år?

Kl. 13:54

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:54

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne anholde to ting i spørgerens bemærkninger. Det er for det første det om, at hr. Morten Bødskov ikke svarede klart. Jeg synes sådan set, han fremlagde en meget klar strategi for, hvordan man kunne bevæge Danmark ud af krisen. For det andet er det ikke korrekt, at regeringen har planlagt et underskud på 95 mia. kr., det er noget, som er kommet, noget, som regeringen ikke har vidst noget om. Man har været nødt til at justere sin økonomiske politik i kraft af virkeligheden, ikke i kraft af planlægning. Det er sådan set et resultat af manglende planlægning, at vi kommer til en gæld på 95 mia. kr. næste år.

Det, der er helt afgørende, og det var sådan set det, jeg forsøgte at redegøre for i min ordførertale, er, at det i en krisetid kan være ansvarligt også at stifte gæld, hvis pengene bliver brugt til noget fornuftigt, altså bliver brugt til investeringer. Det er derfor, vi foreslår, at man skal gøre det, at man tager fat på at løse nogle af de opgaver, som skal løses før eller siden. Hvis ikke vi optager nogle lån, eksempelvis til at få foretaget energirigtige renoveringer af vores boligmasse, er det så sådan, at man kan sige: Det kan vi bare lade være med i al evighed? Nej, for vi fører så udgiften videre til vores børn og børnebørn, og det er uansvarligt. Til gengæld har vi sagt, at det er uansvarligt at give skattelettelser, når pengene ikke er der, og at det er det, regeringen har gjort.

Kl. 13:55

Formanden :

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:55

Tina Nedergaard (V):

Det ser så ud til at tegne sig nøjagtig, som det gjorde med Socialdemokraterne: Der var jo ikke noget svar, der var simpelt hen ikke noget svar. Man foreslår en masse gode ting, som også vi i Venstre selvfølgelig kan sige er positive og vil være fremragende, hvis vi kunne finansiere det og tro på, at det ikke på sigt ville skade vores muligheder for at skabe nye arbejdspladser, også når krisen er overstået.

Jeg stiller spørgsmålet ganske kort igen: Hvilket underskud forudsætter SF at oparbejde i 2010 med de mange, mange forslag, som SF hele tiden lægger frem?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:56

Ole Sohn (SF):

Jeg svarer igen: Det, der er ansvarligt at gøre i en krisetid, er at målrette sine investeringer mod noget, som med garanti giver beskæftigelse, mod noget, der med garanti skal laves før eller siden. Det er enten at fremrykke offentlige investeringer eller igangsætte det, som vi har lagt meget vægt på i vores udspil, nemlig at foretage klimaindretninger af den offentlige bygningsmasse. Og hvorfor? Fordi vi har arbejdskraften til rådighed, fordi vi har entreprenører og deres maskiner til rådighed, og fordi det er nogle opgaver, som vi, hvis ikke vi løser dem, skubber regningen for videre til vores børn og børnebørn for. Det er i enhver sammenhæng hamrende uansvarligt.

Kl. 13:56

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi skifter emne. Jeg har forstået det sådan, at SF har tilkendegivet støtte til den regeringserklæring, der er udsendt om Kina og dermed også Tibet. Når jeg vælger at spørge om det her, er det, fordi jeg vil spørge hr. Ole Sohn, om hr. Villy Søvndals skifte, som der jo virkelig er tale om her, skyldes hensynet til dansk eksport, altså om det virkelig er danske erhvervsinteresser, der nu vægter tungere for SF i forhold til eksempelvis Tibet. Hvor man jo tidligere har været tilhænger af, at Tibet kunne kræve uafhængighed af og selvstændighed i forhold til Kina, så går man nu med til at støtte en erklæring, der entydigt siger, at vi skal modarbejde Tibets ønske om uafhængighed af Kina. Jeg vil egentlig gerne have forklaret, hvad det totale skifte i SF's politik skyldes: Er det eksportinteresser, er man blevet presset af industrien, eller hvad skyldes det?

Kl. 13:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:57

Ole Sohn (SF):

SF går ind for en etkinapolitik, som vi altid har gjort. Vi vil til enhver tid, og det vil vi også fortsat gøre, kritisere de umenneskelige overgreb på menneskerettighederne, der sker mod tibetanerne fra kinesisk side, og vi vil også arbejde for, at tibetanerne får mulighed for at udvikle øget selvstyre, og at respekten for de etniske mindretal i Kina, herunder også i Tibet, vil være til stede.

Kl. 13:58

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu giver tiden jo ikke mulighed for at læse alle citater op fra fortiden om SF's syn på Tibet. SF's formand har holdt brandtaler for sine synspunkter – jeg tror, det var på Rådhuspladsen – og man har gjort rigtig meget for at sige, at tibetanerne også har ret til at leve i fred bag egne grænser. Man har brugt udtrykket egne grænser, og jeg tror ikke, at tibetanerne har forstået det som bag Kinas grænser.

Jeg tror virkelig, at det ville være flot af hr. Ole Sohn, hvis han ikke mener, at SF har foretaget et skifte i sin politik her. Jeg tror, der

er mange i hvert fald i SF's eget bagland, som vi kan registrere udtaler sig i den offentlige debat, der mener, at SF her har foretaget et dramatisk skifte i værdipolitikken. Det, som mange jo tænker, er, at det er et eller andet forsøg på også her at tilegne sig muligheden for at komme ind i ministerkontorerne, altså blive ministeregnet. Og så ligger der i det, at man altså skal forandre sin politik i forhold til Kina og den kritik, man har leveret af Kina om bl.a. Tibets mulighed for at leve i fred bag – som det udtrykkes i et af citaterne, jeg har liggende foran mig – egne grænser.

Kl. 13:59

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:59

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg kan bare gentage det, jeg sagde tidligere om vores holdning til Tibet.

Jeg vil gerne understrege, at jeg sådan set tror, at de fleste – ikke bare i SF, hvor jeg er ret overbevist om, at hundrede procent ønsker det – men efterhånden også et flertal i befolkningen, gerne ser, at der kommer en ny regering. Altså, vi har jo en regering, som i den grad har fejlet i den økonomiske politik, vi har en regering, som sammen med Dansk Folkeparti i den grad har sikret en øget fattigdom i samfundet. Jeg indrømmer blankt med glæde og stolthed, at vi i SF gør alt, hvad vi kan, for at sikre et regeringsskifte hurtigst muligt.

Kl. 14:00

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 14:00

Mike Legarth (KF):

Vi skifter emne. Jeg vil stille hr. Ole Sohn et par spørgsmål om skatteoplægget, som Socialistisk Folkeparti har lavet sammen med Socialdemokraterne.

Nu hørte vi hr. Ole Sohn tegne et glansbillede af, hvad Socialistisk Folkeparti vil være med til i forhold til vækst og ansvarlig økonomi osv. Men det korthus braser jo fuldstændig sammen, når man forholder sig til skattepolitikken, hvor man afkræver danskerne at skulle betale 18 mia. kr. mere i skat.

Det første spørgsmål går på, om hr. Ole Sohn selv tror på, at erhvervslivet vil opleve konkurrencefordele ved at skulle betale det, der svarer til 3 pct. mere i selskabsskat. Hvad vil hr. Ole Sohn sige til de medarbejdere, der bliver fyret, fordi man er nødt til at flytte virksomheden udenlands?

Kl. 14:01

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:01

Ole Sohn (SF):

Jeg vil sige to ting. For det første fremgår det af vores skatteoplæg, at den erhvervsbeskatning, som bliver sat i gang, bliver sat i gang, i takt med at opsvinget vender tilbage, og der er nogle penge at betale skat af.

For det andet er det helt afgørende for dansk erhvervslivs evne til at klare sig i den globale konkurrence – og det er heldigvis også noget af det, vi gang på gang får at vide, når vi er rundt og besøge virksomheder – at der bliver foretaget investeringer i forskning, i uddannelse, i velfærd, dvs. folkeskoler og daginstitutioner, og i infrastruktur. Det er det, der gør, at dansk erhvervsliv er konkurrencedygtigt, ikke hvorvidt de betaler 1 pct. mere eller mindre i selskabsskat.

Så skal vi jo være opmærksomme på, at selskabsskatten under den her regering er raslet ned, men det har jo ikke betydet, at man har foretaget tilsvarende store investeringer i netop uddannelse og forskning, som der er behov for.

Kl. 14:02

Formanden :
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:02

Mike Legarth (KF):

Jeg hæfter mig ved, at hr. Ole Sohn ikke afviser, at man vil brandskatte dansk erhvervsliv, hvilket vil gøre, at vi vil miste konkurrenceevne og endnu flere vil blive ledige. Så går vi til personskatterne: Er det virkelig rigtigt, og kan den danske befolkning få bekræftet af hr. Ole Sohn, at Socialistisk Folkeparti medvirker til, at en helt almindelig LO-familie skal betale mere i skat med S's og SF's skatteoplæg end det, regeringen netop har fremlagt? Ja eller nej? Det er jo dokumenteret og belyst af fagekasperter.

Kl. 14:02

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:02

Ole Sohn (SF):

Jamen det kan jeg ikke bekræfte.

Jeg vil gerne lige sige til det første, altså det om selskabsbeskatningen og i øvrigt også om personbeskatningen, at det, vi gør, er, at vi stopper den nedgang, der har været i selskabsskatten under den her regering. Det er rigtigt. Vi siger også, at de skattelettelser, som Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti har givet til millionærer, synes vi er urimelige i en tid, hvor folk er så dårligt økonomisk stillet – nogle har ikke engang råd til at holde jul, som vi også tidligere har hørt – og bliver straffet af kontanthjælpsloft og starthjælp og virkelig har en dårlig økonomi. Der synes vi at det er en helt, helt forkert måde at give millionærer skattelettelser, som det er sket under den her regering.

Det vil vi gerne stå ved, og vi vil tage toppen af nogle af de skattelettelser, millionærerne har fået, og lave en omfordeling i samfundet. Det har vi aldrig lagt skjul på.

Jeg har også med vores skatteudspil sagt, at vi vil bruge nogle penge, faktisk 3 mia. kr. til at forbedre sygehussektoren med, så vi kan få behandlet de livstruende sygdomme. Vi vil også bruge 2 mia. kr. til forebyggelse. Vi har faktisk meget målrettet sagt, hvor det er, vi vil omprioritere skattepolitikken fra den nuværende regerings politik til en kommende regerings.

Kl. 14:03

Formanden :
Hr. Flemming Damgaard Larsen, kort bemærkning.

Kl. 14:03

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo en fastslået kendsgerning, at de offentlige investeringer i disse år er steget kraftigt og også stiger kraftigt til næste år. Det er den største stigning siden 1960'erne, og det er altså rettidigt omhu fra en regerings side. Det er jo medvirkende til, at vi når et underskud på 95 mia. kr. i 2010 her under krisen.

Fra den socialdemokratiske ordfører kunne vi ikke få at vide, hvor grænsen for Socialdemokraterne er, og derfor vil jeg gerne vide, hvor grænsen for SF er. Den socialdemokratiske ordfører vil ikke afvise 154 mia. kr., så det er åbenbart et højere underskud, man ønsker. Men hvor er grænsen for SF? Det kunne være rart at vide.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:04 sætning, altså man har simpelt hen troet, at økonomien ville vokse ind i himlen. Det, der sker nu, er jo, at de penge, folk har til rådighed, bliver brugt til at afbetale gæld, gæld og gæld, og derfor har man jo ikke mulighed for umiddelbart at få den ekstra likviditet i banken, fordi det kræver, at man kan få en kredit. Det er der altså mange borgere, der ikke kan få, sådan som krisen har ramt samfundet.

Kl. 14:07

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, det er imponerende, at man kan rose sig af, at man er med i en regering, som har formøblet 155 mia. kr. på 1 år eller 2 år, bliver det. Det synes jeg er flot klaret. Man siger, at det virkelig er noget, man kan være stolt af.

Det er vi ikke stolte af, og det er derfor, vi kritiserer det. Vi har så sagt, at den måde, som den her regering har brugt pengene på bl.a. til skattelettelser, som skal lånefinansieres i de kommende år, synes vi er hamrende urimeligt, specielt fordi vi ved, at det ikke giver den beskæftigelsesmæssige effekt, der er nødvendig, når vi har høj arbejdsløshed, og når arbejdsløsheden stiger til 160.000 i 2010. Så er det, vi siger, at det her er vigtigt at lave nogle prioriteringer. Vi ville have prioriteret anderledes. Nu er det ikke os, der sidder i regeringen, og derfor er det sådan set regeringen, der skal svare på, hvordan det kan være, at det er gået så galt. Vi har bare sagt, at vi ikke ville have givet ufinansierede skattelettelser, vi ville hellere have lånt nogle penge til investeringer i energirigtige renoveringer, opgaver, som skal løses.

Men jeg er ret overbevist om, at spørgeren er enig med mig i, at hvis ikke vi foretager de renoveringer i dag, siger vi reelt til vores børn, at de skoler, som har forfærdelige toiletter og uhumske klasseværelser, gør vi ikke noget ved. Det kan de selv betale, når de kommer ud af skolen.

Kl. 14:06

Formanden :
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:06

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo sådan, at jeg kan slå fast, at de investeringer, som kommunerne har mulighed for at gennemføre både i 2009 og også i 2010, jo også er meget, meget kraftige og en kraftig udvidelse. Der er det jo op til den enkelte kommune at disponere således, at man bruger disse penge til at forestå renoveringer af skoler, plejehjem, ældreboliger, og hvad ved jeg.

På samme måde med det private. Den skattelettelser, man får, kan den private jo selv disponere over til at lave energirenoveringer, eller hvad ved jeg. Hvorfor har SF sådan en stor mistillid til det kommunale system og til den enkelte borgers egen dispositionskraft?

Kl. 14:06

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:06

Ole Sohn (SF):

Vi har sådan set ingen mistillid, tværtimod. Vi har faktisk meget stor tillid til kommunerne.

Nu ved jeg tilfældigvis, at spørgeren har ret stor indsigt i, hvordan kommuneøkonomien fungerer. Kommunernes økonomi og ikke mindst deres likviditet er skåret ikke bare ind til benet, men ind i benet, og det gør jo, at man faktisk ikke tør foretage lån til investeringer, så man i virkeligheden i de fleste kommuner bare arbejder til dagen og vejen. Det er en ulykkelig situation, og det er derfor, at vi har foreslået, at man skulle give et ekstra input på 30 pct. statsstøtte til energirigtige renoveringer af den kommunale bygningsmasse.

Hvad private borgere angår, er der jo sket det under den her regering, at man har været i stand til at forøge de private borgeres gæld-

Formanden :

Jeg må sige, at hr. Ole Sohn hele tiden venter, til den røde lampe lyser, og lidt til.

Kl. 14:07

Ole Sohn (SF):

Den farve er så smuk.

Kl. 14:07

Formanden :

Ja, jeg er godt klar over det. Det kunne være, at vi skulle lade lampen være blå.

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Peter Skaarup (DF):

En del af finansloven er jo, at der skal gives penge – og det bliver der så – til, at vi kan undgå, at politiet har overarbejde og skal afspadser lang tid efter klimatopmødet, hvor der jo skulle gøres en meget stor indsats fra politiets side.

Jeg kunne godt tænke mig – på baggrund af det, der er sket indtil nu under klimatopmødet – at spørge, om hr. Ole Sohn som ordfører for SF her i dag er enig med sin partiformand, hr. Villy Søvndal, der jo har udtrykt meget kraftig kritik af politiets indsats indtil nu, hvilket undrer os i Dansk Folkeparti meget, for vi synes, at politiet har gjort det godt. Men det er, som det er.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Ole Sohn: Er hr. Ole Sohn enig med hr. Villy Søvndal, der siger på sin facebook, at det virker ude af proportioner at anholde tusind mennesker, når man efterfølgende kun sigter en håndfuld af dem? Det har han sagt om politiets indsats, og han har i øvrigt udtrykt kraftig kritik af politiets indsats. Er hr. Ole Sohn virkelig enig i det?

Kl. 14:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:09

Ole Sohn (SF):

Nu snakkede jeg – det gør jeg faktisk hver dag – med min formand, hr. Villy Søvndal, og han var meget forundret. Han havde lavet et interview med Ekstra Bladet, som Ritzau så klippede fra og satte det ind på Ritzau, og det var egentlig ret interessant, at Ekstra Bladet – eller også var det omvendt, nu husker jeg ikke, hvilken rækkefølge han sagde – skrev: Søvndal kritiserer politiet. Og det samme interview gav i det andet medie anledning til: Villy Søvndal støtter politiet.

Det, der er lidt forunderligt i den her sag, er, at man ikke kan fremkomme med nuancerede synspunkter. For SF har den klare opfattelse, at politiet skal have de redskaber, der er nødvendige for at sikre de politimæssige opgaver, der skal løses, men omvendt er det også sådan, at det er Folketinget, der giver rammerne for de muligheder, politiet har, og at det er Folketinget, der skal kritiseres for, at man har givet mulighed for at lave så vide rammer for præventive arrestationer, at der skal tages tusind personer ind for at arrestere flere.

Det synes jeg godt at man kan sætte spørgsmålstegn ved. Og vi har i øvrigt også fra SF's side bedt om en redegørelse for det, så vi kan få at vide, hvad der er hoved og hale i den her sag.

Kl. 14:12

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:10

Kl. 14:10

Peter Skaarup (DF):

Men kan vi så ikke konkludere, vil jeg spørge hr. Ole Sohn, at SF har stemt imod det, man kalder lømmelpakken, altså det, der gør, at politiet har et godt redskab i forbindelse med det her klimatopmøde?

SF farer frem med en voldsom kritik af politiets indsats og sætter spørgsmålstegn ved det, politiet har måttet gøre for præventivt at sikre, at det her klimatopmøde ikke udvikler sig til det rene kaos. Vi kan jo se, hvordan demonstranterne i øjeblikket forsøger på alle mulige måder at genere klimatopmødet, at genere politiet og at genere København som by i det hele taget.

Kan vi så ikke konkludere, at SF bare ikke er for det, politiet har gjort, og det, som der er tilvejebragt mulighed for via finansloven, hvor vi har givet et økonomisk grundlag for, at politiet kan yde den indsats, man gør? Kan vi ikke konkludere det? For det kan ikke nytte noget, at man bliver ved med at sige: Jamen det er pressen, der har citeret forkert osv. osv. Kan vi ikke bare slå fast, at SF ikke støtter politiet i den her sag?

Kl. 14:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:11

Ole Sohn (SF):

Jeg kan sige, at SF støtter de bevillinger, der er givet til politiet; SF er en del af politiforliget. Det ved jeg ikke om hr. Peter Skaarup er opmærksom på. Jeg ved godt, at hr. Peter Skaarup gerne vil lave forlig i forliget og dermed også sætter sig på skødet af justitsministeren. Men sandheden er, at der er et bredt funderet politiforlig her i Folketinget, som SF er en del af. Længere er den vel egentlig ikke, og det troede jeg sådan set at hr. Peter Skaarup var opmærksom på. Vi har da jævnligt siddet til møder sammen.

Kl. 14:11

Formanden :

Så er der en kort bemærkning, og det er fra fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:11

Birgitte Josefsen (V):

Da Venstres finansordfører stod på talerstolen og besvarede spørgsmål, blev der rejst en række spørgsmål fra både Socialdemokratiet og SF, hvor man bad om et svar på, hvordan den samlede offentlige gæld måtte udvikle sig ad åre, og der kom faktisk også nogle fine svar på det.

Jeg synes derfor, det er ret beskæmmende at konstatere, at hverken Socialistisk Folkepartis ordfører eller Socialdemokratiets ordfører åbenbart kan eller vil svare på, hvordan man selv vil håndtere de udfordringer, der er fremadrettet, og give os et svar på, hvordan man mener at den offentlige gæld må se ud i 2010. Kan vi få et konkret svar fra Socialistisk Folkeparti?

Kl. 14:12

Formanden :

Ordføreren.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil sige det på den måde, som jeg tror er en lidt mere saglig tilgang til det end de 30-40 standardspørgsmål, som er blevet stillet indtil videre, at når der kommer en ny regering, vil den første opgave være at få lavet en revideret økonomisk politik, for den kommende regering får jo til ansvar at genoprette den økonomi, som den nuværende regering har kørt fuldstændig af sporet. Det bliver den første hovedopgave. Det bliver ikke nogen dans på roser at overtage den kæmpemæssige gæld, som den nuværende regering overlader til en kommende regering. Men den første hovedopgave for en ny regering vil være at skulle lave en økonomisk genopretningsplan, som genetablerer holdbarheden i dansk økonomi.

Kl. 14:13

Formanden :

Fru Birgitte Josefsen.

Kl. 14:13

Birgitte Josefsen (V):

Jamen vi har stadig væk ikke fået noget svar på, hvordan den offentlige gæld måtte se ud i 2010, hvis det var SF, der sad med ansvar for finansloven. Skal den offentlige gæld så være større eller mindre?

Kl. 14:13

Ole Sohn (SF):

Jamen det er da alligevel fantastisk. Jeg har sådan set gentaget det flere gange her, og jeg gør det en gang til: Vi synes, at det, som Venstre har været med til at gennemføre af ufinansierede skattelettelser, som gældsætter landet for mere end 10 mia. kr. i 2010, er hamrende uansvarligt. Vi har foreslået, og det har vi brugt tid på at sige, både Socialdemokraternes ordfører og jeg, at man kunne have skabt 10.000 klimaarbejdspladser for de samme penge ved at udvise rettidig omhu, tage toppen af ledigheden og foretage investeringer, som man med garanti skulle foretage enten nu eller overlade til sine børn. Vi synes, at vi skal tage ansvaret. Og så er det, jeg vil supplere med at sige, at en kommende regeringens første opgave på den mellem-lange bane vil være at lave en økonomisk genopretningsplan, som genetablerer holdbarheden i dansk økonomi, efter at den nuværende regering har kørt den fuldstændig af sporet.

Kl. 14:14

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:14

Jacob Jensen (V):

Jeg kunne forstå på hr. Ole Sohns svar til fru Birgitte Josefsen, at en SF-ledet regering sammen med Socialdemokraterne skulle overtage en kæmpemæssig gæld. Kan jeg deraf slutte, at den kæmpemæssige gæld, hvis det stod til SF, burde være mindre i 2010? Altså, hvis den er kæmpemæssig og det er et kæmpeproblem, må man jo konstatere og gå ud fra, at SF mener, at gælden bør være mindre til næste år, eller tager jeg helt fejl?

Kl. 14:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:15

Ole Sohn (SF):

Jeg er sådan set glad for, at hr. Jacob Jensen ikke har ansvaret for økonomien. Hvis man har 100 kr., kan man enten bruge dem, eller man kan investere dem, og hvis man bruger dem, er de væk, men hvis man investerer dem, kan de komme igen. Det, jeg prøver at si-

ge, er sådan set, at vi gerne vil investere pengene, og i en krisetid må man gøre det for lånte penge. Det har vi prioriteret.

Vi har prioriteret investeringer i energirenoveringer, så vi har kunnet skabe arbejdspladser til 10.000 mennesker, hvor den her regering for de 10.000 menneskers vedkommende siger, at arbejdsløsheden er alternativet. Vi vil hellere skabe beskæftigelse og sørge for energirenoveringer af boliger, så vi samtidig nedbringer samfundets omkostninger til energiudgifter samt forbedrer klimaet. Det er forskellige prioriteringer. Det er jo sådan set det, vi snakker om, og det synes jeg er en interessant diskussion.

Kl. 14:16

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:16

Jacob Jensen (V):

Ja, det er en ganske interessant diskussion. Jeg må jo forstå, at en kæmpemæssig gæld, som der er i øjeblikket, er et problem. Men det er åbenbart ikke et større problem for SF, end at man vil gøre den kæmpemæssige gæld endnu større, fordi man vil investere og føre det danske samfund ud i en endnu større lånoptagelse.

Mit simple spørgsmål er sådan set blot: Hvor stor lånoptagelse ønsker man fra SF's side, så vi i hvert fald kan vurdere, hvad det er for en størrelse, vi taler om, når vi nu skal kigge på de prioriteringer, som SF er så glade for at foretage?

Kl. 14:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:16

Ole Sohn (SF):

Hvis det nu havde været SF, der havde stået for økonomien i år, havde vi ikke brugt 10 milliarder lånefinansierede kroner til skattelettelser til de mest velstillede i det her samfund. Det havde vi altså ikke. Så havde vi brugt 10 mia. kr. til at investere i arbejdspladser og beskæftigelse for at undgå, at 10.000 mennesker bliver arbejdsløse.

I virkeligheden er det et spørgsmål om, at hr. Jacob Jensen mener, at man skal give millionærerne nogle flere skattelettelser, og at SF siger, at man skal sørge for nogle energirigtige renoveringer, så entreprenørerne kan få maskinerne i gang og bygningshåndværkerne kan komme i sving. Det er to forskellige samfundssyn.

Kl. 14:17

Formanden :

Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg sidder her med nogle forskellige artikler, bl.a. en fra Berlingske Tidende, og et ritzautelegram og prøver at finde ud af, hvad Socialistisk Folkeparti mener om politiets indsats her de seneste par dage. Og hr. Ole Sohn har haft mulighed for at svare på det og har sagt, at der er et forlig i Folketinget. Dem er der jo mange af i Folketinget.

Jeg vil bare høre helt klart, om Socialistisk Folkeparti bakker politiet op i det, politiet gør i disse dage og minutter, eller om Socialistisk Folkeparti ikke gør det. For i et ritzautelegram den 13. december udtrykker retsordfører fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF forståelse for, at politiet kan komme til at tage uskyldige med i en masseanholdelse, og så siger hun: Politiet har en meget svær opgave.

Så kan man den 16. december se, at hr. Villy Søvndal afviser at lade sig interviewe af Berlingske Tidende, men ellers på sin Facebookprofil har givet udtryk for, at politiet har overreageret.

Så hvad er linjen?

Kl. 14:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:18

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for, at hr. Martin Henriksen i modsætning til de andre spørger også har en tidstermin på, for nu har jeg fået opdateret forløbet.

Det er klart, at når man bliver spurgt, 2 minutter efter at der er arresteret tusind mennesker, og der blandt dem er folk, der har rundt med molotovcocktails, eller hvad det var, der blev fundet hos dem, så svarer man, at det da selvfølgelig er politiets opgave at hindre, at man smider med molotovcocktails. Det er deres – nu må vi jo ikke bande – bestemteste forpligtelse. Men politiet har da også en forpligtelse til at sikre, at man målretter sine arrestationer og arresterer dem, som laver ulovligheder. Og nu viser det sig – sådan som jeg har forstået det – at der er fire ud af de tusind, som har lavet ulovligheder, og der er det så, at vores retsordfører siger: Det virker helt ude af proportioner, lad os få det undersøgt. Så vi beder om en redegørelse. Alt andet ville da være tåbeligt.

Det, der er det gode ved et demokratisk samfund, er jo, at man også kigger myndighederne over skulderen og sikrer sig, at de holder sig på den rigtige side af den måde, de skal arbejde på, og alternativt at vi som lovgivere justerer på lovgivningen.

Kl. 14:19

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:19

Martin Henriksen (DF):

Men det her er jo lidt ligesom at føre udlændingepolitiske debatter med Socialistisk Folkeparti – og alle andre debatter. Det er, som om alle misforstår, hvad Socialistisk Folkeparti siger – nogle gange også Socialistisk Folkeparti selv. Det gør selvfølgelig, at det kan være vanskeligt at få et klart svar, og vi har jo heller ikke fået det endnu.

Kunne man da bare svare på, hvad man egentlig mener, og hvorfor partiformanden nægter at lade sig interviewe af Berlingske Tidende i en sag, hvor partiformanden selv har givet sin holdning til kende på f.eks. et offentligt medie som Facebook. Altså, hvad er baggrunden for, at der er så mange skiftende holdninger, og hvad er holdningen? Bakker Socialistisk Folkeparti politiet op, eller gør man det ikke?

Kl. 14:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:20

Ole Sohn (SF):

Det er sådan set ret enkelt: Hvorfor hr. Villy Søvndal i en konkret situation ikke har talt med Berlingske Tidende, synes jeg at man skal spørge ham om.

Det andet er, at vi er en del af politiforliget, og derfor er vi selvfølgelig også en del af den støtte, der skal gives til det danske politi. Det er derfor, vi er med. Hvis vi var imod politiet, var vi ikke med i forliget.

Kl. 14:21

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:21

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Jeg vil meget gerne tilbage til spørgsmålet om, hvor stort et underskud SF kan acceptere. Det vil jeg, fordi efterhånden alle de gange, mine kolleger har spurgt, har svaret fra SF været: Vi vil gøre det modsatte af regeringen, vi vil låne penge, og så vil vi sørge for at investere dem i arbejdspladser. Nu fik vi så lige et svar til hr. Jacob Jensen, der lød, at det i hvert fald var 10 mia. kr., man ville låne og investere i arbejdspladser.

Vi har stadig væk ikke fået et svar på, hvor stort et budgetunderskud SF rent faktisk kan acceptere. Jeg vil bare bede om, om hr. Ole Sohn ikke kan sætte et tal på. Det er sådan set det, vi har spurgt både Socialdemokraterne og SF om hele dagen. Kan hr. Ole Sohn ikke sætte et helt konkret tal på?

Kl. 14:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:21

Ole Sohn (SF):

Jamen hvor godt synes spørgeren det går for regeringen med at vurdere, hvordan gælden udvikler sig i 2010? Altså, det er ikke lykkedes finansministeren og regeringen, som har et kæmpestort embedsapparat til at foretage alle former for beregninger for, hvor stor gælden vil være i 2010, at komme med et validt tal. Gælden vokser og vokser måned for måned. Hvordan skulle jeg så kunne forudse, hvor stor gælden vil blive?

Det, jeg har sagt, er, at man kan foretage nogle politiske prioriteringer, og der har regeringen valgt at sige: Vi vil gerne bruge 10 mia. kr. til skattelettelser til millionerer og andre i det her samfund, det skal lånefinansieres, og vores børn og børnebørn skal betale det. Så er det, vi siger, at vi ikke synes, at det er særlig retfærdigt. Vi synes derimod, at det, når man har en stor arbejdsløshed, kan være fornuftigt nok at låne nogle penge, hvis de bliver investeret målrettet i beskæftigelse. Og der er det, vi har peget på, at vi bør foretage nogle energirigtige renoveringer af folkeskoler, ældreboliger og plejehjem. Det giver valuta for pengene, og det giver energibesparelser.

Kl. 14:23

Formanden :

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:23

Gitte Lillelund Bech (V):

Kære hr. Ole Sohn, nu har vi i gentagne svar fået at vide, at det underskud, som regeringen står for, kan man sige, er for højt. Jeg beder bare om, at kære hr. Ole Sohn kommer med et enkelt tal på, hvad der er et acceptabelt underskud set med SF's øjne. Jeg beder ikke om, at hr. Ole Sohn skal udlægge de store beregninger oppe fra talerstolen, jeg beder bare om et enkelt tal.

Kl. 14:23

Formanden :

Jeg vil bare sige, at det stadig hedder hr. Ole Sohn. Kærlighedserklæringer er udmærkede, men behøver ikke umiddelbart indgå i Folketingets forhandlinger, selv om de er venligt ment. Ordføreren.

Kl. 14:23

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg er helt overbevist om, at det er venligt ment (*Formanden*: Det er jeg også).

Jeg tror, jeg kan knække koden for Venstres pressetjeneste, som har stillet spørgsmål, for fru Gitte Lillelund Bech kom jo til at sige – sikkert fordi det står i papiret – at vi har sagt, at statens underskud er

for stort. Det har jeg slet ikke forholdt mig til, for det er jo helt umuligt. Når ikke engang regeringen ved, hvor stor statens gæld bliver næste år, hvordan skulle vi så kunne vide det?

Det, man kan tage stilling til som politiker, er, hvordan man vil styre landet gennem krisen. Der har den her regering sagt: Vi giver skattelettelser, vi udbetaler SP-pengene, vi sætter gang i det private forbrug, og så løser vi alle problemerne. Vi kritiserer det og siger, at vi ikke tror på det. Ingen økonomier og ingen historiske erfaringer viser, at en stigning i privatforbruget på vej ind i en krise overhovedet hjælper på beskæftigelsen. Så går der nogle måneder, og så siger finansministeren: Hov, det giver ikke den beskæftigelse, vi troede. Jeg havde ikke set krisens omfang.

Så er det, vi siger, at vi bør tage en politisk diskussion om, hvordan vi kommer gennem krisen, og vi peger meget konkret på, hvordan man kan skabe arbejdspladser. Det har regeringen slet ikke forholdt sig til, og det er jo, fordi de er politisk uenige.

Kl. 14:25

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Høegh.

Kl. 14:25

Henrik Høegh (V):

Det glæder mig, at hr. Ole Sohn i sin ordførertale giver udtryk for, at han faktisk har fuld forståelse for, at det her med eksport er vigtigt, for det er faktisk vores eksport, der i vid udstrækning skal betale lånene tilbage, altså den her eksportindtjening. Jeg må sige, at det er udtryk for en vis forståelse for et almindeligt husholdningsregnskab.

Men når jeg så går ned i rød bloks finanslovforslag, må jeg gøre opmærksom på, at vi har en sektor i det her land, som står for 150.000-160.000 arbejdspladser, og som man i det finanslovforslag brandskatter med yderligere 1 mia. kr. Og det er faktisk, uanset om der i den sektor er indtjening eller ej. Faktisk er forudsigelserne i fødevarer sektoren et underskud på 3 mia. kr.

Hvad er lige SF's forståelse for eksportindtægter og for nødvendigheden af eksportindtægter til de 170.000, som rent faktisk har job i den her sektor i dag? Hvad er svaret i forhold til brandskatningen på 1 mia. kr.?

Kl. 14:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:26

Ole Sohn (SF):

Nu tror jeg, at spørgeren blandede vores finanslovudspil og vores fælles skatteudspil med Socialdemokraterne sammen. Jeg vil gerne sige om det fælles skatteudspil, som vi har lavet med Socialdemokraterne, at det indebærer, at der, når økonomien vender, vil skulle gives bidrag både fra dansk erhvervsliv og fra dansk landbrug til at sikre de nødvendige investeringer i uddannelse og forskning, fordi det er forudsætningen for, at også vores fødevarerindustri kan udvikle sin eksport i fremtiden. Vi må hele tiden være oppe på beatet, som jeg tror det hedder på nudansk, altså fremme i skoene med forskningen. Det er helt afgørende for, at vores børn og børnebørn også kan have job herhjemme, også i eksporterhvervene.

Kl. 14:27

Formanden :

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 14:27

Henrik Høegh (V):

Det var så svaret til dem, der er afhængige af råvareforsyningen i den her sektor. Et andet sted er der en kommentar til »Grøn Vækst«,

hvor man fra SF's side vil lægge 50 pct. yderligere på miljøkravene. Og kollegaerne i rød blok overtrumfer og vil faktisk lægge 100 pct. på miljøkravene. Hvilke konsekvenser tror hr. Ole Sohn det her vil få for råvareforsyningen til de 160.000-170.000 arbejdspladser, der er i den her sektor?

Kl. 14:27

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:27

Ole Sohn (SF):

Jeg tror i virkeligheden, man kan vende spørgsmålet om og sige, at hvis ikke vi gør noget for at sikre og genetablere naturen og miljøet i Danmark, bliver det et problem for os alle sammen, også for landbruget, også for fødevarerindustrien. Så vi har jo en fælles forpligtelse til at få både miljøet og erhvervene til at gå op i en højere enhed.

Jeg mener faktisk, at den gamle debat om, at der er en modsætning mellem et godt miljø og erhvervslivet – jeg har givetvis selv bidraget til den modsætning tidligere – er kunstig. Og hvis det endelig er, at man skal erkende, at man fornyr sig og forandrer politik, så vil jeg gerne sige, at for mig er fremtidens muligheder for dansk erhvervsliv og fremtidens muligheder for dansk miljø hinandens forudsætninger.

Kl. 14:28

Formanden :

Så er det fru Colette L. Brix med en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 14:28

Colette L. Brix (DF):

Jamen jeg sidder og undrer mig en lille smule, vil jeg sige til hr. Ole Sohn. For hr. Ole Sohn kan da godt huske, at vi lavede eksportpakken her i september måned. Det var netop pakken, som skulle gøre, at vi fik en helt ny eksportordning. Der vil jeg gerne sige til hr. Ole Sohn, at han nok skulle være blevet ved bordet. Og så vil jeg lige opremse nogle ting.

I den pakke blev der lavet en ordning på 2 mia. kr. til eksportkautation i op til 3 år igennem Eksport Kredit Fonden. Hr. Ole Sohn kan sikkert godt huske det. Og så fik vi forenklet kautationerne for op til 5 mio. kr. for de helt små virksomheder, og tilladelsen for dem tager kun ganske få dage nu. Så har vi også sørget for, at der på den her kollektive eksportfremme blev 15 mio. kr. i år og 25 mio. kr. til markedsfremstød næste år. Derudover har Dansk Folkeparti fået ind, at man kan få bedre rådgivning ude på de forskellige ambassader, 7 mio. kr. i år og 7 mio. kr. næste år. Så er der kommet en fast rente, også anbefalet af Dansk Folkeparti, sådan at virksomhederne, der f.eks. laver miljørigtige tiltag ude i verden – netop noget for hr. Ole Sohn – f.eks. i Shanghai, en jernbane eller en eller anden stor myndighed, hvad ved jeg, så også kan gå ind og få støtte og penge der.

Kunne det dog ikke have betalt sig i stedet for at være blevet ved bordet og så have prøvet at få forhandlet nogle ting igennem i stedet for hele tiden at kritisere? Og hvad er det, hr. Ole Sohn vil gøre for eksporten i stedet for det, vi har gjort?

Kl. 14:30

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 14:30

Ole Sohn (SF):

Jeg skulle lige til at spørge, hvad spørgsmålet var. Men det kom. Og det var et eller andet med, at vi skulle være blevet ved bordet. Forudsætning for, at man kan blive ved et bord, hvis det er et forhandlingsbord i hvert fald, er jo, at man bliver inviteret. Og den her rege-

ring havde tilsyneladende en kurs under de forhandlinger. Det fik vi jo sådan set også at vide, da vi kom ind til forhandlingerne, nemlig at kun de eksisterende forlig, som vi var en del af, var til forhandling. Alt andet ordnede man med Dansk Folkeparti. Så når man ikke bliver inviteret, er det altså ingen skam at blive væk.

Kl. 14:30

Formanden :

Fru Colette L. Brix.

Kl. 14:30

Colette L. Brix (DF):

Det kan jo også være, at man ikke bliver inviteret, netop fordi man farer ud af rummet, og så farer man ind igen. Det har vi jo set før; først sidder man ved bordet, så går man, og så kommer man tilbage igen, og det er jo ikke godt.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at få at vide hos hr. Ole Sohn, er: Hvad er det, vi har glemt i den eksportpakke? Hvad er det, vi eksplicit har glemt, som vi ikke har fået med? Og hvor mange penge er det, hr. Ole Sohn vil afsætte ekstra til eksporten og på hvilke områder?

Kl. 14:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:31

Ole Sohn (SF):

Jamen jeg har slet ikke forholdt mig til den eksportpakke. Jeg ved bare, at vi har stemt for den. Så jeg kan altså ikke se, hvad problemet egentlig er. Det, jeg har peget på, er, at den her regering og Dansk Folkeparti har undladt at foretage de nødvendige investeringer i arbejdspladser, som gør, at ganske almindelige håndværkere kan beholde eller få sig et job frem for at gå på arbejdsløshedsdagpenge. Og der har vi haft nogle vurderinger, der er forskellige. Regeringen og Dansk Folkeparti har sagt, at det er bedre at give millionærerne en skattelettelse. Vi har sagt: Nej, vi synes, det er bedre at investere i arbejdspladser til gavn for hele befolkningen. Og der ser vi forskelligt på det.

Kl. 14:31

Formanden :

Så er det hr. Erling Bonnesen, kort bemærkning.

Kl. 14:31

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu har vi jo med VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti sikret historisk store samfundsinvesteringer. Vi kan bare henvise til historisk høje kommunebudgetter, trafikftaler, fremrykning af investeringer – der har faktisk aldrig før været så mange ansatte i den offentlige sektor, som der er nu.

Så hører vi jo, også fra SF, den sædvanlige linje, hvor man overbyder med et ukendt antal milliarder kroner – 36, har vi hørt fra flere. Men så nærmer vi os måske lidt et problem, for hvis man gjorde det oven i alt det, der er gjort og er på vej, ville man jo suge endnu mere arbejdskraft væk fra den private sektor over i den offentlige sektor. Ville det ikke give et problem, vil jeg gerne spørge SF's ordfører om, når det nu er, vi sådan langt ude i tunnellen kan se, at der begynder at komme gang i det igen. Så skulle vi også gerne have gang i vores eksporterhverv og have arbejdskraften ind i eksportindustrien igen. Vil det ikke give et problem, hvis man blot poster ekstra milliarder på?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

To ting: For det første tror jeg, at hr. Erling Bonnesen skal prøve at gå en lille tur rundt til kommunerne og snakke med det personale, som bliver mere og mere stresset af at arbejde hårdere og hårdere, eller snakke med nogle af dem, der bliver fyret, fordi økonomien er så stram i kommunerne. Det er det ene punkt, hvor jeg tror hr. Bonnesen tager fejl.

For det andet det med eksporten: Jeg er enig. Jeg håber og jeg tror og jeg er ret overbevist om, at vi i løbet af en periode igen vil se et opsving. Det kan vi alle sammen glæde os over og skal alle sammen glæde os over. Derfor er det uhyre vigtigt, at vi netop i den mellem-liggende periode, hvor vi har krisen, bruger de midler, der er i samfundet, med så stor rettidig omhu, at vi hele tiden satses hver en krone, vi kan, på at sikre arbejdspladser i størst muligt omfang og ikke øder pengene væk til skattelettelse til millionærer og andre. Det er et prioriterings spørgsmål, og der ser regeringen og SF meget forskelligt på det. Vi mener, at vi skal investere i uddannelse, i forskning, i energi- og miljøteknologi, i velfærdsteknologi, for det er her, fundamentet for fremtidens eksportarbejdspladser ligger.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:33

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Men det, som SF's ordfører her lægger vægt på skulle gøres, er jo lige præcis det, der bliver gjort. VK-regeringen sikrer netop med en fast hånd på rattet, at man får styret Danmark sikkert igennem krisen. De her større budgetter, som vi har været inde på utallige gange – større kommunebudgetter, større investeringer i infrastruktur, både i tog og mange andre ting – gør jo netop, at der er rigtig, rigtig mange beskæftigede i den offentlige sektor. Der er vi jo enige; det er også det, der bliver gennemført.

Men så er det også, at jeg kan se et problem, hvis SF skulle få magt, som de har agt – man må håbe, det ikke sker – og så blot har den ene løsning at udskrive en endnu større check. For så vil man da netop i endnu højere grad suge arbejdskraft væk fra den private sektor og over i den offentlige sektor. Så vil man jo stå og mangle hænderne til at få skabt noget på indtægtssiden, når der nu sådan så småt begynder at vise sig et lille lys ude for enden af tunnellen. Så hvordan vil man egentlig sikre, at der kommer fart i eksportsektoren, når de i udlandet begynder gerne at ville købe varer her fra Danmark igen?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt prøve at komme med et lille billede, et eksempel. Nu har jeg rost den nuværende finansminister. Jeg vil også godt rose den tidligere statsminister. Den tidligere statsminister gjorde jo en dyd af at kritisere den forrige regerings miljøpolitik. Derfor blev der skåret ned og skåret ned og skåret ned og skåret helt ind i benet på Miljøministeriets område – på alt det, der kunne være med til at fremme ny teknologi, eksporterhvervene inden for vindenergi og lignende – indtil man for få år siden erkendte, at det var en fejl. Det var, da vi skulle have klimatopmødet, at den forrige statsminister, Anders Fogh Rasmussen, erkendte, at det var en fejl, og lagde linjen om.

Det betød, at vi mistede 7 år. Hvis ikke vi havde mistet de 7 år, ville vi jo have haft endnu flere arbejdspladser inden for energitekn-

nologiområdet. Derfor er det da berettiget at kritisere den nuværende regering, og derfor er det da også berettiget eller i hvert fald rigtigt, synes vi, at vi fremhæver, at det er vigtigt, at man hele tiden investerer i ny teknologi, i forskning og udvikling på de områder, som netop kan skabe fremtidens eksportarbejdspladser. Der har regeringen forsømt 7 år. Det erkendte den tidligere statsminister. Det ville også klæde spørgeren at erkende det.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Klarhed skal der til, for at vi ved, hvor vi har hinanden politisk, og for at vi kan diskutere på et oplyst grundlag. Klarhed er der jo ikke meget af, når vi spørger ind til de helt konkrete elementer af SF finanspolitik. Det kan selvfølgelig være, når SF kommer med noget så konkret og håndgribeligt som et skatteudspil, at det af vennerne i Enhedslisten betegnes som værende økonomisk uansvarligt. Det var hr. Per Clausen, der i september sagde følgende:

Enhedslisten medvirker ikke til en ufinansieret nedsættelse af registreringsafgiften, som vil koste statskassen op mod 25 mia. kr. over 5 år.

Se, det var jo et klart budskab, og jeg er helt sikker på, at det har ærgret hr. Ole Sohn, at det i virkeligheden forholder sig sådan. Men derfor er det ikke desto mindre så uhyre vigtigt, at vi får et svar på, hvad SF mener at finanslovens minus for 2010 skal ende ud i at blive. Hvilke byggeklodser har SF i forhold til yderligere skatter, yderligere udgifter, hvad ved jeg? Det kan hr. Ole Sohn vel oplyse om, når udgangspunktet er det udspil, som regeringen har lagt frem.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:37

Ole Sohn (SF):

Ja, det kan jeg da, og det har jeg sådan set snart brugt en time på. Jeg gør det en gang til. Vi synes, det er hamrende urimeligt, at Venstre har bidraget til at lave ufinansierede skattelettelse, som skal lånefinansieres i 2010, sådan at de mest velstillede, millionærer og andre, kan få store, store skattelettelse, alt imens vi ikke foretager de nødvendige investeringer i energirenoveringer, som kunne skabe arbejdspladser til ganske almindelige hårdtarbejdende danske håndværkere og entreprenører, og som kunne være med til at nedbringe vores energiforbrug.

Der har vi to diametralt modsatte opfattelser af, hvad der kan skabe gang i hjulene i Danmark. Venstre mener, at skattelettelse til millionærer er den rigtige vej. SF mener, at energirigtige renoveringer, så vi kan spare energi og skabe beskæftigelse til håndværkere, er den rigtige vej. Der har vi de politiske forskelle, og det synes jeg er fint at vælgerne kan se.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er nødt til lige at korrigere hr. Ole Sohn. Det er jo ikke sådan, at regeringen har valgt enten den ene eller den anden løsning, men at den har valgt begge løsninger. Det er sådan set helt klart. Det tal, som vi efterspørger, altså hvor stort underskuddet skal være, kan vi ikke få oplyst, og vi må jo så bare konstatere, at der ikke er klarhed

om SF's politik. Man siger en masse, men hvad er effekten, hvor meget kan gælden vokse med, hvor stor en gæld kan vi efterlade til kommende generationer? De spørgsmål kan vi ikke få noget klart svar på. Hvad angår gælden, bliver den nok mahogni med tiden. Det synes jeg er lidt sørgeligt.

Jeg går ud fra, at hvis man bare vælger at læse S og SF's skatteudspil, som de selv skriver det, og ikke som virkeligheden er, er det vel sådan, at man ønsker lidt lavere skat på arbejde for at gavne arbejdsudbuddet. Så skal hr. Ole Sohn lige forklare mig logikken i, at man vil lægge højere skatter på arbejdspladser i Danmark.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Ole Sohn (SF):

Der var flere spørgsmål i det, men jeg vil bede spørgeren om lidt senere at spørge finansministeren, hvordan det kan være, at finansministeren under førstebehandlingen sagde, at staten næste år får et underskud på 85 mia. kr., og at finansministeren, da vi så kom en måned længere frem, sagde, at vi får et underskud på 95 mia. kr. Det var lige 10 mia. kr. ekstra. Altså, når ikke engang den nuværende regering overhovedet kan styre økonomien, synes jeg da, at det er lidt flot at forlange, at oppositionen skal kunne give et bud på, hvordan statens underskud vil være under den nuværende regering.

Det kan vi ikke, men vi kan sige, hvordan vi ville have gjort, hvis vi havde siddet og skullet administrere samfundets midler. Så ville vi ikke have givet skattelettelse til millionærerne, som skal lånefinansieres i 2010 – altså et lån på 10 mia. kr., som vores børn og børnebørn skal betale, for at de velstillede kan få skattelettelse. Når børnene skal være med til at betale det, ville vi have sagt, at så skal de også have glæde af det. Ergo ville vi lave nogle energiregninger, som ville gøre, at vores børn fik en mindre energiregning. Noget for noget.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg vil gerne følge op på hr. Peter Skaarups og hr. Martin Henriksens spørgsmål om politiets indsats, for jeg føler ikke rigtigt, at vi fik noget svar på spørgsmålet. I Dansk Folkeparti synes vi, at politiet har gjort en fremragende indsats her under klimatopmødet, men jeg er ikke helt klar over, hvad SF's holdning er.

Det startede jo med, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt gik ud i weekenden og sagde, at politiet havde gjort en god indsats. Der sker så det, at socialisterne på hr. Villy Søvndals facebookprofil vælger at skrive nogle kritiske indlæg, hvilket får hr. Villy Søvndal til at gøre det, han er allerbedst til, nemlig at vende på en tallerken, og efterfølgende sige, at politiet har overreageret.

Det gør jo så, at jeg står lidt forvirret tilbage, hvilket jeg forestiller mig at mange af vælgerne også gør, for hvad er SF's holdning til de her administrative anholdelser, som politiet bruger, for at det ikke skal eskalere samt for at sørge for, at Københavns gader ikke pludselig ligger øde hen med molotovcocktails og andre ting?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:41

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, at der en meget fin logik i den måde, som SF har reageret på. Vi er for det første en del af politiforliget sammen med Dansk Folkeparti, underforstået, at vi har en fælles grundlæggende tro på, at politiet kan og skal løse de opgaver, som forestår i samfundet. Det andet er, at når man anholder nogle personer og finder nogle, der har en molotovcocktail, eller hvad det nu måtte være, er det politiets helt klare pligt at gå ind – og jo før, jo bedre. Det roste vores retsordfører politiet for at gøre. Så viser det sig, at man ikke bare tager dem, der har molotovcocktails, men tager tusind med i købet og lader dem sidde i timevis på asfalten uden at få dem sorteret fra. Det er ikke ordentligt politiarbejde.

Vi beder så om at få en redegørelse for, hvorfor det har været nødvendigt. Hvis vi ikke som folketingspolitikere gør det, men bare overlader alt til politiet eller til andre myndigheder, går det da galt. Det er da en del af opgaverne i et demokrati hele tiden at holde myndighederne i ørerne og både give ros og ris.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:42

Dennis Flydtkjær (DF):

Nogen gange kan man godt spekulere over, om de her mikrofoner virker, for det virker ikke, som om lyden kommer helt op til talerstolen. Jeg kan godt prøve at snakke noget højere, det kan måske hjælpe.

Jeg har et telegram fra Ritzau fra den 13. december, hvor der står, at retsordfører fru Karina Lorentzen Dehnhardt udtrykker forståelse for, at politiet kan komme til at tage uskyldige med i en masseanholdelse. Politiet har en meget svær opgave, når de spærre en gade af, så det kan være, at der kommer nogle med, som måske ikke har noget med det at gøre, siger hun.

Jeg står igen lidt forvirret tilbage, for hr. Ole Sohn står i dag og siger noget andet, nemlig at politiet under en administrativ anholdelse kun skal tage dem med, som de er hundrede procent sikre på har gjort noget kriminelt ...

Kl. 14:43

Ole Sohn (SF):

Nej, det har jeg ikke sagt.

Kl. 14:43

Dennis Flydtkjær (DF):

... for at undgå, at en sag skal eskalere. Hr. Villy Søvndal har åbentbart en hel anden holdning end retsordføreren, og hr. Ole Sohn står i dag og væver lidt frem og tilbage. Hvad er egentlig SF's holdning? Kan vi ikke bare få en klar idé om det? Jeg spørger ikke, om SF er med i politiforliget, for det er jeg godt klar over. Kan vi få en klar holdning til, hvordan det skal være under klimatopmødet?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg kan sige, at mikrofonen fungerer udmærket. Vi hører alt heroppe.

Ordføreren.

Kl. 14:43

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for, at der kom et citat fra vores retsordfører, for det er jo fuldstændig korrekt, at det er hun citeret for. Det, som man så finder ud af efterfølgende, er, at der sidder i hundredvis af folk på asfalten i timevis. Så stiller man et spørgsmål, om det nu også er nødvendigt.

Alt andet ville da være uansvarligt. Det ville da være uansvarligt at have blind tillid til myndighederne. Jeg har heller aldrig oplevet, at Dansk Folkeparti har blind tillid til offentlige myndigheder. Der skal selvfølgelig hele tiden være et vågent øje på myndighedernes gøren og laden. De skal have ris, når de skal have ris, og de skal have ros, når de skal have ros. Det er det, SF gør.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er vist ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Ole Sohn som ordfører for SF. Så er det hr. Mike Legarth, De Konservatives ordfører.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak hr. formand. Vi i Det Konservative Folkeparti er meget tilfredse med, at regeringen med solid støtte fra Dansk Folkeparti har besluttet en lang række initiativer, der understøtter vækst og beskæftigelse, for at afbøde virkningerne af finanskrisen, så Danmark kommer solidt og sikkert ud på den anden side af krisen. Den planlagte finanspolitik for 2009 og 2010 er meget ekspansiv, også set i et internationalt perspektiv. Den samlede effekt af den økonomiske politik i 2009 og 2010 ventes sammen med de lave renter at styrke beskæftigelsen med omkring 80.000 personer.

Vi Konservative finder det fortsat vigtigt at føre en afbalanceret og ansvarlig økonomisk politik, hvor der på den ene side er fokus på at understøtte vækst og beskæftigelse og på den anden side at tage hensyn til udviklingen i den offentlige gæld, renter og konkurrenceevne. For stor låntagning øger risikoen for højere renter, som vil skade boligmarkedet og modvirke den lempelige finanspolitik. Endvidere vil for kraftige finanspolitiske lempelser risikere at forværre eksportvirksomhedernes konkurrenceposition. En sund og god konkurrenceevne er en forudsætning for høj beskæftigelse. Hvis lønstigningerne er ude af trit med produktionsvæksten, forværres den danske konkurrenceevne, hvilket vil svække beskæftigelsesmulighederne. Der ligger altså en stor udfordring i at få de offentlige finanser tilbage på sporet fra 2015-planen. En del af konsolideringen vil komme fra en gradvis indfasning af skattereformen og som følge af en normalisering af de offentlige investeringer. Der er dog behov for at gøre endnu mere for at sikre, at der på lang sigt er sammenhæng mellem de offentlige udgifter og indtægter. Her kommer vi ikke uden om at se på effektiviseringer af den offentlige sektor.

Kommunerne bliver nødt til meget aktivt at prioritere stordriftsfordele og øget konkurrence. Ellers svigter de borgerne, hvis skatteyderkroner i dag for ofte bruges til ingenting. Det er og skal i meget øget omfang fremover være et politisk ansvar at sikre, at det arbejde og de ydelser, kommunen leverer, altid er så billige som muligt i forhold til kvaliteten. Så tiden er inde til at droppe reservationerne og give mere plads til konkurrence, også på arbejdsområder, der traditionelt har været reserveret kommunens ansatte. F.eks. har kommunerne på pleje- og omsorgsområdet hidtil været yderst tilbageholdende over for at åbne op for konkurrence. Men her viser en ny effektanalyse fra Udbudsrådet, at de samlede omkostninger ved at drive et plejecenter kan sænkes med 15-20 pct., hvis flere leverandører får mulighed for at byde ind på opgaven.

Vi vil i stigende grad blive nødt til at sikre, at der ikke rutes med skatteborgernes penge; vi kan ikke klatte skatte kroner væk uden at sikre, at det giver maksimal velfærd til borgerne. Overordnet er den økonomiske styring af kommunerne tilrettelagt sådan, at kommunernes økonomi i det store og hele er afskærmet fra konjunkturudsving. Kommunerne skal altså ikke skære i servicen til borgerne som følge af den økonomiske afmatning. Der er planlagt en vækst i de offentlige investeringer på godt 30 pct. fra 2008 til 2010, hvilket er højere

end i noget andet OECD-land. I aftalen om kommunernes økonomi for 2010 indgår et historisk højt investeringsniveau på 20 mia. kr.

I den nye sygehusstruktur er det vigtigt, at der sikres tryghed for alle, uanset hvor de bor i landet. Derfor er der i finanslovaftalen afsat yderligere 250 mio. kr., nu i alt 500 mio. kr., til etablering af bl.a. lægebiler, skadestudier og helikoptere, som vil kunne betjene udkantssområderne, og vi er også meget tilfredse med, at Kræftplan III nu kan gennemføres.

Kl. 14:48

Børnefamilieydelsen for de 15-17-årige er blevet omlagt til en ugeydelse. Formålet er at give kommunerne mulighed for at stoppe udbetalingen, hvis den unge ikke følger uddannelsesplanen og den unge og forældrene ikke samarbejder om at tilrettelægge en ny.

Alt i alt har vi lavet en fremtidsrettet, visionær finanslov, der vil stimulere væksten i det danske samfund og afbøde skaderne af finanskrisen. Kombineret med de massive skattelettelser, danskerne vil opleve fra januar, vil det betyde en fornyet optimisme og virke-trang i det danske samfund. Samtidig indeholder finansloven en hel stribe af tiltag, som vil forbedre velfærden for borgerne både i form af nye penge, og fordi vi forenkler reglerne, så tiden bliver brugt på service og ikke på papirusseri.

Af konkrete initiativer vil jeg lige løbe en masse – og det er kun et udpluk – af punkterne igennem, fordi vi jo konstant bliver mødt med, at vi gør for lidt og gør det for sent, at det ikke er tilstrækkeligt og det ene med det andet.

Vi har altså nyinvesteringer for 5 mia. kr. Fra 10 til 13 omhandler det investeringer i veje, renovering af bygninger og energirenoveringer. Der er lavet to nye lånepuljer på i alt 3 mia. kr., så vi sikrer, at vi kommer fra 17 til 20 mia. kr. i fremrykkede offentlige investeringer i kommunerne. Vi har forlænget kredittiderne for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og vi har givet mulighed for udbetaling af selvfinansieringskonti for over 4 mia. kr.

Med hensyn til velfærden for borgerne får medarbejderne i kommuner og regioner med aftalen om afbureaukratisering meget mere tid til at levere god service til borgerne, faktisk giver det 1,7 mio. flere timer til varme hænder, altså pasning, pleje og omsorg. Af andre forbedringer til ældre er der afsat 300 mio. kr. til bedre ældrepleje i kommunerne, og loftet for at modtage ældrechecken hæves med 10.000 kroner, så yderligere 13.000 ældre får gavn af den. Vilkkårene for svage og udsatte grupper forbedres gennem satspuljeinitiativer.

På sundhedsområdet er der afsat betydelige midler til psykiatri for at styrke indsatsen for sindslidende og til at forebygge og forhindre psykisk nedslidning. Og så er der investeringer i forskning, innovation og uddannelse, som jo er vejen ud af den tilstand, vi er i på grund af krisen.

Med globaliseringsaftalen udmøntes et løft af universiteternes basismidler, fri forskning, strategisk forskning, en modernisering af universiteternes laboratorier, og der afsættes midler til styrkelse af innovation og vækstvilkår for både nye og mindre virksomheder for at skabe ny vækst og nye arbejdspladser.

Så vil vi prioritere de midler til uddannelsesområdet, og det er altså både erhvervsuddannelser, professionshøjskoler, voksen- og efteruddannelser, og der vil ske en forhøjelse af taxameterpengene til humaniora og samfundsvidenskab.

Der oprettes en fond til grøn omstilling og erhvervs-mæssig fornyelse, og der igangsættes en samlet satsning på grøn strategisk forskning.

I forhold til de unge etableres der 5.000 nye praktikpladser. Flere 15-17-årige kommer i uddannelse og job, og flere ledige mellem 18 og 30 år bliver beskæftiget via »En ny chance til alle«.

Med hensyn til kriminelle bander og rockere udbygges SKAT's enhed for økonomisk kriminalitet med 40 medarbejdere til en forstærket Al Capone-indsats; samtidig tilføres politiet ekstra midler, så de kan deltage i det. Tolderne får flere redskaber i kampen mod

smugling af narkotika, våben, penge og personer i øvrigt over grænserne.

Regler og sanktioner for ulovlig kørsel med udenlandsk registrerede køretøjer skærpes. Der laves en analyse af rekrutteringen af børn og unge til kriminelle bander – det vil vi af med, altså rekrutteringen af børn. Der vil ske en styrkelse af kultur- og idrætslivet og af tilskud til gavn for idrætsorganisationer, foreninger og kulturliv, og der laves en pulje til styrkelse af teatre og spillesteder. Og så viderefører vi huskunstnerordningen.

Her løb jeg bare lige et udpluk af alle de ting igennem, vi har søsat i den tid, hvor vi kan sige, at vi har været ramt af økonomisk krise, og mange af dem vil ske i forbindelse med den her finanslov. Vi Konservative er glade for og stolte af at stå bag en finanslov, som stimulerer vækst, giver tryghed og optimisme, velstand og god service til danskerne. Og jeg mener, at vi med den her gennemgang har tilbagevist den påstand, der igen og igen bliver fremført af oppositionen om, at vi ingenting gør, at vi gør det for sent, at det ikke virker og det ene med det andet. Det var ordene.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Der er en række korte bemærkninger, og som en særlig service har vi fået en seddel op med en række navne på. Der var også en skov af hænder. Jeg tror, at vi har styr på det.

Jeg vil lige læse listen op, og hvis der er nogen, der ikke er kommet med, må de reagere med det samme, og så må vi tage højde for det: hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, hr. Morten Østergaard, hr. Frank Aaen, hr. Nick Hækkerup, hr. Jesper Petersen, fru Christine Antorini, hr. Eigil Andersen, fru Line Barfod, hr. Mogens Jensen, fru Özlem Cekic og fru Sophie Hæstorp Andersen.

Er der nogen, der ikke er nævnt, og som ønsker en kort bemærkning? Fru Lone Dybkjær også, kan jeg se på hende.

Det er først hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:53

Morten Bødskov (S):

Tak. Jeg står her med regeringens seneste publikation, den økonomiske redegørelse, og på side 16 står der følgende, når det handler om holdbarheden i dansk økonomi: I Danmarks tilfælde planlægges finanspolitikken med udgangspunkt i 2015-planen, hvor de centrale finanspolitiske mål er at sikre finanspolitisk holdbarhed og mindst balance på den strukturelle saldo i 2015.

Det kan lyde lidt sort for folk, men der står også, at det her kræver en styrkelse af den strukturelle saldo på 1¼ pct. af BNP efter 2010 og inden udgangen af 2015. Hvad betyder det på dansk?

Der er et hul i kassen på 30 mia. kr., som regeringen skal sørge for bliver lukket i løbet af de næste 5 år. Hvordan mener De Konservative det skal gøres?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Mike Legarth (KF):

Det hul kan hr. Morten Bødskov være helt sikker på at vi lukker. Det er jo klart, at eftersom vi har en skattereform, der nu er implementeret, og som med tiden indhenter noget af det efterslæb, der er, og at vi nu har fremrykket offentlige investeringer, så kommer der senere et mindre behov for de offentlige investeringer. De er jo blevet foretaget på forskud, så noget af det indhenter sig selv.

Men det overordnede billede er, at 2015-planen skal revideres, og det bliver den her i januar, når vi laver vores konvergensprogram. Til den tid er vi så helt klar over den udfordring, vi har, og resultatet

af konvergensprogrammet vil betyde, at man kan være helt sikker på at Det Konservative Folkeparti medvirker til at få det løst, for vi skal selvfølgelig til enhver tid have en langsigtet nationaløkonomi, der er holdbar.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:55

Morten Bødskov (S):

Det er jo næsten et lige så sort svar, som noget af det her vil lyde for almindelige mennesker. Men det er bare meget enkelt og også meget drabeligt, at fra 2010 til 2015 er der inklusive skattereformen – inklusive skattereformen, så den kan ikke bruges som argument, ej heller de der engangsindeks – et hul på 30 mia. kr. i kassen.

Hvordan skal det lukkes med varig holdbarhed? Kan vi ikke få et svar på det? Altså, er det efterlønnen, der skal væk, som jeg tror at De Konservative til stadighed agiterer for? Er det dagpengeperioden, der skal halveres, som man har luftet ideer om, tror jeg også, sågar på eget landsråd? Er det førtidspensionisterne, der skal have mere pisk? Er det folkepensionsalderen, der skal op?

Man går jo så meget op i, at man fører en ansvarlig økonomisk politik, og så må man da svare på den udfordring, der står i regeringens egen publikation. Der skal findes 30 mia. kr. i varige forbedringer af dansk økonomi frem til 2015, de næste 5 år. Hvordan skal de penge findes?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Mike Legarth (KF):

En ting kan hr. Morten Bødskov og Socialdemokraterne i hvert fald være sikre på, og det er, at vi ikke kigger i Socialdemokratiets kort, for der er jo ingen svar på noget som helst i den her sammenhæng.

Nu kan jeg forstå, at hr. Morten Bødskov annoncerer efterlønnen, og det er da muligt, at hr. Morten Bødskov nu synes, at det er den, der skal bringes i spil. Det må han jo så sætte en dagsorden for, det skal han da være velkommen til. Vi andre har sagt, at i januar bliver der lavet et konvergensprogram, og når vi kender udfordringen, bliver der handlet i forhold til den.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:57

Ole Sohn (SF):

Når man nu fremlægger et finanslovsforslag, hvor der på det tidspunkt var forudsat et offentligt underskud på 85 mia. kr., som nu er steget til 95 mia. kr. på den måned, der er gået, og vi nu kan se af den Økonomiske Redegørelse, at der er et hul på 30 mia. kr., er det så ikke fair nok, at en repræsentant for regeringspartierne bliver spurgt, hvordan man egentlig har tænkt sig at løse det? Skal vælgerne ikke vide det? Har borgerne ikke behov for eller krav på at vide, hvad De Konservatives bud er på at få løst det kæmpemæssige hul, der er lavet i statskassen?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Kl. 15:00

Mike Legarth (KF):

Jo, og det kan hr. Ole Sohn og Socialistisk Folkeparti være helt sikre på at vi nok skal komme med en plan for, og man kan også være helt sikker på, at vi får gjort det, der skal til, for at løse det problem.

Jeg har i øvrigt svært ved at anerkende, at hr. Ole Sohn på vegne af Socialistisk Folkeparti rejser sig op og lader, som om han er den ansvarlige mand i dansk politik. Jeg vil bare sige, at hvis vi havde gjort det, som oppositionen, herunder Socialistisk Folkeparti, har talt for og forsøgt at tude befolkningen ørerne fulde med i løbet af de år, vi har siddet i regering, så havde der ikke været en krone at rutte med, og så havde underskuddet jo været meget større.

Men man kan trykt låne sig tilbage og afvente, at vi i regeringen selvfølgelig handler i forhold til den udfordring, som 2015-planen stiller os over for, for vi skal naturligvis have balance og holdbarhed i den langsigtede nationaløkonomiske politik.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Ole Sohn.

Kl. 14:58

Ole Sohn (SF):

Hvordan tror den konservative ordfører det ville være foregået, hvis en virksomheds ledelse til bestyrelsen havde fremlagt en budgetoversigt, som viste et underskud på 85 mia. kr., og så en måned senere kom til bestyrelsen og sagde: Nej, det var i øvrigt 95 mia. kr., og så har vi et varigt problem med 30 mia. kr., men vi ved ikke, hvad vi vil gøre det. Hvad ville bestyrelsen, hvis det drejede sig om privat virksomhed, mon gøre, hvis ikke man havde et bud på, hvordan man ville løse den udfordring? Hvad ville der ske, hvis ledelsen – altså finansministeren, direktøren – i en privat virksomhed kom til bestyrelsen og sagde: Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:59

Mike Legarth (KF):

Jamen vi ved udmærket, hvad vi skal gøre. Altså, det er jo en hypotetisk situation, der bliver beskrevet af hr. Ole Sohn. Vi ved udmærket, hvad vi skal gøre, men vi skal da først vide, hvad der skal ske. Nu skal vi jo først have konvergensprogrammet. Når vi kender udfordringen, handler vi på det grundlag. Det er da tosset at begynde at handle, inden man ved, hvad det er, man skal handle på grundlag af.

Nu taler vi om staten og 1.800 mia. kr., som er de samlede indtægter, vi har i staten på et år, og det kan selvfølgelig være svært helt præcist at sjesse sig frem til, hvad budgetunderskuddet så bliver for 1 år, når vi kommer ud af december. Jeg vil så træde et skridt tilbage og sige, at da jeg var borgmester hjemme i Vamdrup Kommune med 7.500 indbyggere og en økonomi på omkring 400-500 mio. kr., kunne jeg spørge min økonomiske forvaltning i maj, hvordan det så ud med økonomien, om vi var på den sikre side, om der var styr på økonomien, og når vi så mødte igen efter sommerferien, altså den 1. august, var der etableret et kæmpestort over- eller underskud. Og det er, fordi det er lidt svært at håndtere de størrelser, når det drejer sig om så store beløb. Sådan er det jo også i virksomheder.

Men hr. Ole Sohn forsøger at fremstille det, som at vi ikke har tænkt os at agere på det her, men det har vi selvfølgelig. Så vi skal nok tage ansvaret, og vi skal nok løse opgaven.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:00

Morten Østergaard (RV):

Altså, det er jo ret fantastisk med den her 2015-plan. Først havde vi fru Tina Nedergaard, som sagde, at regeringen holder 2015-planen. Så kom hr. Kristian Thulesen Dahl og sagde: Nej, regeringen må nok lave en ny plan. Så tænkte jeg, at så kan man ikke have flere forskellige standpunkter i den sag. Jo, jo. Så kommer hr. Mike Legarth og siger: Vi reviderer 2015-planen.

Der vil jeg bare spørge, om det ikke var en fordel, at dem, der vedtager finansloven, var nogenlunde enige om, hvad de har af langsigtede planer med dansk økonomi og ikke svarer i øst og vest på det helt centrale spørgsmål om, hvordan man vil skabe balance. Hr. Mike Legarth bruger formuleringen når vi kender udfordringen. Læser hr. Mike Legarth ikke økonomisk redegørelse. Det fremgår sort på hvidt, at genopretningskravet til dansk økonomi, som i august blev skønnet til at være på 22,5 mia. kr., nu er steget til 31,5 mia. kr. Hvad er planerne for at komme tilbage på sporet? Hvilke planer er der for at indvinde de 31,5 mia. kr.? Vi må da kunne få et svar.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:01

Mike Legarth (KF):

Ja, et meget tydeligt svar. Det har jeg afgivet en gang, og jeg skal gerne gøre det igen. I januar reviderer vi vores 2015-plan. Jeg vil sige til hr. Morten Østergaard, at ordet revidere betyder, at man kalkulerer det en gang mere, og når man kender det tal, må man forholde sig til den udfordring, der er i det. Der er ikke nogen forskel på at revidere og at lave en ny, altså det er jo implicit det samme. Det går jeg også ud fra var det, fru Tina Nedergaard fra Venstre mente i sin tale. Jeg hørte så ikke, hvordan hun helt præcis formulerede det. Men det må nødvendigvis være sådan, ikke? Så den udfordring ligger foran os.

Men jeg synes da, at hykleriet er ved at nå topmålet. Hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre sætter spørgsmålstejn ved 2015-planen. Har jeg en garanti for, at det er et ultimatum, at den politik, som Det Radikale Venstre normalt står for, og som vi kender, bliver gennemført i rød blok sammen med Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, og at Det Radikale Venstre ellers ikke deltager? Kan jeg få en garanti for det?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:02

Morten Østergaard (RV):

Hr. Mike Legarth kan få lov til at stille spørgsmål, når Det Radikale Venstre kommer på talerstolen. Ikke desto mindre er Det Radikale Venstres finanslovsforslag jo spækket med ideer til, hvordan man skal få skabt balance i økonomien, og hvordan man skal opfylde 2015-planen. En sådan plan har regeringen jo ikke. Den har kun målsætningerne om, at der skal skabes balance, men den har ingen plan for, hvordan det skal ske. Det, der så nu er sket med krisen, er, at man har fået et yderligere problem på 31,5 mia. kr. Den udfordring er velkendt, man kan læse om den i økonomisk redegørelse, og nu spørger jeg så hr. Mike Legarth: Er det sådan, at man står ved 2015-planen, som Venstre gør, eller er det sådan, at De Konservative

og Dansk Folkeparti trumfer deres vilje igennem og der kommer en ny plan? Og hvad vil man gøre for at hente de 31,5 mia. kr. ind, som kommer oven i de udfordringer, man havde i forvejen? Det er en kendt udfordring, det står i økonomisk redegørelse. Hvad er svaret?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Mike Legarth (KF):

Svaret er, at jeg hidtil har svaret på regeringens vegne, for det er det, jeg er blevet bedt om. Nu bliver jeg spurgt om Det Konservative Folkepartis holdning. Glimrende! Det Konservative Folkeparti har tilkendegivet, at vi skal have gennemført arbejdsmarkedsreformer, fordi vi skal have løst opgaven med at skaffe tilstrækkeligt arbejdsudbud. Når nu der kommer gang i verdensøkonomien og væksten begynder at stige, skal vi selvfølgelig til enhver tid sikre, at der er medarbejdere nok til virksomhederne, sådan at de kan få fuld glæde af det, også til gavn for statskassen, så vi får flere penge ned i den, så vi kan have penge nok til service og velfærd osv. Så selvfølgelig holder vi fast i det, for det er en konservativ vision. Vi går til valg på reformer, hvis ikke reformerne er blevet gennemført inden.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Frank Aaen (EL):

Hr. Mike Legarth siger, at nu skal vi kende udfordringen. Vi kan så stå og læse op, at der er et varigt hul på over 30 mia. kr., øget gældsætning, som der også står i finansministerens redegørelse, på +213 mia. kr. Så udfordringen er jo til at få øje på. Så spurgte jeg før fru Tina Nedergaard, om der kunne være en sammenhæng mellem skattelettelser på 223 mia. kr. og en gældsætning på 213 mia. kr. – det kan jo godt se ud, som om de tal ligner hinanden lidt – og så fik jeg at vide, at der ikke var nogen sammenhæng. Og det er måske også De Konservatives svar, det ved jeg ikke.

Men der var noget andet, der lige slap ud af posen før, og det kunne jeg godt tænke mig at få noget at vide om. Vi skal have arbejdsmarkedsreformer. Hvad går de ud på? Arbejdsmarkedsreformer har igennem tiderne betydet lavere dagpenge, kortere dagpengetid, altså kortere tid at få understøttelse i, og andre stramninger for de arbejdsløse. Er det det, vi skal se frem til? Er det stramninger for de arbejdsløse, der skal betale skattelettelserne til de rigeste?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Mike Legarth (KF):

Nu vil jeg indledningsvis sige, at jeg synes, man skal være fair i sin bedømmelse af, hvordan regeringen har håndteret krisesituationen. Vi har været i en historisk alvorlig krisesituation, og vi er kommet rigtig godt igennem den, og nu er der, synes jeg, tydelige tegn på stjernehimmelen på, at vi er på vej mod bedre tider. Og det bør man belønne og respektere, for det er et faktum, at for at komme derhen så nænsomt og skånsomt, som vi har tænkt os, og som vi reelt står for, har vi altså måttet bruge nogle penge, og det er de budgetunderskud, der nu henvises til, som skulle være en stor katastrofe. Det er jeg lodret uenig i. Jeg synes, det er en passende størrelse, jeg synes, det er et passende beløb, vi har brugt, for at gelejde Danmark igennem den her krise på en nænsom og skånsom måde. Jeg er godt klar

over, at de personer, der bliver ramt af ledighed, selvfølgelig betragter det som et alvorligt anslag, og jeg har fuld sympati for dem, og vi gør alt, hvad vi kan, i vores vågne timer for at sikre, at det tal bliver så lavt som muligt.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:06

Frank Aaen (EL):

Jeg må jo nok sige, at jeg var lige ved at falde ned af stolen, da jeg hørte, at vi nu er igennem det. Regeringens egne prognoser viser, at arbejdsløsheden bare stiger dramatisk. Hvor er vi henne? Er det i Danmark, vi er, eller er vi på månen, eller hvor? Jeg mener, at vi er i Danmark, og så må vi hellere diskutere, hvordan det går i Danmark.

De økonomiske problemer og den stigende gældsætning af staten er jo ikke bare et resultat af krisen, men det er også et resultat af ufinansierede skattelettelser. Hr. Mike Legarth siger, at de problemer, der er med statens økonomi, skal løses ved arbejdsmarkedsreformer. Så er mit enkle spørgsmål, og jeg prøver igen: Hvad går arbejdsmarkedsreformer ud på? Kortere dagpenge? Lavere dagpenge? Andre stramninger for arbejdsløse? Og igen: Er det de arbejdsløse, der skal betale for skattelettelserne til de rige?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Mike Legarth (KF):

For det første tillader hr. Frank Aaen sig at manipulere lidt med tingene, synes jeg. Jeg har ikke sagt, at vi er igennem krisen. Jeg har ikke sagt, at vi kan annullere den position, som vi er i. Jeg har sagt, at der er lyspunkter, der tyder på, at vi nu går mod bedre tider. Jeg er optaget af, at vi, samtidig med at vi forholder os til den krisesituation, som vi er i, fortsat sikrer, at vi ikke bakker, hvad angår krisesituationen, og også forsøger at skabe så mange job og så meget vækst som muligt, så vi undgår ledighed og undgår, at virksomheder må lukke. Bare lige for at slå det fast.

For det andet vil jeg sige med hensyn til arbejdsmarkedsreformer, at der jo er en helt palet af dem i spil. Der har været nedsat en Arbejdsmarkedskommission, og den har leveret. Vi er i Det Konservative Folkeparti ved at finkæmme det for at finde ud af, hvad vi som politisk parti vil prioritere i de forhandlinger, som skal foregå sammen med resten af Folketinget, og så må vi jo se, hvad vi kan blive enige om. Der er de små skridts politik, hvor man optimerer de forskellige politikområder for at opnå et slutresultat. Der er andre, der vil tage større skridt. Jeg skal ikke i dag lægge mig fast på, hvor Det Konservative Folkeparti vil placere sig.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:08

Nick Hækkerup (S):

Meget kan man sige om det, men klart var det ikke. Noget, der så til gengæld er klart og sat helt præcise tal på af Det Konservative Folkeparti i dag, er, at andelen af de kommunale opgaver, der skal i udbud, i forbindelse med forhandlingerne til sommer skal stige fra de nuværende 26,5 pct. til 36,5 pct. Hvordan stemmer det overens med, at økonomi- og erhvervsministeren for ganske kort tid siden brugte meget tid og rejseaktivitet på at fortælle om større frihed til de offentligt ansatte, om at forhindre papirarbejde, om at gøre det mere

smidigt osv., når vi nu ved, at der i forbindelse med en række af de opgaver, der bliver sendt i udbud, er et stort papirarbejde og en masse bureaukrati, uden at der rent faktisk bliver lagt opgaver ud på den måde?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Mike Legarth (KF):

Der er fuld samklang mellem det, som vores fremragende økonomi- og erhvervsminister siger, og det, som jeg tilkendegiver, fuld samklang. Hr. Nick Hækkerup er jo selv tidligere borgmester og en kender af det kommunale system, så jeg er helt sikker på, at hr. Nick Hækkerup vil bakke mig op, når jeg siger, at det, som vi op til kommunalreformen hørte fra kommunerne, var: Lav nogle større enheder, så vi kan få høj faglig kompetence og stor økonomisk muskeltkraft, for så kan vi levere det, som Folketinget og befolkningen ønsker.

Nu er der så gået 4-5 år, og vi kan jo se, at en lang, lang række kommuner ikke har fået gennemført de stordriftsfordele og høstet de gevinster, der skal til for at kunne levere en bedre service til befolkningen, og så er det, at vi siger, at vi synes, at kommunerne skal kigge sig selv i kortene og se på, om man leverer til den rigtige pris. Nu løb min tid ud, så hr. Nick Hækkerup må spørge videre.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det gjorde den nemlig. Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:11

Nick Hækkerup (S):

Det vil jeg så benytte lejligheden til. Kunne man ikke også forestille sig, at kommunerne i virkeligheden bedst selv ved, hvilke opgaver det giver mening at sende i udbud? Skulle man ikke vise kommunerne den tillid at sige, at nu er de nogle større enheder, og så kan de selv vurdere, om det giver mening at sende de her opgaver i udbud eller ej, og på den måde sikre, at vi får mest for pengene, frem for at vi siger, at nu kommer vi med et centralistisk system, som vi herindfra tror vil give mest muligt for pengene i både den ene og den anden del af landet, i større kommuner og mindre kommuner osv.?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti hylder vi jo det kommunale selvstyre på samme måde, som jeg ved at hr. Hækkerup gør det. Så der er vi fuldstændig enige. Det har vi ikke tænkt os at blande os i, og vi er ikke tilhængere af at stille os op på hovedtrappen og begynde at komme med dessiner om, hvordan man skal gøre ude i kommunerne. Tværtimod. Men vi er også nødt til at forholde os til, at vi kan se, at en lang række kommuner har svært ved at få pengene til at slå til, og at vi kan se, at nu har man nået den målsætning, vi satte, om at konkurrenceudsætte 26,5 pct. af de opgaver, man selv leverer. Jeg synes ikke, at der er noget som helst problem i at bede kommunerne om nu at hæve den overligger til 36,5 pct. for lige at kontrollere, om man nu også får beregnet prisen for det, man selv gør, og får kontrolleret, om der er et privat erhvervsliv, der på grund af en størrelse, stor kompetence, særlige færdigheder, og hvad ved jeg, kan levere det billigere. For så er det jo den enkelte borger, den enkelte skatteyder,

der får mere for pengene, og det er det, der er vores kongstanke.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:12

Jesper Petersen (SF):

Det Konservative Folkeparti har i sin tid ved regeringsmagten indført et bureaukrati uden lige. For at få frit valg i ældreplejen har man underlagt hjemmehjælperne et enormt bureaukrati. Også på andre områder, i skolerne f.eks., skal der aflægges uendelige mængder af rapporter, og der er alt muligt andet kontrol, som har bevirket et enormt bureaukrati. Det finder man så ud af måske ikke var så kvikt endda. Formanden rykker ud med nogle udmeldinger om, at nu skal vi have noget mere tillid. Det hedder tillid under ansvar i en kronik, formanden for Det Konservative Folkeparti har skrevet.

Men det er simpelt hen ikke til at blive klog på, for nu mener hr. Mike Legarth så, at vi skal have endnu mere bureaukrati. Vi skal ikke lade kommunerne bestemme selv, hvem der skal løse opgaverne, men vi skal sætte endnu flere udbud i gang, også selv om kommunerne måske ikke vil. Vi skal have mere udlicitering og mere privatisering, mere ideologi og mindre fleksibilitet for kommunerne. Hvorfor vil hr. Mike Legarth underlægge kommunerne et krav om at udlicitere og privatisere, hvis man egentlig synes, at de ved bedst selv?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Mike Legarth (KF):

Det er, fordi vi har fundet det nødvendigt at komme med den her appel og den her opfordring, som vi synes gerne må være en del af de kommuneøkonomiforhandlinger, der skal foregå til sommer. Det er, for at skatteyderen og brugeren skal få så god en service som overhovedet muligt og mest værdi for pengene. Der er ikke nogen tanker om at indføre noget regeltyranni eller andet, som hr. Jesper Petersen her begynder at antyde. Og lad mig da så slå fast, at vi jo lige har gennemført en regelforenkling, som gør, at vi kan levere 1,7 millioner timer til varme hænder, pleje, omsorg og pasning netop ved at annullere en række love, regler osv.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:14

Jesper Petersen (SF):

Ja, det er flot! Man laver en masse regler, som giver en masse besvær, og når man så fjerner dem igen, forventer man, at vi skal komme og rose det. Sådan fungerer det ikke. Hr. Mike Legarth kalder det en appel til kommunerne om at tænke sig mere om, med hensyn til hvordan de bruger deres penge. Men sagen er jo, at man vil indføre bindende mål – det hedder bindende mål, som jeg har forstået hr. Mike Legarth. 36,5 pct. af de kommunale opgaver skal i udlicitering til private. Det er jo bare et ideologisk mål om, at det offentlige skal lave mindre selv. Det har ikke noget at gøre med penge-kassen. Det er jo, fordi man vil have mere privatisering og udlicitering. Det skal være private, der tjener penge på at drage omsorg for vores ældre mennesker. Så har vi da et klart svar.

Hr. Mike Legarth siger, at kommunerne mangler penge, og at de derfor må udlicitere mere. For det første mangler de penge, fordi regeringen ikke giver dem nogen. For det andet: Hvis det var sådan, at

man ville udlicitere mere, fordi man manglede penge, så gjorde kommunerne vel det. Hvorfor må de ikke have valget selv? Hvorfor må de ikke selv bestemme, hvordan de skal gøre det? Hvorfor skal privatisering og udlicitering stoppes ned i halsen på dem, når det ikke giver bedre service eller mere for pengene?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:15

Mike Legarth (KF):

Den helt, helt simple forklaring er, at vi beder kommunerne om – og det er rigtigt, at det er bindende aftaler – at konkurrenceudsætte, men det er jo noget sludder og vrøvl at sige, at vi siger, at det skal privatiseres. Det er jo ikke det, der er kongstanken i det her. Det er at kontrollere, om den pris, som kommunen kan levere ydelsen, opgaven, til i en bestemt kvalitetsstandard, er lavere end den pris, erhvervslivet vil kunne levere til. Det er for at opnå konkurrence.

Hr. Jesper Petersen er jo ikke født i går og tørret på kakkelovnen i nat, så hr. Jesper Petersen ved godt, at det er konkurrence, der skærper kvaliteten af varerne og giver lave priser. For at opnå det er man nødt til at kontrollere, hvad prisen er på den vare, den ydelse, man selv leverer, og det kan man kun gøre ved at konkurrenceudsætte den. Hvis man så selv leverer billigere, er det fint for os. Det er ikke i sig selv et mål for os, at mere skal privatiseres, kun hvis det er billigere og af samme kvalitet.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Lone Dybkjær (RV):

Den her debat minder mig en lille smule om det at se en rigtig god politisk revy. Der sker det indimellem, at skuespillerne ikke kan holde masken, og det skaber jo sådan set altid sympati hos publikum.

Det er jo det samme, hr. Mike Legarth gør i dag. Han skaber sympati hos publikum, fordi han sådan set ikke rigtig selv kan holde masken. Når han f.eks. skal sige følgende replik: Vi har nu for 2010 lavet en fremtidsrettet visionær finanslov. Minus 95 mia. kr. er i den konservative optik en fremtidsrettet visionær finanslov. Det ved vi jo godt at hr. Mike Legarth ikke selv for alvor kan mene. Jeg vil bare sige, at hvis det havde været oppositionen, der stod med det, skal jeg nok love for, at der var blevet sagt noget om penge, der fossede ud af statskassen.

Jeg vil bare stille hr. Mike Legarth det spørgsmål, om De Konservative agter at stille nogle ultimative krav, således at vi får en holdbar 2015-plan.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:17

Mike Legarth (KF):

Nu forstår jeg, at fru Lone Dybkjær taler om skuespillere, roller osv., men mit svar er, at der vel ikke er nogen, der er bedre til teater og teaterorden end fru Lone Dybkjær og Det Radikale Venstre. For hvad er alternativet til den finanslov og de økonomiske konsekvenser, der er af den? Det er, at vi havde 80.000 flere arbejdsløse. Men jeg kan så forstå, at det altså nu er blevet dagsordenen for Det Radikale Venstre og for fru Lone Dybkjær. Fru Lone Dybkjær vil have 80.000 flere arbejdsløse. Fru Lone Dybkjær vil have lukket en lang række virksomheder, som ikke ville have kunnet eksistere, hvis vi

ikke havde understøttet dem. Vi har jo investeret for at bringe Danmark så skånsomt og nænsomt igennem krisen som muligt. Det er jeg personligt stolt af, og jeg er sikker på, at regeringen vil få ros og anerkendelse for den måde, man har håndteret situationen, når vi er kommet på den anden side af krisen og fagfolkene skal til at bedømme i initiativerne.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:18

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo sådan det her med, at man skyder de politiske modstandere nogle ting i skoene, som de aldrig har sagt. Vi har været uenige om, hvordan man skulle komme igennem krisen. Der er jo ingen af os, der har ønsket 80.000 flere arbejdsløse, og det ved hr. Mike Legarth også udmærket, så det er jo ikke det, der er diskussionen.

Diskussionen er, hvordan vi skaber holdbarhed i det danske samfund, og det er sådan set bare det, vi efterlyser. Det er jo meget fint, at man laver et underskud på den her finanslov. Vi er ikke enige i den måde, man gør det på, men det er klart, at alle havde stået med et eller andet underskud på den her finanslov. Det er ikke det, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er gældsætning, men frem for alt holdbarhed. Der er det bare, at vi spørger, hvad det er for nogle reformer, som Det Konservative Folkeparti eventuelt med ultimative krav vil komme med. Jeg vil gerne sige, at Det Radikale Venstre har prøvet med ultimative krav. Jeg kan ikke anbefale det, men man kunne jo sige: Hvilke krav vil Det Konservative Folkeparti så stille, når vi kommer igennem krisen, og på hvilket tidspunkt mener Dansk Folkeparti, undskyld, Det Konservative Folkeparti – jeg er glad for, at der er lidt smil hos hr. Mike Legarth; det var virkelig uheldigt – at man er igennem krisen, og hvad er det så for holdbarhedstiltag, man agter at tage?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Mike Legarth (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi optaget af en ting, og det er, at der i den nye reviderede 2015-plan er langsigtet økonomisk holdbarhed, altså balance mellem indtægter og udgifter også på lang sigt, og at der er tilstrækkeligt med medarbejdere til, at virksomhederne kan tage del i den vækst, når verdensøkonomien vender, så vi igen får et erhvervsliv i Danmark, der producerer i højt gear, giver et stort afkast, kan ansætte mange medarbejdere, kan betale en høj løn, kan betale en høj selskabsskat, sådan at provenuet hos finansministeren bliver så stort som muligt, for jo mere kan vi løfte de ønsker og forventninger, der er fra befolkningen, til service og velfærd.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Christine Antorini (S):

Vi mangler stadig væk at få et svar på det om det permanente underskud på 30 mia. kr., når vi når 2015, men nu er ordføreren jo blevet spurgt om det så mange gange, uden at vi har fået et svar, så jeg vil lade det ligge.

Jeg har til gengæld lagt mærke til, at den konservative ordfører flere gange har nævnt, at Det Konservative Folkeparti er rigtig stolte af folkeskolen. Det er vi også i Socialdemokratiet. Vi er godt nok

også bekymrede, for det, der er sket, mens Det Konservative Folkeparti har siddet ved magten og har lavet finanslove, inklusive den finanslov, som vi om lidt skal stemme om, er, at elevtallet er vokset – der er kommet flere elever, sådan er det, og det er sådan set godt – men til gengæld er investeringerne i folkeskolen faldet. Det er tydeligt blevet demonstreret, bl.a. i Politiken i dag.

Hvad der er værst, er, at den økonomiske klemme, som Det Konservative Folkeparti har været med til at bringe kommunerne i, betyder, at eleverne får færre og færre timer, for den valgmulighed, som De Konservative giver kommunerne, er jo enten at skære på ældreplejen – nu kan jeg forstå, at svaret er, at de bare skal udlicitere – eller at skære på timetallet. Det er sådan, at hver fjerde elev i de små klasser i folkeskolen har under minimumstimetallet i et eller flere fag. Er det det, Det Konservative Folkeparti er så stolte over i folkeskolen?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:21

Mike Legarth (KF):

Vi er i Det Konservative Folkeparti meget optaget af uddannelsesområdet, og det ved fru Christine Antorini også godt. Vi har det som fokuspunkt, og det er højt prioriteret, at vores folkeskole og uddannelsessektor under ét skal være blandt de førende i verden. Den målsætning vil vi forfølge i al den tid, hvor vi har noget at skulle have sagt eller kan medvirke til det, hvad enten vi er i regeringen, og det håber og forventer vi at være, eller vi er i den situation, og gud forbyde det, at vi skulle havne i opposition.

Men det er simpelt hen ikke rigtigt, at vi ikke investerer mere i folkeskolen. Den her regering har investeret mere i folkeskolen, end den tidligere SR-regering med fru Christine Antorinis eget parti og med hr. Nyrup Rasmussen i spidsen gjorde.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Christine Antorini.

Kl. 15:22

Christine Antorini (S):

Nu spurgte jeg jo meget konkret til den virkelighed, der er ude i folkeskolen. Vi får jo løbende statistikker fra Undervisningsministeriet om, hvordan den sande tilstand er derude. En af de ting, som vi synes er dybt bekymrende, og som jeg i øvrigt også vil mene at De Konservative burde være bekymrede over, er som sagt, at eleverne får mindre og mindre undervisning.

Derfor vil jeg godt igen sige det, som jeg før nævnte for den konservative ordfører: I de små klasser fra 1.-3. klasse har hver fjerde elev færre timer end minimumstimetallet. Vi snakker ikke om det vejledende timetal, men om minimumstimetallet, og det er i kernefag som dansk. Hvad er det helt præcist, De Konservative har foreslået at der skal ske for at løfte folkeskolen og for, at vi ikke fortsætter med den her situation, hvor man er under minimumstimetallet? Det går nemlig ud over fagligheden; det kan jeg love den konservative ordfører.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Mike Legarth (KF):

For det første vil jeg anbefale fru Christine Antorini at tage en snak med hr. Nick Hækkerup, for det her er jo noget, der besluttet ude i

kommunerne, og jeg er lige blevet pålagt ikke at blande mig mere end højst nødvendigt i det, og det er jeg sådan set enig i. Så det er det første umiddelbare svar.

Det næste er, at oppositionen sådan rejser rundt med et budskab om, at der er et stort frafald på f.eks. erhvervsuddannelserne. Men det er ikke rigtigt. Det er tilbagevist.

Vi kan også via undersøgelser fra Danmarks Statistik dokumentere, at vi i den her regeringsperiode fra 2002-2008 har investeret 4,4 mia. kr. i folkeskolen, og det her er altså pristalsreguleret, mens det i den periode, hvor det var fru Christine Antorinis eget parti, der var i regering, nemlig fra 1993-2001, kun var 2,3 mia. kr., så det er altså næsten en fordobling af investeringerne i folkeskolen, så pas på den kritik.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:24

Eigil Andersen (SF):

Ordføreren gør et stort nummer ud af, at kommunerne nu skal spare penge ved at udlicitere plejecentre med svage ældre til private firmaer. Det er altså åbenbart De Konservatives bidrag til beskæftigelsen, at der skal uddeles nogle fyresedler til SOSU-medarbejderne. Nogle af dem kan måske beholde deres job, men selvfølgelig er der også nogle, der vil ende med at få den her fyreseddel uden at kunne få et nyt job.

Jeg kan godt forstå, at man, når man har lavet skattelettelse på 100.000 kr. til de 25.000 rigeste mennesker i Danmark, skal ud at finde nogle besparelser og skære i velfærden. Det er en klar forskel mellem SF og Konservative, at Konservative vil udlicitere, give skattelettelse til de rigeste og i øvrigt skære i velfærden.

Men jeg er bange for, at ordføreren har sparet også på læsningen af Rambølls rapport, for i rapporten står der, at ved den anden udbudsrunde ender det med, at udgiften stiger 5 pct. pr. år ved udlicitering af de her plejecentre. Er ordføreren opmærksom på det? Og vil den efterregning, der kommer efter den anden udbudsrunde, skulle betales af yderligere lukkedage i daginstitutionerne eller ved at skære yderligere ned på hjemmehjælpen til de ældre?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:25

Mike Legarth (KF):

Først må jeg tilbagevise, at udlicitering sådan er et eller andet meget vigtigt indsatsområde for Det Konservative Folkeparti. Det er det principielt ikke, men det er det, hvis det giver mening. Hvis man altså kan få mere værdi for pengene, så er det pludselig et kongesynspunkt for os, at man gør det, selvfølgelig.

Så bliver jeg stillet spørgsmålet om, hvorvidt fyresedlerne ikke gør noget indtryk. Nej, hvis det betyder, at man fyrer en i det offentlige og ansætter en i det private, så er jeg græskkatolsk over for det. I øvrigt kan man kigge på det på lang sigt. Der kan vi jo se, at der er blevet ansat 11.000 flere i den offentlige sektor under den her regering. Det er faktisk ikke noget, vi er stolte af i Det Konservative Folkeparti, det vil jeg da gerne sige. Vi synes, at den offentlige sektor skal slankes, og det synes vi, fordi vi får brug for de medarbejdere ude i erhvervslivet, for der bliver færre og færre til at forsørge resten af vores samfund. Så det er vel sådan det umiddelbare svar til spørgeren.

Kl. 15:26

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 15:26

Eigil Andersen (SF):

Men når man tilsyneladende i første omgang kan opnå lidt besparelser, men ikke i det lange løb, er det bl.a. ved at nedlægge stillinger, og enhver ved jo, at det sker ved udliciteringer. Så selvfølgelig vil der være nogle, der vil få en fyreseddel og ikke få deres job tilbage. Det er så De Konservatives bidrag til at øge beskæftigelsen i Danmark. Det synes jeg jo er en fantastisk dårlig historie.

Jeg vil også sige, at det jo er en generel erfaring ved udliciteringer, at der i første omgang kan være nogle forskellige, der byder, men at der i anden runde ofte kun er en, som byder på det, og så opstår der en monopollignende situation, hvor prisen kan skrues op.

Endelig vil jeg da spørge ordføreren: Er det de fantastiske resultater fra udlicitering til anden aktør inden for beskæftigelsesområdet, hvor man lærer arbejdsløse at finde deres indre fugl, hvilket jeg nævnte tidligere i dag, hvor man lærer dem at spille syvkabale på computeren, og hvor man lærer dem at kaste æg ned ad en trappe, som fører De Konservative frem til, at vi nu også skal have det samme til at gælde inden for plejeområdet?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:27

Mike Legarth (KF):

Lad mig starte med det sidste først: Nej, det er det ikke, og det billede kan jeg ikke genkende, og hvis det fandtes, burde dem, der havde ansvaret for det, afskediges lige på stedet. Og der vil jeg personligt slet ikke have noget imod, at de fik en fyreseddel.

Som sagt har jeg grundlæggende ikke noget imod, at der bliver stillinger tilovers i det offentlige, når medarbejdere så kan blive ansat i den private sektor. Det er jo det, der er humlen i det her. Hvis man ansætter nogle i det private erhvervsliv ved en udlicitering, kan man jo principielt rekruttere fra den offentlige sektor. Så det kunne jo også forekomme. Den slags nytænkning tror jeg også at Socialistisk Folkeparti er nødt til at indse.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:28

Line Barfod (EL):

Regeringen har jo ladet pengene fosse ud af statskassen. 223 mia. kr. har man foreløbig givet i skattelettelser. Hvert folketingsmedlem får over 1.200 kr. om måneden i skattelettelser næste år. Bankdirektører og andre får over 150.000 kr. i skattelettelser næste år. De penge skal man jo på en eller anden måde hente ind igen, går jeg ud fra. Hr. Mike Legarth sagde før, at man hos De Konservative overvejer arbejdsmarkedsreformer. Og jeg er med på, at man ikke kan sige, hvad man ender med at komme med af forslag, men kunne hr. Mike Legarth sige lidt mere om, hvad det er for nogle arbejdsmarkedsreformer, man konkret forestiller sig skal til for at finansiere de her store skattelettelser til de rigeste i landet?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Vi forholder os til de anbefalinger og gode råd, der er i Arbejdsmarkedskommissionens rapport. Der er hele paletten i spil i forbindelse med, at vi skal vurdere, hvilke af dem vi skal bringe ind som elementer i vores fremtidige politik.

Så med hensyn til skat: Jeg synes jo, det er helt fremragende, helt fantastisk, overordentlig godt og måske det bedste politiske resultat, jeg har medvirket til i min korte karriere her på Christiansborg i 2 år, at vi har gennemført den her skattereform. For den betyder jo, at borgerne får 20 mia. kr. mere mellem hænderne, og det vil jo helt klart medvirke til, at der kommer mere gang i hjulene ude i detailhandelen, ikke mindst her i juletiden. Det kan der vel ikke selv med den største pessimistiske indstilling være tvivl om. I det hele taget synes vi jo om den filosofi, at vi giver skattelettelser med den ene hånd og fremrykker offentlige investeringer med den anden hånd. De skattelettelser, vi giver til de enkelte borger, er jo for at styrke den enkelte borger og den enkelte familie mod krisen, så man selv har noget at stå imod med, så man ikke er afhængig af støtteordninger og andre ting og sager.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:30

Line Barfod (EL):

Jeg synes godt nok, det er noget af en hån at sige, at man får penge til at stå imod krisen med. Altså, de rigeste får penge til at stå imod krisen – dem, der har rigeligt i forvejen – men dem, der bliver ramt af krisen, dem, der bliver arbejdsløse og kommer på dagpenge eller kontanthjælp, får jo ikke nogen penge til at stå imod krisen med.

Jeg tror godt, at de kunne bruge lidt ekstra penge her til julehandelen, men hr. Mike Legarth, hans parti og Venstre har været med til at afvise, at man skulle sikre noget ekstra julehjælp, så de i det mindste fik råd til at gå ud at købe en lillebitte smule, så de kunne have et julemåltid og et juletræ i de familier, der er skåret helt ned på grund af regeringens fattigdomspolitik, der går ud på at gøre så mange mennesker som muligt fattige.

Men er det, de arbejdsløse kan se frem til fremover, at der kommer nye arbejdsmarkedsreformer fra De Konservative, som betyder, at de skal have endnu mindre? Eller kan hr. Mike Legarth garantere, at der ikke kommer nogen arbejdsmarkedsforslag fra De Konservative, der betyder, at man skærer på de arbejdsløse?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:31

Mike Legarth (KF):

Der var en lang række kommentarer og spørgsmål i det. Jeg prøver at se, hvor mange af dem jeg kan huske, og hvor mange af dem jeg kan nå at besvare. Men ellers må der blive spurgt igen.

Skattereformen er jo fuldt finansieret; det er bare sådan et faktisk grundlag. Det er en omfordeling, og alle har gavn af den, så jeg har svært ved at se, at man kan være imod den. Alle har gavn af den. Så det er jo i det hele taget meget positivt.

Så synes jeg også, man skal hæfte sig ved, at dem, der betaler mest i skat, altså betaler 11 gange mere i skat end dem, der betaler mindst. Så der er altså stadig væk en meget høj grad af profil på skattebetalingen. Det er jo ikke sådan – for det har vi også hørt flere andre udfordre skatteordføreren om – at det her er sådan en rødvinreform og champagnereform. Altså, det er jo en omfordeling, og i

høj grad er man selv med til at finansiere de skattelettelser, man får, fordi man så giver afkald på noget andet eller betaler skatter og afgifter på nogle nye ting, som vi ikke vil have så meget af, f.eks. forurening af klima og miljø.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensens mikrofon skulle gerne i gang. Det er den nu. Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:32

Mogens Jensen (S):

Nu er det desværre længe siden, der var gode sociale konservative som f.eks. Palle Simonsen her i Folketinget, for jeg synes, det lyder meget hult, når hr. Mike Legarth fuldstændig afviser, at vi jo her i landet under den her regering har fået utrolig mange flere fattige. 55.000 familier mere er blevet fattigere under den her regering, herunder 50.000 børn. Hvad vil hr. Mike Legarth og Det Konservative Folkeparti gøre for at nedbringe det antal? Kan vi ikke få et konkret svar på det?

Når hr. Mike Legarth nu roser sig af en skattereform, der giver masser af skattelettelser, og langt det meste af de skattelettelser går jo til de rigeste, vil han så ikke give mig ret i, at hvis man havde brugt de penge på at investere, fremrykket offentlige investeringer, så havde man kunnet skaffe fem gange flere i beskæftigelse end det antal, som regeringens initiativer med skattelettelser kan? Vi ved jo, at det private forbrug kan ryge alle mulige steder hen og ikke giver den samme beskæftigelseseffekt som offentlige investeringer, der altså giver fem gange flere arbejdspladser, end hr. Mike Legarths skattelettelser gør. Vil ordføreren ikke indrømme det?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Mike Legarth (KF):

Nej, det vil jeg ikke, og jeg anerkender heller ikke filosofien om, at skattelettelser ikke giver det samme udbytte på bundlinjen, som offentlige investeringer gør. Det er klart, at på kort sigt kunne man måske argumentere for det. Men på lang sigt mener jeg at skattelettelser giver mere i udbytte.

Man kan lige gøre sig den ulejlighed at kigge på Tyskland og prøve at forholde sig til, at man giver skattelettelser på 180 mia. kr. – netop skattelettelser over for borgerne. Det samme sker mange andre steder verden over i anerkendelse af, at det nu altså er en god metode til at løse en del af det problem, vi står over for.

Med henblik på at gøre mere for de svage og udsatte genspejler vores politik jo, at vi er meget optaget af det. Ikke mindst i satspuljeforhandlinger og i andre sammenhænge gør vi jo alt, hvad vi kan, for at folk har det så godt som muligt i det her samfund. Ikke mindst i forbindelse med serviceloven er der muligheder for at agere i forhold til det.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:34

Mogens Jensen (S):

Det sidste var et meget tyndt svar. Hvad vil De Konservative konkret gøre for at nedbringe antallet af fattige i Danmark? Vi kan jo se, at det er steget med 55.000 under den her regering, kan vi ikke få nogen helt præcise svar fra ordføreren på det?

Hvad angår beskæftigelseseffekten, tror jeg, alle erkender, at offentlige investeringer nu og her vil give en langt større beskæftigelseseffekt end regeringens skattelettelser. Det er jo nu og her, vi har brug for at modvirke en stigende ledighed, for får man først kastet folk ud i ledighed, er det svært at få dem tilbage på arbejdsmarkedet igen. Man skal bruge masser af offentlige kroner på at gøre det. Så kan ordføreren ikke klart tilkendegive, at det ville være rigtigst i forhold til at skaffe arbejdspladser, hvis man brugte penge på offentlige investeringer nu i stedet for at give skattelettelser, som altså går til flyrejser og alt muligt andet?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Mike Legarth (KF):

For det første vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti vil fortsætte med at medvirke til at skabe et velfærdssamfund, som er anerkendt over hele verden. Vi får jo også bedømmelsen, at vi er dem, der behandler de svage og udsatte bedst, af alle lande i den her verden. Det vil vi selvfølgelig fortsætte med. Den placering er vi stolte af, og den skal vi fastholde, så den filosofi vil gennemsyre alt, hvad vi foretager os fremadrettet.

Så kan jeg altså ikke bekræfte den teori, som hr. Mogens Jensen fremsætter om, at det er mere givtigt at foretage offentlige investeringer. Nu har debatten også i dag kørt på, hvor stor en gæld man så kan opbygge. Vi er jo meget optaget af, at den gæld, vi stifter, skal betales tilbage. Jo mere gæld vi opbygger, jo mere skal der betales tilbage, og jo større bliver regningen over tid.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:36

Meta Fuglsang (SF):

Jamen jeg vil gerne spørge lidt ind til det, som der tidligere har været spørgsmål til, om det her med udbud af offentlige opgaver. Det lader umiddelbart til, at der er en vis splittelse i Det Konservative Folkeparti med hensyn til, hvad en rigtig handle måde er omkring det her med, at offentlige opgaver skal udbydes. F.eks. har erhvervs- og økonomiminister Lene Espersen på et tidspunkt udtalt, at der skal være mindre administration og mindre bureaukrati i kommunerne. Der skal være mere ansvar med tillid til kommunerne, og at det forudsætter, at vi kommer væk fra unødige regler og bureaukratisk kontrol i den offentlige sektor. Et andet citat går også på, at vi kommer væk fra de overflødige administrative systemer, som sjældent tjener andet formål end at sikre offentlig beskæftigelse.

På den anden side står så forslaget om, at flere opgaver skal i udbud hos det private. Jeg vil gerne bede hr. Mike Legarth om at begrunde eller forklare den her splittelse, der tilsyneladende er i Det Konservative Folkeparti om den rigtige fremgangsmåde, for i virkeligheden ligner det her forslag om yderligere privat udbud jo bare en øget offentlig beskæftigelse. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:37

Mike Legarth (KF):

Nej, det er ikke korrekt. Der er ikke nogen splittelse, der er totalt samklang. Som jeg nævnte i min ordførertale, og som jeg også var inde på i forbindelse med en af de tidligere spørgsmål, har vi gennem-

ført en afbureaukratiseringsplan, som netop forenkler og fjerner en masse af de her regler og sædvaner, der var, sådan at vi nu bliver i stand til at levere mere for den samme mængde penge, der så bliver genereret ud af det. Det er 1,7 millioner timer ekstra til varme hænder, pasning, omsorg og pleje. Det er da fantastisk, og vi burde da alle stå med armene oppe over hovedet på grund af det. Så det synes jeg er det første, som er meget positivt.

Det næste er, at der vel ikke er nogen, der kan have noget imod, at vi gør, hvad vi kan, for – og appellerer til det – at lave nogle bindende aftaler med kommunerne om, at de kontrollerer, at den ydelse, den vare, de leverer til borgerne, nu rent faktisk også leveres til en konkurrencedygtig pris forstået på den måde, at den ikke koster mere, end man kunne have købt den til i samme standard og samme kvalitet hos det private.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Meta Fuglsang.

Kl. 15:38

Meta Fuglsang (SF):

Umiddelbart kunne jeg forestille mig, at der var en hel del kommuner, der havde noget imod, at man gør det her, for det, jeg kan forstå på hr. Mike Legarth, er, at opgaven ikke nødvendigvis skal i udbud, men bare at man skal kontrollere det, kommunerne laver. Kunne hr. Mike Legarth ikke forestille sig, at en række kommuner føler sig gået lidt for nær, når de skal kontrolleres på den måde, at de skal lave det som udbudsmateriale.

Tænk på al den administration, det bureaukrati, alle de timer, kommunerne skal bruge på det her, direkte forårsaget af en mistillid til, at kommunerne gør det effektivt. Når man tænker på alle de opgaver, som kommunerne skal løse, og som regeringen jo lover borgerne at kommunerne vil løse på de bløde områder – og det er netop på velfærdsområdet – ville det ikke være en idé at sige, at vi respekterer, at kommunerne hellere selv vil løse de her velfærdsopgaver, som vi jo på deres vegne har lovet bliver løst, i stedet for at vi bruger al den her administration på at lave kontrol af noget, som kommunerne godt selv kan klare?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:39

Mike Legarth (KF):

Nu har man jo haft en målsætning om at nå 26,5 pct., og jeg har ikke hørt nogen sige, at de syntes, at det var forkert. Det er vi jo blevet enige om var en god idé. At man så hæver den til 36,5 pct., når nu vi har nået de 26,5 pct., har jeg svært ved at se at der kan være nogen stor opposition imod. Det må til enhver tid være vores opgave at sørge for, at vi får mest muligt for pengene, og lad mig da bare nævne et eksempel: Solrød Kommune og Kolding Kommune har sparet mellem 16 og 18 pct. på at udbyde et plejecenter til en erhvervsdrivende. Derfor er det da påviseligt, at der er nogle, der ikke har været igennem den proces og har høstet den gevinst, som man så kunne have brugt på anden borgernær service, hjemmehjælp, undervisning i skolerne osv. Det, det jo handler om for os, er at skabe et så godt samfund som muligt, og det kan vi gøre på den her måde, altså ved at skabe flere penge.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Mike Legarth som ordfører. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:40

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Danmark har været og er fortsat i en økonomisk krise af historiske dimensioner. Mange danskere har oplevet at miste deres job, og mange flere vil følge næste år. Mange har set deres højt belånte huse dale drastisk i værdi, mange har mistet deres formue. Det er alt sammen med til at skabe en velbegrundet økonomisk utryghed hos danskerne. Det har ført til øget opsparing, mindre privatforbrug og fortsat fald i de oppustede huspriser.

En del af årsagerne er den globale finanskrisen og den økonomiske afmatning i verdensøkonomien, men det er slet ikke hele forklaringen. Danmark har været hårdere ramt end andre lande. Regeringen vil ikke anerkende det, men mange har taget bladet fra munden: Det Økonomiske Råd og senest Nationalbankens direktør, som har betegnet regeringens økonomiske politik under opsvinget som medløbende.

Skattestoppet bidrog til boligboblen, og reformmangel bidrog til overophedning. Regeringen var ikke sin opgave voksen, da det gik godt, og det svier til danskerne i dag – i dag, hvor omkring 150 nye ledige hver eneste dag tager plads i de arbejdsløses række. Men om 2 dage afslutter Folketinget det parlamentariske arbejde for 2009, og blandt de sidste gerninger bliver vedtagelsen af næste års finanslov – en finanslov, som desværre vil blive husket mest for det, man ikke gjorde.

Men inden vi kommer til finansloven, så lad os lige tænke tilbage på den første arbejdsdag i 2009. Det var en dag, hvor vi havde debat om regeringens økonomiske politik, og her fik VKO jo virkelig lejlighed til at demonstrere sit suveræne overblik over den økonomiske situation med følgende vedtagelse, og jeg citerer:

»Der er et solidt fundament for en fortsat sund udvikling i dansk økonomi med høj og stabil beskæftigelse, gode rammevilkår for vækst samt en holdbar udvikling i de offentlige finanser.«

Den økonomiske redegørelse fra december var endnu en stor nedjustering af forventningerne til dansk økonomi. Vi får i år et fald i BNP på 4,3 pct. og kan næste år forvente 155.000 ledige danskere og et underskud på 94 mia. kr. plus de 20 mia. kr. i udestående skat, som skal hentes hjem fra virksomhederne. Kald lige det stabil beskæftigelse og holdbar udvikling i de offentlige finanser en gang til. Underskuddene fortsætter frem til 2020, og gælden eksploderer, fordi regeringen ikke vil tage fat om reformerne.

Men lad os så kigge på årets finanslov. Finansministeren afsluttede sit indlæg under førstebehandlingen med at sige: Jeg indbyder alle partier til at deltage konstruktivt i forhandlingerne. Jeg vil gerne takke finansministeren for ikke siden den dag at have foregøglet nogen, at han agtede at ændre på den faste tradition, at regeringen laver finanslov med Dansk Folkeparti. En central del af finansministerens værdifællesskab med Dansk Folkeparti er jo netop blokpolitikken. Derfor var der måske også relativt store besværligheder med at få have færdigforhandlet de delforlig, som grundet gamle aftaler nødvendigvis måtte ske i en bredere kreds.

Vi fik med satspuljeforliget sat markante aftryk på indsatsen mod ungdomskriminalitet, og årets globaliseringspulje blev også udmøntet, om end med besvær. SR fremlagde en fælles vækst- og videnspakke, og vi fik skabt et markant og tiltrængt løft til ungdomsudannelserne og fik lavet en stor grøn omstillingspulje til erhvervslivet i stedet for fortsat knopskydning.

Vi fik også udmøntet de første dele af trafikforliget. Dog stod Det Radikale Venstre uden for motorvejsaftalen, fordi de to udvidelser nord og syd for København er en uklog beslutning – dels gøres arbejdet begge steder halvt med risiko for nye flaskehalse, dels vil de nye motorveje efter eksperternes vurdering sandede til i biler, lige så hurtigt som de kan bygges. En bedre og mere attraktiv kollektiv trafik er den eneste vej ud af hovedstadens trængselsproblemer. Vi for-

står, at SF gerne vil i regering, men er lidt skuffet over, at vores normale kampfæller i trafikpolitikken vil asfaltere deres vej derind.

Men trods gode enkeltelementer er det undladelsessynderne på finansloven for 2010, som den vil blive husket for. Finansministeriet opregner i den økonomiske redegørelse tre hovedhensyn, som finanspolitikken skal balancere.

Kl. 15:44

For det første skal der på kort sigt gang i aktiviteten, og stigningen i ledigheden skal dæmpes. Alligevel sidder regeringen anbefalingerne fra bl.a. de økonomiske vismænd om en vækstpakke på 10 mia. kr. overhørig. Kun godt en tiendedel heraf kunne VKO enes om.

Vi havde håbet på en grøn vækstpakke, som kunne give 10.000 nye job. Rigtig mange lande har brugt krisen som en affyringsrampe for nye grønne industrier, men regeringens finanspolitik synes uanfægtet af de i øvrigt store bestræbelser for at opnå en global aftale om at imødegå klimaforandringer – ja, det er da lige, når man ser bort fra en klimaskeptisk ekstrabevilling til Lomborg.

For det andet skal finanspolitikken også undgå såkaldt unødige store forringelser af de offentlige finanser og øge det fremadrettede konsolideringsbehov. Det er selvfølgelig heroisk ikke at ville forværre finanserne unødigt, men når man har oplevet, at konsolideringsbehovet er vokset fra 22 til 31 mia. kr. på bare 4 måneder, og man ikke kan fremvise et eneste initiativ, der forbedrer holdbarheden på sigt, ja, så klinger det hult.

Det radikale bud var klart: Vi skal kombinere en vækstpakke med en reformpakke, som kan skabe balance i økonomien. Vi var og er helt klar til svære drøftelser, når vi skal finde vej til at imødegå den velfærdskrise, som fårner sig op på den anden side af den økonomiske krise. Vi vil ikke bare se til, mens gælden vokser som følge af krisen. Vi vil ikke vente, til nedskæringerne står for døren. Velfærdens skal sikres nu.

Endelig og for det tredje skal der tages hensyn til konkurrenceevnen, der jo som bekendt er faldet støt i denne regerings levetid, men også det kræver jo åbenlyst reformer. Lønpresset kom jo under højkonjunkturen, fordi der ikke var arbejdsudbud nok, men det kræver også langsigtede investeringer.

Det Radikale Venstre havde drømt om, at det her skulle være folkeskolens finanslov. Vi havde gennem omprioriteringer fundet vej til et løft på 1 mia. kr. til folkeskolens driftsudgifter uden så meget som at hæve en eneste skat, fordi vi bekymrer os, når der nu er generationer, som opnår en ringere uddannelsesgrad end deres forældres generation, fordi vi bekymrer os, når vi, som vi har set det på det seneste, har svært ved at få unge igennem en ungdomsuddannelse, fordi de skal vente mere end 2 måneder på specialundervisning, og fordi vi bekymrer os, når lærere underviser i fag, de ikke har en uddannelse i, hvis de da ikke ligefrem hentes ind fra gaden og får et hurtigt kursus for så at varetage undervisningen bag landets katetre.

Konkluderende må vi derfor konstatere, at finansloven ikke rummer en vækst- og reformpakke, som vi foreslog under førstebehandlingen, og at det ikke blev folkeskolens finanslov. Men uanset om det er vores målestok eller regeringens egen, man bruger, efterlader det ingen tvivl om dansk økonomis sande tilstand. Og der er ingen anledning til at gå i vinterhi og håbe på snarligt forår.

Derfor vil jeg også slutte med nøjagtig den samme opfordring til finansministeren, som jeg gav ved førstebehandlingen: Prøv noget nyt, et bredt samarbejde om den økonomiske politik, kald dog de ansvarlige partier, som i 2006 tog ansvar for at hæve efterløns- og pensionsalderen om 10 år, sammen på ny. Lad os få gang i drøftelserne om genopretningen af dansk økonomi. Det er ikke et øjeblik for tidligt, og vi gør gerne Nationalbankens direktørs ord til vores, når han på Finansrådets årsmøde sagde, at en troværdig plan for den økonomiske holdbarhed ikke bare anviser mål, men også midler til at nå målene.

Et konvergensprogram i januar uden klare anvisninger af, hvordan dansk økonomi skal genoprettes, vil ikke i vores øjne være troværdigt og tilsyneladende heller ikke i Nationalbankens. Og så kan man for vores skyld kalde det 2015-planen, man kan kalde det en ny plan, man kan kalde det en revideret plan, men hvis ikke der er sammenhæng mellem mål og midler, er det ikke en plan. Så er det bare skønne løse tanker fældet ned på et stykke papir.

Det Radikale Venstre stemmer som altid for den samlede finanslov, men vi har stillet en række ændringsforslag, der viser, at vi ikke synes, at regeringen tager tilstrækkelig hånd om den økonomiske krise, og vi havde håbet, at der var blevet plads til bl.a. at styrke den danske folkeskole; det er der god brug for.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, først fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:49

Tina Nedergaard (V):

Tak. Det kan jo undre, når hr. Morten Østergaard er så optaget af konkurrenceevne, at man ikke gik ind og støttede, at vi sænkede skatten på arbejde, i og med at det jo i sig selv medvirker til en forbedret konkurrenceevne. Men det gjorde man så ikke.

Til gengæld kan det så undre endnu mere, at man ønsker at støtte S og SF, som jo har lagt en skatteplan frem, som hr. Morten Østergaards egen kollega har kaldt decideret dum. Men pointen er sådan set, at hr. Morten Østergaard jo hele tiden siger, at Det Radikale Venstre ønsker at gennemføre de nødvendige reformer, og så vil jeg bare gerne høre lidt om processen: Hvordan ønsker Det Radikale Venstre at overbevise S og SF og Enhedslisten om, at det skal indgå i et kommende regeringsgrundlag, for så vidt man får et flertal efter næste valg?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:50

Morten Østergaard (RV):

I min ordførertale refererede jeg til det forslag til vedtagelse, regeringen og Dansk Folkeparti fremsatte den første arbejdsdag i 2009. Det var den dag, hvor man konstaterede, at det ville gå kanongodt for dansk økonomi med høj og stabil beskæftigelse, gode rammevilkår for vækst og en holdbar udvikling i offentlige finanser. Ved den samme lejlighed fremsatte oppositionen i fællesskab et forslag til vedtagelse, som sagde: Der er behov for at tage den her krise meget alvorligt og gøre noget nu, og der er behov for, at der bliver skabt holdbarhed i dansk økonomi. Det er det løfte, partierne i oppositionen har givet hinanden.

Så er det rigtigt, som det er blevet illustreret så smukt i dag, at fuldstændig ligesom der er uenighed i flertalsblokken om, hvordan man skal løse udfordringerne, er der det også i oppositionen. Det Radikale Venstre har, som det eneste parti i dette års finanslovudspil, tror jeg, valgt at redegøre helt præcist for, hvordan vi ser en mulighed for at få 2015-planen tilbage på skinner. Det kan man kigge på, det kan man forholde sig til; det er kapitel 2 i vores finanslovudspil.

Men det er klart, at vi har afgivet et løfte sammen med SF og S om, at der skal bringes holdbarhed i dansk økonomi, og det er jo det, der er processen. Det skal vi have gjort, hvis ikke regeringen kommer til fornuft inden.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:51

Kl. 15:54

Tina Nedergaard (V):

Tak. Vi har tidligere hørt fra SF's og Socialdemokraternes ledere, at Det Radikale Venstre jo på ingen måde skal have indflydelse på den skattepolitik, der skal føres efter et valg. Men det, jeg så godt kunne tænke mig at høre, er, hvordan man i Det Radikale Venstre oplever det, at Enhedslisten vil skulle have afgørende indflydelse på et regeringsgrundlag. Altså, man kan jo i hvert fald sige én ting helt sikkert i dansk politik, og det er, at Enhedslisten og Det Radikale Venstre står for ret forskellige økonomiske politikker. Hvordan ønsker Det Radikale Venstre at forholde sig til det? Og mener hr. Morten Østergaard ikke også, at det kan undre lidt ude hos egne vælgere og borgerne generelt, at man peger på en statsminister, der garanterer, at man overhovedet ikke vil gennemføre noget af det, Det Radikale Venstre står for?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:52

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, der er en meget grundlæggende forståelse og en langt større parathed i befolkningen, end regeringen tror, til at diskutere, hvordan vi indretter vores samfund og økonomien, så den hænger sammen.

Det, vi har forsøgt nu i 8 år, er jo at banke på regeringens dør og sige: Skal vi ikke tage hånd om de her udfordringer? Og de gange, man har været villig til det, bl.a. i velfærdsforliget, har vi været med. Men vi kommer jo ingen vegne. Jeg har siddet hos finansministeren i forbindelse med de her drøftelser og foreslået, at man indkalder velfærdsforligskredsen og prøver at tage hånd om de udfordringer, som alle kan se der er. Men vi konstaterer, at det er, som da Knud Heinesen var finansminister, at man styrer mod afgrunden; man kan se den foran sig. Det problem, som kendetegner Venstre lige nu, er, man godt ved, hvad der skal til for at genoprette dansk økonomi, men man aner ikke, hvordan man skal blive genvalgt, hvis man gør det, og derfor lader man være.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Den 5. november vågnede vi op til en overskrift i Berlingske Tidende, der lød: »R: Det hænger ikke sammen i SF«. »SF's skattepolitik hænger ikke sammen med partiets udgiftspolitik. Med et skattestop har de ingen muligheder for at finansiere deres ønsker om udgifter«, er den radikale skatteordfører, hr. Niels Helveg Petersen, citeret for. Og det lægger sig jo oven på, at hr. Morten Østergaard et par måneder før selv undsignede SF's økonomiske politik – også Socialdemokratiets i øvrigt – fordi sagen ville illustrere, at der ville opstå store økonomiske huller i det, man ville gennemføre. Det var i forbindelse med afgiftsoplægning på biler.

Vil hr. Morten Østergaard uddybe, hvad der ligger i alt det her? Hvordan skal man tage alt det her? Altså, hvad er synet på den økonomiske politik, som dem, man gerne vil i regering med efter et valg, ser ud til at stå for, og som man jo altså senest her i starten af november måned undsiger?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.**Morten Østergaard (RV):**

Det er jo velkendt, at S og SF har et skatteudspil, og at Det Radikale Venstre har et andet skatteudspil. Vores skatteudspil, som hedder »Skat der virker«, bidrager bl.a. med 2,5 mia. kr. til holdbarhedsudfordringen, og det lægges altså oven i den skattereform, som hr. Kristian Thulesen Dahls parti har medvirket til. Og der er en uenighed om det, og det skal man jo så finde sig til rette med. Men der er ingen grund til at foregøgle, at der ikke er en uenighed.

Men det, vi er enige om, er, at der skal skabes holdbarhed i dansk økonomi, og hvis ikke regeringen har nået at tage initiativ til at gøre det inden et regeringsskifte – helst i et bredt samarbejde – så er det en bunden opgave for en ny regering. Det er jo det helt centrale.

For jeg synes egentlig, at spørgsmålet er lidt komisk, når man i dag har hørt, at hr. Mike Legarth på Det Konservative Folkepartis vegne udtrykker behovet for reformer af efterløn og alt mulig andet, og at hr. Kristian Thulesen Dahl på Dansk Folkepartis vegne fuldstændig har afvist det. Og jeg kan nok også finde to-tre eksempler på, at hr. Kristian Thulesen Dahl eller fru Pia Kjærsgaard har sagt, at den konservative skattepolitik aldrig ville blive til virkelighed, og alligevel har man lavet et skatteforlig, der binder partierne frem til 2019.

Så hvis nu man kravler lidt ned fra blokpolitikens piedestal, kan man jo konstatere, at hvis der er en vilje, er der også en vej.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår godt, det er ubekvemt, at man får spørgsmål om den økonomiske politik hos dem, man vil have som samarbejdspartnere, og derfor forsøger at køre debatten over på noget andet end det, jeg spurgte om. Fred være med det. Men jeg tror, de fleste, der lytter til debatten, kan høre forsøget på at få snakket udenom.

Man kan også spørge hr. Morten Østergaard på en anden måde. Er hr. Morten Østergaard som finansordfører enig med sin skatteordfører, hr. Niels Helveg Petersen, når han siger, at SF's skattepolitik ikke hænger sammen med partiets udgiftspolitik, og undsiger skattestoppet som det helt afgørende? Og hvilken vægt skal vi i virkeligheden så lægge på, at man i givet fald måtte være enige, altså at hr. Morten Østergaard er enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at man ikke kan gennemføre den udgiftspolitik, hvis man gennemfører det skattestop, som man taler for?

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:56

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo fuldstændig velkendt, at Det Radikale Venstre ikke støtter skattestoppet. Det gør vi bl.a. ikke, fordi det har været med til at forværre den økonomiske krise, vi står i. Det har pustet til boligpriserne og har skabt en boligboble, der har gjort, at vi står i en værre krise, end man gør i andre lande. Vi har også været ude at sige, at vi heller ikke bryder os om den måde, man administrerer det kommunale skattestop på. Det er en anden uenighed, vi har med S og SF.

Derfor er det jo velkendte uenigheder, som hr. Kristian Thulesen Dahl trækker frem i manegen. Men jeg siger bare, og det synes jeg er helt rimeligt i den her debat, at det jo ikke er sådan, at jeg ikke kan finde sprækker i den økonomiske politik mellem f.eks. hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Mike Legarth. Og alligevel har man jo så

lavet et skatteforlig, der rækker frem til 2019. Jeg siger bare – belært af, hvor langt Dansk Folkeparti er gået fra sit udgangspunkt og ind til det skatteforlig – at så burde man jo sådan set nok være fortrøstningsfuld med hensyn til, at det også kan lykkes for den nuværende opposition, den dag flertallet måtte skifte. Den fortrøstning har vi, fordi vi er enige om den økonomiske ramme, nemlig at økonomien skal hænge sammen.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er, så vidt jeg kan se, ikke flere korte bemærkninger. Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 15:57

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Dagens debat har været en lang roseklub for regeringen; alt går godt, i hvert fald så godt som det kan, og regeringen gør alt, hvad der er nødvendigt og muligt i denne verden. Det har regeringsrepræsentanter flere gange stået her og sagt. Folk kan så selv kigge lidt på virkeligheden og se, om de synes, at det ser sådan ud, eller om der måske er brug for at gøre noget andet.

Når vi kommer ud i virkeligheden uden for Christiansborg, er der jo en arbejdsløshed, der er eksploderet. Regeringen kalder sin politik for en kickstart, har jeg lagt mærke til, men de eneste, som jeg tror rigtig har fået et kick, er dem, der har fået et spark ud af arbejdsmarkedet, for man kan jo ikke påstå, at økonomien som sådan har fået en kickstart, tværtimod. Det er jo sådan, at krisen kom tidligere til Danmark end til andre lande, den er blevet dybere i Danmark end i andre lande, og den varer længere end i andre lande, men alligevel fastholder regeringen, at den gør alt det, der skal til, og at den ikke kan gøre mere.

Derfor har regeringen også afvist de forslag, der er kommet fra den samlede opposition, om på samme tid at gøre noget ekstra for klimaet og for beskæftigelsen. Vi har haft en diskussion om, hvorvidt det vil være dyrere. Det er ikke dyrere for et samfund at fremrykke nogle investeringer, der alligevel skulle laves, og gennemføre dem på et tidspunkt, hvor der er ledig kapacitet. Det er simpelt hen bare fornuft. Som jeg også prøvede at sige i debatten, er det faktisk sådan, og det ved alle, der har set vinduerne på en skole, at når man lader være med at gøre det, der er nødvendigt, så kommer der et tidspunkt, hvor det ikke er nok at male dem, men hvor der er brug for at skifte vinduerne ud, og så betaler man en eller anden rente, der er kæmpehøj, nemlig i form af, at det bliver meget, meget dyrere, end hvis man i tide havde taget et lån og finansieret renoveringen på den måde.

Men nej, siger VKO, det er vi imod, og så hører vi igen den gamle plade: at det er oppositionen, der er økonomisk uansvarlige. Men det er altså modsat. VKO har lige offentliggjort tal, der viser, at statsgælden vokser med 213 mia. kr. Samtidig har vi fået tal fra skatteministeren, der viser, at man frem til 2010 har udstedt skattelettelser for 223 mia. kr. Jeg spurgte Venstres ordfører, fru Tina Nede-gaard, om der er en sammenhæng imellem de to tal, som størrelsesmæssigt er forbavsende ens, og fik det overraskende svar, at der ikke er nogen sammenhæng, at regeringen altså ikke har noget ansvar for, at statsgælden eksploderer. Jeg tror helt ærligt, at vi skal tilbage til statsbankerotten i 1813 for at se en stat, hvor finanserne udvikler sig så dramatisk dårligt på så kort tid som det, vi ser i øjeblikket.

I modsætning til regeringens bankerotpolitik har Enhedslisten stillet ændringsforslag, som er til debat her i dag, som ikke bare er fuldt finansierede, men som også viser et stort milliardoverskud. Det vigtigste forslag, vi har stillet, er om et stop for fradrag på pensionsindbetalinger, fordi det er asocialt: Jo større indkomst, jo større fradrag. Det er mere end 60 mia. kr., der kommer ind, hvis man fjerner det fradrag. Det forslag har vi stillet i årevis og har fået det afvist,

men forleden dag havde Berlingske Tidende en dobbeltside, hvor de gennemgik vores forslag – de nævnte ikke lige, at det kom fra os, men det skal være tilgivet – og sagde, at sådan kunne man løse statens aktuelle finansielle problemer. Så jeg mener, at vi alligevel er nået et stykke, når Enhedslisten får opbakning til sin politik i Berlingske Tidende.

Vi har søreme også fået opbakning fra regeringen, fordi for nogle måneder siden vedtog vi jo her i Folketinget at begrænse indbetalingerne med skattefrihed på pensionsordninger. Den lille begrænsning, som der er tale om, har regeringen jo selv noteret til 4,2 mia. kr., så vi taler om mange penge, og vi taler om, at en vej, som for bare 2-3 år siden blev fuldstændig afvist, nu er begyndt at få større opbakning. Jeg synes, at man bør tage imod det tilbud, der ligger i, at man kan forbedre statens finanser med 60 mia. kr., for så ville de regnestykker, som finansministeren fremlægger, alligevel komme til at se noget pænere ud. Og det er altså vel at mærke, uden at vi plukker penge fra en eneste. Vi fjerner bare en fradragsordning, således at pensionen, når den til sin tid udbetales, naturligvis er skattefri.

Kl. 16:02

Vi er kommet med nogle andre forslag om en millionærskat eller bankdirektørskat, kan man også kalde den. Vi har foreslået en skat på spekulation. Vi mener, at de multinationale selskaber skal betale mere i skat, end de gør i dag, og vi synes også, at der skal komme mere ind fra nordsøolien, end der gør i dag.

Læg bare mærke til, at alle de forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som altså dækker langt mere end det, vi foreslår af udgifter, ikke er noget, der rammer almindelige indkomster. Det er alle mulige andre, der rammes af de forslag, vi fremsætter.

Vi fremsætter forslag om grøn beskæftigelse. Vi var enige om her til morgen at fremlægge forslag om 10.000 flere job inden for klima, renovering og beskæftigelse. Hvis man ser på vores forslag, kunne vi godt være kommet lidt længere end de 10.000. Vi har et forslag om 40.000, men 10.000 er bedre end ingenting. Desværre kan det så ikke vedtages.

Vi foreslår mere velfærd. Der har vi igen haft hjælp af vores finansminister, for vi har spurgt finansministeren, hvad det koster at ansætte en ledig på dagpenge som hjemmehjælper til at hjælpe ældre. Vi får det helt utrolige regnestykke tilbage, at når man modregner for sparede dagpenge, ekstra skatteindtægter og ekstra moms, der kommer ind, når folk kommer i arbejde, er nettoudgiften 30.000 kr. Så har finansministeren godt nok et fantasiargument om, at det tal skal man alligevel ikke stole på. Det kan ministeren jo selv rede-gøre for, hvis han synes, at det tåler offentliggørelse. 30.000 kr. er nettoudgiften for at sørge for en mere til at passe ældre. Det synes vi bare at man skal komme i gang med i en periode, hvor arbejdsløsheden stiger, som det er tilfældet, og hvor alle kommuner mangler hænder til at gennemføre den velfærd, de gerne vil gennemføre.

Vi har en fattigdomspakke, som vi også mener er vigtig på den måde, at der altså er brug for højere dagpenge til de arbejdsløse, væk med starthjælpen, højere kontanthjælp, højere pensioner. I den forbindelse vil jeg også sige, at vi vil blive ved med at tage fat i det, som vi også har debatteret lidt i dag, nemlig satsreguleringen. Den underlige indretning, som alle partier desværre fra SF til Dansk Folkeparti står bag, nemlig at hver gang man regner ud, hvad en pension eller dagpenge skal vokse med for at følge lønudviklingen, napper man lige 0,3 pct. og tror, at det ikke er ret meget, men det er altså flere tusinde kroner for den enkelte, og det er samlet set altså flere milliarder kroner, der er samlet op i satspuljen. Det bør stoppe, for det skaber ulighed. Det er en ulighedsmaskine, som vi ikke kan fortsætte med at have, og det vil vi selvfølgelig også arbejde meget med i det kommende år.

Vi har foreslået 6 mia. kr. afsat til klimaindsats i ulandene, og det er, fordi vi har hørt på, hvad der foregår ude på Holmen. Vi kan se, at den største hindring for at komme hurtigt frem med en god aftale

for klimaet er, at ulandene skal have hjælp til at gøre en indsats. Når de får hjælp til at gøre en indsats, er de også indstillet på at medvirke til en god aftale. Indtil videre vil de andre rige lande ikke bidrage med det, de skal, og derfor siger vi, at hvis Danmark går i spidsen med 6 mia. kr. som vores andel af det, udviklingslandene skal have af hjælp, så vil det være en stor forbedring og et skridt fremad. Så det vil vi gerne have at vi får vedtaget i dag.

Vi har jo indset, at vi aldrig nogen sinde kunne komme med i et egentlig budgetforlig, hvor vi ligesom tog hånd om hele finansloven, så derfor gjorde vi det lidt overraskende i år, at vi kom til finansministeren og sagde, om vi så ikke kunne blive enige om de 5 små forslag, nogle ganske små forslag til nogle få millioner kroner: huse til hjælp til mishandlede børn, museum for, hvordan åndssvageforsorgen var i gamle dage, hjælp til de små færger og opfyldelse af en FN-konvention om kulturel mangfoldighed, ting, der alle sammen er bred politisk enighed om. Der var ingen uenighed om det, det kunne bare ikke imødekommes. Jeg spurgte, om ikke vi skulle have en forhandling. Nej, sagde finansministeren, du behøver ikke at sætte tid af i din kalender – ud over det første lille møde, vi havde. Desværre. Jeg synes, det er træls, at når der også er så små ting, som vi kan blive enige om på tværs af partierne, kan man ikke, selv om det er begrænsede beløb, finde flertal for det.

Der var ét forslag, vi ikke kunne få flertal for af politiske årsager, og det var ønsket om at lave en undersøgelse af årsagerne til finanskrisen, og hvad regeringens ansvar var for, at vi er kommet så skidt af sted. Det kan jeg sådan set godt forstå at regeringen sagde nej til, så det er o.k. med det nej, men de andre forstår vi ikke.

Så har vi stillet forslag i dag om, at de organisationer, der får masser af ansøgninger fra familier, der ikke har råd til at holde jul, får en ekstra hjælp, så de kan give alle, der har problemer, den julehjælp, som de kan få en god jul ud af. Det ser det desværre ikke ud til at de kan få.

På alle niveauer har den her regering efter vores opfattelse gjort det gennemført forkert: skattelettelser til bankdirektører, intet for at stoppe arbejdslededs himmelflugt og ingen hjælp til dem, der har mindst. Det er jo godt, vi nærmer os et valg, og det er derfor, at jeg bare til sidst vil sige, at vi i dag mere har prøvet at understrege det, vi har, nemlig en mere samlet opposition, end vi har haft i meget lang tid. Det er derfor, vi ikke er gået så hårdt til vores venner om Tibet og udlændingepolitik og skattelettelser til rige, krig i Afghanistan og indkøb af nye kampfly. Det er ikke, fordi vi har glemt, at der er sådan nogle uenigheder. Det er bare, fordi vi har vedtaget, at dem tager vi en anden dag.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er lige en enkelt med en kort bemærkning, så ordføreren bedes blive stående. Værsgo til fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:08

Tina Nedergaard (V):

Ja, den dag kunne man jo se frem til, hvis ikke det ville være en konsekvens af, at der var et alternativt flertal til den regering, vi har nu – den dag, hvor oppositionen kunne sætte sig ned og enes om bl.a. den økonomiske politik, som vi jo drøfter i dag.

Jeg har jo bemærket, at Enhedslisten har sagt – og det synes jeg er rigtigt og klogt – at hvis man skal pege på fru Helle Thorning-Schmidt som statsminister og være støtteparti for en regering, så kan det godt være, at man er et lille parti, men man vil have indflydelse for mandaterne. Sådan har Dansk Folkeparti det også – de er så betydelig større – og de får ganske naturligt indflydelse ved at være støtteparti. Det er også helt rimeligt, at Enhedslisten går efter det.

Så er der den her dag, hvor Enhedslisten vil sætte sig med den øvrige del af oppositionen for at enes om et regeringsgrundlag, som hr. Frank Aaen også ønsker at få indflydelse på. Kunne hr. Frank

Aaen løfte sløret lidt for, hvad det er for nogle ting inden for den økonomiske politik, man særligt vil prioritere at få med i et regeringsgrundlag? Er det f.eks. at beskatte boligerne mere? Det ved jeg at hr. Frank Aaen har været meget optaget af mange gange her i salen.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:09

Frank Aaen (EL):

Det er forkert. Vi har tværtimod sagt, at vi ønsker et skattestop inden for boligbeskatningen, der er skrapere end regeringens. Regeringen lader jo hele tiden grundværdien og skatten på grundens værdi stige, og det har vi sagt at vi gerne vil stoppe, for det er meget skidt for de boligejere, der økonomisk er meget hårdt trængt. Så det, vi har sagt, er: ikke mere løbende boligskat.

Til gengæld vil vi gerne beskatte gevinsterne, når de realiseres. Vi har sagt, at vi gerne vil gribe ind over for det, at dem, der bor her oppe nord for København, lige pludselig en dag kan opdage, at de har tjent mere ved at sove end ved at arbejde, og så oven i købet kan notere sig, at den værdistigning, de har oplevet, er skattefri. Når man har skattefri gevinster, som man scorer for at kunne forbruge, så vil vi beskatte dem, men ikke mens folk stadig bor i deres bolig.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 16:10

Tina Nedergaard (V):

Tak. Nu har jeg i nogle år fulgt Enhedslistens politik herinde, og faktisk er det meget, meget sjældent, om nogen sinde, at jeg som ordfører for Venstre er blevet skoset for, at vi har brugt for mange penge på et område. Derfor kunne man jo forestille sig, at det også er hr. Frank Aaens intention, at de offentlige udgifter, altså investeringerne i kommunerne og regionerne til sygehuse osv., skal øges af hensyn til det socialt retfærdige samfund.

Hvordan vil hr. Frank Aaen få det finansieret, og hvordan vil han så også ligesom få sine venner ovre i venstre side af salen overbevist om, at højere skatter, større omfordeling og mere skat på f.eks. virksomheder og også på boliger – for det er der jo immervæk tale om, uanset hvornår skatten falder – er vejen at gå?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:11

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er nok bedre, at der ikke skal betales skat af værdistigningen på folks bolig før efter deres død, for det er jo det, der er tilfældet. Den gevinst, der er, når folk sælger deres bolig og altså ikke længere skal bo i den, vil vi gerne beskatte. Jeg har hørt mange boligejere sige, at det da var en meget bedre ordening end den med, at grundværdien bare hele tiden bliver beskattet hårdere og hårdere. Så jeg tror da, at det er et godt forslag.

Jeg tror også, at vi på andre områder kan komme igennem med forslag sammen med en kommende regering. Det gjorde vi i SR-regeringens tid, og det tror jeg også vi kan den her gang. Nogle steder er det selvfølgelig helt umuligt, men andre steder er jeg sikker på at vi kan komme igennem med noget. F.eks. er vi jo enige med Socialdemokratiet om, at vi skal have en skat på bankdirektørers millionløn. Det er jo noget, de har lånt fra os, og det siger vi da ja til. Og det

der spørgsmål om at begrænse indbetalinger på pensionsopsparingen, som mest er til for, at de rige rigtig kan score kassen, tror jeg også vi kan blive enige om.

Det er på samme måde som, at jeg jo måtte stemme for regeringens lovforslag om at begrænse fradragsretten og skattefordelene på pensionsopsparinger. Så langt er vi jo trods alt kommet, at selv regeringen kommer med den slags forslag, som vi kan støtte.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger, og den næste ordfører i rækken er hr. Anders Samuelsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:13

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Så sent som her i dag er der kommet nye tal, som viser, at der bare inden for det seneste år er kommet 124.000 færre i beskæftigelse. Man må sige, at krisen kradser ganske alvorligt for dem, som bliver ramt af den situation, som landet er i i øjeblikket. Der er alene for det seneste kvartal et fald i beskæftigelsen på 50.000. Alligevel skal man høre Venstrefolk sige, at de sådan set gerne vil være med til at løse udfordringerne, bare ikke lige nu. Jamen hvornår er det så, at de her udfordringer skal konfronteres, og hvornår er det så, de skal løses?

I Liberal Alliance har vi i år valgt at sige nej tak til at være en del af finanslovsforliget, og det har vi, fordi vi såmænd godt kunne blive imødekømt på nogle små, enkle områder, og det er jo selvfølgelig altid fint; det er rart at kunne være med til at trække noget i den rigtige retning på små udvalgte områder. Men når landet står over for så kæmpemæssige udfordringer, som vi står over for nu, og man fra regeringens side, fra en borgerlig-liberal regerings side, overhovedet ikke så meget som vil være med til bare at tale om at ændre på vilkårene for det danske erhvervsliv, f.eks. ved at gøre noget ved selskabsskatten – på trods af at man i Tyskland arbejder i den retning, på trods af at diverse eksperter peger på, at det måske er en af de mest forvridende skatter, der overhovedet findes, og en af de bedste skatter, man overhovedet kunne tage fat i, hvis man ville forbedre danske virksomheders konkurrenceevne – så valgte vi at sige nej tak.

Hvis man ikke engang vil være med til at tale om det emne, fordi man hellere vil bruge sin energi og sine kræfter, som man har gjort i årets løb, på at indføre f.eks. en multimedieskat eller på at indføre krav til ejere af dieslbiler om at montere partikelfiltre, som ikke virker, på bilerne, udelukkende fordi man er på jagt efter en ekstraskat, som skal være med til at finansiere en skattereform, som ikke blev så ambitiøs, som vi meget gerne ville have haft det – når man er i den situation, at det er det, man møder fra en borgerlig-liberal regering – så giver det altså ikke ret meget mening at være med.

Nu kan regeringen jo sagtens undvære Liberal Alliances tre stemmer; den har jo Dansk Folkeparti at læne sig opad, og derfor kommer der selvfølgelig også et forlig hjem i år. Men jeg må sige, at det er forbløffende, at vi ikke snart kan få taget fat på nogle af de ting, som man burde tage fat på. Og der er nok at tage fat på, som man burde indrullere i en diskussion om en finanslov.

Topskatten er stadig væk et kæmpemæssigt problem, og jeg kan ikke tro, at man ikke langt ind i Venstre og De Konservatives rækker er forbandet over, at man ikke kan få taget fat på den her tåbelige skat, som stort set ikke bidrager med noget som helst til det samlede nationalbudget, men som er enormt forvridende og ødelæggende for mulighederne for at få etableret nye arbejdspladser.

Der er selskabsskatten, som man kunne halvere.

Der er kapitalindkomstbeskatningen, som man burde både forenkle og få ned på en samlet sats på 30 pct.

Der er momsens, som man kunne tage fat i, som stadig væk er enormt høj.

Der er efterlønnen. Få i det mindste sat en stopper for tilgangen til efterlønnen og få den gerne fjernet så hurtigt som overhovedet muligt, så man kunne begynde at bruge de midler, som man i dag bruger på raske og rørige ældre mennesker, til noget mere fornuftigt. Det kunne være til at gøre skattesystemet enklere, eller det kunne være til at forbedre vores skoler, vores sundhedssystem. Der er såmænd masser af steder, hvor det giver noget mere mening at bruge pengene end lige netop på raske og rørige ældre.

Man kunne tage fat på mulighederne for at tiltrække endnu mere kvalificeret arbejdskraft til Danmark. Vi ved, at hver gang der kommer kvalificeret arbejdskraft til Danmark udefra, så er det med til at etablere to, tre, fire nye arbejdspladser. Hvorfor skulle vi dog ikke tage imod den gave? Hvad er det dog, der gør, at den borgerlige regering sidder på hænderne?

Man kunne arbejde med at få indført et regelstop i stedet for kun at tale og tale om, at det også er for galt med alle de regler. Så indfør dog et regelstop. Hvis man nu har været i stand til at få succes med at indføre et skattestop og kunne holde det og forsvare det i så mange år, hvorfor i alverden gør man så ikke noget i forhold til et regelstop, når det nu tilsyneladende er så højt på regeringens dagsorden?

En kortere dagpengeperiode er jo ikke et spørgsmål om at gøre Danmark til et ultraliberalistisk natvægterssamfund, hvis man taler om en dagpengeperiode, som kommer ned i nærheden af svenske tilstande. Men heller ikke her vil man gøre noget.

Hvis det var sådan, at vi gennemførte bare nogle af de reformer, som Liberal Alliance lægger op til, og som stort set samtlige landets kloge, vise mænd, økonomer, peger på at der skal til, så kunne vi få væksten op i det her samfund. Og det er sådan set en hovedpointe med det, der er Liberal Alliances politik: Vi vil gerne have væksten op. For hvis man får væksten op, er man i stand til at slå et større brød op, og når man har et større brød, så er der mere at fordele af. I stedet for sidder vi herinde i Folketinget og fedter rundt med en kage, som i bund og grund bliver mindre og mindre på grund af den økonomiske krise, og fordi vi ikke får sat gang i hjulene. Den lille kage forsøger vi så at bruge al vores energi på at fordele mere og mere ligeligt, mere og mere – i citationstegn – retfærdigt. Det er simpelt hen spild af god energi.

Kl. 16:18

Hvis vi fik en forøget vækst i det danske samfund på omkring 1½ pct. om året, i forhold til hvad vi ellers ville have, så ville vi have op mod 130 mia. kr. ekstra i 2019-2020 – 130 mia. kr. ekstra, hvis vi havde samme skattetryk. De 130 mia. kr. kunne gøre godt rigtig, rigtig mange steder. Men alligevel ender vi med den ene gang efter den anden at parkere os selv i et hjørne, hvor vi diskuterer, om millionæren har fået mindre i skattelettelse end metalarbejderen. Hvorfor dog ikke være mere fokuseret på, om metalarbejderen kunne få mere gavn af, at vi har et større BNP og dermed langt flere midler til rådighed? Dermed kunne metalarbejderen få glæde af et langt bedre sundhedssystem og et langt bedre uddannelsessystem, fordi der ville være råd til det. Men den dagsorden har Folketinget fuldstændig forskanset sig fra, sådan som situationen er i øjeblikket, fordi vi lider af galoperende vælgerangst.

Jeg er overbevist om, at der ikke er mange vælgere hos S og SF, som måske er i en oprørsk tilstand. SF'erne er højst sandsynligt i en oprørsk tilstand, fordi de ikke kan finde ud af, hvor de har hr. Villy Søvndal, fordi han skifter holdning hele tiden.

Socialdemokraterne vakler måske imellem at skulle stemme på Socialdemokratiet eller på Dansk Folkeparti, men jeg er fuldstændig overbevist om, at der er rigtig mange radikale vælgere, som ikke lige kan se perspektivet i, at Det Radikale Venstre er på vej ind i et tæt samarbejde med Socialdemokratiet og SF, som har garanteret, at Det Radikale Venstre ingen indflydelse får på en kommende skattepoli-

tik. Det Radikale Venstre har stort set ikke protesteret mod de udsagn.

Jeg er også fuldstændig sikker på, at der er rigtig mange konservative vælgere, som stadig væk stemmer konservativt, men som er lede og kede af, at man nu i så mange år har hørt De Konservative tale om, at man burde have en skat i Danmark på maks. 50 pct. De Konservative har siddet ved regeringsbordene siden 2001, og vi er ikke i nærheden af at være nede på maks. 50 pct.

Jeg er også fuldstændig sikker på, at der er rigtig mange Venstre-folk, som ikke lige havde forestillet sig, at deres parti skulle forvandles fra at være Danmarks førende liberale parti til at være en dårlig kopi af et socialdemokrati. Derfor er jeg sådan set også sikker på, at der er muligheder for, at den her situation kan ændre sig. Den skal i bund og grund ændre sig ved, at de danske politikere begynder at gå på jagt efter den vælger, som er omstillingsparat, og som har erkendt, at der er noget, der hedder globalisering, som vi skal forholde os til, og at det derfor kræver reformer i en helt anden størrelse.

Når det er den vælger, vi begynder at appellere til, så kan vi også flytte det her, men så længe at alle Folketingets partier kun appellerer til den vælger, som man har defineret sig frem til er angst for forandringer, angst for nytænkning, angst for, at nogle får mere end andre, ja, så står vi stille, og så får vi en finanslov af den karakter, som regeringen og Dansk Folkeparti har forhandlet sig frem til.

Det er en uambitiøs finanslov. Det er ikke et forlig, som vi vil være med i, og derfor er vi ikke en finanslovsforligspartner i år, men selvfølgelig ender vi med at stemme finansloven hjem, for man skal have et husholdningsregnskab i ethvert land. Men som forligspartner at skulle forsvare det, som der er lagt op til her, og som ligger i forlængelse af tåbelige skatter som multimedieskat og strafafgift til dieselbilere, vil vi ikke stå model til, og derfor stemmer vi, som vi gør.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen markeringer for korte bemærkninger. Jeg ser ikke flere ordførere i salen, og der har heller ikke meldt sig nogen privatister, så vi fortsætter. Det er finansministeren, der får ordet, og det er i en halv time. Værsgo.

Kl. 16:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Debatten i dag om finansloven for 2010 har jo på mange måder været forudsigelig. Jeg kan konstatere, at der fortsat er uenighed om den økonomiske politik mellem på den ene side regeringspartierne og Dansk Folkeparti og på den anden side oppositionen. Jeg hilser det velkommen, at positionerne trækkes skarpt op, så det er tydeligt, at der her er to alternativer at vælge imellem.

Jeg må samtidig sige, at jeg er meget tilfreds med aftalerne om finansloven for 2010. Finanslovaftalen består samlet set af 19 delaftaler, og alle partier her i Folketinget har været med til at indgå aftaler. Det i sig selv finder jeg meget tilfredsstillende. Det tjener som et godt eksempel på det samarbejdende folkestyre. Der har været lidt drama undervejs i forhandlingerne om globaliseringspuljen, men der har til sidst i forløbet vist sig en vilje til at finde fornuftige løsninger, så det er lykkedes at indgå nogle gode aftaler, og det vil jeg gerne kvittere for. Jeg vil også gerne kvittere for det gode samarbejde med Dansk Folkeparti. Endnu en gang har Dansk Folkeparti taget ansvar for finansloven og været det bærende parti bag den samlede finanslovaftale.

Jeg synes, at der er rigtig mange gode initiativer i aftalerne. Lad mig fremhæve nogle stykker: Vi forbedrer endnu en gang forholdene for vore ældre medborgere. Kvaliteten i ældreplejen får et løft på 300 mio. kr. årligt, formuegrænsen for ældrechecken hæves, så 13.000 flere folkepensionister i 2010 kan få glæde af ydelsen, og der indføres et prisloft på 45 kr. for udbragt mad til ældre. Vi har des-

uden lavet en omfattende aftale om regelforenkling, der flytter mange gode kræfter fra papirarbejdet til velfærdsopgaver, og aftalen om repatriering betyder, at udlændinge får bedre mulighed for at vende tilbage til hjemlandet f.eks. for at tilbringe alderdommen hos familien.

For de unge betyder finansloven for 2010 bedre muligheder for at gennemføre deres uddannelse og få et job. En kontant bonus på op til 50.000 kr. for hver ny praktikplads er blandt de tiltag, der skal være med til at skaffe 5.000 nye praktikpladser i 2010. Samtidig er der med udmøntningen af globaliseringspuljen fordelt godt 9 mia. kr. i 2010-2012 til en styrket indsats for bl.a. universiteterne, professionshøjskolerne og erhvervsuddannelserne. En mere konsekvent indsats over for børn og unge, der begår kriminalitet, er også et resultat af aftalen. Der afsættes 238 mio. kr. til bl.a. at nedsætte den kriminelle lavalder til 14 år og indføre særlige ungedommere i hver retskreds. Desuden får kommunerne med ungeydelsen et nyt redskab i indsatsen for udsatte unge, og fra satspuljen er der afsat i alt 486 mio. kr. i de kommende 4 år til bl.a. gadeplansindsatser i udsatte boligområder og en styrket kriminalpræventiv indsats.

Samtidig understøtter regeringen og Dansk Folkeparti væksten og beskæftigelsen med en række nye vækstinitiativer, som bl.a. sætter gang i nye, fornuftige investeringsprojekter. Vi forstærker vedligeholdelsen af det statslige vejnet. Vi fremrykker vedligeholdelsesprojekter på sygehuse og løfter de fysiske rammer i psykiatrien og retspsykiatrien. Vi moderniserer naturfagslokalerne i gymnasierne, og vi igangsætter en omfattende energirenovering og vedligeholdelse af statens bygninger for blot at nævne nogle af de nye projekter. Samlet set omfatter de nye projekter investeringer for omkring 5 mia. kr. over nogle år.

Kl. 16:27

Det bringer mig til debatten om den økonomiske politik, for hvad er realiteterne her? Realiteterne er, at Danmark er et af de lande i verden, der har reageret hurtigst på den finansielle krise; med bank- og kredittpakkerne har regeringen sikret stabiliteten i den finansielle sektor og sikret, at virksomheder og borgere kan låne penge til sunde projekter. Realiteterne er, at vi har igangsat en historisk stor lempelse af den økonomiske politik – vi lemper finanspolitikken med omkring 60 mia. kr. i 2009 og 2010 – og oven i det kommer jo frigivelsen af midlerne i SP-ordningen og på selvpensioneringskonti. Den økonomiske politik i 2009 og 2010 er inklusive virkningerne af lave renter dermed med til at fastholde omkring 80.000 arbejdspladser. Lempelserne er større end kickstarten under Nyrup i 1993 og 1994, selv om ledigheden dengang var tre gange større end i dag, og vi er et af de OECD-lande, der lemper finanspolitikken mest i 2009 og 2010. Realiteterne er, at man, hvis man sammenligner med Socialdemokraternes vækstplan fra februar, kan se, at de tiltag, vi har besluttet siden dengang, har haft lige så stor effekt på vækst og beskæftigelse som Socialdemokraternes vækstplan. Det må aflive enhver snak om, at regeringen ikke gør noget for at dæmpe stigningen i ledigheden.

Regeringen har ført og vil fortsat føre en afbalanceret og ansvarlig økonomisk politik. Vi har fulgt udviklingen i dansk økonomi tæt og handlet aktivt og hurtigt, når det har vist sig nødvendigt at justere den økonomiske politik. Derfor glæder det mig også, at langtidsløsheden fortsat er ekstraordinært lav og stort set ikke er steget under krisen. Her høstes frugterne af vores aktive arbejdsmarkedspolitik med fokus på opkvalificering og aktivering af ledige og effektive rådgivningskrav, der tilskynder til at søge uddannelse og job. Vi har igangsat et massivt løft af de offentlige investeringer. Samlet set øger vi de offentlige investeringer med godt 30 pct. fra 2008 til 2010. Det svarer til et løft på 11 mia. kr. Ifølge OECD's seneste skøn er væksten i de offentlige investeringer højere end i noget andet OECD-land.

Men regeringens strategi går ikke på ét ben. Ud over et massivt investeringsløft øger vi med finanslovaftalen virksomhedernes likviditet ved at forlænge kredittiderne for A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og vi styrker familiernes økonomi ved at sænke skatten på arbejde i 2009 og 2010; skattereformen fra marts øger alene husholdningernes købekraft med over 20 mia. kr. i 2010, fordi skattelettelserne gennemføres hurtigt, mens finansieringen indføres mere gradvist. Desuden har vi givet mulighed for, at borgerne kan få udbetalt midlerne i SP-ordningen. Vi regner med udbetalinger på 28,5 mia. kr. efter afgiften i 2009, og hertil kommer, at vi med finanslovaftalen frigiver opsavede midler på selvpensioneringskonti på 4,5 mia. kr. Det styrker familiernes købekraft markant, og det er med til at understøtte vækst og beskæftigelse.

Så hævder oppositionen, at vi hellere skulle have brugt pengene på at øge investeringerne endnu mere, end vi i forvejen gør. Det er jeg lodret uenig i. Vi skal investere, javist, det gør vi også, men regeringen ønsker også at skabe tryk om familiernes økonomi for at styrke optimismen og troen på fremtiden. Det er jo netop det, vi ser nu, hvor forbrugertilliden stiger og faldet i detailomsætningen er vendt, og det er helt afgørende for at få dansk økonomi godt igennem krisen.

Kl. 16:31

Her står regeringens strategi i skarp kontrast til den økonomiske politik, som Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti ønsker at føre. Regeringen vil fastholde skatkestoppet, mens Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil sætte skatten op. Det skaber utryghed for borgerne. Det er til skade for privatforbruget, og det virker som gift for et i forvejen trængt boligmarked.

Vi har i dag været udsat for en kritik, der åbenlyst ikke hænger sammen, nemlig at vi på den ene side ikke gør nok, at vi skal lempe finanspolitikken endnu mere, og at vi på den anden side ikke har styr på statens husholdningsbudget, at underskuddet er alt for stort.

Jeg må totalt afvise den kritik. Det hænger nu engang sådan sammen, at når vi lemper finanspolitikken for at give et skub til dansk økonomi, øges underskuddet på de offentlige finanser her og nu. Samtidig er skatterne og den høje kompensation ved ledighed med til at stabilisere dansk økonomi under krisen. Når ledigheden stiger, falder skattebetalingerne, og udgifterne til overførsler stiger. Dermed flytter vi penge fra de offentlige kasser over i borgernes lommer. Det er en automatisk lempelse af finanspolitikken, som understøtter vækst og beskæftigelse ud over det, de vækstfremmende initiativer, vi aktivt har sat i værk, gør.

Skiftet fra store overskud på de offentlige finanser i 2008 til store underskud i 2010 kan altså primært tilskrives de markante lempelser af finanspolitikken, både dem, som regeringen har gennemført, og dem, der kommer automatisk. Så stort set hver en krone, overskuddene er reduceret med, er gået til at understøtte vækst og beskæftigelse og til at polstre familiernes økonomi med under krisen.

Når der er plads til massive lempelser af finanspolitikken i disse år, skyldes det, at regeringen har afdraget på den offentlige gæld i de gode tider. Det har været muligt, fordi regeringen siden 2001 har ført en balanceret og ansvarlig økonomisk politik med vægt på nøjsomme reformer.

Men der er jo også grænser for, hvor store underskud vi kan have og hvor længe. Der er en regning at betale, hvis vi lemper for meget. Det vil blot føre til højere renter, som vil skade privatforbruget og boligmarkedet og dermed modvirke den lempelige finanspolitik, og konkurrenceevnen vil svækkes yderligere, så beskæftigelsesmulighederne i eksportvirksomhederne reduceres.

Vores forskellige syn på den økonomiske politik afspejles også i skattepolitikken. Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti gennemført en skattereform, som styrker den offentlige økonomi med 5 mia. kr. på længere sigt. Skattereformen øger tilskyndelsen til at yde en ekstra indsats på arbejdsmarkedet, så skattegrundlaget vok-

ser. Dermed får vi flere penge i kassen, så vi fortsat kan fastholde den gode offentlige service og velfærd til glæde for alle danskere, ikke mindst for de svage i samfundet.

Over for regeringen og Dansk Folkepartis skattereform står Socialdemokraterne og Socialistisk Folkepartis udspil om skat, som blev lagt frem for nogle måneder siden. Der blev det klart for enhver, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil sætte skatten op med 18 mia. kr. Forslagene i skatteudspillet går stik imod den fornuftige retning, som skattesystemet har bevæget sig i de seneste 20 år. Og udspillet er et markant brud med de seneste 15-20 års bestræbelser på at sikre et konkurrencedygtigt skattesystem. Det gælder forslagene om højere afgifter på grænsehandelsfølsomme varer, om øget selskabsbeskatning, om genindførelse af omsætningsafgift og højere marginalskatte. Den slags tiltag rammer økonomiske aktiviteter, som er mobile, uanset om der er tale om en omsætning, virksomheder eller personer. Derfor risikerer vi at tabe skattegrundlag til udlandet.

Samtidig vil skatteforhøjelserne svække udbuddet af arbejdskraft med flere tusind personer. Det er ikke den vej, vi skal gå, hvis vi skal sikre velfærden i de kommende årtier. Det er en helt afgørende forudsætning for fremtidens velfærdssamfund, at vi formår at styrke arbejdsudbuddet, for fremover skal færre erhvervsaktive finansiere den offentlige velfærd for flere ældre.

Kl. 16:36

Det er en meget uansvarlig økonomisk linje, Socialdemokraterne og SF lagde for dagen med deres skatteudspil. Det er udtryk for en forældet og bagudrettet tankegang. Det indeholder ingen svar på fremtidens udfordringer for velfærdssamfundet, tværtimod svækkes de offentlige finanser på længere sigt, og Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil tilsyneladende efterlade regningen hos kommende generationer.

Vi skal sikre, at vi bliver bedre til at skabe økonomisk vækst i dansk økonomi i årene efter krisen. Mens vi har været gode til at skabe mange nye arbejdspladser og sikre høj beskæftigelse, har vores evne til at skabe høj produktivitetsvækst været mindre god i de seneste 15-20 år. Vi skal blive mere produktive, hvis Danmark også om 10 år skal være blandt de rigeste lande i verden, som statsministeren nævnte for nylig.

Det første, jeg gerne vil nævne, er, at vi allerede har gennemført en række reformer, der bidrager til at sikre vækstgrundlaget for dansk økonomi efter krisen. Med velfærdsreformen fra 2006 har vi taget et stort skridt, bl.a. med globaliseringsinitiativerne, som har fokus på investeringer i uddannelse, forskning, innovation og iværksætteri. I foråret lavede vi en skattereform, som netop hjælper med at sikre højere vækst og arbejdsudbud i fremtiden. Senest har vi jo nedsat et vækstforum, som skal hjælpe ved at komme med gode råd til, hvordan vi tackler denne udfordring.

Det andet, jeg gerne vil nævne, er udfordringerne for den offentlige økonomi på den anden side af krisen. Det ser ud til, at den økonomiske udvikling er ved at vende. Verdensøkonomien er i bedring, og et moderat internationalt opsving synes nu at være undervejs. Dansk økonomi er også gradvis på vej frem. Vendingen i økonomien vil styrke eksporten, og det markante rentefald er med til at stabilisere boligmarkedet. Samtidig er faldet i privatforbruget bremset op, og det skaber grobund for fornyet fremgang i dansk økonomi.

De seneste år har vi fokuseret på at stabilisere dansk økonomi. Mens mange lande rundt om i Europa har været tvunget til at konsolidere, har vi kunnet lempe den økonomiske politik markant for at understøtte vækst og beskæftigelse. Det har vi kunnet gøre, fordi vores udgangspunkt var godt, fordi vi har sparet op i de gode tider. Men det er klart, at vi også i Danmark på et tidspunkt må forholde os til, at udgifterne er større end indtægterne. Vi får et billede af denne udfordring, når vi efter årsskiftet udarbejder et nyt konvergensprogram til EU. Men nu og her handler det om at få dansk økonomi så

skånsomt som muligt igennem den internationale krise. Og med finansloven for 2010 er der taget et vigtigt skridt i den retning.

Hvad er det så, vi har hørt fra oppositionens side i dag? Ja, Socialdemokraternes ordfører, hr. Morten Bødskov, sagde, at der var præsenteret et klart alternativ til den førte politik. Ja, jo, hvis man kan kalde overbud, overbud og overbud for et alternativ. Vi oplever den kendte sammenhæng: S kommer med overbud, SF kommer med dobbelt overbud, Enhedslistens overbud er uden for bedømmelse, og så har vi Det Radikale Venstre, som tilslutter sig overbud, men som krydrer det med et forslag om at afskaffe efterlønnen i morgen.

Tag nu ledigheden. Regeringen fører en lempelig økonomisk politik, som formindsker antallet af ledige med 80.000. Socialdemokraterne kritiserer regeringen voldsomt for, at almindelige virksomheder i Danmark må afskedige medarbejdere, fordi eksporten er faldet. Så regeringens skøn om, at ledigheden kommer op på 160.000 i 2010 er fuldstændig uacceptabelt. Det skal reduceres med 10.000 til 150.000. En ledighed på 150.000 er ifølge Socialdemokraterne o.k. og ansvarlig, og man må forstå, at de 160.000 er en skandale, hvorimod 150.000 ledige er dybt ansvarligt.

Kl. 16:42

Underskuddet på 75 mia. kr. i regeringens prognose er ifølge oppositionens udsagn alt, alt for højt. Det er uacceptabelt efter S, SF og De Radikales mening, så derfor vil man lægge et sted mellem 15 og 36 mia. kr. oveni. Hvad er det lige, visdommen er i det?

Når vi så efter krisen skal bringe økonomien i balance igen, er der en vild kritik af regeringen. Har vi hørt forslag i dag? Ja, Det Radikale Venstre vil insistere på, at en S-SF-RV-regering skal afskaffe efterlønnen. Men vi må jo gætte os til, hvor store skattestigninger der ellers skal gennemføres ud over stigningen på de 18 mia. kr., som allerede er indeholdt i S og SF's skatteplan. S, SF og RV kritiserer regeringen for den politik, der går på to ben, nemlig den politik, der for det første går ud på at fremrykke offentlige investeringer, som vi jo kan se er de højeste siden midten af 1960'erne, og for det andet går ud på at styrke familiernes økonomiske situation.

Nej, siger oppositionen, det skal vi ikke gøre. Vi skal kun gå på ét ben, vi skal ikke give skattelettelse, siger oppositionen, tværtimod skal skatterne hæves med mindst 18 mia. kr. – og hvis deres økonomiske politik bliver gennemført, vil virkeligheden jo vise, at skatterne vil blive hævet endnu mere. Vi skal efter oppositionens mening altså kun satse på at sætte skatterne op, og vi skal satse på at fremrykke offentlige investeringer. Vi skal ikke kere os om, at det er efterspørgslen, der falder, og at det er ganske almindelige virksomheder, som så må indskrænke medarbejderstaben, vi skal kun tænke på bygge- og anlægssektoren.

Jeg vil sige igen, at jeg priser mig lykkelig for, at vi ikke lyttede til oppositionens råd i de gode tider om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr. Vi brugte overskuddet til at nedbringe gælden for, og det er det, man får glæde af i dag, så man her i den økonomiske krise kan mildne virkningerne for danskerne.

Men prisen tager Det Radikale Venstre dog. De har meldt sig ind i den røde blok med S, SF og Enhedslisten, og alligevel gør de efterlønnen til en prøve for en ny regerings økonomiske politik. Her er vi vist inden for det, der i Tour de France-sprog hedder en kategori uden for bedømmelse. Det vil kræve meget store pædagogiske evner fra fru Margrethe Vestagers, hr. Morten Østergaards og fru Lone Dybkjær side, og jeg må sige, at de indtil nu ikke har løftet den pædagogiske opgave.

Er der et klart alternativ? Jeg vil citere en kendt politiker, som sagde: Tja, nå, bum bum. Tak.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til finansministeren for talen og for overholdelsen af taletiden, endda til den gode side. Jeg har foreløbig 21 markeringer for korte bemærkninger, og jeg læser lige navnene op her, så man har en for-

nemmelse af rækkefølgen, for vi prioriterer jo ordførerne først. Den første er Morten Bødskov, og så er det Ole Sohn, Morten Østergaard, Frank Aaen, Anders Samuelsen, Christine Antorini, Anne Bastrup, Line Barfod, Lone Dybkjær, Karina Lorentzen Dehnhardt, Simon Emil Ammitzbøll, Eigil Andersen, Magnus Heunicke, Jesper Petersen, Jonas Dahl, Kirsten Brosbøl, Mogens Jensen, Flemming Bonne Hansen, Julie Skovsby, Jens Peter Verner og Sophie Hæstorp Andersen.

Vi begynder nu, og vi har maks. 1 ½ time afsat til det i respekt for, hvor mange minutter en minister må stå på talerstolen. Den første er hr. Morten Bødskov, værsgo.

Kl. 16:46

Morten Bødskov (S):

Jeg står her med den økonomiske redegørelse, og på en af de sider, der ikke har noget sidetal, er der en lettere smilende, kan man roligt sige, finansminister, som siger, at konsekvensen af regeringens økonomiske politik er, at man kræver en betydelig konsolidering for at sikre holdbare offentlige finanser. Bladrer man så lidt længere frem, kommer man frem til side 16, hvor det bliver indrømmet, at for at der kan sikres balance i dansk økonomi, skal der de næste 5 år, fra 2010-2015, udfyldes et hul på 30 mia. kr.

Der er mit enkle spørgsmål bare: Hvad er regeringens forslag til, at det sker? Har regeringen overhovedet en holdbar økonomisk politik? Svaret blæser i vinden, men hvis man kan overbevise os om, at man rent faktisk har svar på, hvordan man har tænkt sig at udfylde det her hul på 30 mia. kr., kan det være, at vi kan få et nogenlunde gangbart grundlag for den videre debat.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har under krisen prioriteret at sikre, at danskerne kommer så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, og derfor fører vi en lempelig finanspolitik. Men vi stikker jo ikke under stolen, at der bliver en regning, der skal betales bagefter. Vi ved også, at vi får et underskud, der ligger over EU's regler om 3 pct., og at vi i 2011, 2012 og 2013 skal sikre, at vi bringer underskuddet ned. Så vi stikker ikke noget under stolen. Men vi vil ikke kvæle et spirende op-sving nu. I 2010 vil vi følge krisen, og vi vil føre en lempelig finanspolitik. Her i det nye år skal vi jo så se på den langsigtede holdbarhed, og vi skal udarbejde et konvergensprogram, som vil blive fremlagt, og hvor vi vil se, hvad størelsen af den langsigtede udfordring for Danmark er.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for anden korte bemærkning.

Kl. 16:48

Morten Bødskov (S):

For at citere en i hvert fald i løbet af dagen tilstedeværende politiker må man til det svar sige: Tja, bum bum. Har vi virkelig en finansminister, som ikke er i stand til at svare på det, som han selv er underskriver af? Altså, hvordan har man tænkt sig at lukke det hul på 30 mia. kr., som han selv skriver er i dansk økonomi de næste 5 år? Er det folkepensionisterne, som skal holde jul i uvished? Er det efterlønsmodtagerne, er det dagpengemodtagerne, er det førtidspensionisterne, som først efter nytår får at vide, hvad det er, regeringen har tænkt sig gøre for at lukke hullet på 30 mia. kr.? Har vi virkelig en finansminister, som ikke har et svar på, hvordan han vil lukke det hul, som han sammen med sit parlamentariske grundlag selv har væ-

ret med til at skabe? Hvad er svaret på, hvordan man skal lukke hullet på 30 mia. kr., som der er nu, men som skal lukkes for at nå målet i 2015-planen og sikre holdbare offentlige finanser?

Kl. 16:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ministeren.

Kl. 16:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis hr. Morten Bødskov havde været en opmærksom læser af den økonomiske redegørelse, ville han også have set, at vi forventer at skulle styrke finanserne med 0,5 pct. om året, men at vi har indbygget en sikring af dette i vores forslag, for alle forslag, vi har gennemført, er tidsbegrænsede. Når en investering er gennemført, bortfalder udgiften, når en pulje til renovering er brugt op, bortfalder den, og samtidig vil der ske en indfasning af skattereformen. Hvis hr. Morten Østergaard havde læst den økonomiske redegørelse, kunne han have set, at af den udfordring på 0,5 pct. af BNP, der er, er der for 2011 allerede her indbygget 0,4 pct. Så det er noget, vi løbende er opmærksom på i vores tilrettelæggelse af den økonomiske politik.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Sohn for sin første korte bemærkning.

Kl. 16:50

Ole Sohn (SF):

Der er jo stadig væk et hul trods de initiativer, der er taget med finansloven. Det fremgår jo af Økonomisk Redegørelse. Og når man laver Økonomisk Redegørelse, er det vel også fair, at parlamentet, den lovgivende forsamling, får en fornemmelse af, bare en indikation af, om regeringen føler sig i stand til at løse opgaven og i givet fald hvordan.

Derfor efterlyser vi sådan set bare nogle overskrifter. Skal der skræres ned nogen steder? Skal der trylles på en eller anden måde? Hvordan vil man tage vare på pengene?

Kl. 16:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har prioriteret at føre Danmark så skånsomt igennem krisen som muligt. Det betyder, at vi i 2010 vil føre en lempelig finanspolitik. Der er ingen af os her i lokalet, der ved, om krisen er overstået. Vi kan se nogle positive tegn, men det kunne jo være, at der kom nogle tilbageslag, og derfor kender vi ikke størrelsesordenen af den udfordring, vi står i, før vi i 2010 får regnet på konvergensprogrammet.

Derfor får hr. Ole Sohn mig ikke til at gå ind og sige, hvad de konkrete instrumenter er, for vi skal kende omfanget af den udfordring, vi står over for. Hvis vi var i den lykkelige situation, at vi kunne sige, at alting nu er afblæst, så kunne vi sige noget med sikkerhed. Men det kan vi ikke. Det er jo derfor, vi ingen steder siger, at der ikke skal tages nye initiativer i 2010. Vi håber, at der ikke skal det, men ingen kan vide det.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Ole Sohn for den sidste korte bemærkning.

Ole Sohn (SF):

Nu er det sådan, at man kan sige, at nogle af de initiativer, regeringen har sat i gang, jo åbenlyst ikke har virket. Forbrugsfesten, som skulle komme som følge af skattelettelser, SP-penge og lignende, er udeblevet. Der havde man jo en forestilling om, hvad det ville betyde. Nu viser det sig så, at det ikke gav den effekt, og så har man lavet nye tal. Sådan er det jo. Man må altid lave sine beregninger og sine vurderinger ud fra det kendte grundlag, vi har. Hvis det viser sig, at opsvinget kommer i 2010, kan man jo regulere på sine udfordringer. Bliver det være, så er opgaven desto større. Det er da ikke en ledelses opgave at sige: Jamen vi ved ikke, om krisen bliver bedre eller værre næste år, så vi lader være med at lave nogen planer, før vi kan se lys for enden af tunnelen.

Hvad er regeringens bud, sådan som situationen ser ud nu?

Kl. 16:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 16:53

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er muligt, at jeg ikke er i stand til at udtrykke mig klart, men jeg har jo sagt, at for 2010 har vi besluttet at føre en lempelig finanspolitik. Det står fast. Jeg ved godt, at hr. Ole Sohn jo har fået sin indskoling i en mere planøkonomisk tankegang, men vi lever i en dynamisk verden, og vi kan jo ikke vide, hvordan udfordringen udvikler sig. Derfor må vi jo vende tilbage til udfordringen. Men for 2010 fører vi en lempelig politik, for det skønner vi er nødvendigt. Og så må vi jo i løbet af 2010 overveje – det får vi jo fint tid til – hvad det så er, vi gør, når vi ved, hvor stor udfordringen er.

En lille bemærkning til hr. Ole Sohn: Jeg ville godt lige vide, hvordan man så havde forestillet sig, at privatforbruget ville have udviklet sig, hvis ikke vi havde styrket familiernes private økonomi? Man kunne jo forestille sig, at det var gået endnu værre. Så man kan jo ikke dømmе de initiativer ude, hvilket hr. Ole Sohn tilsyneladende gør.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Morten Østergaard, værsgo.

Kl. 16:54

Morten Østergaard (RV):

Finansministeren sagde, at økonomien går på to ben. Det må så være det, der hedder øget statsgæld og højere ledighed. For det er jo det, der er resultatet af den førte politik.

Finansministeren vil gerne slå det hen, som om at vi i Det Radikale Venstre er rene fantastere med vores reformforslag. Men så skylder finansministeren jo bare at svare på, hvordan man vil nå målene i 2015-planen. Men det, vi først og fremmest måske har et behov for at få at vide, er, om finansministeren står ved 2015-planen. Vi har hørt fra Venstre i dag, at det mener man nok man gør. Så har vi fra Dansk Folkeparti, det parlamentariske grundlag, hørt, at det gør man ikke, for man vil have en ny plan. Og så har man fra Det Konservative Folkepartis side forsøgt at lægge sig i midten og sige, at det kan være, at man skal revidere den.

Jeg synes, det ville være relevant at få at vide fra finansministeren, om den mistanke, vi har om, at den plan for længst er smidt væk, og at man nu er ude i 2020-scenariet, eller hvad det er, i virkeligheden holder vand. Men under alle omstændigheder ønsker vi i hvert fald et helt klart svar fra finansministeren på, hvad det er, man

vil gøre for at skabe holdbarhed i dansk økonomi. Hvilke initiativer vil man tage?

Kl. 16:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er fuldstændig rigtigt, at regeringens politik går på to ben. Det ene er at fremrykke offentlige investeringer for at sikre, at vi udnytter den ledige kapacitet, der måtte være i bygge- og anlægssektoren, og det andet ben er at styrke familiernes økonomi, hvor der jo kommer ganske betragtelige skattelettelser til næste år.

Så vil jeg gerne sige til beroligelse for hr. Morten Østergaard, at vores udgangspunkt er 2015-planen og de centrale mål om balance på den strukturelle saldo i 2015 og et mål om en langsigtet finanspolitisk holdbarhed. Men jeg vil bare gerne have lov igen at sige til hr. Morten Østergaard, at vi i det nye år vil regne på holdbarheden i forbindelse med det konvergensprogram, der skal udarbejdes. Der vil vi så se, hvor stor den regning er, og hvor stor den udfordring er, som krisen her har udløst.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden korte bemærkning.

Kl. 16:56

Morten Østergaard (RV):

Den del af svaret, der kom på mit spørgsmål, nemlig det, at Det Radikale Venstres forslag var fantasi, betyder jo så, at finansministeren i dag siger, at Nationalbanken er en flok fantasi, at Velfærdskommissionen er fantasi, at de økonomiske vismænd er fantasi, at Arbejdsmarkedskommissionen er fantasi. Altså, al den uafhængige rådgivning, som finansministeren har, er afvist som fantasi. Det er jo egentlig mageløst, når man samtidig står her i dag og ikke kan give en eneste konkret anvisning på, hvad man har tænkt sig at gøre for ikke bare at genoprette det hul, der er kommet, mens man har kigget på, men som også var der i forvejen, før krisen satte ind, fordi man ikke havde modet til at lave reformer under højkonjunkturen.

Derfor er det jo bare, vi må sige som nationalbankdirektøren, at hvis ikke man kan fremlægge en plan, hvor der både er målsætninger og midler til at nå dem, har man jo ikke en troværdighed i den økonomiske debat.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:57

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når jeg taler om fantasi, er det Det Radikale Venstres forestillinger om, at man kan gå ind i en regering med De Radikale og Socialdemokraterne og så gennemføre det, der er Det Radikale Venstres politik. Det er jo, om jeg så må sige, vælgerbedrag i højeste potens.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Frank Aaen. Værsgo.

Kl. 16:57

Frank Aaen (EL):

Tak. Vi har jo i løbet af dagen diskuteret lidt det med, hvordan pengene både på kort sigt og på lang sigt fosser ud af statskassen. Vi havde bl.a. en diskussion med hr. Mike Legarth om, hvordan rege-

ringen havde tænkt sig, at det problem skulle løses. Det svar, vi fik, var, at det skulle man kigge på efter nytår, men det skulle findes i Arbejdsmarkedskommissionens rapport. Vi kunne ikke lige helt få at vide, hvad det så mere præcist skulle være, men det kan være, at finansministeren kan hjælpe os.

Er det f.eks. de to mest centrale forslag, som Arbejdsmarkedskommissionen stiller, nemlig 1, at efterlønsordningen skal afvikles, og 2, at dagpengeperioden skal afkortes fra 4 til 2 år? Er det her, pengene skal findes?

Kl. 16:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 16:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg prøvede at forklare i min tale: Når konjunkturerne vender, og der igen kommer gang i økonomien, så får vi jo igen momsindtægter, så får vi igen skatteindtægter, så vil de ledige komme i arbejde, og udgifterne til dagpenge vil falde, så opsvinget i sig selv løser jo en del af udfordringen med hensyn til underskuddet.

Men jeg skal ikke skjule, at der bliver en udfordring for os, som vi skal betale. Men vi kender ikke størrelsesordenen af den udfordring. Når vi kender den, må vi jo så se på den langsigtede holdbarhed i økonomien. Jeg står ved det efterlønsforlig, som vi lavede i 2006, slut.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren, sidste korte bemærkning.

Kl. 16:59

Frank Aaen (EL):

Jo, men det er da fint. Hvis vi tager Arbejdsmarkedskommissionens forslag, er det sådan, at de to ting her, afskaffelse af efterlønnen og afkortning af dagpengeperioden, tilsammen står for 90 pct. af den samlede effekt, som Arbejdsmarkedskommissionen forestiller sig. Så tager vi efterlønnen ud, og så er der i virkeligheden kun en fjerdedel tilbage af det, kommissionen foreslår, og det er en halvering af dagpengeperioden. Kan vi få lige så klart et svar om halveringen af dagpengeperioden? For man kan altså rolig sige, at hvis der både siges nej til kommissionens forslag om at fjerne efterlønnen – hvilket jeg er glad for at ministeren siger nej til – og nej til at halvere dagpengeperioden, er der jo ingenting tilbage i Arbejdsmarkedskommissionens forslag. Så kan vi få et lige så klart svar om arbejdsledshedsdagpengeperiodens længde?

Kl. 17:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I 2010 fører vi en lempelig finanspolitik. Det er regeringens politik. Når vi kender størrelsen af den udfordring, der kommer, den regning, vi skal betale, giver det os jo lejlighed til i løbet af 2010 at overveje, hvad de konkrete initiativer så måtte være. Og derfor vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at vi vil få rig lejlighed til at drøfte disse ting.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Anders Samuelsen.

Kl. 17:01

Kl. 17:04

Anders Samuelsen (LA):

Det er jo snart jul, så derfor vil jeg lige læse en kort ønskeseddel op fra Liberal Alliance, og så kunne jeg godt tænke mig, om finansministeren ville byde ind på, om der bare var et af de her ønsker, som han ville opfylde i det kommende år, altså bare i den forstand, at han vil arbejde for at komme i nærheden af et af de her ønsker, vi har: Fjernelse af topskatten, halvering af selskabsskatten, sænkelse af kapitalindkomstbeskatningen, at man klipper toppen af momsen, stopper for tilgangen til efterløn, åbner mere op for kvalificeret arbejdskraft i det her land, indfører et regelstop og etablerer en kortere dagpengeperiode.

Er der nogen af de her tiltag, som jo ikke på nogen måde burde skræmme en Venstremænd fra vid og sans, som finansministeren vil arbejde for bliver til virkelighed i det kommende år?

Kl. 17:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når vi er kommet ind i 2010, skal vi lave et konvergensprogram, og der vil vi se størrelsesordenen af de udfordringer, vi bliver konfronteret med, og der bliver jo rig lejlighed for hr. Anders Samuelsen og andre i forbindelse med finanslovforhandlingerne for 2011 til at fremføre alle de gode forslag, der måtte være.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 17:02

Anders Samuelsen (LA):

Jeg må sige, at i modsætning til Socialdemokratiet, som tidligere i dag rakte hænderne i vejret og overgav sig og sagde, at de aldrig nogen sinde ville komme med nogen forslag selv, de ville bare vente på, at regeringen kommer med udspil og indkalder til forhandlinger, står jeg jo allerede på nuværende tidspunkt og kommer med en lang liste af gode forslag. Og det eneste, jeg beder om, er, at finansministeren melder ind på bare ét af de her punkter og siger: Det her lyder som god musik i en Venstremænds ører, det er jeg med på at arbejde i retning af. Men det kan jeg jo tilsyneladende ikke engang få finansministeren til, og så er der jo kun én ting at konstatere, og det er, at landet har en socialdemokratisk finansminister, for han svarer på præcis samme måde som den socialdemokratiske ordfører, som har sagt i dag: Nej, jeg vil ikke komme med noget udspil, jeg vil bare vente på, at de andre kommer med udspil. Så der er jo overhovedet ingen forskel mellem en finansminister fra Venstre og en finansordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For så vidt angår næste år, har regeringen besluttet, at vi vil føre en lempelig finanspolitik, som fremgår af den Økonomiske Redegørelse. Det er, fordi vi vil understøtte et opsving. Vi vil ikke i 2010 lægge ryg og stemme til ting, som kunne kvæle et spirende opsving, og derfor får hr. Anders Samuelsen jo rig lejlighed til i forbindelse med finansloven for 2011 at fremføre alle de gode ønsker, han måtte have til fremtidens Danmark.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 17:04

Christine Antorini (S):

Nu er jeg da blevet helt spændt på, om vi overhovedet får noget svar på noget som helst, efter at jeg har fulgt debatten indtil nu. Der er ikke noget svar på hullet på de 30 mia. kr. i kassen, der ikke noget svar på, om regeringen kan støtte bare et eneste af Liberal Alliances forslag. Men der er jo i hvert fald nogle ting, som regeringen har meldt ud på. Man synes meget klart, at det er helt fantastisk med private hospitaler, endda så fantastisk, at de er blevet overfinansieret. To gange har man fået en alvorlig næse fra Rigsrevisionen for det. Det har nu ikke gjort et stort indtryk på regeringen, men det er da i hvert fald en klar markering, altså flere private hospitaler. Viden- skabsministeren fra Venstre har nu også meldt ud, at vi nu også skal til at have private universiteter, og senest har regeringspartneren, De Konservative, spillet ud med, at der nu bare skal gang i endnu mere udlicitering i den kommunale sektor. Den skal være helt op til 36,5 pct. Hvorfor lige det? Det ved jeg ikke. Men 36,5 pct. skal udliciteres, især inden for plejehjem. Hvad mener Venstre om det forslag?

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo et af de punkter, hvor Socialdemokratiet ligner sig selv, som det var i 1980, i 1950, i 1930. Der skal laves én offentlig løsning, og den kan borgerne lide, eller de kan ikke lide den. De har ikke nogen alternativer. Der har det for regeringen været helt afgørende at udstyre borgerne med rettigheder til at vælge noget andet, og et af de vigtigste initiativer, vi har taget, var at udstyre borgerne med en ret til, hvis ikke de kunne blive behandlet på et offentligt sygehus, at vælge et andet offentligt sygehus eller vælge et privat sygehus eller sågar vælge et sygehus i et udland, hvor det offentlige betalte pengene. Det er en af de store landvindinger, men jeg er da godt klar over, at for socialdemokrater, for rigtige socialdemokrater, er det en pestilens at udstyre borgerne med nogle rettigheder. Der skal der være ét tilbud, og det har man så bare at være glad for. Men den opfattelse har vi ikke.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini.

Kl. 17:06

Christine Antorini (S):

Jamen så har jeg da svært ved at forstå, hvorfor Venstre ikke bare kan gå ind og sige, at det da er dejligt, at Socialdemokratiet har spillet ud med en række frihedsrettigheder til kommunerne. Det er jo ikke, fordi vi synes, at udlicitering er en hellig ko, man overhovedet ikke kan diskutere. Der er jo mange af vores borgmestre, der har brugt udlicitering og også har fået nogle økonomiske fordele ud af det. Det, vi siger, er, at vi faktisk har tillid til, at kommunerne godt selv kan håndtere det, og derfor skylder finansministeren jo et svar på, hvorfor De Konservative til gengæld vil gå ind og tvinge kommunerne til, at de partout skal udlicitere 36,5 pct. af opgaverne i 2011, og de har peget på, at det bl.a. kunne være inden for de såkaldte bløde områder, plejehjem, plejesektoren, ældreomsorgen. Finansministeren må da i det mindste kunne have en holdning til, om det også er i den retning, Venstre ønsker at gå.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:07 mindelige private erhvervsliv, fordi det ikke kunne klare sig selv, medmindre det fik den der milliard kroner. Og finansministeren er enig i, at det var det, der skulle til. O.k., så har vi da fået det afklaret.
Kl. 17:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg deler slet ikke fru Antorinis forargelse over, at der skulle findes andre tilbud end det ene offentlige tilbud. Vi er da kommet så langt her i samfundet, at vi kan tillade os at give folk valgmuligheder. Vi er jo ikke tilbage i 1920'erne eller 1930'erne, hvor det vigtigste var bare at komme med et eller andet tilbud. Nu er det da et spørgsmål om, at folk kan få lov at vælge og få det størst mulige råderum til selv at træffe beslutninger. Jeg synes, at det er en fuldstændig forældet tankegang, fru Antorini serverer for os her, nemlig at den eneste løsning skulle være ét offentligt tilbud. Man må da have tillid til, at borgerne kan vælge fornuftigt. Det er jo sådan set det, regeringens politik står for.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Anne Baastrup.

Kl. 17:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu skal jeg undlade at gå ind i en diskussion om hele den problemstilling. Jeg vil bare sige, at den ene ting er jo, om man kan få operationerne og behandling på hospitalerne så billigt som muligt. Der kan regionerne, tidligere amterne, jo udbyde operationer og få de billigste tilbud på operationer.

Så er der den anden situation, hvor vi udstyrer borgeren med en rettighed, altså hvor det er borgeren, der har ret til at vælge et andet sygehus. Og til det er der bare at sige, at det nogle gange koster penge at udstyre borgerne med en rettighed, men udgiften er under ingen omstændigheder og har ikke været i den størrelsesorden, som fru Baastrup siger.

Kl. 17:08

Det kan være, at der er andre socialister, der føler sig kaldet til den her diskussion, og så kan vi jo diskutere den problemstilling. Men generelt vil jeg bare afvise, at det har kostet penge, og jeg kunne da med glæde forleden dag se, at man i Region Hovedstaden sendte folk på privathospital, fordi det var billigere end at sende dem på Gentofte Sygehus.

Kl. 17:11

Anne Baastrup (SF):

Er ministeren enig i, at det er i overensstemmelse med regeringens politik, at man i den her periode, hvor regeringen har siddet, har hældt penge ind i privathospitalerne, 1 mia. kr. i overbetaling? Er det regeringens politik at bruge skatteydernes penge på den måde?

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Line Barfod.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:08

Line Barfod (EL):

Vi kan jo konstatere, at der er et kæmpe hul i statskassen, og at pengene fosser ud. Når vi så spørger til, hvorfra der skal komme penge ind til at dække hullet i statskassen, er svaret – det kunne jeg forstå på ministerens svar tidligere – at ministeren ikke vil røre efterlønnen, men at det jo formentlig så, kan man gætte sig til, bliver de arbejdsløse, der skal betale. Og jeg vil gerne høre, om ministeren så vil sige, at det er det, man vil komme med af Arbejdsmarkedskommissionens forslag, altså at man vil halvere dagpengeperioden, og at det således er de arbejdsløse, der kommer til at betale for, at man har forgyldt de rigeste og man har forgyldt privathospitalerne. Er det det, som vi kan se frem til i den kommende tid?

Kl. 17:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er regeringens politik at sikre, at borgerne får nogle valgmuligheder. Hvis ikke man kan blive behandlet på et offentligt sygehus, skal man kunne vælge et privat sygehus, og man skal også kunne vælge et sygehus i udlandet, som det offentlige betaler. Det er regeringens politik.

Jeg ved også godt, at det, ligesom det gælder fru Antorini, vender sig i fru Baastrup, hvis borgerne får nogle rettigheder til at vælge noget andet end den ene standardiserede offentlige løsning. Men det er jo et af de punkter, hvor der er en meget klar skillelinje i Folketings-salen her. Der er nogle, der vil udstyre borgerne med nogle rettigheder, nogle valgmuligheder, og give dem et råderum til selv at vælge, og så er der den klassiske socialdemokratisk-socialistiske model med én løsning: Tag den, eller lad være. Kan I lide den, er det fint, kan I ikke lide den, er der ikke noget at gøre ved det.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Anne Baastrup.

Kl. 17:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For så vidt angår 2010, har regeringen besluttet en lempelig finanspolitik. Det gør vi for at skaffe danskerne og det danske samfund så lempeligt igennem krisen som overhovedet muligt. Når vi kommer ud på den anden side af krisen, vil der jo også komme gang i den økonomiske aktivitet, så en del af det underskud, vi står med, jo vil blive opvejet af, at vi igen vil få stigende momsindtægter, at vi igen vil få stigende skattebetalinger, at der igen vil komme mere ind via selskabsskatten, og at udgifterne til understøttelse vil falde, og det er jo nogle af de ting, der giver det store underskud i øjeblikket.

Så ved vi, at en række af de initiativer, regeringen har taget, er tidsbegrænsede, de ophører, når aktiviteten er færdig, og det hjælper til at styrke holdbarheden og indfasningen af skattereformen. Men på trods af disse ting vil vi i det nye år blive præsenteret for et konver-

Anne Baastrup (SF):

Det var et meget klart svar. Det er faktisk første gang, jeg har fået et regeringsmedlem til at erkende, at der har været en overbetaling på 1 mia. kr. i de foregående år. Det synes jeg er en interessant oplysning, for det betyder så også, at ministeren er totalt enig med formanden for privathospitalerne, da han på et årsmøde, jeg tror, det var i 2006 eller 2005, udrød: Det er meget, meget svært at køre en dårlig forretning med et privathospital.

Hvem er det, der har sørget for, at det var en god forretning? Det har skatteyderne. Skatteyderne har hældt 1 mia. kr. ned i det helt al-

gensprogram, hvor vi kan se, hvad der så er den langsigtede udfordring, vi står over for. Og der får vi i 2010 tid til at diskutere, hvad vi så gør i 2011, og fru Line Barfod får lejlighed til at fremføre alle sine forslag i forbindelse med finansloven for 2011. Så der vil blive rig lejlighed til at drøfte disse ting.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:13

Line Barfod (EL):

Det svarede sådan set ikke på spørgsmålet. Er det de arbejdsløse, som kan regne med, at det er dem, der kommer til at betale? Ministeren sagde jo, at det er Arbejdsmarkedskommissionens forslag, man vil se på, men ikke den del, der handler om efterlønnen, som er langt den største. Den anden mulighed, der er tilbage i Arbejdsmarkedskommissionens forslag, er så halveringen af dagpengeperioden. Så er det de arbejdsløse, som regeringen ser på, når regningen skal betales for de store skattelettelser, for støtten til privathospitaler og for den øvrige privatisering, som regeringen har stået for, fordi man ønsker at tvangsharmonisere de ydelser, som borgerne får?

Kl. 17:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu tror jeg, fru Line Barfod forveksler mig med hr. Frank Aaen, som talte om Arbejdsmarkedskommissionen. Det tror jeg ikke jeg har nævnt i min tale heroppe, så der må være tale om en forveksling.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:14

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Jeg må virkelig beundre finansministerens talent for at trække alle mulige ting ind og blande alting sammen. På den ene side siger han, at vi vil blive præsenteret for et konvergensprogram i januar. Det ved vi alle sammen hvad vil kræve, og så må vi jo undre os over, at regeringen eller finansministeren på nuværende tidspunkt overhovedet ikke kan sige noget som helst om, hvordan man så vil klare at opfylde konvergensprogrammet. For det vil finansministeren ikke.

På den anden side siger finansministeren, at når man nu kender udfordringen – finansministeren er åbenbart den eneste, som ikke kender udfordringen – i løbet af 2010, vil man komme med et udspil, og det får vi rig lejlighed til at diskutere i forbindelse med finansloven for 2011. Kan vi tage det som et løfte om, at regeringen i forbindelse med finansloven for 2011 vil komme med en plan for, hvordan man sikrer holdbarhed i det danske samfund med hensyn til indtægter og udgifter på finansloven ikke for 2011, men bare på lidt længere sigt?

Kl. 17:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi ved ikke, om tingene udvikler sig i en gal retning, når vi kommer efter nytår, og derfor kan vi jo ikke sige noget om, hvor stor den regning, vi skal betale, er. Jeg vil gerne gentage, for der er ligesom en

misforståelse hos venstrefløjten her, at vi i 2010 har besluttet at føre en lempelig finanspolitik for at bringe danskerne så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, og derfor sker der ingenting, andet end at vi fører en lempelig finanspolitik i 2010.

Vi vil ikke tage initiativer, der kan kvæle et spirende opsving. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at understøtte det. Det er jo en regerings ansvar at skulle fremlægge den økonomiske politik for året efter, og i forbindelse med finanslovforhandlingerne vil vi selvfølgelig fremlægge vores bud på, hvordan finanspolitikken skal være i 2011.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 17:16

Lone Dybkjær (RV):

Jo, men vi diskuterer jo ikke 2010. Der har regeringen sit flertal, og vi er klar over, at man fører en lempelig finanspolitik. Finansministeren har sagt det 25.000 gange, og det behøver finansministeren sådan set ikke at understrege så meget. Enhver idiot, selv os folketingsmedlemmer, kan se, at det er en rimelig lempelig finanspolitik, der føres, med 95 mia. kr. i underskud.

Uanset om krisen fortsætter eller ej, rammer sandheden på et eller andet tidspunkt jo også denne regering, og derfor spørger vi bare: Hvornår agter regeringen at give sit bud på, hvordan man får balance i dansk økonomi? Og kan finansministeren garantere, at det vil ske, inden der udskrives et valg?

Kl. 17:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Før vi kan fremlægge et forslag, skal vi jo vide, hvad udfordringen er, og vi ved ikke i dag, hvad den udfordring er. Det vil vi vide en gang i 2010. De kendsgerninger må fru Lone Dybkjær da bøje sig for.

Kl. 17:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 17:17

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, jeg er en lidt trist og træt retsordfører, og før ministeren begynder at gisne om, hvorfor det hænger sådan sammen, kan jeg sige, at jeg synes, det er lidt hårdt at skulle trække regeringen op på retspolitikken hele tiden.

Først var det politireformen, så var det bandekrigen, man ikke reagerede på, så var det domstolene, og nu fortsætter det. Nu er det så også Kriminalforsorgen. De seneste historier fra Kriminalforsorgen tyder på, at der er sket lige præcis det, som vi i oppositionen frygtede, nemlig at bandekrigen er rykket indenfor. Der er simpelt hen meldinger om, at bander trænger ind udefra, grupperinger kommer internt op at slås, og bandemedlemmer kan frit rekruttere, så vi risikerer at få flere bandemedlemmer frem for færre, som jo egentlig er det, vi gerne vil.

Det leder mig frem til mit spørgsmål, for jeg synes, regeringen snorksover på det her område. Den har slet ikke anerkendt, at Kriminalforsorgen spiller en rolle i bandekrigen, så jeg vil egentlig godt spørge ministeren: Hvad er egentlig årsagen til, at man har undtaget Kriminalforsorgen fra at få flere penge til at løse den her opgave? Og jeg ønsker ikke en redegørelse for de småslatter, man har sat af

på finansloven til Kriminalforsorgen, for fakta er, at Kriminalforsorgen er ude i en kæmpe sparerunde.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er fuldstændig rigtigt, at bandekrigen er en stor udfordring for det danske samfund. Men det er – undskyld mig, fru ... folketingsmedlem – noget latterligt at høre, at SF, som har stemt imod samtlige initiativer på det retspolitiske område vedrørende rockerkriminalitet og ændringer af straffeloven, at det parti, der har stemt imod alt, stiller sig op her som den store forkæmper. Det er jo et af de områder, hvor man kan sige at der er et stort misforhold mellem, hvad SF siger, og hvad SF gør.

Kl. 17:19

Kl. 17:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så kan jeg lige fortælle finansministeren, at det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt, der stiller det næste spørgsmål nu. (*Finansministeren* (Claus Hjort Frederiksen): Tak, tak).

Kl. 17:19

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er fint, tak for det – ellers havde jeg selv orienteret ministeren om, hvad mit navn er.

Ministeren svarer for det første ikke på mit spørgsmål, og for det andet ved ministeren jo godt, at den her regering har haft lige præcis det flertal, som regeringen har skullet bruge til at kunne gøre, hvad den ville på retspolitikområdet de sidste 8 år, og det ser ud til ikke at have virket – med eller uden SF's hjælp. Så det er en fuldstændig grundløs anklage; regeringen har ansvaret for den situation, vi ser på nuværende tidspunkt.

Jeg synes, jeg mangler et svar og en forklaring fra ministeren til mig på, hvorfor man har givet mange flere penge til domstolene og politiet uden nogen sinde at have gjort sig nogen tanker om, hvad det kunne betyde for Kriminalforsorgen. Er det ikke indlysende, at når man giver flere penge til politiet og domstolene, vil det have en afsmittende virkning på Kriminalforsorgen? Nu er sandheden den, at Kriminalforsorgen skal spare 2 pct. Det betyder nedskæringer i sikkerheden, det betyder nedskæringer i de initiativer, der skal sikre, at fanger kommer ud på den rigtige side af loven bagefter. Er ministeren ikke bekymret for, at regeringens retspolitik ikke hænger sammen?

Kl. 17:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Uden at kende terminerne – og jeg vil nødig hænges op på det – vil jeg sige, at det foresvæver mig, at vi til næste år skal diskutere en flerårsaftale for Kriminalforsorgen. Sådan er det jo, at man med mellemrum diskuterer de her ting. Og i 2010 skal man, så vidt jeg husker, diskutere en ny flerårsaftale for Kriminalforsorgen, og der må man selvfølgelig se på, hvad der er af problemer, når man laver sådan en aftale.

Kl. 17:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår sådan set godt, hvorfor de røde bliver ved med at spørge finansministeren om, hvad man skal gøre for at sikre dansk økonomi. Det er, fordi de ikke selv har noget svar. Jeg synes sådan set, at finansministeren burde hjælpe dem med at finde svaret.

Jeg er glad for, at der bliver kvitteret for, at Liberal Alliance faktisk kom med en række gode forslag, men kunne regeringen ikke komme lidt mere ind i kampen? En liberal finansminister og en borgerlig regering burde kunne komme med nogle svar på, hvordan vi sikrer, at Danmark også i fremtiden er et velstandssamfund. Jeg synes altså, at der mangler et svar. Det må man da kunne forvente af landets finansminister.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der findes jo i nogle kredse den opfattelse – det kan jeg så forstå at der også gør her i Folketingssalen, og den er jo udbredt blandt økonomer – at man for at føre en ansvarlig politik skal lave en meget, meget stor reform, der så kan løse problemerne i al fremtid. Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at den danske arbejdsmarkedsmodel, flexicuritysystemet, jo ikke er en statisk model. Der skal hele tiden justeres på hjulene i maskinrummet, alt efter hvordan ledigheden udvikler sig, langtidsledigheden udvikler sig, ungdomsledigheden udvikler sig, i hvilke fag der måtte være mangel på arbejdskraft eller være ledighed. Det er den måde, som regeringen lige siden 2001 har tacklet de her problemer på. Vi har, hver gang der har været udfordringer, justeret arbejdsmarkedspolitikken, og det er den måde, som vi vil gøre det på fremover.

Jeg ved så godt, at der er nogle økonomer, og det er tilsyneladende også Det Radikale Venstre, Liberal Alliance og Socialdemokraterne, som mener, at man kan lave en eller anden megating, som kan løse problemerne i det danske samfund i mange år fremover. Det tror jeg ikke på. Jeg tror, at det fornuftige er, at vi tackler udfordringerne hen ad vejen. Sådan er arbejdsmarkedsmodellen i hvert fald. Det er ikke en, hvor man kan sige, at vi en gang for alle har fundet løsningen, for udfordringerne veksler.

Derfor har vi jo også gennemført ændringer i dagpengeloven, og for halvandet år siden lavede vi et indgreb i de supplerende dagpenge. Det gør vi jo sådan hen ad vejen, når der er behov for det. Det tror jeg er den rigtige måde at gøre det på.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak for sammenligningen, men jeg tror dog, hvis det endelig kommer dertil, at finansministerens politik er tættere på Socialdemokratiets end den, jeg repræsenterer.

Så skammer vi os i Liberal Alliance altså ikke over, at de fleste førende økonomer er enige i vores økonomiske politik. Det synes vi sådan set er en ros. Men jeg forstår, at finansministeren synes, at det er en hån, at man har en politik, som er i overensstemmelse med den økonomiske fagkundskab. Jeg ville da ønske, at man havde en sådan på landsplan.

Sandheden er jo den, at vi, på trods af at vi har en liberal finansminister, ikke har fået nogen væsentlig reform af dagpengesystemet; der er ikke lagt op til nogen væsentlig reform af efterlønsordningen;

vi har verdens højeste skattetryk; vi har haft et markant fald i produktiviteten, og der er fremover udsigt til en utrolig lav vækst i den danske produktivitet. Det skulle da ikke være nøgletallene, når vi har en borgerlig-liberal regering.

Hvis man kom udefra og så på den danske finanslov og skulle gætte, om der sidder en socialdemokratisk eller en borgerlig finansminister, ville man jo gætte på, at det var hr. Morten Bødskov, der havde ansvaret. Der skal gang i de reformer, hvis vi fremadrettet skal have økonomisk holdbarhed og velstand til danskerne.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:25

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er bare nødt til at sige i al beskedenhed, at vi jo har ført en økonomisk politik, der bragte ledigheden ned på 1,9 pct. Der har aldrig været så mange mennesker i beskæftigelse i Danmark, som før krisen kom. Masser af mennesker, der var dømt ude af arbejdsmarkedet, har fået en chance for et liv med arbejde. Det er nogle af de resultater, vi har opnået.

Med al respekt for den udvikling, som vi står over for, hvor der er en stigning i arbejdsløsheden, er den altså i dag på 4,2 pct., og hvis man sammenligner med de andre lande, der er ramt af krisen, er ledigheden i Spanien på 20 pct., i England på 10 pct., USA på 10 pct., og Sverige nærmer sig de 10 pct., så må man trods alt sige, at vi har ført en rimelig fornuftig og ansvarlig politik her i landet. Så udgangspunktet for hr. Simon Emil Ammitzbølls kritik er forfejlet.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:26

Eigil Andersen (SF):

Kommunernes plejecentre med meget svage ældre skal udliciteres til private firmaer, og alle ved, at det fører til fyresedler til SOSU-medarbejdere. Alle kan ikke bevare deres job, for de private firmaer tjener bl.a. deres overskud ved, at de nedlægger stillinger. Som tidligere nævnt er det klart, at når regeringen bruger penge, som samfundet ikke har, til at give skattelettelser til de rigeste i Danmark på 100.000 kr. pr. person, så får man behov for at skære i velfærden, også på ældreområdet. Det mener vi i SF ikke at man som samfund kan være bekendt.

Mine spørgsmål til finansministeren er, og jeg håber på nogle klare svar: Er finansministeren og Venstre enige i, at plejecentre for ældre skal udliciteres til private? Man slår fra finansministerens side på, at der skal være valgfrihed. Hvis man bor på et plejecenter og er ældre og plejen så bliver udliciteret, skal man altså flytte, er det virkelig seriøst ment?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan høre, at debatten her rigtig rykker i de gamle socialister, altså, at der nu for alvor skal laves én løsning, og at vi ikke tåler at se andre løsninger. Jeg tror, at det for borgerlige er helt afgørende, hvad det er for en behandling, folk får. Er det en behandling, der lever op til den standard, vi kræver af et af verdens højest beskattede lande, hvor vi har krav på den bedst mulige service? Det er sådan set det,

der skal interessere os som politikere. Men for mig er det ikke et kriterium, at der kun findes én offentlig løsning.

Jeg vil gerne sige til hr. Eigil Andersen, at det i den her krise jo er staten, der tager slaget i forbindelse med krisen. Vi friholder jo kommunernes økonomi. Kommunerne er jo helt friholdt fra krisen. Husholdningerne er friholdt fra krisen, når man ser på deres disponible reallønninger osv. Så altså, på den måde er det, vi diskuterer i dag, sådan set den overordnede politik. Men hr. Eigil Andersen får mig ikke til at synge med på melodien om, at alt skal være, som det var i 1930'erne.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:28

Eigil Andersen (SF):

Det er der heller ikke nogen der har sagt, og heller ikke jeg.

Det er da den mest opsigtsvækkende påstand, jeg har hørt i dag, nemlig at kommunerne skulle være fritaget for at blive ramt af krisen og den politik, regeringen fører. Den her regering har systematisk hen over årene holdt kommunernes økonomi nede med det resultat, at de fleste kommuner har sparet på folkeskole-, ældre- og børneområdet. Det mærker borgerne rundtomkring, og derfor gik det jo også regeringen dårligt ved det netop afholdte kommunalvalg, selvfølgelig gjorde det det.

Jeg fik ikke noget svar på: Hvis plejen bliver udliciteret på et ældrecenter og jeg som ældre er utilfreds, er det så ministerens mening, at jeg skal flytte til et andet sted? Det lyder ganske uhyrligt. Er ministeren opmærksom på, at den rapport fra Rambøll, der bliver omtalt her, og som er lavet for Udbudsrådet, siger, at når man når frem til anden udbudsrunde, sker der det, at prisen stiger 5 pct., fordi der typisk kun er en enkelt, der byder på opgaven, sådan at det også på længere sigt simpelt hen er en dårlig forretning. Er ministeren opmærksom på det?

Kl. 17:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Eigil Andersen behøver bare at tage over Øresundsbroen til Sverige og se, hvordan den økonomiske krise er væltet videre til kommunerne derovre, sådan at alle kommuner nu er ude i store runder om besparelser. Det er derfor, jeg siger, at vi i Danmark har friholdt kommunerne for de økonomiske konsekvenser af krisen. I hvert fald er det jo åbenbart, at der på de centrale velfærdsområder er tilført over 60 mia. kr. mere, end der var i 2001, hvor vi kom til.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:30

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Finansministeren er jo også kendt for at være Venstres chefstrateg gennem 10 år og har i den forbindelse udtalt: Giv os 10 år, og vi har et andet Danmark. Nu forlader vi jo så 00'erne, altså årtiet her, hvor finansministeren har haft magten og jobbet som chefstrateg. Danskerne blev for nylig spurgt i en meningsmåling, hvad man kan kende det årti på. Svaret var helt entydigt, at det har været grådighedens årti. Det er danskernes dom over det årti, vi nu forlader.

Samtidig ved vi, at 50 pct. flere nu lever i langvarig fattigdom, end da regeringen kom til. Så kan man jo spørge: Er ministerens ideologiske projekt om at tage velfærdssamfundet bid for bid ved at lykkes nu?

Kl. 17:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved ikke, om betegnelsen for folk skulle være grådighedens parti. Det er jo i hvert fald ikke noget, der har præget den indsats, som regeringen har udført i de her år. Vi har jo tværtimod lagt umådelig vægt på at udstyre borgerne med nogle rettigheder, sådan at man giver borgerne en mulighed for selv at vælge i hverdagen, selv at få et råderum til at indrette sig. Det har man gjort i sundhedsvæsenet, på ældreområdet osv., på en lang række områder, og det er jo det, der har kendetegnet de initiativer, vi har taget. Så ved jeg godt, at på alle områder, de områder, hvor borgerne udstyres med en valgmulighed, bekæmper Socialdemokratiet det, men når jeg skal se tilbage på vores 8 år, er det med stolthed over, at vi har udstyret borgerne med en lang række rettigheder og valgmuligheder, noget, som jeg også godt ved er uendelig fjernt for Socialdemokraterne.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:32

Magnus Heunicke (S):

Nu var det så danskerne, der mente, at det var grådighedens *årti*. Grådighedens *parti* overlader jeg det helt til Venstre selv at definere om de er.

Nu taler ministeren så også om, hvilket Danmark der er blevet skabt de sidste 10 år, og jeg kan citere regeringens nyere socialminister for at sige: Jeg kan ikke sige, om der er blevet flere eller færre fattige. Og ministeren sagde det, i forbindelse med at hun sagde, det var glædeligt, at så mange flere familier i år søger julehjælp, fordi hun så mener, at det bare betyder, at folk er blevet opmærksomme på, at der er de her tilbud om hjælp fra de humanitære organisationer, mens de, altså organisationerne, jo så helt entydigt fortæller, at det er, fordi der er blevet flere fattige.

Men hvad mener finansministeren har haft det overordnede ansvar for økonomien i Danmark det sidste år? Er der kommet flere fattige, eller er der kommet færre fattige, eller har heller ikke finansministeren nogen som helst anelse om svaret på det spørgsmål?

Kl. 17:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Finansministeren.

Kl. 17:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo også en af de diskussioner, vi har haft gennem årene, nemlig hvordan det går med de fattige. Når man tager det som medianen og så halvdelen, der tjener mindre osv., er det jo et relativt begreb, og der har vi jo så haft den situation, at når beskæftigelsen stiger, når ejendomspriserne stiger, når aktiekurserne stiger, når der er gang i det danske samfund, så er uligheden steget. Men det, vi er ude for i øjeblikket, må jo så glæde hr. Magnus Heunicke, nemlig at ledigheden stiger, aktiekurserne falder, ejendomspriserne er faldet, og så kan hr. Magnus Heunicke glæde sig over, at ligheden så bliver større.

Men hvis jeg skal vælge imellem, om jeg ønsker et samfund, hvor der er gang i den, hvor ledigheden er lav, hvor huspriserne er ordentlige, og hvor aktiekurserne er ordentlige, så vil jeg vælge det frem for et samfund i stagnation. Det er jo den diskussion, hr. Magnus Heunicke så gerne vil have: Bliver der flere fattige, bliver der færre fattige? I øjeblikket bliver ligheden større, desværre kan man sige, som følge af stagnationen og krisen i samfundet. Men er det et rigtig godt valg? vil jeg spørge hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:34

Jesper Petersen (SF):

Finansministeren fik her i sin opsamling sagt, at regeringen har besluttet at føre en lempelig politik for at bringe danskerne skånsomt igennem krisen. Det helt store problem, som mange danskere oplever i forbindelse med krisen, er jo, at de bliver fyret. 10.000 er blevet fyret hver måned flere måneder i træk, og alligevel har regeringen altså valgt en strategi, der nu viser sig at have slået komplet fejl.

Man har pumpet skattelettelser ud, SP-penge, men det virker ikke, og forbruget har måtte nedjusteres igen i den seneste udgave af Økonomisk Redegørelse. Når man bliver fyret, når huspriserne rasler ned, så bruger folk ikke de penge, der gør, at der kommer gang i beskæftigelsen. Så regeringen er ansvarlig for, at der er tusindvis af flere danskere, der er blevet arbejdsløse, end der ville have været, hvis man havde ført den krisepolitik, støttet af økonomer på striben, som oppositionen har foreslået: Offentlige investeringer, garanti for beskæftigelse.

Hvis man går op i at føre danskerne lempeligt gennem krisen, hvorfor vælger man så ikke den mest effektive medicin?

Kl. 17:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:35

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er, fordi vi er nødt til at gå på to ben i vores krisehåndtering.

Vi er nødt til at stimulere aktiviteten ved at fremrykke offentlige investeringer, og som det fremgår af Økonomisk Redegørelse, er den jo fra 2008 til 2010 steget med 30 pct. Vi får i 2010 offentlige investeringer for 44 mia. kr. – det højeste, vi har haft i umindelige tider. Jeg tror, at vi skal tilbage til 1970'erne, før vi kan finde noget tilsvarende. Det er det ene ben.

Men det andet ben er da at sikre, at der er tryghed for de enkelte familier. Og jeg tør da slet ikke tænke tanken om, hvordan det var gået med privatforbruget, hvis ikke borgerne havde fået den sikkerhed, nemlig at der var en skattereform, der trådte i kraft i 2009, at der kommer endnu flere skattelettelser i 2010, og at SP-midlerne og selvpensioneringskonti var blevet frigivet.

Jeg tør slet ikke tænke den tanke, hvordan forbrugerne havde reageret, hvis ikke det var sket. Der tror jeg måske vi ville have risikeret noget meget, meget slemt i den forbindelse. Men for regeringen er det afgørende, at det går på to ben: At vi både fremrykker investeringer og understøtter familiernes økonomi.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:37

Jesper Petersen (SF):

Mon ikke faldet fra tinderne havde været en smule mindre, hvis ikke regeringen havde ført en uansvarlig politik i årene op til finanskrisen, som ifølge stribevis af økonomer gjorde, at krisen kom tidligere og værre her end i andre lande? Man har ikke ført en ansvarlig økonomisk politik, men pustet til en boligboble, og så ramler det hele pludselig, og derfor bruger folk ikke pengene, selv om man giver dem ud som skattelettelser. Huspriserne rasler ned på grund af verdens største boligboble, og nu bliver folk til og med fyret. Hvis ikke der var så mange, der var blevet fyret, så ville folk vel bruge nogle flere penge?

Det eneste lempelige, der er for alvor, er regeringens skattepolitik, hvor man næste år giver de velstillede ufinansierede skattelettelser, hvor man skaber et endnu større hul i statskassen, der skal finansiere en meget lempelig skattepolitik for de velstillede i det her land. De får over 100.000 kr. i skattelettelse, mens andre får småkroner og risikerer arbejdsløshed, fordi regeringen vælger en ineffektiv krisemedicin. Sikke en julegave til danskerne!

Kl. 17:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er et stort problem, at ledigheden stiger i Danmark. Jeg synes, det er et stort problem, at vi får et stort underskud i de næste mange år. Men jeg vil gerne sige, at hvis hr. Jesper Petersen gad kigge sig lidt omkring i verden, tror jeg, han ville se, at mange kigger på Danmark med misundelse.

Vi nedbragte jo vores gæld i de gode år, og det giver os basis for at føre en lempelig finanspolitik nu. Hvis man ser på, hvordan EU-landene har måttet reagere, så er der en række lande, som må stramme finanserne i 2009 og 2010 – tag de baltiske lande, tag Irland. Så er der nogle lande, der kan føre en lempelig politik i 2009, men har annonceret, at de vil stramme finanspolitikken i 2010 – f.eks. England og Frankrig. Og så er der en gruppe af privilegerede lande, som kan føre en lempelig politik i både 2009 og 2010, fordi de har opført sig økonomisk ansvarligt, og til den gruppe hører Danmark, Holland og Finland. Det er da en utrolig vigtig ting, at vi – på grund af at vi har opført os fornuftigt – kan føre Danmark igennem krisen på en skånsom måde.

Hvis man måler det f.eks. på ledigheden, har vi en ledighed, der er for stor, men den er 4,2 pct. Se til Sverige, se til England, se til USA, se til de baltiske lande, se til Tyskland og se til f.eks. Spanien. Så må man sige, at vi nok har klaret det relativt godt her i Danmark.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hvis finansministeren også ville se til den røde lampe en gang imellem, ville det hjælpe lidt.

Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:39

Jonas Dahl (SF):

Jamen det er da interessant at høre, at den røde lampe lyser for finansministeren, det glæder mig sådan set.

En ekspansiv finanspolitik og ingen konkrete svar er sådan set det, vi har hørt fra finansministerens side i dag. Men at politikken skal være så ekspansiv, at man ligefrem overbetaler privathospitalerne med op imod 1 mia. kr., synes jeg alligevel er imponerende, det er virkelig noget, der er ekspansivt.

Ministeren erkendte for lidt siden, at der er foregået den her overbetaling, en overbetaling, som daværende sundhedsminister hr. Lars Løkke Rasmussen satte i gang tilbage i 2005-2006. Men det er også en overbetaling, som har kostet op imod 1 milliard skattekrone, og i stedet for kunne man have behandlet 7.000 psykiatriske patienter, som i dag står på venteliste, man kunne have givet genoptræning til de 10.000 mennesker, som i dag bliver sendt hjem fra sygehusene uden en ordentlig genoptræning. Og så ville man stadig væk have haft penge til at behandle 15.000 mennesker med prostatakræft, men alligevel har regeringen overbetalt privathospitalerne.

Jeg har bare ét spørgsmål til finansministeren: Hvorfor?

Kl. 17:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Siden regeringen kom til, er der 300.000 flere, der er blevet behandlet i det danske sygehusvæsen end tidligere, og det skyldes bl.a., at vi har givet patienterne en ret til at vælge behandling på et andet sted og ikke stå på den lange venteliste, som de ellers skulle stå på. Det er selvfølgelig klart, at hvis man vil give borgerne en ret til, og hvis man ikke vil acceptere, at borgere skal stå i halve og hele år på en venteliste, så koster det jo noget, og vi har bevilget de penge. Men for regeringen er det jo helt afgørende, at de tidligere amter og nu regionerne har kunnet udbyde de her ting, har kunnet sikre sig billige priser, og vi er jo i den barokke situation i dag, at man forleden kunne læse i avisen, at Region Hovedstaden sender folk på privathospital, fordi det er billigere at blive behandlet der end på regionens egne sygehuse. Så noget godt er der da kommet ud af det, vi har været igennem.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:42

Jonas Dahl (SF):

I København har det så betydet, at man ikke har kunnet opretholde en ekspertise på de offentlige sygehuse, som gjorde, at man faktisk også var i stand til at udføre komplicerede operationer og ikke bare samlebandsoperationer, som er det, privathospitalerne i dag er i stand til. Og det er da imponerende, hvis det er det, regeringens politik har medført.

Men man har altså fået behandlet flere patienter, siger finansministeren. Hvis der er overbetalt, må vi jo også gå ud fra, at man faktisk kunne have behandlet endnu flere patienter, hvis man havde afregnet til en rimelig pris. Det må en finansminister da netop anerkende – en mand, som trods alt arbejder med tal til daglig.

Men når nu landets øverste kontrolmyndighed, Rigsrevisionen, retter en skarp kritik mod landets daværende sundhedsminister, mod Sundhedsministeriet og sådan set også mod Finansministeriet for deres ageren i den her sag, synes finansministeren så ikke, det er betænkeligt, ikke mindst når man ser, at Rigsrevisionen jo netop skriver, at der ikke er taget skyldig hensyntagen til økonomien? Det er netop den hårdeste kritik, der kan rettes, altså at man ikke har haft kontrol med økonomien og ikke har købt bedst og billigst, som det til enhver tid må være den danske stats opgave at gøre. Synes finansministeren ikke, det er en lille smule pinligt for en såkaldt borgerlig regering?

Kl. 17:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er, må jeg så sige, meget stolt over de resultater, vi har opnået på sundhedsområdet. Det kan godt være, at socialdemokrater og SF'ere synes, det er noget skidt, at folk bliver behandlet hurtigere, og at vi har fået afskaffet ventelisterne, men det er altså rent faktisk en af de succeser, som jeg synes har været allerallerstørst for regeringens politik, og derfor er det en politik, vi vil fortsætte.

Så vil jeg i øvrigt henvise hr. Jonas Dahl til vores svar til Rigsrevisionen, hvoraf det fremgår, hvad vores opfattelse af den problemstilling er.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:43

Kirsten Brosbøl (S):

Vi kunne ikke få noget svar fra finansministeren til hr. Magnus Heunicke på, om der er kommet flere eller færre fattige. Det vil regeringen, kan vi forstå, overhovedet ikke forholde sig til, altså om det er blevet værre med fattigdom i den tid, som regeringen har siddet.

Men nu har vi altså frivillige organisationer som Frelsens Hær, Mødrehjælpen og Børnenes Kontor, som i år siger, at der er dobbelt så mange, der søger om julehjælp, som i fjor. Så derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: Hvad tror finansministeren at der ligger til grund for den stigning i søgningen om julehjælp?

For hvis ikke regeringen vil forholde sig til, om antallet af fattige er steget eller faldet, må man jo forholde sig til realiteterne. Der er dobbelt så mange i år som i fjor, der søger om julehjælp hos de her frivillige organisationer. Hvad er finansministerens forklaring på det?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det må jeg indrømme at jeg ikke følger i detaljer. Men jeg vil bare sige, at for regeringen er det ikke et kriterium at føre en almissepolitik, som jeg kan forstå at Socialdemokraterne fremsætter forslag om: at staten skal dele julegaver ud. For os er det jo afgørende, at vi fører en ordentlig og ansvarlig arbejdsmarkedspolitik, der kan sikre, at folk bliver selvhjulpne. Så det vil for mig være det helt afgørende.

Med hensyn til den anden diskussion om kvartiler og fattigdomskriterier nævner jeg bare som en kendsgerning, at når det går økonomisk dårligt – når aktiekurserne falder, når huspriserne falder, og når ledigheden stiger – ja, så stiger ligheden i samfundet, hvorimod når der er gang i samfundet, stiger uligheden.

Det, jeg i al beskedenhed siger, er: I valget mellem, om der er gang i samfundet eller stagnation i samfundet, vælger jeg så, at der er gang i samfundet, fordi vi kunne se, at der fik vi også folk fra de svage grupper i arbejde.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 17:45

Kirsten Brosbøl (S):

Finansministerens kommentarer her vækker jo helt minder om en tidligere socialminister, der mente, at ulighed skaber dynamik i samfundet, og derfor er det godt. Vi må igen konstatere, at det er mantra-

et fra Venstre, at jo mere ulighed vi har, jo mere dynamik er der i samfundet, og jo bedre går det i Danmark.

Ministeren nægter jo igen at forholde sig til realiteterne. Dobbelt så mange mennesker søger julehjælp. Børnenes Kontor, Mødrehjælpen, Frelsens Hær og andre melder altså om en massiv tilgang af folk, der har problemer med at kunne holde en ordentlig juleaften. Ministeren fejrer det af banen og siger, at det er almissepolitik og andet.

Jeg synes, det er dybt, dybt bekymrende, at vi har en finansminister, der fuldkommen ignorerer den voldsomme stigning, der altså er i antallet af familier, som ikke har råd til at holde jul i det her land. Det synes jeg er dybt bekymrende, og vi kan bare konstatere – også ud fra debatten i dag – at regeringen ingen svar har og ingen som helst imødekommelse over for de mennesker i det her land, som ikke har råd til at holde jul, og er fuldkommen ligeglade med ulighed og fattigdom i det her land.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:46

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tager det her om ulighed op, for det er et rent statistisk fænomen, jeg redegør for her. Det er ikke et spørgsmål om regeringens politik, det er nogle rene statistiske kendsgerninger, der gør, at når et samfund stagnerer og flere bliver kastet ud i arbejdsløshed og ejendomspriserne og aktiekurserne falder, jamen så vil der være en større lighed. Og jeg synes ikke, at det er en relevant diskussion at tage.

Det, der for regeringen er afgørende, er, at vi fører en ansvarlig politik, der sikrer, at folk bliver selvhjulpne, at vi kan sikre, at de kommer nærmere arbejdsmarkedet, at vi kan sikre, at de får uddannelser osv. Og det er det, regeringens indsats består i.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:47

Mogens Jensen (S):

Nu hører vi jo finansministeren sige her, at han ikke kan give svar på, om der er blevet flere fattige, og heller ikke kan give noget svar på, hvordan regeringen vil forholde sig i den situation. Vi også hørt finansministeren stå og sige om håndteringen af krisen: Vi ved jo ikke helt, hvor det bærer henad. Og om arbejdsmarkedspolitikken har vi hørt ham sige: Det må vi tage lidt hen ad vejen.

Er det ikke det reelle problem med den her regering? Hvad angår håndteringen af krisen, opdagede og erkendte man for sent, at der var en krise. Man kom for sent i gang med initiativer, og da man så kom i gang, kom man i gang med alt for lidt. Uanset at finansministeren udmærket kan finde lande, hvor det går værre end i Danmark – og lad bare finansministeren selv om at glæde sig over det – er problemet jo, at den her regering ikke har sat tilstrækkelige initiativer i gang.

Må jeg ikke spørge finansministeren, om finansministeren mener, at det er rimeligt, at vi når et ledighedsniveau i 2010 på 180.000 arbejdsløse?

Kl. 17:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:48

Kl. 17:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil nu anbefale hr. Mogens Jensen at læse Økonomisk Redegørelse. Der er der bl.a. lavet sammenligninger af, hvordan krisen ramte Danmark, og hvor meget krisen ramte Danmark, og der vil hr. Mogens Jensen se, at det er en fuldstændig parallel udvikling til udviklingen i de andre EU-lande, som har været i Danmark. Så med hensyn til den melodi med, at det skulle være helt anderledes i Danmark, vil et studium af Økonomisk Redegørelse kunne dokumentere, at sådan hænger det ikke sammen.

Så vil jeg bare sige, at det for mig er en utopi at forestille sig, at man skulle kunne lave én stor ting, der ville gøre, at vi så havde løst problemerne på det danske arbejdsmarked. Det er en mekanisme, flexicuritysystemet, den model, vi har, der hele tiden kræver, at vi er nede i maskinrummet og ændrer lidt på reglerne for aktivering, hvornår der kommer tilbud, hvilke tilbud osv., og det er den linje, regeringen vil fortsætte fremover. Vi vil tage udfordringerne, som de kommer, og i modsætning til hr. Mogens Jensen kan vi ikke fastlægge tingene én gang for alle.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:50

Mogens Jensen (S):

Der er en ting, finansministeren har ret i: Der skal drejes på mange håndtag, når man skal agere i den økonomiske politik og i arbejdsmarkedspolitikken. Problemet er, når man gør det for sent, for det tager lang tid, før nogle af de her ting begynder at virke, og regeringen er jo kommet for sent i gang.

Jeg vil godt spørge finansministeren, om han ikke godt kan forstå, at nogle af de nye 55.000 fattige familier, som er kommet til i regeringens levetid, nogle af de mange, der er ramt af kontanthjælpsloftet, er på starthjælp, og som for en stor dels vedkommende ikke engang har råd til at holde jul, må se med undren på, at vi har en regering, der smøler 1 mia. kr. væk i overbetaling til de forgyldte privathospitaler, og på, at man nu giver skattelettelser, som for langt de flestes vedkommende går til de allerrigeste i det her samfund. Kan finansministeren ikke forstå, at ude i virkeligheden forholder det sig sådan, uanset hvor mange statistikker finansministeren står og vil forholde sig til her i dag?

Kl. 17:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det finansministeren.

Kl. 17:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ked af, at hr. Mogens Jensen ikke har læst Økonomisk Redegørelse, for der ville hr. Mogens Jensen også have kunnet se, at Danmark var et af de lande – eller måske dét land – der reagerede hurtigst, da krisen opstod. Det er jo bl.a. også derfor, at ledigheden i Danmark er 4,2 pct. i modsætning til 20 pct. i Spanien, i modsætning til 10 pct. i England og i modsætning til Sverige, hvor de nærmer sig 10 pct.

Der er jo en forklaring på, hvorfor vi, når vi sammenligner os med udlandet, er kommet mere skånsomt igennem det. Det er, punkt 1, fordi vi sparede op i de gode tider, vi nedbragte gælden. Punkt 2: Vi reagerede hurtigt. Og punkt 3: Vi fortsætter med at føre en ekspansiv finanspolitik, som er mulig, fordi vi har opført os økonomisk ansvarligt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:52

Flemming Bonne (SF):

Tak. Her den 1. januar tiltræder 98 nye kommunalbestyrelser, 98 nye borgmestre, i en forventning om, at de nu skal i gang med at arbejde med deres kommuner, gøre dem effektive, gøre dem dygtige til at levere velfærd. De fleste har formentlig også, tror jeg, en forventning om, at der gælder nogle vide rammer for det kommunale selvstyre. Men jeg kan jo se i dag, at de så bliver budt velkommen af finansministerens støtteparti De Konservative med et kommende statsligt krav om, at nu skal de udlicite, konkurrenceudsætte, op til 36,5 pct. Mener finansministeren, det er foreneligt med et kommunalt selvstyre, og mener finansministeren ikke, at det forholder sig sådan, at jo mere statslig styring man lægger ind over kommunerne, jo større er risikoen for, at man får bureaukratiet til at vokse?

Kl. 17:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:53

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil også byde de nye kommunalbestyrelser velkommen; det bliver en vigtig gerning, de går ind til. Det er jo helt afgørende, at vi har et kommunalt selvstyre, hvor man kan tilrettelægge politikken på den måde, der passer til lokalsamfundet. Men det udelukker jo ikke, at man skal prøve, om man kan gøre tingene bedre. Og jeg fatter egentlig ikke rigtig, at jeg skal stå her i en diskussion om finansloven og diskutere med venstrefløjen, om det er rigtigt, at der er forskellige løsninger, at der er en valgfrihed, at noget kan være uliciteret. Det er da en underlig ting, at venstrefløjen her mener, at der er én måde, man kan løse tingene på, og det er den måde, som det oftest gør det på. Altså, jeg må jo indrømme, at jeg er så meget liberal, at jeg tror på, at konkurrence skærper kvaliteten af de ting, man foretager sig, og at det kombineret med, at vi udstyrer borgerne med nogle rettigheder, så borgerne kan vælge, vil gøre, at vi driver velfærd frem og får et bredere udbud her i landet, og det betragter jeg altså som en stor fordel.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:54

Flemming Bonne (SF):

Jamen jeg har jo i løbet af debatten bemærket, at ministeren går meget ind for, at borgerne skal have valgfrihed, og det tror jeg vi alle sammen er enige om. Men jeg slår ligesom til lyd for, at kommunalbestyrelserne skal have valgfrihed; de skal have valgfrihed til at drive deres kommuner bedst muligt, og så har jeg svært ved at se, at det kan være borgerlig-liberal politik, når man fra statens side skal gå ind og diktere graden af konkurrenceudsættelse. Jeg er jo personligt overbevist om, at det er så ansvarlige mennesker, der er valgt i kommunalbestyrelserne, at de selv kan foretage den vurdering; de behøver ikke at blive ledt på rette vej af regeringen eller af Folketinget. Og det er det, mit spørgsmål går på, nemlig om ministeren ikke har tiltro til, at det kommunale selvstyre kan håndtere spørgsmålet om, hvor meget konkurrenceudsættelse vi skal have.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:55

Kl. 17:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er helt sikker på, at kommunalbestyrelserne er kompetente. Men jeg vil godt lige gå et lille skridt videre end det, der bliver sagt om, at det kun er valgfrihed for kommunalbestyrelsen. Jeg synes godt, at man kan have så meget tillid til mennesker, at de også skal have en mulighed for at få indflydelse på egen situation. Det er jo ikke nok, at valgfriheden så bare er for nogle tings vedkommende her i Folketinget, at Folketinget kunne vælge den ene eller den anden ting, eller at regionen kunne vælge det; jeg tror, det er vigtigt, at vi udstyrer borgerne med nogle rettigheder, og det tror jeg også de fleste kommunalpolitikere erkender er en rigtig vej.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Julie Skovsby.

Kl. 17:56

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Et spørgsmål, som har været på forhandlingsbordet i år, er jo placeringen af det nye supersygehus i Vestjylland, og der har efterfølgende været en del uklarhed herom. Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren: Kan finansministeren give en garanti for, at det nye supersygehus kommer til at ligge i Gødstrup ved Herning?

Kl. 17:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det havde vi jo en lang diskussion om. Sagen er den, at regionerne nu har fået til opgave at sikre og arbejde med at udvikle det akutberedskab, der skal gælde, og der skal de så komme med et tilfredsstillende svar inden den 1. juni i år, tror jeg fristen er sat til.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 17:57

Julie Skovsby (S):

Jeg fik jo ikke rigtig svar på mit spørgsmål. Mit spørgsmål var jo: Kan finansministeren give en garanti for, at det nye supersygehus kommer til at ligge i Gødstrup ved Herning? Det var sådan, at vi om onsdagen, den 11. november, lige inden regeringen og Dansk Folkeparti forhandlede finanslovaftalen på plads klokken halv to om natten, havde en forespørgselsdebat her i Folketingssalen om regionernes fremtid og om netop det her spørgsmål. Da deltog finansministeren, og der var vi mange, der gerne ville have stillet spørgsmål til finansministeren, men finansministeren valgte jo ikke at gå på talerstolen for at svare på spørgsmål.

Nu står finansministeren på talerstolen, og derfor gentager jeg gerne mit spørgsmål: Kan finansministeren give en garanti for, at det nye supersygehus kommer til at ligge i Gødstrup ved Herning?

Kl. 17:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 17:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan sige, som vi også skriver i finanslovaftalen, at regeringen har udmeldt det nye sygehus i Gødstrup, og vi har så bedt regionen om at udarbejde en plan for akutberedskabet.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jens Peter Verner sen.

Jens Peter Verner sen (S):

Finansministeren har jo gentagne gange fra talerstolen tilkendegivet, hvor fint han mener det går. Nu er det jo meget vigtigt for regeringen, at det private forbrug sådan ligesom løfter økonomien. Når man så kigger i Økonomisk Redegørelse omme på side 98, vil man se, at det ganske tydeligt fremgår, at netop det private forbrug i Danmark er det, der virkelig lider, også uanset hvor meget regeringen har gjort. Det er faldet med 7,5 pct. her fra 2008 til andet kvartal 2009. Det er faldet langt mere, end det er faldet i de øvrige lande.

Tyder det ikke på, at forbrugerne ikke har den tillid til regeringen, som regeringen ønsker de skal have, når de overhovedet ikke vil løfte det private forbrug, altså netop ikke vil gøre det, som regeringen siger er helt, helt afgørende?

Forventer ministeren, at det private forbrug så til næste år skulle løftes, ja, måske med 2 pct.? Men så er man jo stadig væk 5-6 pct. bagefter. Der er altså ikke noget, der tyder på, at regeringens politik på det område virker.

Så siger finansministeren sikkert: Jamen vi frigav jo SP-midlerne. Jeg er sikker på, finansministeren ved, at det bare var en lillebitte ændring, disse milliarder gjorde i folks privatforbrug, fordi befolkningen er klogere. Befolkningen løber ikke efter regeringen.

Så kommer skattelettelserne, som stort set bliver givet til de 5 pct. mest velstillede. Finansministeren får formentlig 60.000 kr. om året i skattelettelse, og smedesvenden får stort set ingenting. Det er jo ikke finansministeren med de store lønninger, der sætter forbruget i gang. Det ville smedesvenden have gjort, men han får ikke noget. Var disse penge ikke givet bedre ud til at sikre en ordentlig offentlig velfærd, sikre, at dem, der kommer på sygehuset, også kan blive behandlet hurtigt? Jeg vil bare sige til finansministeren, at ventetiden fortsat er over et halvt år på 17 behandlinger i det danske sundhedsvæsen, præcis det samme, som da regeringen tiltrådte – over et halvt år!

Kl. 18:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 18:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er ked af, hvis jeg har sagt, at det går fint i Danmark. Det mener jeg ikke jeg har givet udtryk for, som hr. Jens Peter Verner sen siger. Det, jeg har sagt er vores målsætning, er at føre Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Og når vi så ser, hvordan tingenes tilstand er i andre lande, så tror jeg, man kan sige, at der er det så også lykkedes os at komme mere skånsomt igennem krisen indtil nu.

Det er jo rigtigt, som hr. Jens Peter Verner sen siger, at Danmark er karakteriseret ved to ting, nemlig ved at privatforbruget er faldet mere, end vi ser i de omliggende lande, og at opsparingen er steget mere, end vi ser i de omliggende lande. Men jeg vil gerne igen sige til hr. Jens Peter Verner sen: Jeg tør næsten ikke gå ind i tankegangen om, hvordan danskerne havde reageret, hvis ikke der havde været skattelettelser i 2009 – der bliver yderligere skattelettelser i 2010 – for så kunne man måske havde frygtet, at privatforbruget ville være faldet endnu mere.

Jeg er ret overbevist om, at skattelettelserne, SP-midlerne osv. vil virke med stigende styrke fra nu af og ind igennem 2010.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 18:01

Kl. 18:05

Jens Peter Verner (S):

Nu føler jeg mig rimelig overbevist om, at finansministeren sådan fulgte udviklingen også lige præcis på det tidspunkt, hvor SP-midlerne blev udbetalt. Det viste sig jo, at det stort set ikke ændrede på privatforbruget. Det var kun lige muligt at ane den ændring, der skete. Det tyder altså meget på, at befolkningen ikke har tillid til det, som regeringen ønsker man skal gøre, fordi man siger, at der er andre ting, der er mere brug for.

Lad mig også bare gentage det med skattelettelsen, der kommer nu her. Det er jo sådan, at de højtlønnede, dem, der tjener 1 mio. kr., får omkring 60.000 kr. i skattelettelse. Dem, der tjener 0,5 mio. kr., får 30.000 kr., og dem, der tjener 200.000-300.000 kr., får stort set ingenting. Det er kun 5 pct. af befolkningen, der får den skattelettelse, der virkelig flytter noget og batter noget, og det er jo ikke dem, der genererer et stort forbrug. Derfor er det her jo et eksempel på, at det, regeringen vil have skal løfte det hele, stort set kun er et ideologisk felttog for at sikre, at de mest velstillede får endnu mere, end de har haft hidtil. Så enkelt er det jo altså.

Lad mig så også gentage det med sundhedsvæsenet og de private behandlinger. Har det ændret noget? Intet. Ventetiden er fortsat 26,3 uger, præcis som da regeringen tiltrådte. Det er, synes jeg, faktisk katastrofalt, når man har brugt 1 mia. kr. ekstra på at løse problemet.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 18:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For så vidt angår forbruget, kan vi jo, som jeg sagde i min tale her for en times tid siden, se, at forbrugertilliden stiger, og vi kan se, at detailhandelsomsætningen er stigende. Vi kan se, at brugen af danskortet er stigende. Det er jo nogle tegn på, at nu begynder politikken at virke. Familiernes tør disponere.

Hvis vi så også kan se, at ejendomssalget stabiliserer sig, er vi på rette vej, og så er der håb om, at danskerne nu tør træffe dispositioner, købe en lejlighed, købe et hus, foretage investeringer i forbrugsgoder osv. i det nye år. Derfor regner jeg med, at vi fra nu af og med stigende styrke igennem 2010 vil kunne se, at tallene retter sig.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:04

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Finansministeren er jo flere gange nu kommet ind på, at der er omkring 280.000 danskere, der har brugt det udvidede frie valg, og som vi også er kommet ind på, har Rigsrevisionen så beregnet, at der har været en overkompensation til privathospitalerne for at behandle de mange mennesker for deres hofte eller grå stær eller lignende.

Derudover er det jo sådan, at beregninger fra Danske Regioner, der kom her for nylig, viser, at i takt med, at der har været en tredobling af omsætningen på de private hospitaler under det udvidede frie valg, er prisen for den enkelte behandling steget fra 95 pct. af DRG, som tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussen fastsatte i 2006, til, at den faktisk i 2007 og 2008 har været oppe på 105 pct. af DRG og 110 pct. af DRG.

Det er altså dyrere at behandle folk i dag på de private hospitaler, end det er i det offentlige sundhedsvæsen. Hvordan hænger det sammen med god brug af midlerne? Hvordan hænger det sammen med, at vi i virkeligheden burde satse mere på at udvikle vores offentlige sygehuse, således at vi undgår en fordyrende privat sektor?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 18:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der, hvor der er rejst indvendinger imod Rigsrevisionens undersøgelser, er jo bl.a., at man sagde, at der var 110 sygehuse, som kunne gøre tingene billigere. Der vil jeg bare sige, at når man taler om det i forbindelse med frit valg, altså at patienten har en ret til frit valg, dækkede det 20 pct. af det frie valg. En lang række af det, man kaldte privathospitaler, var speciallæger, som i forvejen fik alle deres omkostninger dækket af sygesikringen, og som så kunne udbyde noget. For os var det ikke et relevant svar, fordi vi ville give et frit valg, og så synes vi, at det ikke er hensigtsmæssigt at basere den økonomiske vurdering af det på noget, der dækker 20 pct. af udbudet.

Derfor vil jeg igen gentage, at for regeringen har det været helt afgørende at udstyre patienterne med den her rettighed. De tidligere amter og nuværende regioner har jo kunnet udbyde operationer og på den måde få nogle lave priser, men det er jo noget, der gjaldt, både før regeringen kom til, og efter regeringen kom til. Det er da så noget, regionerne nu begynder at gøre, for selvfølgelig skal vi hele tiden bestræbe os på, at vi får mest muligt for pengene.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:06

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er korrekt, at regionerne har kunnet lave det, man kalder strategiske udbud. Men det har jo selvfølgelig været rigtig svært at få private hospitaler til at interessere sig for det, hvis man hele tiden har vidst, at man kunne gå ud og få en højere takst end det udbud, man skulle levere. Rammeudbud har ikke været lovligt, og det kan man også læse i Rigsrevisionens rapport; det krævede en lovændring, og det er en lovændring, regeringen ikke har tilvejebragt.

Men det, som mit spørgsmål handler om i dag, er, at det jo nu viser sig, at det ikke har kostet skatteyderne 95 pct. af DRG, at man lavede det udvidede frie valg; det har faktisk kostet mere end 100 pct. af DRG. I 2007 har det kostet 110 pct. af DRG-taksten, og i 2008 har det kostet 105 pct. af DRG-taksten, i mange tilfælde fordi privathospitalerne ikke har villet lave operationer, uden at regionerne skulle betale for dyre implantater. Det vil sige, at vi er ved at opbygge en privat sektor, som viser sig at være langt mindre effektiv end det, man kan levere i det offentlige sundhedsvæsen. Det må da give stof til eftertanke.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 18:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen så er det jo tankevækkende, at man kan læse i avisen her inden for den sidste uge, at Region Hovedstaden sender folk på privathospital i stedet for at sende dem på Gentofte sygehus, og at de så siger, at det var billigere at sende dem til privathospitaler.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:08

Kl. 18:11

Yildiz Akdogan (S):

Jeg vil egentlig gerne fortsætte der, hvor fru Kirsten Brosbøl slap, for jeg synes ikke, ministeren svarede på min kollega, fru Kirsten Brosbøls, spørgsmål om julehjælpen; faktisk ignorerede han det nærmest lidt. Ministeren synes ikke, det er en relevant diskussion, og det undrer mig lidt, for uligheden er steget; der er rigtig mange familier, hele 6.500 familier, der ikke har råd til at fejre en anstændig jul. Og derfor bliver jeg lidt overrasket, når ministeren siger, at det ikke er et relevant spørgsmål. Lige nu er ASF-Dansk Folkehjælp, Børnenes Kontor, Mødrehjælpen og rigtig mange andre organisationer meget flittige og i arbejdstøjet for at få indsamlet penge til de her familier, så de kan få en anstændig jul. Så jeg vil egentlig spørge ministeren: Hvordan kan det være, at ministeren ikke synes, at det her er et relevant spørgsmål? Og hvornår synes ministeren, det bliver et relevant spørgsmål; hvornår skal vi diskutere det? Er det, når det er 10.000 familier, der har brug for julehjælp?

Kl. 18:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 18:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, der er mange organisationer, som gør en stor og beundringsværdig indsats for at hjælpe med julepakker, julegaver osv. Det, jeg prøver at sige, er, at det nok ikke er en regerings politik eller Folketingets politik eller statens opgave at gå ind og dele julegaver ud. Det, der for os er afgørende, er jo, at vi gør, hvad vi kan, for at gøre familier selvhjulpne, det vil sige sikre, at de kommer nærmere et almindeligt arbejde, sikre, at de bliver selvforsørgende. Det er jo måden, vi kan løse den her problemstilling på, og så med en lang række af de andre initiativer, som er sat i værk for at hjælpe mennesker med at styre deres økonomi, prøve at se, hvordan man kan slippe af med en for stor gæld osv. Det er jo nogle af de indsatser, som jeg mener skal gøres.

Men det bare at fiske nogle julegaver ud tror jeg er en meget kortsigtet løsning, og derfor er det at gøre mennesker selvhjulpne det, der må være den store opgave for os.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:10

Yildiz Akdogan (S):

Jamen nu siger ministeren, at der skal være arbejde, og at de skal have arbejde. Men det kræver jo også, at de her familier har mulighed for at få et job. Og når man ser på arbejdsløshedsraten, ser det ikke ligefrem særlig lyst ud for de her familier. Ministeren hånedede også Socialdemokratiets forslag om julehjælpsgaranti, men når der lige nu er 6.500 familier, der ikke har råd til at fejre en anstændig jul, hvorfor kan man så egentlig ikke give de her familier hjælp? Hvorfor kan man ikke hjælpe organisationerne med at hjælpe de her familier? Man gør dem ikke passive ved at give børnene en ordentlig jul. Så jeg vil egentlig høre: Har ministeren virkelig ikke andre forslag til, hvordan vi kan imødegå den her øgede ulighed? Og hvor stort skal tallet være, før ministeren overhovedet reagerer på det?

Kl. 18:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det bedste værn er jo at gøre folk selvhjulpne og gøre dem i stand til at tage et job på arbejdsmarkedet. Og jeg vil bare sige, at der er en meget stor omsætning af job på det danske arbejdsmarked, så forestillingen om, at man, hvis man mister sit arbejde, ikke kommer i arbejde igen, før ledigheden kommer ned, er helt forkert. Der er mennesker, der hele tiden kommer i arbejde, og der har vi i fællesskab, jobcentre i kommunerne, en forpligtelse til at hjælpe mennesker til at komme nærmere det job. Det er den langsigtede og den rigtige løsning. Vi skal ikke have som politik, at vi skal dele julegaver ud.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Hermed sluttede spørgsmålene til finansministeren.

Jeg skal høre, om der er flere, der ønsker at udtale sig. Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Før vi begynder afstemningen, holder vi en kort pause. Mødet udsættes og genoptages i dag kl. 18.25.

:

Mødet er udsat. (Kl. 18:12).

Kl. 18:25

Afstemning**Formanden :**

Mødet er genoptaget.

Vi går til afstemning om de stillede ændringsforslag til finansloven, efter at debatten er slut. Hvis alle medlemmerne er på pladserne og gruppeformændene har styr på grupperne, og det ser det ud til, så starter vi med § 6, og det er udenrigsministeriet.

Til § 6. Udenrigsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen kan slutte.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3 af finansministeren? Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 477 af S. Der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 46 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 478 af S som forkastet. Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 521 af Det Radikale Venstre. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 47 (S, SF, RV, EL og LA), imod stemte: 54 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 510 og 511 af Enhedslisten som forkastet.

De er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 522 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5 og 6 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 7. Finansministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 7-10 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 11 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 102 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for og imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 12 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 13 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 14-21 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 8: Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 22 og 23 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 523 af Det Radikale Venstres som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 24 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 512 af Enhedslisten. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 41 (S, SF og EL), imod stemte: 54 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 25-40, 540, 41-43, 541 og 44-47 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 18:29

Til § 9: Skatteministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 48 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 496 af SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 479 af S. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 55 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 49 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 50 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Til § 11: Justitsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 51 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 52-54 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 55 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 56 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 45 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 56 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 54 (V, DF og KF), imod stemte: 46 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 57 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 95 (V, S, DF, SF, KF og LA), imod stemte: 5 (RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 480 af S som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 58 og 59 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 60 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 61 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 55 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 45 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 62-66 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 12: Forsvarsministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 524 af Det Radikale Venstre. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 55 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 67-74 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 75 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen kan slutte.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 76-78 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 15: Indenrigs- og Socialministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 79-88 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 89 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 1 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 90-95, 542-544, 96, 545 og 97-102 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 513 af Enhedslisten. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 103 og 104 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 625 af Enhedslisten. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 105-109 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 18:35

Jeg betragter ændringsforslag nr. 481 af Socialdemokratiet og ændringsforslag nr. 525 af Det Radikale Venstre som forkastet.

De er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 482 af Socialdemokratiet, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 41 (S, SF og EL), imod stemte: 60 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 497 af SF, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte: 41 (S, SF og EL), imod stemte: 60 (V, DF, KF, RV og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 526 af Det Radikale Venstre, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 546 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 110 af finansministeren. Der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 498 af SF som forkastet.
Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 547 af finansministeren?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 499 af SF, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 500 af SF, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 111 og 112 af finansministeren?
De er vedtaget.

Til § 16: Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 483 af Socialdemokratiet, og der kan stemmes.
Afstemningen slutter.

For stemte: 41 (S, SF og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 113 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 114-121 af finansministeren?
De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 122 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 123 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 124 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 125-129 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 17: Beskæftigelsesministeriet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 527 af Det Radikale Venstre, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 130-133 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 134 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 135-138 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 139 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 18:40

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 140-142, 548, 144-151, 549, 550, 154, 155, 551 og 157 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 158 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 159 af finansministeren? Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 484 af Socialdemokratiet som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 501 af SF, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 528 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 160-162 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 529 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 485 af Socialdemokratiet, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 163-167 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 502 af SF, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 14 (SF og EL), imod stemte: 55 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 31 (S og RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 552, 169, 170, 553, 172-174 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 175 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 176 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 177-179, 554 og 181-204 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 205 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 97 (V, S, DF, SF, KF, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 206 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 97 (V, S, DF, SF, KF, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 207-227 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 18: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 228 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 55 (V, DF og KF), imod stemte: 46 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 229 og 230 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 530 af Det Radikale Venstre, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 4 (RV og EL), imod stemte: 97 (V, S, DF, SF, KF, LA og I (RV) (ved en fejl), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 231-238 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 239 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 95 (V, S, DF, SF og KF), imod stemte: 6 (RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Kl. 18:44

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 240 og 241 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 531 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 242-248 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 249 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 95 (V, S, DF, SF og KF), imod stemte: 6 (RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 250-254 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 19: Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 255 og 256 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 257 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 258-282 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 20: Undervisningsministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 283 og 284 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 532 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 285 og 286 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 533 af Det Radikale Venstre. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 5 (RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 40 (S og SF).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 287-338, 555, 556 og 339-357 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 21: Kulturministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 358 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 534 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 514 af Enhedslisten. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 46 (S, SF, RV, EL og LA), imod stemte: 55 (V, DF, KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 359-365 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 366 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 99 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 367-371 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 515 af Enhedslisten. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 46 (S, SF, RV, EL og LA), imod stemte: 55 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 372 af finansministeren. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 96 (V, S, DF, SF, KF og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 5 (RV og EL).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 373-385 af finansministeren?

De er vedtaget.

Kl. 18:49

Til § 23. Miljøministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 386 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 535 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 503 af SF, og der kan stemmes. Jeg kan tilkendegive, at medlemmerne alene er bundet af deres overbevisning.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 387 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 56 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 45 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 486 af S som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 388-393 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 487 af S som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 504 af SF, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 394-397 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 536 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 398 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Til § 24. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 399-402 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 537 af Det Radikale Venstre som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 403-415 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 28. Transportministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 416 af finansministeren?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 538 af Det Radikale Venstre, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 417-427 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 428 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 516 af Enhedslisten, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 41 (S, SF og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 429-439 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 29. Klima- og Energiministeriet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 440-442 og 557-561 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 443 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 101 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 444-448 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 35. Generelle reserver.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 505 af SF og ændringsforslag nr. 488 af S som forkastet.

De er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 449-458, nr. 562 og 563 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 459 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 460, 564 og 461-463 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 489 og 490 af S som forkastet.

De er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 491 af S, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 46 (S, SF, RV, EL og LA), imod stemte: 55 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 492 af S som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 493 af S, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 18:55

Der stemmes om ændringsforslag nr. 506 af SF, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 55 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 507 af SF, ændringsforslag nr. 539 af Det Radikale Venstre og ændringsforslag nr. 517-520 af Enhedslisten som forkastet.

De er forkastet.

Til § 37: Renter.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 565-572, nr. 464 og nr. 573-580?

De er vedtaget.

Til § 38: Skatter og afgifter.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 508 af SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 494 af Socialdemokratiet, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 581 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 95 (V, S, DF, SF, KF og LA), imod stemte: 1 (EL), hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget er vedtaget.

Der er stemmes om ændringsforslag nr. 582 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningerne slutter.

For stemte: 96 (V, S, DF, SF, KF og LA), imod stemte: 1 (EL), hverken for eller imod stemte: 4 (RV).

Ændringsforslaget vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 583-594 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 595 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 100 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 1 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 596 og 597 af finansministeren?

De er vedtaget.

Jeg betragter ændringsforslag nr. 509 af SF som forkastet.

Det er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 495 af Socialdemokratiet, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 45 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 56 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 598 og 599 af finansministeren?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 470 af finansministeren, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 99 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 1 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er vedtaget.

Jeg beder om, at man bliver siddende på pladserne, til vi er færdige med afstemningen.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 600-604 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 40: Genudlån m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 605-616 og 474 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 41: Beholdningsbevægelser m.v.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 617-621 af finansministeren?

De er vedtaget.

Til § 42: Afdrag på statsgælden.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 622-624 af finansministeren?

De er vedtaget.

Hermed er afstemningen om ændringsforslagene slut.

Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovforslaget standses, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling i Finansudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Der er således ikke mere at foretage i dette møde, og som nævnt afholder Folketinget sit næste møde i morgen, torsdag den 17. december, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:
Mødet er hævet. (Kl. 18:59).

Kl. 18:59

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Det vil være sådan, at første punkt på morgendagens møde kl. 10.00 vil være den endelige vedtagelse af den samlede finanslov.